

STŘEDA 17. PROSINCE 2008

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROURE

Místopředsedkyně

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:00)

2. Ověřování pověřovacích listin: viz zápis

3. Návrh souhrnného rozpočtu Evropské unie na rok 2009 ve znění pozměněném Radou (všechny oddíly) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva (A6-0486/2008) paní Haugové a pana Lewandowského, předložená jménem Rozpočtového výboru, o návrhu souhrnného rozpočtu Evropské unie na rozpočtový rok 2009 ve znění pozměněném Radou (všechny oddíly) (16257/2008 – C6 0457/2008 – 2008/2026(BUD)).

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Paní předsedající, komisařko, nezdá se, že by úřadující předseda Rady byl již přítomen. V každém případě je druhé čtení evropského rozpočtu na zítřejším pořadu jednání. Se vši pravděpodobností nezabere hlasování příliš času. Skutečnost, že zbývá hlasovat jen o málo věcech a o ještě menším počtu se vedou spory, je výsledkem konstruktivní spolupráce všech příslušných poslanců – jak ve výborech odborníků, tak v Rozpočtovém výboru –, za což bych chtěla co nejupřímněji poděkovat. Těší mě to tím víc, že vím, že to nelze považovat za samozřejmost. Poděkování patří rovněž celému Rozpočtovému výboru za základy, které jeho členové položili, za práci odvedenou pracovníky výboru i za podporu osobních asistentů, takže: díky!

Dále bych chtěla poděkovat Komisi za její ochotu ke spolupráci. Jejich komunikace s námi možná ne vždy všechny potěšila, ale byla vždy užitečná, a co víc, promlouvala ke mně na více úrovních, což se nedá říci o předsednictví Radě. Francouzské předsednictví se mnou, hlavní zpravodajkou, nebylo dosud schopné ani jednou promluvit. Ani jedinkrát! Dokonce jsem dodnes neobdržela ani odpověď na dopis, který jsem napsala před trialogem z 13. listopadu – což je velmi podivné, velmi zneklidňující.

Podivné ani zneklidňující však nebylo chování Rady na dohodovacím jednání. Její chování a přístupy byly takové, jaké jsme si zvykli očekávat. Zprvu, veškerá revize se zakazuje, jakkoli nepatrná, za jakýchkoli podmínek. Zadruhé, platby mají být v každém případě sníženy, i kdyby propast mezi platbami a závazky měla být propastná. Zatřetí, nevyčerpané finanční prostředky z běžného finančního roku by měly být nejlépe okamžitě odevzdány. V každém případě poputuje zhruba 4,9 miliardy zpátky do pokladnic národních ministrů financí. My v Parlamentu máme radost, že jsme dokázali přesvědčit Komisi, aby slíbila převod 700 miliónů EUR pro rozvoj venkova. Rovněž si myslíme, že závazná společná prohlášení o zjednodušování postupu a zrychlování realizace Strukturálních fondů EU, stejně jako slib, že v případě potřeby bude bezodkladně předloženo více prostředků na platby, budou prospěšné při zvládání úkolů v nadcházejícím finančním roce.

Tyto úkoly nebudou zrovna snadné. Dopad krize finančních trhů a její následky na reálné hospodářství pocítí všechny členské státy. Proto je Parlament za všech okolností připraven uvolnit prostředky na vytvoření nebo zachování pracovních míst, prostředky pro poskytnutí hospodářského impulsu – ještě navíc ke škále nástrojů, které má už nyní Evropská unie k dispozici. Jsme připraveni udělat vše, co je potřeba, co nejrychleji – samozřejmě nikoli svévolně, ale pokud je jasné, na jaké projekty mají být prostředky poskytnuty a jak jsou vhodné, nikoho nenecháme na holičkách.

Parlament je rovněž připraven revidovat střednědobý finanční program. Nejprve však Rada potřebuje společný postoj.

Zítřka možná budeme hlasovat při druhém čtení, mám však nejasný pocit, že budeme hlasovat jen o rozpočtovém rámci. Doplnky k němu po nás budou krůček po krůčku požadovány během roku.

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – (PL) Paní předsedající, druhé čtení rozpočtu evropských orgánů bude de facto opakováním čtení prvního a na mě zbývá vysvětlit, proč tomu tak bude.

V případě Rady respektujeme naši džentlmenskou dohodu a oceňujeme umírněnost Rady, co se týče rozpočtových výdajů na rok 2009, byť jsme si vědomi, že bude třeba dalších zdrojů ve vztahu k poradní skupině. V případě dalších orgánů stojí za pozornost, že zvýšená potřeba financování Účetního dvora je dána zálohami na jejich nové oddělení (v konečném účtování bude metoda financování nového oddělení pro evropské daňové poplatníky výhodná) a že Evropský soudní dvůr bude potřebovat financovat svůj nový zrychlený postup, což vyžaduje peníze na zaměstnání dalších pracovníků.

Co se týče Evropského parlamentu, pilotní projekt jsme testovali tento rok. Tento projekt přinesl povzbudivé výsledky, a to díky vynikající spolupráci administrativních služeb Parlamentu, za něž patří osobní poděkování generálnímu tajemníkovi, panu Römerovi. Tento test nebyl nedůležitý, neboť nadcházející rok bude pro Evropský parlament výjimečný vzhledem k blížícím se volbám, potřebě financovat volební kampaň a zcela novým předpisům týkajícím se statutu poslanců, společně s větší transparentností ve vztahu k penzijnímu fondu a novým pravidlům najímání asistentů a vyplácení jejich mezd. Fakt, že otázka poslanců a jejich asistentů se projednává, je ve volebním roce dobrou zprávou.

Bude to samozřejmě zahrnovat další výdaje pro rozpočet Evropského parlamentu. Navzdory tomu jsme vyvinuli snahu a dosáhli jsme cíle, na němž pracujeme už řadu let, jmenovitě zajištění toho, aby rozpočet Evropského parlamentu – nehledě na jeho specifické požadavky – nepřesáhl 20 % administrativních výdajů Evropské unie. Celkově to vypadá, že čtvrtetní hlasování bude krátké, a to díky dobré spolupráci koordinátorů a vynikající spolupráci sekretariátu Evropského parlamentu – především musím zmínit Mariannu Pariovou a Richarda Westera. Jména těchto lidí by měla být při podobné příležitosti zmíněna.

Dalia Grybauskaitė, členka Komise. – Paní předsedající, ráda bych zdůraznila, že vyjednávání kolem rozpočtu na rok 2009 byla velmi specifická, velmi důležitá a složitá jako nikdy předtím. Hlavní pozornost je v tomto rozpočtu věnována růstu a pracovním místům. Tento rok se příprava rozpočtu rovněž soustředí na financování nástroje potravinové pomoci rozvojovým zemím. Společně jsme dokázali uzavřít vyváženou dohodu o zajištění této miliardy EUR.

Mít rozpočet ještě nestačí. Musíme s ním správně a včas operovat. V tomto ohledu, uvážíme-li, že soudržnost je klíčovým faktorem pro stimulaci hospodářského růstu, zdůraznil Parlament důležitost účinné realizace rozpočtu a potřebu zlepšení a zjednodušení. Na tom jsme se shodli během našich vyjednávání. Komise sdílí tento cíl a 26. listopadu představila návrhy na zrychlení realizace a zjednodušení řízení strukturálních fondů.

Minulý týden Evropská rada plně schválila tento přístup a nyní doufám, že stejně hladce budou schváleny i potřebné změny v souvisejících právních aktech.

Při pohledu do blízké budoucnosti si musíme uvědomit, že budeme muset brzy čelit dalším výzvám, abychom vyřešili finanční a hospodářskou krizi v Evropě. Plán obnovy evropského hospodářství, představený Komisí, zahrnuje prvky, které budou mít dopad na rozpočet Společenství na příští rok. Evropská rada minulý týden tento plán obnovy podpořila. Komise proto představila návrh na přezkoumání víceletého finančního rámce v souladu s interinstitucionální dohodou.

Ten musí být v příštích měsících schválen jak Parlamentem, tak i Radou, a já jako obvykle počítám se spoluprací, především ze strany Parlamentu.

Na závěr bych ráda připomněla, že vyjednávání o rozpočtu na rok 2009 vyžadovalo kompromisy na všech stranách. Rovněž ukázalo, že výsledků lze dosáhnout v duchu poctivé spolupráce mezi institucemi. To by nebylo možné bez konstruktivní a odpovědné role Parlamentu v průběhu celého procesu vyjednávání. Rovněž chci zdůraznit zásadní roli předsednictví při řešení stanovisek členských států.

Nakonec bych ráda vyjádřila svůj vděk parlamentnímu vyjednávacímu týmu, obzvláště jeho předsedovi, panu Borgovi, zpravodajům pro rok 2009, paní Haugové a jejímu letošnímu novátorskému přístupu, panu Lewandowskému a rovněž všem politickým koordinátorům COBU, kteří Parlamentu výrazně pomohli.

Přeji nám zítra kladné hlasování a vám všem šťastný nový rok, který předčí očekávání.

László Surján, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Slyšeli jsme o potížích, kterým bylo třeba čelit. Věřím, že jsme je pod vedením Jutty Haugové úspěšně odstranili. Paní Haugová si zaslouží naše díky za práci, kterou odvedla, a za skutečnost, že každá politická skupina cítí, že se podílí na rozpočtu.

Sestavování rozpočtu je politika vyjádřená čísly. Zajímalo by mě, jaká je zpráva, kterou podle Evropské lidové strany vysílá tento rozpočet. Podle našeho názoru musíme dát Evropanům větší bezpečnost a Evropská unie je schopna a připravena tak učinit. Asi třetina rozpočtu je vyhrazena položkám, které zvyšují pocit

bezpečnosti. Pozměňovací návrhy vznesené Evropskou lidovou stranou a Evropskými demokraty navýšily rozpočet zhruba o jednu miliardu, čímž zvýšily jeho profil; mám na mysli finance na podporování malých podniků, zachování pracovních míst a vytváření nových tam, kde je to možné, rozvíjení nerozvinutých oblastí, energetickou bezpečnost a plánování projektů, jako je Nabucco. Bezpečnost potravin je rovněž velmi důležitá, zvláště dnes, a stejně tak ochrana hranic schengenského prostoru a předcházení ilegální imigraci.

Pochopitelně, jakkoli dobrý tento rozpočet je, k dokonalosti má daleko. Za jeho chyby jsou částečně odpovědné členské státy. Je nepřijatelné, aby členské státy nevyužívaly zdroje, které jim EU nabízí, protože miliardy eur leží v evropských pokladnicích ladem. Některé členské státy zavádějí umělé překážky, čímž ztěžují přístup k veřejným zakázkám ještě více než my sami. Snahy Evropské komise zjednodušit tyto postupy jsou chválné, ale nesmíme členským státům dovolit vytvářet podmínky nebo zavádět změny, které těmto snahám brání.

Chyba však není jen na straně členských států. EU není schopna rychle reagovat na výzvy měnícího se světa. Jistě, vyřešili jsme problém potravinové pomoci, ale za cenu jakých diskusí! A nyní, kdy bychom se měli posunout kupředu, také čelíme obtížím při řešení hospodářské krize. Myslím si, že v nadcházejícím období, v příštím roce, budeme muset zavést značná zjednodušení, a to jak v existujících právních rámcích, tak i v zájmech vyšší flexibility. Děkuji vám za pozornost a doufám, že sestavíme dobrý rozpočet.

Catherine Guy-Quint, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní předsedající, komisařko, dovoluji mi prosím, abych si povšimla nepřítomnosti Rady a inovace ze strany francouzského předsednictví, které nás poctilo nepřítomností, což se stalo poprvé. Chci říci, Jutto, vy máte za to, že se s vámi francouzské předsednictví nesešlo z pohrdavosti. Já si jednoduše myslím, že jejich nepřítomnost značí pohrdání, které chová předsednictví, nebo alespoň každopádně jeho ministři, k rozpočtu Evropské unie.

Nebudu se podrobně vracet k návrhům našich zpravodajů, ale ráda bych přece jen prodlěla u několika myšlenek. Opakuji, letos znovu, že rozpočet je nepřiměřený a víceletý finanční rámec je nevhodný. Chybí finance na hospodářské plány obnovy, výzkum, celoživotní vzdělávání, sítě, pomoc malým a středním podnikům a mikropodnikům. Je těžké realizovat politiku územní solidarity a obzvláště Fondu soudržnosti, v důsledku čehož leží miliardy eur v nevyužitých položkách plateb ladem. Příliš mnoho peněz je určeno na pomoc tržnímu zemědělství, což zůstává marže nevyužitě kvůli právním základům, které zakazují nové závazky. Jsou problémy s využíváním částek určených na rozvoj venkova a životní prostředí. Peníze se sypou do bezpečnosti a soudních politik, což je na hony vzdáleno veřejným závazkům Rady, zatímco občanské a informační politiky prakticky bankrotují a neumožňují skutečnou komunikaci s Evropou.

Nicméně poslední kapkou, co se týče neschopnosti myslet realisticky, jsou sliby dané v rámci vnější činnosti. Potřeby se kontinuálně navyšují, střety a chudoba ovládají svět – Somálsko, Dárfúr, Asie, tajfuny, cyklóny, hladomor, válka v Palestině, v Kosovu, nyní v Gruzii – a určené zdroje se nemění. Každým rokem je naše nulová šance čím dál „nulovější“.

Zlomeček naděje přineslo až vytvoření miliardového fondu, který je nezbytný, abychom se mohli pokusit oživit základní zemědělskou výrobu v nejchudších zemích. V důvěře ve finanční výhled jsme doufali, že budeme pokračovat v realizování tradičních politik a nalezneme v dostupných maržích dost peněz, abychom mohli reagovat na tyto různé naléhavé případy, k nimž je nutno připočítat ještě boj se změnou klimatu. To znamená přehlížet skutečnost, že dohoda o rozpočtu se vyjednává s Radou a že Rada, nebo bych spíš měla říci 27 vlád členských států, čelí kromě známých vlastních problémů finanční krizi, která ohrožuje evropské hospodářství, ale která se projevuje jako 27 národních rozpočtových krizí.

Proto jsme nuceni přijmout rozpočet, který nenaplnuje očekávání členských zemí, rozpočet, v němž propast mezi závazky a platbami dává vzniknout vzrůstajícím obavám o opravdovost rozpočtového procesu. Touha přispět co nejmenším dílem k příjmům Unie vede členské státy k zaujímání neproduktivních postojů. Zprvu drží platby na nejnižším minimu, odtud položky plateb pod 0,9 % HDP, se závazky, na které nikdo nedohlíží, a neusnadňují realizaci evropských politik ve svých zemích, aby se vyhnuly spolufinancování, a tudíž nechávají nevyužitě položky téci zpátky do pokladnic toho kterého státu.

Obvyklé politiky Unie jsou i nadále nepochybně realizovány tak dobře, jak se jen dá čekat. Komise realizuje inovační činnosti, které jsou často propagovány našimi pilotními projekty, a přípravné činnosti. Evropský rozpočet je nicméně charakteristický tím, že slibuje hory doly, ale neinvestuje nic do prováděcích postupů, a to s ochotou všech členských států.

Znovu letos čelíme dvěma novým naléhavým výzvám. Tou první je boj proti změně klimatu, v čemž jsou závěry Komise sice skromné, ale alespoň nějaké; letos je třeba do něj investovat a příští rok tyto investice

zvýšit. Druhou výzvou je ohlášený dvousetmiliardový hospodářský impuls. Pouze 5 miliard EUR z této částky je třeba na nové investice. Finanční výhled proto musí být poněkud přezkoumán.

Včera nám úřadující předseda sdělil, že toto přezkoumání bylo uznáno, ale podle Rady bylo zablokováno. Jaká je tedy situace? My ve Skupině sociálních demokratů v Evropském parlamentu jsme připraveni.

Nakonec chci říci, že naprosto není možné pokračovat tímto směrem, neboť politická Evropa se nám rozpadá před očima. Přišel čas přezkoumat finanční výhled, abychom znovu nastolili rovnováhu mezi evropskými příjmy a výdaji, abychom změnili některé neměnné politiky a začali financovat politiky dynamické, abychom uspokojili skutečné potřeby lidí po celém světě.

Nakonec bych ráda popřála Komisi hodně štěstí. Je na vás, abyste realizovali tento rozpočet přesně a bez promrhání jediného eura. Je na vás, abyste obrátili nevěřící Tomáše a přesvědčili je o přidané hodnotě, kterou Unie poskytuje, a to jak v oblasti politiky, tak i rozpočtu.

(Potlesk)

Anne E. Jensen, jménem skupiny ALDE. Paní předsedající, ráda bych začala poděkováním našim dvěma zpravodajům, paní Haugové a panu Lewandowskému, za jejich nadmíru kompetentní a profesionální práci na rozpočtu. Rovněž bych ráda poděkovala našemu předsedovi, panu Bögemu, a komisaře Grybauskaitéové, protože byli při hledání řešení tak skvělí. Rozpočet je samozřejmě vysoce neflexibilní. Rámec rozpočtu je neflexibilní – nevyčerpané peníze ze zemědělského rozpočtového rámce se prostě nepřesouvají do ostatních částí rozpočtu, a Komise už téměř učinila zvykem, že je tato flexibilita – tato rigidita zpochybňována. Neměli bychom za to být Komisi nevďeční. Myslím, že je dobře, když se zkoušejí nové způsoby, a ráda bych řekla, že my ve Skupině Aliance liberálů a demokratů pro Evropu z celého srdce podporujeme tento rozpočet a řešení potravinového nástroje, onu miliardu, která se našla na výrobu více potravin v rozvojových zemích. Těší nás, že bylo možno najít řešení, které nezahrnovalo rozsáhlé škrtů v dalších programech, ale že jsme našli prostředky v nástroji pružnosti a v rezervě na mimořádnou pomoc.

Rovněž mě těší ujištění komisařky, že Komise nezamýšlí prošetřovat programy strukturálních fondů a že tyto mohou být zjednodušeny. V následujících několika letech před sebou máme historický úkol, a to sice zajistit nezbytný vývoj v nových členských státech. Myslím, že jde jednoznačně o nejdůležitější aspekt rozpočtu.

Jistě, v průběhu jsme si stěžovali na nedostatek energetických iniciativ v rozpočtu, ale pak, v hodině dvanácté, přišlo v důsledku finanční krize memorandum, v němž se psalo, že i evropský rozpočet bude využit k pokusu o nastartování růstu. Navrhli jsme vyčlenit pět miliard na různé iniciativy v rámci energetického sektoru a jménem své skupiny bych chtěla prohlásit, že jsme připraveni hledat řešení – jsme připraveni nalézt prostředky a také rychle pracovat, ale máme-li sledovat, jak jsou jednotlivé programy vybudovány – více peněz na TEN-e síť, více peněz na výzkumné programy a více peněz na CIP, jinými slovy, programy, které dobře známe –, měli bychom se rovněž postarat, že to uděláme správně a rozumně. Těším se však na konstruktivní spolupráci v těchto otázkách a ráda bych poděkovala Komisi za tuto iniciativu. Je možná trochu škoda, že přišla tak pozdě, ale rádi budeme na těchto problémech konstruktivně pracovat.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, rozpočet na rok 2009 není nic menšího, ale také nic většího než kompromis. Ani se nejedná o žádné překvapení, jak jsme právě slyšeli. Finanční výhled nepovoluje příliš velké propasti; struktura evropského rozpočtu je na to při dnešním stavu příliš rigidní a neflexibilní.

Rozpočet na rok 2009 nicméně vysílá jisté důležité signály. Například se nám podařilo poskytnout 1 miliardu EUR na potravinovou pomoc; to jest pro ty nejchudší z chudých a, doufejme, na udržitelnou zemědělskou politiku v nejchudších zemích. Rovněž utratíme o něco víc na malé a střední podniky – velmi důležité pro hospodářský vývoj – a také na boj se změnou klimatu.

Avšak nové priority jsou nezbytné. Potřebujeme přezkoumat evropský rozpočet a ráda bych adresovala tento proslov členským státům včetně vlády mé země, Německa. Krizi musíme řešit z krátkodobého, ale také střednědobého a dlouhodobého hlediska. Evropský rozpočet pochopitelně nemůže nahradit státní rozpočty nebo státní tvorbu politiky, ale každý, kdo se neadaptuje na krizi, má jistotu, že půjde ke dnu.

Nedávno jsem viděla v televizi přenos z tiskové konference, kde ředitel General Motors požadoval po Kongresu Spojených států další půjčky. Říkal toto: „Musíme vyrábět zelená auta a musíme investovat do zelených technologií“ a měl pravdu. Tento manažer si stav věcí uvědomil bohužel poněkud pozdě a zásoby neprodaných amerických kamionů vzrůstají. Je vskutku pravda, že naše hospodářství potřebuje restrukturalizovat. Evropa

musí vyrábět nové, ekologické, technologicky vyspělé výrobky, pokud má mít naději na hospodářský úspěch během příštích pár let, a to jak na vnitřních, tak na světových trzích.

Musíme radikálně snížit emise. Musíme snížit závislost na ropě. Musíme investovat více peněz do obnovitelné energie a mnohem více do výzkumu. To vytvoří možnosti pro nové výrobky, a tedy i pro nová pracovní místa. Rozhodně musíme změnit svou zemědělskou politiku; ta musí být propojena s výrobou ekologické energie. I to dá evropským zemědělcům nové možnosti.

Rovněž musíme utratit více na dobře míněnou rozvojovou pomoc – nikoli jako charita, ale protože je to inteligentní, strategická politika, abychom zavedli spravedlivý obchod po celém světě a skutečně vyvinuli strategický přístup ke zmenšení rozdílů v blahobytu v celosvětovém měřítku. Rovněž si musíme uvědomit, že musíme propojit růst s ochranou životního prostředí a bojem proti změnám klimatu. Potřebujeme nový model uvažování o růstu, a to platí nejen pro Evropu, ale také pro rozvíjející se ekonomiky, jako jsou Indie, Čína a samozřejmě také Spojené státy.

Upřímně doufáme, že nová Obamova administrativa přinese změnu amerického myšlení a přehodnocení nástupce Kjótského protokolu. To vše se však také musí projevit v evropském rozpočtu, a proto je třeba stanovit nové priority. Musíme odpovědět na otázku, odkud přicházejí peníze. Moje skupina – skupina Zelených / Evropské svobodné aliance – je toho názoru, že je třeba více ekologických daní. Spotřeba CO₂ musí být zdaněna a petrolejová daň musí být nakonec zavedena. To by mělo zásobit velkou část evropského rozpočtu.

Vše, co slyšíme od Komise nyní – to jest každých pár měsíců – však naznačuje, že vnitřní logika diktuje, že musíme přezkoumat evropský rozpočet, a tím veřejnosti předvést, že jsme skutečně pochopili, že chceme stav věci změnit, že potřebujeme nové priority, že chceme utratit více na výzkum a vývoj a že potřebujeme nové pohonné technologie.

Rovněž musíme zavést v této oblasti více výzkumu; to nelze obejít. Jak jsme o tom už dříve mluvili, obiloviny patří na stůl, a ne do nádrže – něco, co si Evropská unie musí také vyjasnit. Během hospodářské krize musíme dát více peněz do školství: do programu Erasmus Mundus pro studentskou mobilitu a meziuniverzitní výměny a do celoživotního vzdělávání. To je jediný způsob, jak dát mladým lidem v Evropě nové možnosti na budoucích trzích práce a rovněž v jejich osobních životech.

Musíme více investovat do kulturní rozmanitosti – v tom je bohatství Evropské unie a občané nám poděkují, když uvidí, že evropské peníze skutečně tečou i do jejich regionů. Chceme-li se chovat zodpovědně, musíme rovněž dělat více v oblasti preventivní vnější politiky, a ne reagovat až tehdy, když už je pozdě. Také za to neseme politickou odpovědnost. Je důležité reagovat včas; a proto potřebujeme více prostředků na nástroj stability.

S vidinou blížících se červnových voleb musíme ukázat evropské veřejnosti, že jsme to pochopili, že máme odvahu a že jsme připraveni změnit evropskou politiku včetně veškeré skromnosti, co se týče evropského rozpočtu. Doufám a věřím, že to občané ocení, až přijde čas voleb.

Wiesław Stefan Kuc, jménem skupiny UEN. – (PL) Paní předsedající, vítám skutečnost, že k rozpočtu zbývá jen pár pozměňovacích návrhů. Je těžké soudit, kdo má pravdu, a to nebudeme vědět dříve než na konci roku 2009. Je štěstí, že poté, co jsme schválili rozpočet, budeme schopni zavést změny na samém začátku roku, tak jako každý rok.

Včera řekl předseda francouzského předsednictví, prezident Sarkozy, že se větší pozornost věnuje menším tématům. To by mohlo znamenat totéž, jako prohlášení komisařky Grybauskaiteové, že v budoucnosti bychom měli navrhnout zcela nový rozpočet, a nejen změnit okruhy rozpočtu, ale zajistit, aby byly lépe integrovány.

Současný roztržštěný rozpočet, který obsahuje mnoho okruhů, není moc čitelný. Dlouho trvá, než se navrhne, a vede k mnoha diskusím. Je aktuální de facto jen pár dnů, ne-li hodin. To byl případ rozpočtu na rok 2008, kde byly opravy představeny na první schůzi Rozpočtové komise. Bylo by výhodnější zavést širší okruhy a definovat, k jakým účelům by mohly být zdroje využity. To by přineslo daleko větší flexibilitu při realizaci rozpočtu a poskytlo by to Evropské komisi i Evropskému parlamentu lepší možnosti, jak kontrolovat financování během doby, kdy byl v platnosti, a okamžitě reagovat na potřeby, které by se mohly objevit.

Nedávné zvýšení financování, které provedla Rada v roce 2008, nebo zvýšení rozpočtového financování na příští roky o 200–250 miliard EUR dokazuje, že tyto celoroční diskuse o detailech rozpočtu na následující rok nemají smysl.

Esko Seppänen, jménem skupiny GUE/NGL. – (FI) Paní předsedající, komisařko, souhrnný součet platebních položek v návrhu rozpočtu na příští rok je nižší, než kdy byl. Bude dostatek peněz na platby, pokud se budeme držet stejné platební politiky jako v posledních letech. Komise plně nerealizuje rozpočet.

Včera Parlament rozhodl, že vrátí členským státům skoro pět nebo šest miliard eur, které nebyly využity na letošní platby, ačkoli byly v rozpočtu určeny k vyčerpání. Miliarda eur přibyla na potravinovou pomoc na příští rok. Protože tento návrh předložila Komise, cena potravin je poloviční, a EU bude muset brzy zasáhnout do své vlastní výroby. Na světě je milion hladovějících lidí a tato pomoc bude samozřejmě poskytována, jak bude třeba, ale argumenty za návrhem Komise během půl roku zastaraly.

Minulý týden Komise využívala PR a propagandu ve spojitosti s přípravou rozpočtu, aby propagovala svůj program hospodářské obnovy členských států. Jde o rozpočtové žonglérství a podfuk. Pětimiliardový příspěvek EU znamená, že peníze se přesunuly z jednoho článku do jiného, aniž by se členské státy zavázaly k novým penězům pro potřeby EU. To nejsou opravdová opatření k nápravě škod, které způsobila globalizace. Potřebujeme rozsáhlou akci jako lék na chorobu zvanou „sranda prachy“, ale EU ji jednoduše nedodává. Evropská komise a Rada Evropské unie nejsou připraveny o takové akci rozhodnout.

Nils Lundgren, jménem skupiny IND/DEM. – (SV) Paní předsedající, jako obvykle zde máme dokument, který je ukázkovým případem parlamentárního řemeslného výrobku od těch, kdo připravovali rozpočet. Zároveň se nacházíme v absurdní situaci, když jsme uprostřed dělání něčeho, co bychom dělat neměli. Debátujeme o tom, jak máme utratit peníze. Parlament nezastupuje daňové poplatníky, nesnaží se snížit výdaje, ale strachuje se, že se neutrací dost peněz. Nejenže že se dvě třetiny peněz vynakládají na věci, do kterých bychom se coby parlament neměli plést, ale rovněž se využívají ke zcela špatným účelům. Peníze stále jdou na zemědělskou politiku, rozvoj venkova a regionální politiku, to znamená na věci, za které nesou odpovědnost samy členské státy a které by ony samy měly zaplatit.

Také se hojně mluvilo, a zcela správně, o tom, že rok 2009 je rokem krize v Evropě, ve Spojených státech a de facto na celém světě, a měli bychom se zeptat: co máme dělat? Zde? A moje odpověď zní, že zde s tím nic nezmůžeme. Země EU využívají možná 40 až 45 % svých prostředků na veřejné výdaje. Jedno procento jde sem a používá se na nesprávné věci. Sami sebe odsouváme tímto přístupem na okraj. Děkuji vám.

Sergej Kozlík (NI). Chtěl bych ocenit text usnesení všeobecného rozpočtu Evropské unie na rok 2009 předložený rozpočtovým výborem a zpravodajkou Juttou Haugovou. Jeho znění důrazně a komplexně vyjadřuje rizika rozpočtu Evropské unie na příští rok.

Za otevřené pokládám především rozpočtové pokrytí dopadů plánu Evropské unie na řešení dopadů finanční krize. Rozsah krize a konkrétní směřování jsou zatím otevřené. Důležité budou především iniciativy zaměřené na trvale udržitelný rozvoj, růst zaměstnanosti a podporu malého a středního podnikání, ale také podpora soudržnosti mezi regiony, které je klíčovým faktorem stimulace hospodářské růstu v Evropě.

V roce 2009 se dá očekávat zrychlené čerpání prostředků strukturálních fondů a fondů soudržnosti, především v nových zemích. Proto je na místě zdůraznění závazku rozpočtových orgánů včas poskytovat dodatečné platby včas. Potencionálním zdrojem těchto plateb by mohla být 7,7miliardová rezerva proti platebnímu stropu víceletého finančního rámce. V tomto kontextu je zásadní přijmout opatření na zjednodušení mechanismů strukturálních fondů a fondů soudržnosti s cílem zlepšit schopnost jejich čerpání v zemích EU.

Salvador Garriga Polledo (PPE-DE). – (ES) Paní předsedající, komisařko, dámy a pánové, rády bych věnovala zvláštní poděkování zástupci francouzského předsednictví, panu Sorelovi, který vytvořil skvělý příklad spolupráce s Rozpočtovou komisí tím, že se účastnil všech rozprav, které jsme měli.

Práce Parlamentu na návrhu rozpočtu EU se letos opět blíží uspokojivému závěru. Potřebujeme mnohaletou zkušenost ve vyjednávání mezi Komisí, Radou a Evropským parlamentem. Známe omezení každé instituce a dosáhli jsme dohody o základech, takže zítřejší hlasování by mohlo být prezentováno jako institucionální úspěch Evropské unie.

Všechny ty roky vzájemné známosti nám však rovněž říkají, že dohoda o základech letos troskotá na těch základech, které bychom za normálních podmínek požadovat mohli.

Problém je, že tento návrh rozpočtu byl naplánován před mnoha měsíci, v březnu nebo v dubnu, aniž by byl brán v potaz obrovský rozsah hospodářské a finanční krize. Není to proto neobvyklé, neboť některé členské státy udělaly totéž, neplánovaly s dostatečným předstihem.

Náš rozpočtový postup je v zásadě velmi rigidní a nedovoluje dělat v něm za chodu úpravy. Parlament předložil některé návrhy při prvním čtení, které měly pomoci hospodářské obnově a poskytnout záchrannou síť pro občany, převážně formou opravných prostředků předložených skupinou Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů a rovněž skupinou Aliance liberálů a demokratů pro Evropu. Některé byly Radou přijaty, jiné však ne.

Teprve na konci postupu, když už bylo dosaženo smíru, přichází konečně Rada a Komise s dobrými nápady, jak využít rozpočet EU k nastartování hospodářského růstu. Když se improvizace spojí s naléhavostí, nejpravděpodobnějším výsledkem je zklamání.

Nakonec bude odpověď na hospodářskou krizi zformována spíše na státní úrovni než na úrovni Společenství a rozpočet EU se bohužel nestane mocným hospodářským nástrojem, kterým měl být.

Nerozumím tomu, proč v době hospodářského vzestupu v letech 2005-2006 byly schválené finanční výhledy okleštěny a omezeny tak, že roční rozpočtová politika nemohla být využita jako vyrovnávací zbraň.

Jsmе ochromeni ročními stropy a víceletý finanční rámec je v roce krize k ničemu.

Závěrečná myšlenka. Dva programy Společenství nejvíce zasažené dohodou o finančním výhledu z roku 2006 – transevropské sítě a rozvoj venkova – jsou nyní těmi, které mají nastartovat evropský hospodářský růst z Bruselu.

Moje otázka zní: kdo by měl nyní nést zodpovědnost za jejich drastické okleštění v roce 2006?

Göran Färm (PSE). Paní předsedající, dámy a pánové, coby rozpočtový zpravodaj Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku musím říci, že jsme se v Komisi shodli už v rané fázi, ještě předtím, než krize začala, že musíme dát ekologickým a energetickým opatřením, především malým a středním podnikům, vyšší prioritu. Ke stejnému závěru jsme nyní došli i v Rozpočtové komise a rád bych poděkoval zpravodajům za jejich výjimečně konstruktivní spolupráci v souvislosti s letošním rozpočtem. Také bychom chtěli zdůraznit nezbytnost soustředění se na investice do společného růstu a infrastruktur.

Před chvílí jsem poslouchal pana Lundgrena ze skupiny IND/DEM. Samozřejmě to naprosto nepochopil. Nikdo si nemyslí, že bychom mohli mít tak velký evropský rozpočet, že by sama EU mohla mařit snahy o zlepšení hospodářské situace. To, co bychom měli dělat, jsou věci společného charakteru, které jednotlivé členské státy nezvládnou, přebudovat EU na společný trh, skutečný společný trh. Nyní, když jsme odstranili překážky, které stály obchodu v cestě, musíme rovněž vytvořit společnou infrastrukturu, společnou energetickou infrastrukturu a společný výzkum, abychom se mohli ujmout celosvětového vedení. Pochopitelně jde právě o tohle; nikoli o obírání členských států.

Poprvé jsem v této rozpravě o rozpočtu hovořil v roce 1999. O čem jsme tehdy mluvili? No, o tom samém, o čem mluvíme dnes – o pracovních místech, o růstu, o zjednodušení a zvýšené účinnosti, o zvýšené flexibilitě rozpočtu, abychom zlepšili schopnost EU rychle reagovat na nové výzvy. Naneštěstí se však pořád příliš zabýváme starými otázkami. Iniciativa Komise ve spojení s plánem obnovy je proto vítána, i když byla sestavena velmi narychlo.

V každém případě je nyní nejdůležitější, abychom dosáhli reálnější a stabilnější změny v rozpočtové politice EU. Výsledky otevřené spolupráce Komise v dlouhodobém měřítku ukazují, o co doopravdy jde: o stabilní a dlouhodobou investici do politiky růstu, životního prostředí a klimatu. To také znamená, že se můžeme vymanit ze současného stavu věcí pomocí kontinuálních účelových snah o přezkoumání rozpočtového plánu. Potřebujeme nyní novou strukturu dlouhodobého rozpočtu. To je to nejdůležitější, co může nyní Komise udělat. Děkuji.

Nathalie Griesbeck (ALDE). – (FR) Paní předsedající, komisařko, dámy a pánové, letos byl náš Parlament opět donucen rozpočtovým postupem hořce vyjednávat celkový objem rozpočtu na rok 2009 stejně jako priority, které jsme si nastavili, abychom dosáhli cílů jak v oblasti růstu a zaměstnanosti, v rámci dobře promyšleného hospodářství, ale také v kontextu celosvětové krize, v oblasti vnější politiky a v oblasti politik, k nimž se odkazuje v poloze 3, „Svoboda, bezpečnost a právo“.

Jak jsme vždycky říkali a opakovali, víceletý finanční rámec je těsný a rozhodně vyžaduje zásadní reformu, neboť v budoucnu nám ještě citelněji než nyní neumožní uspokojit základní potřeby rozšířené Evropy se 27 členy.

V tomto kontextu je rozpočet, který nám byl navržen zpravodaji, v zásadě tak dobrý, jak jen to jde, a já jsem ráda, že Komisařka dnes ráno oznámila, že bylo dohodnuto nezbytné přezkoumání víceletého rámce. Vítám její stálou přítomnost a rovněž lituji nepřítomnosti ministra pro rozpočet, která byla stručně oznámena na obrazovce na začátku sezení. Ministr očividně nepovažuje za vhodné s k nám připojit.

Obzvláště mě těší, pokud jde o rozpočet, snahy vyvíjené v souladu s bojem proti globálnímu oteplování, podpora středních a malých podniků, boj s energetickou závislostí stejně jako opatření přijatá pro humánnější a humanističtější Evropu, která by byla lépe vybavena k tomu, aby zvládla zásadní výzvy migračních politik.

Přesto bych chtěla vyjádřit své obavy ohledně plateb přidělených rozvoji venkova a ráda bych znovu odsoudila důraz, jaký se klade na tuto politiku upřednostňující venkovská území.

Mnohokrát děkuji paní Haugové, jejímu týmu, panu Lewandowskému a předsedovi Rozpočtového výboru.

Zbigniew Krzysztof Kuźmiuk (UEN). – (PL) Paní předsedající, v této rozpravě existují tři otázky, na které bych chtěl upozornit.

V časech prohlubující se finanční, a tudíž i hospodářské krize v Evropské unii je tento rozpočet zoufale malý. Závazky dosahující jen 1 % hrubého národního důchodu, platby dosahující 0,9 % a obzvláště marže 3,2 miliard dokazují, že největší členské státy nechtějí financovat nejdůležitější cíle Evropské unie.

Zadruhé, Evropská unie bezstarostně přijímá další závazky, s nimiž finanční výhled nepočítal. Nedávno byla další miliarda určena pro prevenci hladomoru ve třetím světě, zatímco půl miliardy bylo přislíbeno na rekonstrukci Gruzie. Tento výdaj, který je naprosto oprávněný, bude muset být financován na náklady jiných důležitých činností, k jejichž financování se Komise zavázala mnohem dříve.

Nakonec, co se týče snah o překonání hospodářské krize, jednotlivé členské státy, obzvláště ty méně bohaté, jako je Polsko, upnuly své naděje k zahájení dalšího financování projektů ze strukturálních fondů. Doufám, že tento výjimečně skromný rozpočet nám nicméně umožní takto financovat velké investiční projekty.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL). – (PT) Jak jsme zdůraznili v říjnu, to, co mělo značit rozpočet EU na rok 2009 byla politická opatření a spojené rozpočtové položky, abychom účinně odpověděli na prohlubující se hospodářskou krizi.

Avšak namísto zaměřování a zvyšování prostředků na podporu hospodářské a sociální soudržnosti a posilování kupní síly pracovníků se v rozpočtu na rok 2009 navrhuje snížení plateb na nebyvale nízkou úroveň (o 4 miliardy méně než v rozpočtu na rok 2008). Dokonce nedosahují ani čísel, které byly v plánu víceletého finančního rámce na roky 2007–2013, který sám byl už naprosto nedostačující. Vyjádřeno v relativních pojmech, jde o nejnižší rozpočet EU od doby, kdy Portugalsko vstoupilo do Evropského hospodářského společenství.

Navrhovaný rozpočet EU na rok 2009 údajně podporuje evropský plán hospodářské obnovy a to, co se vydává za evropskou solidaritu. Ve skutečnosti to je každý sám za sebe, jinými slovy taková politika, která ještě zvýší rozdíly mezi zeměmi, které jsou hospodářsky vyvinutější, a mezi zeměmi soudržnosti.

Naléhavě potřebujeme rozpočtová opatření, která by účinně podpořila malé a rodinné zemědělství, rybolovy, textilní a oděvní průmysly, loďařský průmysl a malé, střední a mikro-podniky. Taková opatření by měla ochránit výrobní odvětví ve všech členských státech, především v zemích soudržnosti, zaměstnanost s příslušnými právy a slušné platy pro pracovníky.

Jeffrey Titford (IND/DEM). – Paní předsedající, „arogance“ je slovo, které se mi vybaví při čtení této zdlouhavé zprávy, neboť jím zapáchá. Např. v odstavci 25 se nařiká nad tím, že prostředky, které jsou v tomto okruhu k dispozici, „při své současné výši neumožňují Unii zhostit se své role globálního hráče“. Ten samý odstavec říká, že EU má „kapacitu na to, aby se zhostila své role globálního partnera“. Kdo kdy chtěl, aby EU hrála takovou roli? Proč se zvyšuje pocit její vlastní důležitosti? Nikdo v mé zemi rozhodně neměl šanci rozhodnout o vyvinutí EU v globálního hráče. Říkali nám, že to je společný trh, který nám zajistí levné víno a hezkou dovolenou.

Rovněž chci poznamenat, že tento „globální hráč“ chce vlastní obchodní značku pro užívání ve všech komunikacích s masami a chce rozsáhlou informační kampaň pro volby v roce 2009. „Informační kampaní“ rozuměj „vymývání mozků“, protože EU se bezpochyby bude označovat za to nejlepší, co se lidstvu přihodilo od dob penicilinu, a ne za groteskního nepřitele demokracie a svobody myšlení, kterým ve skutečnosti je.

Výše zmíněná arogance je cítit ze všeho, čeho se dotkne. Neexistuje lepší případ než nedávné neuctivé a hanebné chování prezidenta Klause, hlavy státu, na setkání poslanců v Praze. Takže říkám, že EU nemá žádný demokratický mandát na budování říše, jak se navrhuje v tomto rozpočtu.

Jean-Claude Martinez (NI). – (FR) Paní předsedající, o Vánocích dostávají kluci červená autíčka, aby si mohli hrát na hasiče, a holčičky dostávají panenky Barbie, aby si hrály na vše ostatní.

Podobně mají Komise a Rada ministrů malý rozpočet, aby si mohli hrát s veřejnými financemi. Hrajeme si tedy na to, že pořádáme s rozpočtem čajový dýchánek, a naléváme trochu Galileu, trochu Kosovu a trochu Palestíně. Trošku zbude i pro ovoce do škol.

Finanční a hospodářská vlna tsunami devastuje automobilový průmysl, nemovitosti, služby a my si hrajeme s 116 miliardovým rozpočtem, který odpovídá rozpočtu Španělska pro 42 nebo 45 miliónů lidí, a má nám vystačit pro 400 miliónů občanů. 2bilionový rozpočet Spojených států ani zmiňovat nebudu.

Náš světadíl je na cestě do recese a my rozdáváme hrstku drobků. Také pořád drmolíme o pravidlu 1 % hrubého národního důchodu a o deficitech, které nesmějí překročit 3 %.

Z toho plynou dvě ponaučení. Zaprvé, když neumíte odhadnout cenu jednoho barelu nafty, který padá ze 100 a 40, zatímco Goldman Sachs odhaduje 200, a když neumíte sestavit předpověď ani na pár měsíců, jak můžete mít víceletý finanční rámec na sedm let? To je vědecká absurdita.

Druhá lekce zní: celá rozpočtová historie dokazuje, že právní stropy, ve Spojených státech Grammův-Rudmanův-Hollingsův zákon o snížení rozpočtového deficitu, pravidlo 1 % domácího důchodu jsou všechno, opakují, nesmysly. Veřejné finance jsou řízeny empiricky, nikoli dogmaticky. Potřebujeme rozpočtový energetický plán, abychom změnili hospodářské klima. Tomu se říkalo velká evropská půjčka. Potřebovali jsme prostor, abychom to změnili, a k tomu jsme potřebovali ambice.

Předsedající. – Ráda bych připomněla všem poslancům, aby nemluvili příliš rychle, protože tlumočníci nestíhají.

Reimer Böge (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, ráda bych začal poděkováním zpravodajům, panu Lewandowskému a paní Haugové, a také koordinátorům a zaměstnancům sekretariátu a skupiny. Konkrétně druhí zmínění byli někdy vytěžováni za hranicemi svých možností, jak už je pro ně každoročně zvykem. Rovněž děkuji francouzskému předsednictví za dobré, čestné vyjednávání. Uvědomuji si, že předsednictví by bylo připraveno jít trochu dále, kdyby to většina Rady dovolila. Také bych rád zdůraznil, že Komise se v jednáních angažovala nesmírně konstruktivně. Komisařko – mohu-li to zde otevřeně prohlásit –, jelikož se nám podařilo dosáhnout dobrého pracovního vztahu, neměl bych nic proti, kdybyste kandidovala i příští rok.

Dámy a pánové, rozpočet na rok 2009 je rozdělen do tří stupňů. O prvním stupni se bude hlasovat zítra. Budeme financovat základní potřeby EU 133,7 miliardami eur v závazcích a 116 miliardy eur v platbách a dokázali jsme zprovoznit potravinový nástroj formou pohotovostní operace: pozměněním interinstitucionální dohody za využití nástroje pružnosti a přerozdělením v okruhu 4. Je dobře, že toto je zprovozněno, ale zároveň je třeba objasnit, že přezkoumání stávajících rozvojových nástrojů, a to jak v oddělení rozvojové spolupráce, tak i v Evropském rozvojovém fondu, je rovněž součástí balíčku, máme-li dosáhnout lepšího řešení a lepších výhledů v dlouhodobém měřítku, a to včetně bezpečnosti dodávek potravin v rozvojových zemích. Rovněž to objasňuje klíčovou důležitost a naléhavost zásadního přezkoumání konkrétně okruhu 4 – „EU jako globální partner“.

O druhém stupni bude nutno diskutovat, až vejde v platnost finanční prospěch přijatého prohlášení; to jest zrychlení a zjednodušení platných pravidel s ohledem na strukturální fondy a realizaci rozvoje venkova. Splníme-li všichni své domácí úkoly v této oblasti v prvním čtvrtletí, mělo by to vyústit a vyúští to v dodatečné rozpočty se zvýšenými platbami do strukturálních a zemědělských fondů, které taktéž podpoří hospodářský vývoj. Pokud pak během roku nedokážeme překročit 120 miliard v platbách, bude to mít administrativní a politické následky. Cokoli jiného by bylo neobhájitelné.

Třetí stupeň se týká balíčku hospodářské obnovy. Čísla v evropském rozpočtu, o kterých se bavíme, mají pochopitelně tendenci navazovat, a tak bych rád v tomto ohledu řekl dvě věci. Zaprvé, je správné a důležité, aby se Evropská investiční banka zajímovala, ale neměl by vzniknout nový stínový rozpočet vedle rozpočtu evropského v dlouhodobém měřítku – to je nepřijatelné. Zadruhé, jsme připraveni zajistit navrhované přezkoumání na základě správných projektů a nezbytných postupů včetně, ve spojení s prioritami propojování nových sítí v zájmu solidarity, jak byl stanoven Lisabonskou smlouvou v energetické politice, a zavádění

vysokorychlostního připojení ve znevýhodněných venkovských oblastech – coby dodatek ke všem dalším nezbytným opatřením, které už jsou na programu.

Costas Botopoulos (PSE). – (FR) Paní předsedající, komisařko, dámy a pánové, nejprve bych rád řekl, že dnešní nepřítomnost zástupce francouzské vlády ukazuje odvrácenou stranu francouzského předsednictví, které je jinak ze všech stran vychvalováno pro své politické úspěchy. Tato odvrácená strana předsednictví, která s námi ostatními nehraje, rovněž ostře kontrastuje s reakcí našeho výboru a zpravodajky, paní Haugové, která s námi naopak velmi čile hraje rozpočtovou hru.

(EL) Dámy a pánové, mohu říci, že rozpočet, o němž dnes diskutujeme a o kterém se bude zítra hlasovat, zahrnuje jeden úspěch, který ještě zbývá realizovat, a tři velké problémy. Tím úspěchem je pochopitelně to, že jsme dokázali, byť za pět minut dvanáct, dostat do rozpočtu potravinovou pomoc, což bylo opravdu třeba a dokazuje to, že Evropa chápe problémy dneška.

Jsou zde nicméně tři velké problémy:

Zprvce, tento rozpočet je odtržen od reality a nevyhovuje současným těžkým podmínkám v době hospodářské krize, která, jak bych rád připomněl Parlamentu, nezačala v září 2008, jak mnoho řečníků uvedlo, neboť jsme její předzvěsti viděli už rok předtím. Máme velmi nízké závazky a závazky, u nichž není vůbec jisté, že budou realizovány. Druhý problém (který už několik mluvčích zmínilo) se objevil v souvislosti se strukturálními fondy. Je neuvěřitelné, že se z loňského rozpočtu vrátilo tolik peněz ze strukturálních fondů a že se neděje nic, abychom zajistili, že se s tím vypořádáme alespoň v následujícím roce. Celý systém potřebuje přezkoumat. Třetím problémem jsou pochyby, které cítíme tvář v tvář hospodářské pomoci, těm slavných 200 miliardám, z nichž 30 pochází z rozpočtu Společenství. Naneštěstí nic nenasvědčuje tomu, že bychom tyto peníze našli, ale najít je musíme, protože je potřebujeme.

Jan Mulder (ALDE). – (NL) Paní předsedající, i já bych rád začal poděkováním všem zúčastněným za roli, kterou hrají v letošním rozpočtovém postupu. Znovu se nám podařilo připravit rozpočet na rok 2009. Obvyklý rituál – ve formě celodenní schůzky – zase jednou prošel v Radě.

Jedna z věcí, které mě zarazily, když jsem se k tomu v mysli vracel, je důležitost, jakou některé skupiny přisuzují jistému procentu platebních úvěrů. Nějak nechápu, proč je důležité, jde-li o 0,88, 0,92 nebo 0,9. Důležité je, že to je přiměřené. Z toho, co víme, může HDP příští rok klesnout a v tom případě by to číslo bylo vyšší než 0,9, na němž jsme se nyní dohodli. Skutečně by to uspokojilo různé parlamentní skupiny? To je mimo mé chápání. Platební procenta tudíž musí být přiměřená, nikoli vyšší či nižší. V nejhorším případě by šlo během roku připravit dodatečný rozpočet,

Rád bych vás upozornil na jeden zkušební projekt, v jehož rámci se vypracovává studie ohledně odůvodnění mimořádných přídavek po roce 2013. Rád bych, aby si toho Komise urychleně začala všimnout, protože začneme-li o tom debatovat příští rok, je podle mě důležité, abychom věděli, proč tyto přídavky vydávat. Zastupují skutečné platby za zpoplatněné služby, ano, nebo ne?

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN SIWIEC

Místopředseda

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Pane předsedající, vítám doporučení navržená pro návrh rozpočtu Evropské unie na příští rok. Podporuji konkrétně doporučení ohledně mírového procesu v Severním Irsku. Finanční podpora je poskytována programu PEACE III a Mezinárodnímu fondu pro Irsko.

Rovněž mám radost, že rozpočet bude finančně podporovat mírový proces na Balkáně a v Palestině. Evropská unie rovněž pomůže s rekonstrukcí Gruzie, čímž ukáže, že jde o největší mírový proces na světě. Rovněž finančně podporuje chudé země a my se snažíme tento zvyk zachovat. Evropská unie musí být v čele, aby splnila rozvojové cíle tisíciletí do roku 2015.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL). – (DA) Pane předsedající, jedním z nejdůležitějších úkolů jakéhokoli parlamentu je zkoumat finance. To přirozeně vyžaduje, aby měl parlament možnost zkoumat odlišné položky rozpočtu. Je proto zcela nepřijatelné, aby Rada nadále setrvala ve svých uzavřených postojích vůči Parlamentu. Slyšeli jsme dnes, jak francouzské předsednictví nedokázalo reagovat ani na jediný přístup ze strany parlamentních zpravodajů zodpovědných za rozpočet na rok 2009, a coby zpravodaj Výboru pro rozpočtovou kontrolu pro udělení absolutoria Radě za rok 2007 mohu dodat, že Rada by stejně neochotná reagovat na mé přístupy. Rada tudíž není uzavřená jen, co se týče budoucnosti, ale také, co se týče minulosti. To není jen problém francouzského předsednictví; je to problém v Radě všeobecně. Jejich argumentem je

odkazovat k tzv. „gentlemanské dohodě“ mezi Radou a Parlamentem, která pochází z roku 1970. Promiňte? 1970? To se Evropská unie jmenovala Evropské společenství. Tehdy se ES skládalo z hrstky zemí a Parlament nebyl volen, ale jmenován. Tato „gentlemanská dohoda“ proto náleží minulosti a nemá dnes žádnou hodnotu. Coby Parlament musíme vyžadovat otevřenost, plný přístup k informacím a spolupráci ze strany Rady.

Patrick Louis (IND/DEM). – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, už čtrnáct let po sobě odmítá Evropský účetní dvůr schválit rozpočet Evropské unie.

Zatímco účetním postupům Komise se dostává ze strany Dvora chvály – což je nicméně tou nejmenší záležitostí –, všimnete si, že jen 8 % účtů Evropské unie je řádně schváleno. Jsme si vědomi toho, že tímto tempem nepřežije tak silnou kritiku žádný soukromý podnik. Znamená to, že 92 % evropského rozpočtu, to jest více než sto miliard eur, zůstává ovlivněno nadměrně vysokou úrovní nesrovnalostí a nepravdivostí.

Jen jsem citoval ze zprávy. Tyto nepravdivosti jsou doprovázeny mnoha nezodpovědnými činy. Když se zamyslíte např. nad tím, že komunikační agentura má rozpočet 15,4 miliardy eur na to, aby vyslala do vesmíru volební urnu s nápisem „Volit můžete kdykoli“, lidé si mohou oprávněně myslet, že si z nich děláte dobrý den.

V současné atmosféře, kde se v domácnostech a členských zemích musí utahovat opasky, v čase, kdy čistý příspěvek Francie činí 7 miliard eur, musíme přestat brát francouzské a evropské daňové poplatníky jako Ježíšky Evropské unie, protože v červnu se změní v čerty.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Pane předsedající, pro neustálé omílání dogmatu o samoregulaci trhu nejenže opomněla EU nastavit jasné hranice, předepsat zákony a zavést dozor, ale také se opakovaně nedokáže emancipovat od amerických finančních trhů. Proto zanedbává svou povinnost chránit Evropany před negativními dopady globalizace.

Celá léta nám říkali, že nejsou peníze na sociální a zdravotní oblasti, a přitom se milióny a milióny eur sypou do prestižních projektů, jako je např. Agentura EU pro základní práva, jejíž rozpočet se navzdory ostré kritice Účetní dvora téměř zečtyřnásobil. Nyní, v době, kdy občané pocítují další zklamání z EU tváří v tvář hrozbě masové nezaměstnanosti, se Brusel vyzbrojí novým, dvousetmiliardovým plánem hospodářské obnovy, který považuji za švindl.

V závěrečné analýze bude množství vynaložených prostředků pravděpodobně méně důležité než přiměřenost skutečně prosazených opatření.

Ville Itälä (PPE-DE). Pane předsedající, rád bych poděkoval našim zpravodajům, paní Haugové a panu Lewandowskému, stejně jako koordinátorům za jejich skvělou a velmi zodpovědnou práci. Rovněž bych rád poděkoval panu Bögemu, předsedovi, jehož energický příspěvek měl velký podíl na tom, že jsme dosáhli tak dobrých výsledků.

Žijeme v závažné době. Hospodářská krize je za dveřmi a musíme myslet na to, jak může Evropský parlament vyslat ten správný signál veřejnosti. Chci poděkovat zpravodaji, panu Lewandowskému, že nevyčerpal celé navýšení o 20 %. Je to známka skutečnosti, že jsme si vědomi naší zodpovědnosti vůči daňovým poplatníkům. Když uvážíme, že příští rok je volební a že přistoupí nové členské státy, byla to velká výzva a výsledek je skvělý.

Chtěl bych zmínit jedinou věc ohledně zprávy paní Haugové, která se týká nového okruhu v rozpočtu, totiž tu o strategii pro Baltské moře. Proběhla jistá diskuse a jsem rád, že bylo přijato rozhodnutí, protože to představuje možnost: je to krok ke zlepšení stavu Baltského moře.

Zatímco Komise připravuje strategii pro Baltské moře na příští rok, je rovněž důležité, že pro ni existuje i příslušný okruh v rozpočtu. Strategie jsou bezvýznamné, pokud existují jen na papíře, takže potřebujeme vytvořit také obsah těchto strategií a jakmile Komise dokončí svou práci, bude pro nás pochopitelně mnohem snazší vytvořit obsah relevantní k okruhu rozpočtu.

Neboť také víme, že Švédsko, země, která se ujme předsednictví, učiní strategii pro Baltské moře svou prioritou, je správný čas, abychom ji zahrnuli do rozpočtu. Proto chci všem poděkovat za pozornost, kterou věnovali této otázce a jedné z priorit příštího roku.

Vicente Miguel Garcés Ramón (PSE). – (ES) Pane předsedající, dámy a pánové, dospěli jsme ke konci složitého a komplikovaného rozpočtového postupu. Zítřka se bude hlasovat a doufám, že výsledek bude příznivý.

Svět prožívá vážnou krizi, jehož epicentrem je finanční systém, který už nakazil reálnou ekonomiku. Je proto třeba, aby změny politiky přeorientovaly náš hospodářský model, zastavily rozpad naší výrobní struktury a předešly růstu nepříznivých sociálních a klimatických dopadů, které se nyní objevují.

Musíme přijmout svůj díl zodpovědnosti a zajistit, aby byl rozpočet na rok 2009 dobrým nástrojem, který nám pomůže překonat krizi a pokračovat cestou k vytvoření občanské a sociální Evropy, Evropy, jejíž současnost se vyrovná její minulosti. Chceme Evropu přístupnou všem a jako příklad uvádím pilotní projekt na usnadnění integrace Romů a jeho zahrnutí do rozpočtu. Chceme vnitřně i navenek solidární Evropu a začít musíme u našich jižních a východních sousedů.

Rád bych zmínil rozpočtový rozměr Barcelonského procesu, nyní Unie pro Středomoří, do něhož vkládáme velké naděje. Chceme Evropu, která dokáže nasytit své lidi a vést celosvětovou válku proti morovým ranám hladomoru a sociálního vyloučení. Cílem toho všeho je pěstovat udržitelný, nenásilný rozvoj národů celého světa.

Dámy a pánové, jestliže ho zítra přijmete, započne platný život rozpočtu Unie na rok 2009. Potom musí být řádně představen, realizován, a pokud bude třeba, přezkoumán. Důkladně na to dohlédneme.

Chci využít této příležitosti a popřát vám vše nejlepší do dalšího roku.

Daniel Dăianu (ALDE). - Pane předsedající, debaty o rozpočtu probíhají v době, kdy se stupňuje nervozita kvůli hospodářské krizi, která zachvacuje členské státy. Tato krize nutí Komisi, Radu a Parlament k tomu, aby se zamysleli nad tím, jak mohou evropské rozpočtové zdroje bojovat s hospodářským poklesem.

Nepoměrně rychlejší vyplácení strukturálních fondů v nových členských státech je v nových podmínkách zásadní a záměry Komise v tomto ohledu jsou více než vítány. Tyto úmysly se však musí změnit v konkrétní činy a rozpočet EU musí být připraven pro případ, že bude třeba dalších platebních položek, jak zpráva správně zdůrazňuje. Mimochodem, to závisí právě na zjednodušení postupů.

Pro nové členské státy z neevropské oblasti je svoboda užívání stimulace rozpočtu z vlastních zdrojů značně omezená kvůli finanční krizi a je pravděpodobné, že v roce 2009 převládne úvěrová krize na mezinárodních trzích.

Dárcovské státy by si mohly užívat nižší platby ze strukturálních fondů EU, s výhledem na přeorientování těchto fondů k jiným účelům, ale nenechme se oklamat. Utrpí-li nové členské státy v krizi újmu těžší, než může pokrýt jejich vnitřní krizová záruka, pocítí to tyto dopady celá Unie.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). - (PL) Pane předsedající, dnešní rozprava o rozpočtu je důležitější, než kdy v minulosti byla. Velmi záleží na rozpočtu Unie, jeho velikosti, jak bude rozčleněn, obzvláště v dobách vážné hospodářské krize a s vidinou rýsující se krize potravinové.

Kromě bezpečnosti hospodářství, potravin a energetiky se musíme zaměřit také na rozvoj zaostalých oblastí, jaké jsou ve východní části Evropské unie. Rovněž musíme zlepšit náš způsob obcování se zdroji včetně řízení restrukturalizačních programů. V rozpočtu očividně chybí prostředky na kulturu, školství, vědu a boj s chudobou. Je to dáno předpovědí omezených zdrojů v rozpočtu a dokazuje to, že 1 % HDP nestačí na zvládnutí dotyčných úkolů.

Navrhovaný rozpočet je rozsáhlý, detailní, a proto ve výsledku nepříliš čitelný. Je nejvyšší čas, abychom se nad tímto problémem zamysleli a do budoucna přijali odlišný formát.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL). - (EL) Pane předsedající, návrhu rozpočtu na rok 2009 je důkazem, že konzervativní politické priority nastavené Evropskou unií neodpovídají potřebám evropských národů. V čase akutní hospodářské krize, kdy nezaměstnanost roste, platby nečiní ani 50 % závazků pro finance Evropské unie. Nejenže se vývojový sektor nevyužívá jako nástroj ke zvládnutí těchto problémů, ale v některých případech operují finance v před-krizových podmínkách. Naproti tomu bezpečnostní sektor, ve Frontexu, jehož činnost podle nezávislých studií omezuje konvenční práva a svobody jednotlivců, nedochází k žádnému krácení rozpočtu. Ve výzkumném sektoru jsou dotace na kosmický výzkum, jehož cílem globální kontrola, zatímco na druhé straně se převážně většině činností spjatých se sociální integrací, sociálním vyloučením a mladými lidmi se dotace krátí. V zemědělství se rozpočet na rok 2009 řídí dohodnutým finančním rámcem, jehož hlavním rysem je snižování výdajů. Pro rozvoj zemědělství budou platby pro rok 2009 stejné jako závazky vytvořené v roce 2007 nebo nižší, a to v době, kdy se malé a střední podniky zmenšují. Tato skutečnost jde proti samotnému názvu rozpočtu, jímž je zachovat přírodní zdroje.

Hans-Peter Martin (NI). Pane předsedající, tento rozpočet musí rozesmutnit zainteresované Evropany a jak doufám, rozzuří je, až přijde čas červnových evropských voleb, neboť je jiným vyjádřením bohapustého selhání Unie, která je želbohu ve stavu paralýzy, takže nedokáže vyřknout zprávu: ano, pochopili jsme!

Pochopení by znamenalo vzít každý velký kus, podrobit ho strážlivé analýze – k těmto účelům jsou zde konzultanti a instituty hospodářského výzkumu – a přezkoumat je na pozadí nastavených cílů. To by vedlo k závěru, že jedna třetina, možná jedna polovina z těch 114 nebo 116 miliard by mohla být bez problému využita ke zvládnutí této obrovské krize. Namísto toho se zdroje dál rozhazují a utrácí ve špatných oblastech a nadto pro vykrmování neuvěřitelného úředního šimla a politické kasty. To je pro Evropu tragédie.

Simon Busuttil (PPE-DE). - (MT) Na začátek bych rád poblahopřál zpravodajům ke skvělé práci. Rád bych promluvil o rozpočtové oblasti justice a vnitřních věcí, obzvláště o imigraci, kde bych rád zdůraznil dva body. Zprv jsme zvýšili rozpočet agentury Frontex už třetí rok za sebou a věřím, že to je pozitivní znamení. Zvýšili jsme ho ne proto, že bychom byli s prací Frontexu spokojeni, ale právě proto, že jsme nespokojeni. Chceme, aby toho tato agentura dělala víc a byla efektivnější. Proto jsme rozdělili dost peněz tak, abychom např. zajistili, že námořní mise Frontexu budou prováděny na permanentní bázi. Zadruhé, označili jsme dalších

5 000 000 eur na Evropský fond pro uprchlíky, abychom založili evropský program vnitřního přemísťování mezi zeměmi Evropské unie, tak, aby lidé, kteří přijedou do zemí, které už nesou příliš těžké a nepřiměřené břemeno, mohli být přemístěni do jiné země. Mluvím zde o přesídlování nebo o přemísťovacím programu. Tento fond a tyto peníze nám umožní poprvé zprovoznit tento program a doufám, že začne fungovat, protože je nutné pomoci zemím, které nesou ono nepřiměřené břemeno. Proto doufám, že nyní, když jsme investovali dost peněz do těchto dvou oblastí rozpočtu na příští rok, budeme konečně moci pokročit.

Brigitte Douay (PSE). Pane předsedající, komisařko, zprv bych rád poděkoval našim zpravodajům, kteří dokázali dát v těžkých podmínkách dohromady tento rozpočet na rok 2009, poslední před červnovými volbami.

Politika soudržnosti, již je přiděleno 36 %, je jedna z hlavních politik Společenství, opravdový nástroj solidarity a hospodářské a sociální spravedlnosti, které je nutno posilovat, zefektivnit a lépe propagovat. Je to vskutku jasné vyjádření solidarity v evropské oblasti, které je nejviditelnější na místě, co nejbližší regionům a občanům, v oblastech, kde žijí a kde může Evropská unie promlouvat přímo ke každému z nich. Paní Guy-Quintová právě zdůraznila problémy spojené s užíváním ročních rozpočtů, obzvláště rozpočtů strukturálních fondů.

Co se týče soudržnosti, všichni zainteresovaní vědí, jak těžké je realizovat evropské finance na místě. Sestavování dokumentů je dlouhý proces, který může vést k chybám, které poškozují příjemce, obraz Evropské unie i budoucnost této politiky. Zjednodušující postupy, poskytování lepších informací, zlepšování školení dotyčných státních a místních operátorů v této nové politice soudržnosti a sdílení zkušeností a osvědčených metod by rozhodně mohlo propagovat lepší využití těchto prostředků. Nakonec, v době krize a rostoucího euroskepticizmu může hladké fungování politiky soudržnosti a správné využívání evropských fondů obnovit důvěru a vypěstovat pocit účasti mezi Evropany, jestliže se cítí součástí tohoto procesu, za předpokladu, že se nám podaří zlepšit viditelnost a lépe vysvětlit výhody této politiky tam, kde se realizuje. Taková je odpovědnost všech institucí Unie, v nejlepším možném partnerství.

István Szent-Iványi (ALDE). – (HU) Pane předsedající, už po léta je vážným, opakujícím se problémem našeho rozpočtu velká propast mezi alokovanými financemi a skutečnými platbami. Letos tento rozdíl dosáhl neúnosné meze, čímž ohrozil důvěryhodnost a smysl celého rozpočtového postupu. V roce 2009, v době hospodářské a finanční krize, něco takového zkrátka nemůžeme dovolit. Je společnou zodpovědností Komise a členských států, aby urychlily a zjednodušily platby, a tím zvýšily důvěryhodnost rozpočtu Evropské unie.

Zadruhé, chci poděkovat svým kolegům poslancům za to, že podpořili četná důležitá doporučení, která jsem k rozpočtovému balíčku předložil. Tento balíček obsahoval pět hlavních priorit: nejmodernější ochranu životního prostředí (včetně 10 % zvýšení na program LIFE), inovační rozvoj podnikání, boj proti korupci, progresivní sociální politika a zásadní rozšíření největšího studentského výměnného programu Erasmus Mundus. Děkuji mnohokrát za vaši podporu, neboť tyto otázky považuji za důležité.

A konečně, každý rok jsem povinován upozornit na skutečnost, že financování cílů naší zahraniční politiky je nepřiměřené. V rozpočtu na příští rok je to ještě očividnější. Jen díky kreativnímu účetnictví jsme dokázali zajistit zdroj financí na nejdůležitější cíle. Z této nešťastné situace vede jediná cesta: důkladné, komplexní

přezkoumání v polovině období. Nedojde-li k němu, bude těžké brát vážně ambice Evropské unie být globálním hráčem.

Paul Rübiger (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, komisařko, dámy a pánové, Evropský rozpočet začíná nulou; 0,89 % HDP se má příští rok utratit na platbách – 116 miliard eur. Státní rozpočty obvykle mívají před desetinnou čárkou dvoumístné číslo. Myslím, že jsme v posledních letech ukázali, že s maximální úsporou peněz daňových poplatníků lze dosáhnout mnoha věcí.

Avšak momentálně se nacházíme v rozpočtové krizi a nevěřím, že oněch 5 miliard, které navrhuje Komise, bude na nezbytný impuls stačit. Proto bychom se měli společně s Radou snažit upustit od předávání peněz tam a zpět a převádění financí zpátky členskými státy. Tato sněmovna by měla jednomyslně přijmout balíček týkající se transevropských sítí, výzkumu a vývoje, Evropského technologického institutu, programů Eureka a Erasmus a školství. Měli bychom společně zasednout, abychom rychle a účinně sestavili balíček, který by reálně ovlivňoval malé a střední podniky.

Proto také Parlament trvá na zavedení odděleného rozpočtu pro Small Business Act a konkrétně na rozpočtové položce pro změnu klimatu. Konkrétně v oblasti energetické účinnosti bychom mohli okamžitě spustit intenzivní program, který by nám umožnil zahájit mocnou ofenzívu vůči extrémní nezaměstnanosti, kterou nám příští rok chystá, a tím zachovat zaměstnanost.

Koneckonců dvě třetiny našich pracovníků jsou zaměstnány v malých a středních podnicích – kde vzniká polovina našeho HDP – a milióny nových pracovních míst by se dalo vytvořit v těchto podnicích ve spojení s činnostmi v oblasti energetické účinnosti.

Vladimír Maňka (PSE). – (SK) Rád bych poděkoval Juttě Haugové, panu Lewandowskému a koordinátorům za jejich vynikající práci. Určitě si i oni uvědomují, že v rozpočtu na rok 2009 nás v příštím roce čekají změny a budeme muset pružně reagovat na vývoj hospodářské krize.

V oblasti politiky soudržnosti bude mimořádně důležité, abychom dokázali flexibilně zabezpečit potřebné zdroje. Musíme být připraveni na včasné poskytování dostatečných plateb z rozpočtových zdrojů, obzvláště v případě rychlejší realizace strukturálních politik.

Pro národní ekonomiky nových členských států s relativně nízkou hospodářskou úrovní právě politika soudržnosti vytváří potenciál na urychlené dohánění vyspělých zemí. Obzvláště dnes, v době hospodářské krize, je důležité, abychom tento nástroj využívali efektivně. Analytici v některých členských státech vypočítali, jaké negativní dopady mají zpožděné platby na nezaměstnanost, na produktivitu práce a hospodářský růst v těchto oblastech. Kdybychom dokázali čerpat finanční prostředky tempem, které jsme předpokládali ve víceletém finančním rámci, v nových členských státech bychom dnes dosáhli produktivity práce vyšší o více než 2 %, hospodářského růstu vyššího o více než 2 % a zaměstnali bychom o 1 % více lidí. Z tohoto úhlu pohledu musíme považovat podporu soudržnosti za klíčový faktor stimulace makroekonomických ukazatelů v EU.

Na čerpání finančních prostředků negativně působí rozdílný stupeň byrokracie v jednotlivých členských státech. Je proto nevyhnutelné, abychom v EU plošně snížili byrokracii při čerpání evropských fondů.

Dámy a pánové, určitě si přejete, abychom mohli čelit dnešním globálním problémům z hlediska solidarity a v rámci celého společenstva. Proto musíme zaručit dostupnost zdrojů, které budeme pro politiku soudržnosti v budoucnosti potřebovat.

Jean Marie Beaupuy (ALDE). – (FR) Pane předsedající, komisařko, mnoho z mých kolegů poslanců zdůraznilo, právě nyní, nepřiměřené zvyšování rozpočtů, zvláště co se týče strukturálních fondů. Je proto zásadně důležité, abychom tuto situaci řešili přiměřenými, praktickými opatřeními. Jsem rád, že je do tohoto rozpočtu zahrnuta suma 2 miliónů na pilotní projekt Erasmus pro místní a regionální volené úředníky, projekt, který jsem osobně předložil před pár měsíci.

Zahrnuté tohoto do rozpočtu se řídí specifickými návrhy z mé zprávy o správě věcí veřejných, která byla přijata loni v říjnu, a to velkou většinou v této sněmovně.

Abychom realizovali naše regionální politiky účinně, nestačí jen přijímat opatření a rozpočty. Je nezbytně nutné, aby se zvolení úředníci, kteří řídí lokální a regionální projekty, stali skutečnými hnacími motory pro splnění cílů Göteborgské a Lisabonské strategie. S tímto programem Erasmus pro lokální a regionální volené úředníky můžeme nejen posílit lidská pouta, ale také poskytnout prostředky pro rychlejší a efektivnější využívání strukturálních fondů.

Mnoho asociací volených úředníků už mě informovalo, že jsou programem Erasmus pro místní volené úředníky nadšeni. Navíc s podporou generálního ředitelství pro regionální politiku budeme moci spustit tento nový nástroj, a tedy jednat podle hesla *„Mysli globálně, jednej lokálně“*.

Valdis Dombrovskis (PPE-DE). - (LV) Pane předsedající, komisařko, dámy a pánové, s ohledem na návrh rozpočtu na rok 2009 bych rád zdůraznil, že nejdůležitější není, co jsme udělali, ale co teprve uděláme. Návrh rozpočtu EU na rok 2009 už počítá s položkami plateb o 3 % menšími než letos a navíc Evropská komise představila návrh na další snížení položek plateb – o 3,5 miliardy letos a o 1,1 miliardy v dalším roce. Pochybuji, že snižování plateb v rozpočtu EU je uspokojivou odpovědí na finanční a hospodářskou krizi. V evropském plánu hospodářské obnovy, s opatřeními pro strukturální fondy a fondy soudržnosti, zjednodušením postupu financování rozvoje venkova a zrychlením získávání financí, postupuje vyplácení financí EU a zvýšení podílu spolufinancování EU se ještě nepromítlo v množství položek plateb, nastaveném v rozpočtu EU na rok 2009. Pravda však je taková, že to, jestli lze považovat rozpočet na příští rok za úspěšnou odpověď EU na finanční a hospodářskou krizi, bude záviset právě na těchto opatřeních a na otázce, jak daleko se zajde se zvyšováním plateb. Doufám, že orgány EU ukáží svou schopnost reagovat rychle na výzvy a neutopí se v moři byrokracie jako obvykle. Obecně bychom měli uvítat návrh Evropské komise na vyčlenění 5 miliard na zvýšení konkurenceschopnosti Evropské unie. Nicméně zdroj financování – prostředky ze společné zemědělské politiky – je obtížně srozumitelný. Je-li 5 miliard na společnou zemědělskou politiku Evropské unie, proč Evropská komise nedělá nic proto, aby zajistila spravedlivou soutěž v rámci vnitřního zemědělského trhu a alespoň částečně vyrovnala nepříjemné rozdíly v úrovních přímých plateb zemědělcům v různých členských státech EU? Děkuji vám za pozornost.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Pane předsedající, komisařko, nejprve musím poblahopřát zpravodajům a koordinátorům a zdůraznit jejich skvělou snahu v řízení postupu přijetí rozpočtu.

Byl podniknut velice vážný pokus o dosažení maximální úrovně závazků a vyrovnání při nepřekračování stropů, jak jsou nastaveny ve víceletém finančním rámci. Výzev pochopitelně neubývá. Mohli bychom považovat tento rozpočet za první odpověď EU na mezinárodní finanční a hospodářskou krizi. Proto je to tak těžké.

Je pro nás zcela přirozené, že pohlédneme na rozpočet prizmatem klíčových priorit, které jsou pro realizaci politiky Evropské unie. Bohužel, v případě priority 1B, která se vztahuje k udržitelnému rozvoji, soudržnosti růstu a zaměstnanosti, nebude k dispozici dostatek zdrojů na realizaci velkých projektů členských států s vysokou prioritou. Je konkrétně úkolem fondu soudržnosti, aby umožnil podporovat hospodářsky slabší země a řešit jejich problémy s infrastrukturou, zvýšit jejich konkurenceschopnost a dosáhnout vyšší úrovně místního rozvoje.

Tento fond pomáhá zvyšovat životní úroveň, obzvláště v nových členských státech. Nebudou-li těmto zemím poskytnuty finance, bude jejich pokrok značně pomalejší, obzvláště v době krize. Proto chci podrobit neschopnost rozpočtu v tomto ohledu pomoci vážné kritice. Jak je rozpočet realizován, je rovněž důležité. Úvodní rozprava o zjednodušení postupů k dosažení vyšší proveditelnosti a minimalizace rizika zneužití a nekalé činnosti musí být urychlena. Rovněž musíme zmenšit propast a zvýšit úroveň plateb.

Návrh na přezkoumání víceletého finančního rámce není vůbec špatný nápad a nabízí další zdroje pro růst vyčleněné do období 2009-2010. Zamýšlený účel spojený s dosažením nízkých hladin uhlíku při vyrábění energie je dobrý, ale sotva zásadní. Musíme prokázat daleko vyšší míru flexibility.

Chci skončit s konstatováním, že bychom měli přijmout rozpočet, ale s preventivními opatřeními na překonání finanční a hospodářské krize. Ačkoli bude těžké jí dosáhnout, je shoda důležitá a potřebná. Musíme ji podpořit.

Kyösti Virrankoski (ALDE). - (FI) Pane předsedající, nejprve bych chtěl poděkovat zpravodajům, paní Haugové a panu Lewandowskému, za jejich vynikající práci. Rovněž bych chtěl poděkovat komisařce Grybauskaitėové a jejímu nejbližšímu asistentovi, panu Romerovi, za skvělou spolupráci, kterou prokazovali celý rok, a stejně tak i předsednictví za jeho konstruktivní podílení se na přípravě rozpočtu.

Chci se zmínit jen o jedné věci, a to o strukturálních fondech. Letos jsme vrátili peněžní prostředky členským státům, v takové nebo jiné formě, coby nevyužité položky. V opravném rozpočtu číslo 2 jsme přesunuli 2,8 miliard a v opravném rozpočtu číslo 9 jsme vrátili 4,5 miliardy v nevyužitých platbách.

Na tomto pozadí je ohromující, že Komise navrhuje pětimiliardový balíček obnovy, a přitom ani nevyužila finance určené na strukturální politiku. Důvodem je kontrola a monitorovací systém, který je nesmírně komplexní. V mnoha zemích je stále ještě neschválen.

Evropský parlament předložil návrh společného usnesení v dohodě, která by uznala potřebu zjednodušení a existenci strukturálních nedostatků. Komise a Rada se tímto usnesením nechtěly řídit. Avšak Evropská rada právě navrhla zaujmout virtuálně stejné stanovisko a velmi urgentní potřeba zjednodušení a větší efektivity potřebuje zdůraznit.

Margaritis Schinas (PPE-DE). - (EL) Pane předsedající, tento rozpočet je posledním v tomto volebním mandátu a prvním, o kterém se bude hlasovat poté, co na dveře zaklepala finanční krize. Má proto zvláštní důležitost: je to rozpočet, který si Evropané důkladně prohlédnou.

Pro mě osobně má tento rozpočet hořkosladkou chuť, protože jsou v něm úspěchy, ale také stinné stránky. Já osobně mezi úspěchy určitě řadím skutečnost, že jsme dokázali, byť jen okrajově, zvýšit platby ve vztahu ke stanovisku Rady, že jsme našli relativně víc prostředků na konkurenceschopnost, životní prostředí a bezpečnost a že jsme poprvé zaujali stanovisko k vypořádání se s ilegální imigrací na jižních hranicích Evropské unie, kde do zemí, jako je ta moje, utíkají každý rok statisíce zoufalých lidí, kteří klepou na evropské dveře u jižních hranic. Ze všech těchto důvodů máme důvod ke spokojenosti.

Přesto jsem velmi zklamán, že tento první krizový rozpočet nedokázal vyslat zprávu, že Evropa má vůli i schopnosti. Bez dvou set miliard se stále snažíme přijít na to, jak utratit pět miliard, které některé členské státy chtějí vrátit místo toho, aby byl vynaložen na konkurenceschopnost. Je to promarněná příležitost. Myslím si, že jsme toho letos mohli dokázat víc. Stále doufám, že známé firmy v Radě, které si rády nechávají zpětně uhradit přebytek národním ministerstvům, učiní ještě jeden pokus, abychom alespoň příští rok měli ambicióznější přístup.

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). - (PT) Pane předsedající, blahopřeji zpravodajce, paní Haugové, k její skvělé práci a také několika kolegům za jejich příspěvky. Nejprve bych rád promluvil o rybářském sektoru a jeho pozitivních a negativních dopadech.

Celkové množství přidělených plateb je skoro stejné jako loni. To je negativní stránka, vzhledem k tomu, že předchozí rozpočty představovaly minimum nezbytné k realizaci společné rybářské a námořní politiky s nezbytnými zdroji. Snížení položek plateb a neadekvátní reakce na potřeby a specifické aspekty neokrajových oblastí jsou rovněž negativy.

Zvýšení vnějšího hospodářského tlaku kvůli finanční krizi a podstatné měnění cen paliv zhoršuje už existující tlaky, což je důsledek nezaplacených vozových parků a eroze zdrojů.

Ačkoli Komise navrhuje restrukturalizovat rybářský sektor v souladu se současnou makroekonomickou situací, je třeba konkrétních opatření, abychom zajistili přežití evropského rybářského loďstva a živobytí těch, kteří se tak snaží, abychom měli přístup k jedné z nejdůležitějších potravin.

Vítám přijetí, coby přípravné činnosti, iniciativy, kterou jsem předložil, o ustanovení orgánu na kontrolu cen ryb, který by přišel na 4 milióny eur. Rovněž vítám zvýšenou podporu řízení rybolovných zdrojů, nepovinné příspěvky do mezinárodních projektů, posilování dialogu v zásadně důležitém rybářském sektoru, jak jsme poznamenali během návštěvy Výboru pro rybolov v Madeiře, neokrajovější oblasti Portugalska, pilotní projekt vytváření sítí a výměny osvědčených postupů a závěry šestého rámcového programu. Údržba položek pro spolupráci v oblasti bio-ekonomického rozvoje, pro Agenturu Společenství pro kontrolu rybolovu a pro přípravnou činnost na evropské námořní politice jsou rovněž pozitivem.

Nakonec musím uvítat vytvoření rozpočtové položky Komisí, až dosud bez položek, pro *ad hoc* finanční nástroj, abychom přizpůsobili rybářské loďstvo současným hospodářským důsledkům cen paliva. To je důvod...

(Předsedající řečníka přerušil)

Péter Olajos (PPE-DE). - (HU) Jak už jsem uvedl během prvního čtení v říjnu, coby navrhovatel stanoviska Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, vítám rozpočet EU na rok 2009 z několika důvodů. Na jednu stranu, důležitou a pozitivní skutečností je už to, že příští rok bude k dispozici 14 miliard eur na ochranu životního prostředí, zachování přírody a mezi nimi především i na cíle programu Společenství LIFE+. Na druhou stranu stojí za zmínku, že toto množství je o nějakých 10 % vyšší než loni, což je dobré znamení toho, že dnes nikdo nezpochybňuje důležitost této oblasti, obzvláště co se týče změny klimatu.

Naposledy zmíněný předmět je navíc jedním z rozpočtových priorit i pro příští rok. To vše je samozřejmě spojeno s hlasováním dnes odpoledne, v němž budeme rozhodovat o klimatickém balíčku.

Ačkoli mohou tyto směrnice naše očekávání zklamat v několika ohledech, jsou ambiciózní v porovnání s návrhy předloženými Komisí loni v lednu. Dosáhnout cílů, které jsou v nich vytyčené, bude vyžadovat peníze a politickou vůli. Ta částka je možná malá, ale je důležité zdůraznit, že pilotní projekty, které budou příští rok startovat, mají hodnotu 7,5 milionu. Podstatná práce, která zahrnuje navrhování a zveřejňování veřejných soutěží, se dá čekat na začátku příštího roku, ale Komise už při několika příležitostech naznačila, že jak důležitou požaduje realizaci těchto projektů a zaručila plnou spolupráci. Od říjnového plenárního zasedání je Evropský úřad pro bezpečnost potravin (EFSA) jediným orgánem, který nedokázal výrazně pokročit. Proto jsme povinováni dále doporučovat zachování 10 % zásoby, ale doufám, že i tento problém se brzy vyřeší. Taková jsou moje pozorování a doporučení, která se de facto shodují s těmi předloženými při prvním čtení. Apeluji na své kolegy poslance, aby hlasovali pro i ve druhém čtení. A rád bych využil této příležitosti a poblahopřál Juttě Haugové ke zprávě. Děkuji vám.

Maria Martens (PPE-DE). - (NL) Pane předsedající, nejprve bych ráda poblahopřála zpravodajce, paní Haugové. Náš pracovní vztah byl vskutku velmi dobrý a Výbor pro rozvoj je spokojen. Tři věci pro nás byly důležité. Zaprvé, na potravinovou krizi by se mělo reagovat a jsme rádi, že návrh Komise byl přizpůsoben a že bylo dosaženo kompromisu, který nalezl podporu Parlamentu a Rady, výsledkem čehož je dostupnost 1 miliardy na potravinovou krizi.

Nakonec záleží na tom, aby se našlo udržitelné řešení, což je bezpečnost potravin pro rozvojové země samy, a to je také podstatou našeho zkušebního projektu. Velkým problémem je zde fakt, že malí zemědělci nemají přístup k mikroúvěrům. Je pro těžké získat dobré osivo a hnůj a investovat do zavlažování, nemohou-li platit dopředu. Jsme proto rádi, že se naše návrhy na zkušební projekt mikroúvěrů pro malé zemědělce setkaly se širokou podporou, a věříme Komisi, že tento zkušební projekt realizuje.

Zadruhé, co se týče hodnocení, setkáváme se v posledních dnech s častou kritikou rozvojové spolupráce. Abychom získali podporu, nejenže musíme vysvětlovat naše záměry, ale hlavně, čeho jsme dosáhli. Bohužel jsou zprávy Komise stále příliš fixované na záměry. Proto jsme žádali větší kapacitu ve výboru, abychom zlepšili výsledky hodnocení. Víťame podporu těchto návrhů, kterou nám vyjádřil Parlament.

Zatřetí, pane předsedající, nadále se přimlouváme za zvýšení v rozpočtu v Kapitole 4, zahraničních výdajích. Chceme-li si uvědomit naše ambice a zodpovědnosti, které jsou oprávněné, co se týká Kosova, Středního Východu atd., kde je hlavní otázkou nejen rozvojová spolupráce, ale také řešení konfliktu, pak je očividné, že je třeba více peněz a flexibility.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, mám dva stručné komentáře. Chtěla bych zpravodajce poděkovat za její práci.

Ohledně rozvojové pomoci, myslím si, že je důležité zdůraznit, že proces hledání jedné miliardy byl stresující, je pozitivním faktem, že Evropa se snaží problém odstranit. Stojí nicméně za vzpomínku, že ceny komodit vlastně poklesly, stejně jako ceny energie, takže by tato 1 miliarda měla dokázat mnohem víc, než v kolik jsme doufali, když bude řádně utracena. Myslím, že musíme pečlivě dohlédnout, abychom zajistili, že tyto peníze dorazí tam, kam mají a kde je jich třeba, jmenovitě do terénu, na výrobu potravin tam, kde mohou být vyrobeny.

Můj druhý komentář se rovněž vztahuje k zemědělskému sektoru, ale zabývají se budoucností spíše než tímto konkrétním rozpočtem. Mám jisté obavy o komentáře komisařky o tzv. nedostatku přidané hodnoty vynakládání financí na zemědělství. Víím, že na tuto rozpravu bude čas v budoucnu, ale musí to být rázná a řízná rozprava. Věřím, že evropským zemědělcům nejlépe poslouží společná politika, ne taková, kde mohou být členské státy vybíravé, protože občané ztratí na kvalitě jídla a bezpečnosti.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, schválení rozpočtu vždy doprovází střet mezi našimi očekáváními a skutečností. Rámec rozpočtu není příliš flexibilní a zdroje je těžké rozdělovat. Ačkoli to odráží stabilitu financování specifických činností, také to znamená, že je těžké reagovat na neustále se měnící skutečnost.

Současný rozpočet z hlediska dnešní situace neumožňuje splnit přání mnoha poslanců, jako je potřeba čelit rostoucí hospodářské krizi nebo financování nových technologií, které by se využívaly ke zlepšení ochrany životního prostředí a k boji proti změně klimatu. Rozpočet nesplňuje očekávání mladých lidí, školáků a studentů, co se týče finanční podpory výměn v oblasti vzdělávání, přístupu ke vzdělání a studiu v zahraničí.

Nakonec bych rád řekl, že následné rozpočty a finanční výhledy dosud byly zaměřeny na navazování na předchozí rozpočty a cíle spíše než na soudobé a budoucí výzvy. Proto potřebujeme pravidelně přezkoumávat finanční výhledy, neboť sedm let je v oblasti rozpočtového plánování příliš dlouho.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rád bych se věnoval tomu, co před chvílí řekl můj rakouský kolega, pan Rübig. Vynakládáme méně než 1 % evropského HDP na Evropu a přitom požadujeme od EU, aby se vyrovnávala s čím dál tím větším počtem úkolů za čím dál tím větší počet členských států. To nedává smysl! Ve světle tohoto je opravdu neuvěřitelné, že se ekonomice tak dlouho dařilo, ale přitom se nesáhlo nejen k hospodářskému využití našich financí, ale v podstatě ani k tomu, že by ministerstva financí požadovala peníze zpátky a směřovala je na konci roku do svých státních rozpočtů.

Je zde mnoho nových úkolů, na něž bychom měli vynakládat naše peníze. Jsou tu i úkoly, na něž jsme roky nic nevyčleňovali kvůli rozpočtovým prostředkům. Výdaje na evropskou informační politiku by měly být výrazně navýšeny, pokud skutečně chceme přivést Evropany blíže Evropě. Mnoho úkolů je i ve výměnách v oblasti vzdělávání a kvalifikace, do kterých by se Evropa mohla zapojit.

Jutta Haug, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, ráda bych poděkovala všem poslancům, kteří se účastnili diskuse v této sněmovně, kteří přednesli projevy, i když byl rozpočet na rok 2009 v některých případech pouze příležitostí k projevu, nikoli jeho předmětem. Především bych ráda poděkovala všem poslancům, kteří s námi byli od začátku do konce a zapojili se do diskuse.

Evropský plán hospodářské obnovy, který nám představila Komise, byl zmíněn v mnoha projevech a nasadil do mnoha hlav velké brouky. Nemohu než zopakovat, co už jsem říkala mnohokrát předtím: hybnou silou ekonomik členských států je evropská politika soudržnosti. Její řádná a poctivá realizace nám umožní získat náskok a nepochybně zmenší riziko hospodářských problémů v příštím roce. Samozřejmě bychom si nevystačili s našimi 116 miliardami v platbách, ale celý Parlament je připraven zajistit související platby v doplňkových a opravných rozpočtech.

Co řekla komisařka, je samozřejmě pravda: rozpočet je vždy kompromisem. V tomto ohledu se rozpočet na rok 2009 od svých předchůdců nijak neliší. Museli jsme Radě poskytnout tyto nízké platby, Komise musela nám poskytnout 700miliónové přerozdělení na místní rozvoj a museli jsme omezit své priority. Podařilo se nám nicméně mnoho z těchto priorit zachovat: více plateb pro boj se změnou klimatu, více plateb pro sociální složku, co se týče vytváření více a lepších pracovních příležitostí a, a větší podpora středních a malých podniků. Toho jsme dosáhli a jsem za to vděčná všem svým kolegům poslancům. Děkuji vám mnohokrát!

(Potlesk)

Janusz Lewandowski, zpravodaj. – (PL) Pane předsedající, v rozpočtové sekci, za kterou jsem odpovědný, je nejasná jen jedna věc, a to budoucnost Lisabonské smlouvy, která mění kompetence Parlamentu a může mít vliv na rozpočet. Z hlediska toho, že ostatní problémy byly vyřešeny, bych rád podpořil svého předřečníka, který požadoval přezkoumání finančního výhledu. To jsme totiž jednoznačně potřebovali už v druhém roce současného výhledu, pokud chceme být schopni financovat mezinárodní cíle a závazky Evropské unie.

Je nešťastné, že dohodovací řízení s Radou znamenalo vyjednávání zahrnující milióny eur v době, kdy se přislíbily miliardy v mlhavém krizovém balíčku. Z hlediska toho bude rozpočet, který zítra pravděpodobně schválíme, vystaven větším změnám než kdy předtím.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Mluvíci byli tak ukáznění, že jsme skončili včas, což je dobrá zpráva pro budoucí ukázněnost rozpočtovou.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 18. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Gábor Harangozó (PSE), písemně. – Měli bychom se zabývat – stejně jako náš zpravodaj – negativními dopady na Evropany, které se objeví v souvislosti s globální recesí. Náš zájem by se měl soustředit především na nejznevýhodněnější občany, na ty, které účinky finančního chaosu postihnou nepochybně nejkrutěji. Unie by měla maximalizovat své snahy o zjednodušení přístupu k dostupným zdrojům – v rámci stropů dohodnutých ve víceletém finančním rámci na roky 2007–2013 – pro příjemce v terénu, a my bychom tudíž měli zlepšit a zjednodušit opatření, abychom urychlili realizaci strukturálních fondů a fondů soudržnosti. Nízké úrovně plateb v realizaci politiky soudržnosti ve skutečnosti nereflktují reálné potřeby při vypořádávání

se s výzvami současné hospodářské krize. Politika soudržnosti je nejlepším nástrojem solidarity v Unii a její role, tj. bojovat s negativními dopady globální krize těchto rozměrů, je životně důležitá.

(Zasedání bylo přerušeno v 10:50 hod. a obnoveno v 11:30 hod.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: HANS-GERT PÖTTERING

Předseda

4. Fibromyalgie (písemné prohlášení): viz zápis

*

* *

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedo, mnoho návštěvníků, kteří se řádně objednali, nebylo do této sněmovny vpuštěno. Rád bych vyjádřil svůj dík službám této sněmovny, které se pokusily přijmout návštěvníky tváří v tvář odporu policie. Policie jim nicméně vstup zakázala, a to proto, že tito návštěvníci měli oblečeny červené bundy. Nechápu, kdo se bojí červených bund. Jeden z našich kolegů poslanců si rovněž musel sundat při vstupu do sněmovny bundu.

Rád bych, abychom si na policii stěžovali a řekli jim, že bránit návštěvám ve vstupu je zakázáno. Rád bych zopakoval, že sněmovní služby se pokusily řádně objednané návštěvníky vpustit, ale policie tomu zabránila, a to i přes poklidné chování těchto návštěvníků. Rád bych, abychom informovali policii, že Parlamentu by se neměl projevovat takový odpor.

Předseda. - Mnohokrát díky, pane Swobodo; prověříme to. Děkuji vám za váš příspěvek.

Monica Frassoni (Verts/ALE). – (IT) Děkuji za slovo, pane předsedo. Rád bych nabídl velice vřelé uvítání panu Mohamedu Abdelazizovi, prezidentu Saharské arabské demokratické republiky a generálního tajemníka Fronty Polisario, stejně jako delegaci, která ho doprovází. Vrátili se do Parlamentu, aby nám připomněli důležitost ochrany práv na sebeurčení jejich lidu.

Jens Holm, jménem skupiny GUE/NGL. – (SV) Pane předsedo, mluvím za svou skupinu jako za celek. Jsme vystaveni postupu, který byl nyní navržen. Nás zpravodaj, pan Wurtz, už řekl na setkání zpravodajů, že to je naprosto nepřijatelné. Hlasování o klimatickém balíčku, jedno z nejdůležitějších letošních hlasování, by mělo probíhat stejně jako všechna ostatní. Je nedemokratické a otřesné, že nehlasujeme o každé zprávě zvlášť. Musí nám být umožněno hlasovat o jednotlivých zprávách a máme právo předložit opravné návrhy, o kterých se bude následně hlasovat.

Rozkouskujte tento návrh a umožněte nám hlasovat o každé zprávě zvlášť i o předložených pozměňovacích návrzích. Děkuji.

Předseda. – Každý má nárok na to, vyjádřit svůj názor, a většina rozhodně.

Chris Davies (ALDE). – Pane předsedo, na konci včerejší pětihodinové rozpravy o klimatickém a energetickém balíčku byla Parlamentu dána uvážení odpověď: jménem předsednictví ústy ministra Borlooa a jménem Komise ústy komisařů Dimase a Piebalgse. Navzdory skutečnosti, že se této rozpravy účastnilo 50 nebo 60 poslanců, hovořili ke sněmovně s pouhými čtyřmi poslanci.

Myslím si, že to ukazuje jistou neslušnost jak směrem ke Komisi, tak i k předsednictví, a umenšuje vliv, který tato sněmovna má. Rád bych vás požádal, abyste předsedům stran přednesli otázku, zda máme zvažovat uvalení sankcí na ty poslance, kteří se účastní debaty, ale kteří se neobtěžují se ukázat, aby si poslechl odpověď Komise a předsednictví.

(Potlesk)

Předseda. – Pane Daviesi, plně s vámi souhlasím, ale dobře se ujistěte, a to i ve svojí straně, zda lze přítomnost poslanců zajistit.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedajícím, rád bych vznesl požadavek ohledně včerejší rozpravy s francouzským předsednictvím. Jsou zde předsedové stran s důležitými sděleními v této důležité rozpravě, což je správné a dobré. Jsou zde ale i předsedové stran, vždy ti samí, kteří pravidelně přetahují o jednu dvě minuty.

Nemohl by jejich čas být odečten od času vyměřeného jejich skupinám, když se to takto následně neprojeví na jim přiděleném čase?

5. Hlasování

Předseda. – Dalším bodem programu je hlasování.

(Výsledky a další podrobnosti hlasování: viz zápis)

5.1. Energie vyráběná z obnovitelných zdrojů (A6-0369/2008, Claude Turmes) (hlasování)

5.2. Obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů (A6-0406/2008, Avril Doyle) (hlasování)

– Před hlasováním:

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Pane předsedo, mé ospravedlnění je následující. Bohužel nedošlo k žádné plenární rozpravě o ETS, jejíž výsledky bychom mohli využít v trialogu. Vyjednávání trialogu pouze na základě názoru Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin nereprezentují názory Parlamentu. Takže, máme přijmout pozměňovací návrhy k návrhu Komise; ale to, o čem dnes máme rozhodovat, zcela odpovídá dokumentu Rady. Parlament nezměnil vůbec nic, ani čárku. Proč tedy takový shon? Koneckonců, bavíme se o době po roce 2013 včetně.

S návrhem ETS v jeho současné podobě vyjdou protikladnosti a rostoucí náklady najevo. Předmět obchodování s emisemi je nejdůležitějším rozhodnutím o průmyslové politice za dlouhé roky, ne-li desetiletí. Nejsme připraveni odložit si naše demokratické právo spolurozhodování v parlamentní šatně. Nakonec, o co mnoho poslanců úspěšně bojovalo v této sněmovně po téměř 30 let? Za to, abychom nechali politiku klimatu téměř výhradně Radě v zjednodušeném postupu? Coby volený parlament bychom se rádi angažovali demokratické rozpravy a činili tak s ohledem na následky našeho jednání. Děkuji vám.

(Návrh byl zamítnut.)

5.3. Společné úsilí o snížení emisí skleníkových plynů (A6-0411/2008, Satu Hassi) (hlasování)

5.4. Geologické skladování oxidu uhličitého (A6-0414/2008, Chris Davies) (hlasování)

5.5. Dohled nad emisemi skleníkových plynů pocházejícími z paliv (silniční doprava a doprava po vnitrozemských vodních cestách) a snižování těchto emisí (A6-0496/2007, Dorette Corbey) (hlasování)

5.6. Výkonnostní emisní normy pro nové osobní automobily (A6-0419/2008, Guido Sacconi) (hlasování)

– Po skončení hlasování:

Avril Doyle, zpravodajka – – Pane předsedo, coby zpravodajka jsem chtěla mluvit až před svou zprávou, ale děkuji vám za možnost promluvit už nyní, protože je důležité pro všechny, aby bylo několik věcí uvedeno do zápisu.

Je zde jedno téma, které nás dnes ráno v této komoře spojuje všechny, a to sice, že dohody z prvního čtení neučiní spravedlnosti za dost, ani co se týče respektování parlamentních postupů, ani podstatě právních předpisů, obzvláště, je-li dané téma velmi složité a technicky náročné.

(Potlesk)

Dohody v prvním čtení tudíž musejí být vzácné a jen výjimečné, neboť jen výjimečné podmínky vyžadují tak výjimečnou reakci.

Moje druhá procedurální poznámka je, že neexistuje žádná právní norma pro zahrnutí hlav států do spolurozhodovacího procesu.

(Potlesk)

Ačkoli aspekty klimatického balíčku byly na programu jednání schůze summitu minuly týden a požadavky z tohoto summitu, aby všechny budoucí přezkumy pozměňovacích návrhů k aspektům ETS EU byly zváženy na budoucích summitech, při následném trialogu v sobotu ráno v Bruselu jsem s plnou podporou všech stínových zpravodajů přidala ke své zprávě nový bod odůvodnění – následující po summitu – který byl následně přijat Výborem stálých zástupců v sobotu večer. Tento bod odůvodnění zdůrazňoval jedinečnou a transformační povahu právních předpisů ETS EU, ale uváděl, že takové konzultování s hlavami států a vlád nesmí být v žádném případě precedencem k jiným právním předpisům.

Byla to dlouhá legislativní cesta. Ráda bych poděkovala komisaři Dimasovi a jeho týmu, ministru Borlooovi a jeho týmu s mimořádným díky velvyslanci Léglise-Costovi za obrovský kus práce, který odvedl. Ráda bych poděkovala zaměstnancům Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin – a obzvláště Virpi Köykkäové za její trójskou práci – celému personálu naší strany, mé osobní asistence za její neúnavnou práci, ale především všem svým kolegům stínovým zpravodajům a jejich personálu za velmi dobrou spolupráci.

(Potlesk)

Miroslav Ouzký, *navrhovatel Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin*. – (CS) Chtěl bych využít této příležitosti po ukončení téměř roční práce, abych i já poděkoval všem zúčastněným. Chtěl bych poděkovat zvláště zpravodajům a stínovým zpravodajům. Nebudu opakovat to, co řekla zpravodajka Avril Doyleová. Opravdu výjimečná situace vyžaduje výjimečné kroky a francouzské předsednictví projevilo opravdu výjimečnou snahu po dosažení kompromisu. Jsem přesvědčen, že to, že se klimatický balíček nelíbí těm více ambiciózním i těm méně ambiciózním, nám podává důkaz o tom, že kompromisu bylo skutečně dosaženo.

Předseda. – Děkuji vám. Dámy a pánové, jistě hovořím za všechny, když řeknu, že Evropský parlament měl nesmírnou vůli ke spolupráci s Radou, a stejně tak, když oficiálně prohlásím, že způsob, jakým jsme dospěli k rozhodnutí v této otázce musí být výjimkou spíše než pravidlem, a že v budoucnu musíme v principu trvat na prvním čtení, abychom objasnili stanovisko Parlamentu.

(Potlesk)

5.7. Úprava pracovní doby (A6-0440/2008, Alejandro Cercas) (hlasování)

- Po skončení hlasování:

Alejandro Cercas, *zpravodaj*. – (ES) Velmi stručně, pane předsedo, nejprve bych rád poděkoval svým kolegům poslancům a poblahopřál jim k triumfu, který náleží všem skupinám v této sněmovně. Je to vítězství pro celý Parlament.

(Potlesk)

Musím poděkovat dvěma miliónům evropských doktorů a miliónu studentů medicíny za práci, kterou odvedli, a rovněž musím poděkovat Evropské konfederaci odborových svazů a všem vnitrostátním odborovým svazům, které tak těžce pracovaly.

Pane předsedo, je důležité připomenout Radě, že toto není překážka, ale spíše příležitost, abychom opravili špatné rozhodnutí. Měla by to vnímat jako příležitost přinést naši agendu blíže dotyčným občanům. Musíme požádat Komisi, aby si nasadila svůj rozhodcovský dres a sundala si dres Rady, který poslední tři roky nosí. Jakmile si onen rozhodcovský dres nasadí, pokračujme v dohodovacím řízení, aby se sladování práce a rodinného života stalo skutečností.

(Hlasitý potlesk)

Jan Andersson (PSE). - (SV) Rád bych upřímně poděkoval Alejandrovi a všem ostatním, kteří na této otázce pracovali. Nevidím zde dnes Radu. Snažili jsme se rozběhnout vyjednávání s Radou, ale ta neměla vůli přijít k jednacímu stolu. Nyní vidím velkou většinu zde v Parlamentu. Přejdeme nyní ke stolu, abychom mohli sestavit dobrou Směrnici o pracovní době. Budeme nyní znát názor Parlamentu s velkou většinou.

5.8. Přeshraniční vymáhání právních předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu (A6-0371/2008, Inés Ayala Sender) (hlasování)

6. Přivítání

Předsedající. – Dámy a pánové, rád bych vás požádal, abyste se za malou chvíli zúčastnili formálního aktu, jak se sluší a patří s ohledem na naše hosty, laureáty Sacharovovy ceny. Předtím než do příchodu hostů na několik minut přeruším toto zasedání, rád bych přivítal delegaci syrského parlamentu vedenou panem Suleimanem Haddadem, předsedou Výboru pro zahraniční záležitosti Shromáždění syrského lidu, která je zde v rámci našeho 10. meziparlamentního zasedání EU/Sýrie. Vřele vítám naše syrské hosty!

Musím říci, že tato návštěva se koná za příznivých okolností. Dohoda o přidružení mezi EU a Sýrií byla nedávno parafována a v co nejbližší době má být předložena ke schválení Evropskému parlamentu.

Evropský parlament je přesvědčen, že Sýrie může hrát pozitivní úlohu na Blízkém východě a především ve Středomořské unii. Chtěl bych popřát delegaci příjemný pobyt ve Štrasburku a úspěšnou výměnu názorů, která může být pro naše vzájemné vztahy pouze prospěšná. Ještě jednou vás srdečně vítám.

Tímto přerušuji zasedání na několik minut a my za několik málo okamžiků se znovu sejdem k formálnímu aktu.

(Zasedání bylo přerušeno ve 12:05 a obnoveno ve 12:15.)

7. Udělení Sacharovovy ceny – Dvacáté výročí (Slavnostní zasedání)

Předsedající. – Dámy a pánové, slavnostní zasedání je zahájeno.

Dámy a pánové, prosím přivítejte laureáty Sacharovovy ceny:

1990: Aung San Suu Kyi, zastupována Zoyou Phan

1991: Adem Demaçi

1992: za sdružení Las Madres de la Plaza de Mayo paní Hebe Pastor de Bonafini

1993: za Oslobođenje Lidija Korać

1994: Taslima Nasreen

1995: Leyla Zana

1996: Wei Jingsheng

2000: za ¡BASTA YA! José María Alemán Amundarain

2001: Dom Zacarias Kamwenho

2002: Oswaldo José Payá Sardiñas, zastupován Adamem Mascaró Payá

2004: za Běloruské sdružení novinářů Zhanna Litvina

2005: za Dámy v bílém Blanca Reyes, dále

Hauwa Ibrahim a dále

za Reportéry bez hranic Jean-François Julliard

2006: Aliaksandr Milinkevich

2007: Salih Mahmoud Mohamed Osman.

Prosím přivítejte paní Elenu Bonnerovou, zastupující zde zesnulého Dr. Andreje Sacharova.

(Nepřetržitý potlesk)

Předsedající. – Vážená paní Bonnerová, laureáti Sacharovovy ceny za svobodu myšlení udělované Evropským parlamentem, paní komisařka Ferrero-Waldnerová, dámy a pánové, smím-li dnes říci, „drazí přátelé“! Dnešní den je pro Evropský parlament neobyčejný - je to den, kdy si připomínáme základní poslání Evropské unie: práci usilující o mír, pokrok a lidská práva vykonanou laureáty Sacharovovy ceny. Slovy Andreje Sacharova: „Je nemožné dosáhnout jednoho z těchto cílů [míru, pokroku a lidských práv], pokud jsou zbylé dva ignorovány.“

Shromáždili jsme se dnes zde 20 let poté, co byla poprvé udělena Sacharovova cena, a několik dní po 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv, abychom vyznamenali několik žen a mužů výjimečné odvahy – obhájce lidských práv, právníky, novináře, organizace, náboženské vůdce –, kteří bojují za lidská práva s odvahou, odevzdáním a nadšením. Také vzdáváme hold ženám, matkám a rodinám, které bojují za práva svých milovaných.

Je mi velkou ctí přivítat zde nositele Sacharovovy ceny z minulých let, kteří nás dnes poctili svou přítomností. Těšíme se na ještě bližší spolupráci s vámi v rámci projektu Sacharovovy sítě, který jsme včera podepsali a přijali. Někteří laureáti, kteří by zde s námi dnes rádi byli, k mé velké lítosti tak bohužel nemohou učinit kvůli diktátorským režimům ve svých zemích. Aung San Suu Kyi je stále ...

(Potlesk)

... v domácím vězení v Barmě/Myanmaru. Oswaldo Payá a zástupkyně organizace Dámy v bílém, Laura Pollán a Berta Soler, nedostali od kubánských úřadů povolení k odjezdu ze země, ačkoli byly již před více než dvěma měsíci splněny všechny nezbytné náležitosti. Tento zákaz je jasnou ukázkou okolností, v nichž jsou demokratické síly na Kubě nuceny fungovat. V tomto ohledu bych rád řekl, že to se neslučuje ani s podstatou nedávno obnoveného politického dialogu, ani se spoluprací mezi Kubou a Evropskou unií.

(Potlesk)

Andrej Sacharov prokázal Evropskému parlamentu velkou čest, když před více než dvaceti lety souhlasil s rozhodnutím Parlamentu pojmenovat tuto cenu po něm. Andrej Sacharov správně viděl v této ceně motivaci a povzbuzení pro všechny ty, kteří se na celém světě zavázali bojovat o lidská práva.

Také bych rád v tomto Parlamentu srdečně přivítal dceru Eleny Bonnerové Tatianu: je nám ctí a potěšením vás tu dnes mít, Tatiano!

V roce 1988, když byla tato cena udělena poprvé, byl její laureát Nelson Mandela ve vězení. Ve stejném roce zůstalo prázdné i křeslo Andreje Sacharova, stejně jako dnes zde zeje prázdnoutou křeslo pro pana Hu Jia. Dnes stejně jako tehdy vzdáváme hold těmto lidem za jejich hrdinskou angažovanost, i když zde s námi nemohou sedět. Nyní stejně jako tehdy zneužily autoritativní režimy svoji moc a pokusily se umlčet ty, kteří se snažili uplatnit své základní právo na svobodu myšlení a vyjadřování. Nyní stejně jako tehdy se utiskovatelům nepodařilo umlčet tyto statečné hlasy.

Dnes si poslechneme dvě výjimečně odvážné ženy, jež jsou také manželkami a matkami, které zasvětily svůj život svobodě ve své zemi a které představují naději pro miliony svých krajanů i lidí na celém světě.

Paní Bonnerová, váš boj o osvobození vašeho manžela a svobodu celé země přispěl k historickým změnám v Evropě, které vytvořily nezbytné podmínky pro snahy o sjednocení našeho kontinentu. Nikdy nezapomenu, jak jste mě přijala v Moskvě ve svém bytě poté, co jsem v únoru 1990 navštívil hrob vašeho muže; byla to dojemná chvíle. Je úžasné vás dnes vidět zde na půdě Evropského parlamentu.

Dobře si uvědomujeme to úsilí, které jste musela podniknout, abyste zde s námi mohla dnes být. Věřím, že víte, jak si všichni poslanci zde váží vaší dnešní přítomnosti. Ještě jednou zde vítáme vaši dceru Tatianu, která vám i nám velice pomáhá pokračovat v hluboce lidském a důstojném odkazu vašeho manžela. Rád vám po následující části tohoto slavnostního ceremoniálu předám slovo.

Dámy a pánové, odvaha a sebeobětování vždy v historii hrály rozhodující úlohu v rozvoji lidských práv. Rozhodnutí pana Hu Jia říci pár slov účastníkům setkání našeho podvýboru pro lidská práva bylo příkladem takové odvahy. Poselství, které nám dnes sdělí prostřednictvím své ženy Zeng Jinyan, je podobně nesobecký čin. Dnešní „kyberdisidenty“ – ke kterým patří i Zeng Jinyan – můžeme přirovnat k sovětským disidentům, kteří spolu ve své době komunikovali a vyjadřovali své myšlenky prostřednictvím samizdatové literatury.

Laureát Sacharovovy ceny 2008 Hu Jia byl nominován jako představitel umlčených hlasů v Číně a Tibetu, ale dnes jeden z těch hlasů uslyšíme. Jsem si jist, že jednoho dne si budeme moci v tomto sále Evropského parlamentu poslechnout hlas samotného pana Hu Jia.

(Potlesk)

Rád bych nyní požádal o přehrání poselství, které jsme obdrželi před několika dny od manželky pana Hu Jia, Zeng Jinyan.

Zeng Jinyan, manželka pana Hu Jia. – Drazí přátelé, jsem Zeng Jinyan, manželka Hu Jia. Hu Jia je v současnosti ve vězení, a nemůže proto přijet na tento slavnostní ceremoniál, aby si převzal Sacharovovu cenu.

Nemám cestovní pas, proto také nemohu přijet do Evropy na oslavu 20. výročí Sacharovovy ceny. Je nám to hluboce líto.

Dobrá zpráva je, že Hu Jia byl 10. října 2008 převezen z vězení Chaobai ve městě Tchien-ťin do městské věznice v Pekingu a že podmínky, v kterých je držen, se zlepšily. Co se týče jeho zdraví, vypadá trochu lépe. Vypadá to, že je v mírně lepší kondici než ve vězení Chaobai.

Nicméně během jednoho měsíce podstoupil dva krevní testy, jejichž výsledky neznáme. Ačkoli jsme o ně žádali, výsledky těchto testů nebyly rodině poskytnuty. Toto chování nás zneklidňuje. Obáváme se, že se jeho cirhóza zhoršila.

Navštívila jsem Hu Jia v pekingské městské věznici 21. listopadu 2008. Před naším setkáním jsme byli oba nezávisle varováni vězeňskými orgány, že máme zakázáno mluvit o tom, že mu byla udělena Sacharovova cena.

Takže během návštěvy ani jeden z nás nesměl o ceně mluvit. Nemohli jsme to probrat ani v dopisech, protože veškerá naše korespondence je kontrolována. Dokonce i když v dopisech vyjádříme názor na nějaký společenský jev nebo Hu Jia píše o vězení, pokud se to vězeňským orgánům nelíbí, naše dopisy jsou konfiskovány nebo vráceny Hu Jiovi. Velice doufáme, že budeme moci komunikovat alespoň trochu normálně, ale v současnosti je to velice obtížné.

Na konci října nebo počátku listopadu 2008, nejsem si přesně jistá, řekli policisté Státní bezpečnosti Hu Jiovi, že vyhrál Sacharovovu cenu.

A když jsem ho 21. listopadu viděla, cítila jsem, že z toho měl velkou radost. Víím, že Hu Jia o tom hovořil se svou matkou a s těmi policisty. Tohle jsou přibližně jeho slova:

„Možná měl Evropský parlament na mysli práci, kterou jsem vykonal v oblasti životního prostředí a boje proti AIDS, protože to, co jsem vykonal na poli lidských práv, není zdaleka dostačující a já budu muset znásobit své úsilí.“

Také řekl, že tato Sacharovova cena je pro Čínu velice důležitá, a byl si jist, že budoucnost mu v tom dá za pravdu. Já osobně doufám, že se co nejdříve vrátí domů. Hu Jia jednoho dne řekl, že doufám, že bude posledním čínským vězněm svědomí, ale skutečnost je úplně jiná. Ode dne, kdy byl 3. dubna odsouzen, byli zatčeni další jako Huang Qi, Zeng Honglin a Chen Daojun, protože vyjádřili veřejně svoje názory. A s některými z nich už proběhl soud a poslal je do vězení.

To jasně ukazuje, že situace v oblasti svobody názoru je stále naprosto otřesná a že nemáme nejmenší důvod k optimismu.

Avšak navzdory těmto okolnostem žije v Číně mnoho výjimečných lidí a lidí dobré vůle, kteří cestují daleko za hranice, aby svět informovali o tom, co se v Číně skutečně děje, a aby vyjádřili své názory, a internet jim v tomto poskytuje velmi zajímavou platformu. Ale bohužel někdy za to zaplatí velmi vysokou cenu.

Pokud má pravda vyjít najevo, někdy jen lidská odvaha nestačí. Někdy je cena, kterou musí zaplatit, velmi, velmi vysoká. Byly zde případy, kdy poté, co bojovníci za lidská práva, spisovatelé a ostatní využili svobodu myšlení, jejich příbuzní byli pronásledováni policií, ztratili svá zaměstnání nebo dostali domácí vězení. A co je ještě vážnější, někteří byli souzeni a odsouzeni.

Sám Hu Jia byl od roku 2004 několikrát protiprávně unesen policií, aniž by byl dodržen jakýkoli právní postup. Byl neustále sledován a nakonec uvězněn. A já jako jeho manželka jsem také pronásledována policií.

Ostatní jsou ve stejné situaci, např. Chen Guangchen a jeho manželka, Guo Feixiong a jeho manželka a dokonce jejich dítě, kterému upřeli právo na vzdělání. Díky mnoha výzvám z různých míst se děti Guo Feixionga mohly později vrátit do školy, ačkoli za podmínek, které nejsou příliš uspokojivé.

Ze všech těchto důvodů bych chtěla splnit přání, které Hu Jia vyjádřil při mnoha příležitostech. Často říkal, že by rád založil podpůrnou síť, která by pomáhala rodinám bojovníků za lidská práva. Která by rodinám poskytla morální podporu a zmírnila psychický nátlak, kterému jsou vystaveny. Aby byly silné a dokázaly čelit nátlaku orgánů aktivněji a optimističtěji a tím zabránily krutým pomstám páchaným na příbuzných.

V tomto okamžiku toho příliš udělat nemohu, ale chtěla bych použít oněch 50 000 EUR, které Hu Jia obdržel v rámci Sacharovovy ceny, jako vstupní vklad pro založení nadace, která bude podporovat rodiny bojovníků za lidská práva, a tím konečně uskutečnit to, co si Hu Jia vždy přál.

Proč je boj za lidská práva, který Hu Jia vede, tak obtížný?

Myslím si, že to je z toho důvodu, že čínský právní systém je nevyhovující. Existují zákony, existuje mnoho nařízení a článků, některé i dobře napsané, ale nejsou uplatňovány.

Ve skutečnosti je situace v oblasti právního státu katastrofická. Soudní systém není nezávislý. Do roku 2004 věnoval Hu Jia téměř veškerou svou činnost problémům AIDS a životního prostředí. Strávil mnoho času v terénu, po kampaních, kde lidé potřebovali, aby podniknul konkrétní kroky.

Poté, od roku 2004, mu policie pravidelně odpírá jeho právo na svobodu pohybu a Hu Jia neměl jinou možnost, než se angažovat v lidských právech z domova, psaním článků a uveřejňováním zpráv z terénu.

Myslím si, že za ta léta je tím nejdůležitějším a nejzajímavějším, že po celou dobu říkal pravdu. Nikdy nepřestal psát o jevech, které sledoval. Nikdy nepřestal popisovat, jedno po druhém, všechna fakta, které čínská média nemohou říci. Nikdy to všechno nepřestal uveřejňovat na internetu, aby se lidé mohli dozvědět pravdu o Číně a pochopit ji.

Podle mě je toto jeho největším přínosem.

Když se dnes podíváte na Čínu, všichni tu pořád mluví, ale také pořád lžou. Nicméně jsou zde lidé, kteří pokračují ve svém hledání pravdy. Protože učebnice našich dětí, naše noviny a média, knihovny a všechny dokumenty a materiály, všechny jsou jako z Orwellova románu 1984. A ten je napsán v jiném jazyce a popisuje fiktivní realitu.

Jaká je skutečná situace, skutečná Čína? Nevíme.

Proto v Číně existuje skupina myslících lidí, jako je Hu Jia, kteří nikdy nepřestanou hledat pravdu. Ale Hu Jia zaplatil velmi vysokou cenu.

Naší holčičce je právě rok. Prožívá nejdůležitější dny ve svém životě a Hu Jia s ní nemůže být. Je pro mě velice těžké o tom mluvit, ale myslím si...

Ale, Hu Jia byl vždy velký optimista. Řekl, že si myslí, že Čína zažívá nejotevřenější období své historie, kdy jste museli chytit příležitost za pačesy a propagovat spravedlivější, svobodnější a demokratičtější společnost v Číně.

Lze to skutečně pozorovat v našem běžném životě, ačkoli vláda má stále ještě silnou kontrolu nad médii a svobodou spolčování. Na druhou stranu, občanská společnost využívá nových technologií a platformy, kterou nabízí internet, aby prosazovala spravedlivější soudní systém a spravedlivější společnost a aby zkoumala a odhalovala skutečnou Čínu.

A aby zaváděla občanskou výchovu, aby vychovávala občany k povědomí o lidských právech. V tom je skutečná naděje: ať vláda chce nebo ne, ať už to vůdčí osobnosti v Číně i mimo ni vidí nebo ne, Čína se tryskem řítí směrem k otevřené a demokratické společnosti.

Nakonec bych ráda řekla, že ať se stane cokoli, musíme zachovat čínorodý a optimistický postoj a nadále se snažit prosazovat v Číně právní řád, prosazovat v Číně demokracii a svobodu.

Všichni doufáme, že budeme moci brzy přivítat příchod otevřené Číny. Jsme plni nadšení, že se Čína stane zemí míru.

Ráda bych z celého srdce poděkovala našim přátelům z Evropského parlamentu. Evropský parlament se od počátku od Hu Jiaův případ zajímá a vyvinul značné úsilí o osvobození jeho i dalších čínských aktivistů za lidská práva, a to je snaha, která si zaslouží velké uznání.

Rovněž nikdy nepřestal upozorňovat na to, že je nutné, aby se svoboda stala pro Číňany skutečností. Děkuji vám; děkuji vám mnohokrát.

Ráda bych rovněž využila této příležitosti, abych poděkoval všem přátelům, které jsem nikdy nespatriila. Kdybyste nás tak dlouho nepodporovali, kdybyste se o náš osud nezajímali, kdybyste nás neustále nepovzbuzovali, myslím, že bychom nenašli dost odvahy, abychom čelili tak těžké sociální realitě.

Dodává nám to naději a sílu pokračovat v našem úsilí.

Já vám děkuji. Děkuji vám za veškeré úsilí, které jste věnovali Hu Jiaovi, mně a naší rodině. Děkuji vám za vaše úsilí jménem aktivistů za lidská práva a za váš příspěvek k rozvoji čínské společnosti.

Děkuji.

(Sněmovna ocenila řečníka potleskem vestoje.)

Předseda. – Dámy a pánové, dojemná zpráva paní Zeng Jinyanové, kterou nám přednesla místo svého manžela, Hu Jia, si vysloužila potlesk vestoje. Umožněme této rozpravě, kterou s námi paní Zeng Jinyan vedla, aby nás cele prostoupila.

Než předám slovo paní Jeleně Bonnerové, rád bych uvedl jménem Evropského parlamentu následující. My v Parlamentu chceme mít s Čínou dobré vztahy a přiřazujeme jim nejvyšší prioritu. Čína je velkou zemí. Evropa potřebuje Čínu a Čína potřebuje Evropu. Naše názory na lidská práva vyjadřujeme jako přátelé čínského lidu a jsme si dobře vědomi, kolik toho společně dokážeme udělat pro světový rozvoj a mír. Lidská práva nesmí být nikdy chápána jako ohrožení národa, ale jako kolektivní, univerzální práva každého národa; vlastně všech národů.

Paní Bonnerová, předávám vám slovo.

(Potlesk)

Jelena Bonner, vdova po Andreji Sacharovovi (přepis pořízený z francouzského přetlumočení) – (FR) Pane předsedo, děkuji vám za slovo. Je pro mě velice těžké vzít si slovo poté, co jsem slyšela slova té úžasné mladé ženy. Její život i budoucnost jsou ohrožovány z mnoha stran a já si myslím, my si myslíme, my všichni shromáždění v této sněmovně při příležitosti udílení Sacharovovy ceny, že jste udělali vše, co je ve vašich silách, a vše, co jste mohli učinit, abyste ochránili alespoň Hu Jiaa, jeho manželku, ale také jejich holčičku proti všemu, co je ohrožuje.

Jsme si vědomi toho, jak velkou zemí Čína je a jakou má moc. Zásadně bychom však nikdy neměli dělat ústupky, když jsou v ohrožení lidská práva. Nikdy bychom neměli ani o krok ustoupit, nikdy bychom se neměli ani trochu podvolit, ať se děje cokoli, ať čelíme krizím, jako je ta současná finanční a hospodářská, protože takový přístup tvoří ten samý základ naší budoucnosti a naší civilizace, jako je ochrana lidských práv, a tím i ochrana lidskosti vůbec.

Je to ten samý základ naší budoucnosti a – musím být upřímná – přes přátelské pocity, které jsou mezi námi, přes blízkost, kterou pociťuji ke všem zde přítomným, ke stanovisku Evropského parlamentu, ke stanovisku Parlamentního shromáždění Rady Evropy a ke stanoviskům zásady přijaté těmito shromážděními, musím říci, že tato cena, Sacharovova cena, a komentáře, které jsme slyšeli, jsou opakujícím se leitmotivem, ale je třeba přijmout i jiná, praktická rozhodnutí.

Je nutné, aby zmíněné zásady tvořily základ jakékoli činnosti, ať už hospodářské či jiné. Jakékoli hospodářské rozhodnutí, například, nebo i rozhodnutí o využívání přírodních zdrojů, musí být založeno na těchto zásadách. Bez těchto zásad nemůže společnost zvítězit. To je první bod, první vyznání víry Andreje Sacharova, který říkal, že musíte dělat, co vám říká svědomí, a chovat se podle toho.

Chtěla bych se nyní věnovat jiné otázce. Dnes slavíme výročí: dvacáté výročí této ceny. V některých zemích se lidé stávají dospělými v 18 letech, v jiných v 21 letech a když lidé tyto narozeniny slaví, dostávají dárky. Co se týče mě, mám pro vás dárek, který jsem sama zabalila. Vlastně je to něco z Ruska. Chtěla jsem se ujistit, že ho lze vrátit ve formě malého dárku.

Je to něco jako papyrus, který před vámi rozvinuji. Také trochu připomíná jeden z těch svitků, na nichž je napsána Tóra. Jak vidíte, je na něm seznam, který čítá 97 položek. Je to de facto seznam všech poct, které obdrželi laureáti Sacharovovy ceny, a řekla bych, že až budete dětem vysvětlovat, kdo to by Andrej Sacharov, no, můžete jim ukázat tento svitek se všemi těmi informacemi, které na něm jsou a co to představuje mezi laureáty, kteří byli poctěni udělením ceny, která nese jeho jméno.

(Potlesk)

Předseda. – Srdečně vám děkujeme za vaše sdělení, paní Bonnerová, které jste tak krásně přednesla. Dámy a pánové, dřív, než ukončím toto zasedání – a jsme rádi, že tu je nejen komisařka Ferrero-Waldnerová, ale i komisař Figel – požádám vás, abyste povstali k projevu solidarity se všemi nepřítomnými laureáty, kteří musejí stále bojovat za svá práva, a proto byli zbaveni své svobody. Projevme svou solidaritu nikoli minutou ticha, ale minutou potlesku míru, rozvoji a lidským právům, odkazu, který nám zanechal Andrej Sacharov.

(Poslanci projevíli svou solidaritu potleskem vestoje)

Jsem všem svým kolegům poslancům nesmírně zavázán.

Tímto končí doba vyhrazená pro tento bod programu.

(Zasedání bylo na několik minut přerušeno)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PAN DOS SANTOS

Místopředseda

8. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování:

– **Zpráva: Claude Turmes (A6-0369/2008)**

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedajícím, omlouvám se, neslyšela jsem vás. Myslím, že poslední udílení bylo tak dojemné, že jsme stále ještě trochu v úžasu nad tím, co se stalo.

Zprávu pana Turmese vítám. Obnovitelná energie je samozřejmě středobodem úsilí o snížení naší závislosti na fosilních palivech, ale někdy, jak jsme zjistili, mohou řešení vést k dalším problémům, což je rozhodně případ rozpravy o výrobě jídla versus výroba paliva. Musíme hledat přísná, udržitelná kritéria a v tomto kontextu dohlížet konkrétně na výrobu řeziva a dřeva, což je vysoce obnovitelný zdroj.

Ráda bychom, abychom se zaměřili, v nejširším možném kontextu, na účinnou politiku územního rozvoje. Je velice důležité, zde v EU, abychom spojili zemědělství a energetiku s ohledem na změnu klimatu, ale musíme stejně tak učinit na globální úrovni. Tuto zprávu nicméně velice vítám a podporuji.

Jim Allister (NI). – Pane předsedajícím, nejsem z těch, kteří se nechají unést hysterií kvůli energetice a změně klimatu, ale usilování o obnovitelnou energii musí být nanejvýš citlivé. Přesto však musí být ekonomicky udržitelné. Na tomto základě rozhodně nedůvěřuji nadšenému úprku vstříc větrné energii přes nedosažitelné cíle. Ale můj prvořadý postřeh o této zprávě je, abychom podpořili odklon od agro-paliv a zaměřili se na výrobu biomasy z odpadových toků, nikoli z jídla. Vyrábění energie ze zemědělského, domácího a průmyslového odpadu se mi vždy zdálo jako nejrozumější ze všech možností výroby obnovitelné energie. Tudíž má vývoj třetí generace výroby energie z biomasy a bioplynu mou plnou podporu.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Klimatický balíček je realistickým kompromisem, který je v souladu i s mou vizí o trvale udržitelném hospodaření se zdroji na této planetě a podpoře konkurenceschopnosti evropského průmyslu a zaměstnanosti. Je to další postupný krok vpřed, nikoliv vzad. Není převratný, ale je ještě i tak příkladný pro zbytek světa. Je zprávou, že se dnešní Evropa i přes počínající ekonomickou krizi hlásí nadále k odpovědnosti za to, v jakém stavu přenecháme Zemi budoucím generacím. Souhlasím, že je nutné od špatně koncipovaných agropaliv přejít k politice udržitelného využívání energie z bioplynu a biomasy a že je nutné motivovat k inovacím konverzních technologií, aby byly maximálně účinné, tedy kvalitní. Zdrojem biomasy by měly být zejména odpadové vody, organická frakce z domácností a průmyslu, rezidua v zemědělství, rybolovu a lesnictví. Používat by se měla degradovaná půda a také nové, nepotravinové nekrmné suroviny jako např. řasy.

Zprávy: Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Oldřich Vlasák (PPE-DE). – (CS) Dovolte, abych vysvětlil, proč jsem podpořil legislativní návrh v rámci klimatického balíčku, tzn. zprávy Doyleové, Daviese, Hassiové a Corbeyové. Tyto návrhy byly předmětem velmi dlouhých diskusí, jednání mezi Radou zastoupenou francouzským předsednictvím i Evropským parlamentem zastoupeným zpravodaji a stínovými zpravodaji z většiny politických skupin. Původní návrh, např. pro chemický průmysl jak český, tak evropský, byl zcela likvidační. Minulý víkend bylo dosaženo dohody. Byla nastavena jasná kritéria pro jednotlivé sektory průmyslu a postupný náběh jednotlivých opatření. Podařilo se tak dosáhnout kompromisu, který zachovává původní ambiciózní cíle v ochraně životního prostředí a přitom nastavuje podmínky, které neomezují průmysl v jeho činnosti a vůči němu nejsou nepřátelské.

- Zpráva: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Důvodem, proč jsem hlasoval pro kompromisní verzi zprávy paní Doyleové, je, že zahrnuje důležité návrhy na změnu směrnice. Já byl tím, kdo předložil tento návrh na změnu, který by dálkové topení osvobodil od klimatického zdanění. Je to důležitý výsledek, neboť to jsou především rodiny s menším příjmem, které používají dálkové vytápění, systém, který je ekologičtější než samostatný bojler. Jsem rovněž rád, že výroba tepla a chlazení v kombinovaných elektrárnách byla rovněž osvobozena od daní. Tento postup také naznačuje ekologický způsob myšlení. Existuje mnoho forem činnosti, které jsou taktéž osvobozeny od klimatické daně, a být by neměly. Co se mě týče, rád bych viděl ekologičtější směrnici, ale tento kompromis je lepší než nic.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, rovněž podporuji a velice vítám tuto zprávu, která vylepšuje systém ETS – a ano, reaguje na obavy o únik uhlíku, obzvláště, když není v roce 2009 žádná globální dohoda.

Znovu bych se chtěla zmínit o otázce lesnictví v celé této éře klimatických změn. Potřebujeme opravdu silný hlas na evropské úrovni, abychom bojovali s globálním odlesňováním. Vítám skutečnost, že finance budou zacíleny na toto, protože v současné době se na to nereaguje: všichni se tím zabýváme, ale zatím není vyvíjena žádná koordinovaná činnost. Byla jsem v Brazílii; vím, co se děje tam a v dalších zemích, a pokud na to nebudeme reagovat, všechny naše snahy na evropské úrovni přijdou vniveč.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). – (PL) Pane předsedající, dokument o systému obchodování s emisemi skleníkových plynů poskytuje nezbytnou podporu technickým opatřením, která v posledku směřují ke snížení emisí skleníkových plynů.

Navrhovaný systém obchodování může vzbudit spekulace, které by mohly mít negativní dopad na zdroje určené na technické činnosti. Například v Polsku stávala levná, úsporná žárovka 5 zlotých. Kampaň na podporu úspory energie a nakupování těchto žárovek zvedla jejich cenu na 10 zlotých. Proto je nutné se k tomuto obchodnímu systému vrátit a podrobit ho detailnější prohlídce. Směrnici v současné podobě nepodporuji.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podporuji postupné odstraňování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů pro široké spektrum průmyslu. Je mi líto, že Rada odmítla přesun výnosů z jejich prodeje na zateplování bytů. Oceňuji, že francouzské předsednictví dokázalo dospět k dohodě mezi starými a novými členskými státy a ustoupilo v referenčním roce resp. až na rok 2007. Kompromis, který umožní dosahovat cílů Kjótského protokolu a zohledňuje ekonomickou situaci, jsem ráda podpořila. Prosím do zápisu, že žádám o opravu hlasování o závěrečné legislativní rezoluci, byla jsem pro, ale kontrolka chybně svítila červeně.

Bogdan Pęk (UEN). – (PL) Pane předsedo, hlasoval jsem proti této směrnici, protože ji považuji za jeden z největších podvodů v dějinách lidstva. Je to směšné rozhodnutí, založené na naprosto falešných datech, bez vědeckého podkladu a za nejméně miliardu dolarů jen v Evropské unii.

Tyto peníze, místo toho, aby se vynaložili hloupě, ne-li úplně pitomě, mohly být využity na skutečný boj za dosažení čistého, slušného životního prostředí a čistého vzduchu bez prachu, stejně jako odstranění jedovatých plynů a zajištění čistých dodávek vody, tedy něco, co Evropa postrádá a co bude v budoucnu čím dál vzácnější. Miliarda na výše zmíněný projekt sníží teplotu jen o 0,12 stupně, což neovlivní životní prostředí ani v nejmenším. Je to úplně směšný program, za který by se měl Parlament stydět.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Pane předsedající, obchodování s emisemi bude hrát klíčovou roli při snižování emisí oxidu uhličitého. Je to nadále mimořádně kontroverzní projekt v nových členských státech včetně Polska, které si myslí, že základ pro výpočet kýženého výsledku je nesprávný. Ve skutečnosti nejde jen o onen 20% ukazatel, ale především o referenční rok, který je použit k jeho interpretaci. V balíčku je tímto rokem rok 2005, ale země, které s touto volbou nesouhlasí, říkají, že správným referenčním rokem by měl být rok 1990.

Emise oxidu uhličitého už byly podstatně sníženy v těchto zemích následujících ekonomické změny, které realizovaly. Opatření přijatá v této době zahrnovala značné úsilí a hospodářské výdaje. Tudíž je nabízený balíček řešení stále považován za nedostatečně objektivní a neberoucí v potaz škrt, které byly od té doby provedeny, a hospodářský potenciál jednotlivých zemí, zatímco upřednostňují některé ze starých členských států.

Daniel Caspary (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych podal následující vysvětlení hlasování jménem *Land* strany německé Křesťanské demokratické unie (CDU) poslanců z Bádenska-Würtemberska v Německu. Plně podporujeme snahu o podstatné snížení příspěvku ke změně klimatu, kterou se vši pravděpodobností způsobuje člověk. Nicméně jsme nepodpořili kompromis o evropském systému obchodování s emisemi vyjednaném o tomto víkendu mezi hlavami států či vlád.

Vytváření právních předpisů ve velkém spěchu – a tohle je přesně ten případ – je nepřijatelné a nedemokratické, a velmi rychlá legislativní procedur a skutečnost, že dokumenty Rady byly představeny jen před pár dny, podle nás znamená, že nemohlo dojít k profesionálnímu prozkoumání a analýze těchto dokumentů, a tudíž k řádným právním předpisům.

Je to o to nepřijatelnější, když uvážíme, že tyto právní předpisy uvalují obzvláště těžké finanční břemeno na evropskou veřejnost. Podle několika studií stojí balíček opatření v oblasti změny klimatu a obnovitelných energií evropské hospodářství a evropskou veřejnost zhruba 70 až 100 miliard eur, a existuje hrozba, že celé průmysly se budou přesouvat do jiných částí světa kvůli úniku uhlíku. Balíček těchto rozměrů nemůžeme schválit ve zrychleném postupu. Návrhy právních předpisů, které jsou takto důležité, se musejí vyvíjet cestou řádného postupu v několika čteních.

- Zpráva: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Péter Olajos (PPE-DE). – (HU) Hlasoval jsem pro klimatický balíček, ačkoli je těžké ho vnímat výhradně pozitivně. Tyto právní předpisy jsou bezpochyby pokrokové, vyplňují díru a nemají ve světě obdoby. Stejně tak cíle v ní nastavené neodrážejí cíle, které naši vědci stanovili, abychom zastavili změnu klimatu, což je největší hrozba, jaké lidstvo čelí. Úkolem Evropy je vytvářet sociální a ekonomický model, který produkuje nízkou úroveň emisí oxidu uhličitého, neboť Evropa patří mezi ty, kdo mají největší potenciál k vyvíjení nezbytných technologií. To však vyžaduje peníze a závazné právní předpisy. Tímto rozhodnutím se ona suma přesouvá mimo EU ve formě mechanismů čistého rozvoje, zatímco naše právní předpisy obsahují příliš výjimek, příliš nástrojů pružnosti a příliš málo nátlaku. Celkově lze říci, že vzhledem k tomu, jak jsme si vědomi naší zodpovědnosti a jak chápeme množství úkolů, které před námi stojí, jdeme správným směrem, ale ne dost rychle, takže moje hlasování se zakládalo na vědomí toho, že jdeme správně, ale pomalu.

Gyula Hegyi (PSE). – (HU) Základním problémem těchto právních předpisů je, že jisté evropské a východoevropské země už podstatně snížily své emise skleníkových plynů na konci 80. let. Jisté západoevropské země však do značné míry zvýšily své emise dokonce těsně po roce 2000. Proto žádáme o slušné zacházení a uznání našich dřívějších snah. Něco jsme získali, ale mělo by být vzato na vědomí, že rovnováha evropského klimatu by bez snah nových členských zemí byla daleko horší. Bylo by proto důležité, aby se staré členské státy účastnily systému obchodování s povolenkami. Zaprvé by měly přesunout část svého průmyslu do méně rozvinutých zemí EU nebo od nich odkoupit povolenky. Přijali jsme kompromis v zájmu ochrany klimatu a proto, abychom přijali společný evropský přístup. Zároveň chápeme i obavy ochránců životního prostředí a doufám, že později budeme moci právní předpisy zpřísnit.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, jen polovinu z emisí CO₂ řeší ETS. Podpořila jsem tuto konkrétní zprávu, protože ostatní sektory musejí být zahrnuty a podílet se na úsilí. Chci se však konkrétně zaměřit na zemědělství, které má několik problémů, ale myslím si, že významem zemědělství je výroba jídla, a to musíme zohlednit v tom, co požadujeme po tomto sektoru.

Rovněž si myslím, že zemědělci by měli být zapojeni do informačního procesu, protože se po nich požadují systémové změny a oni nejsou řádně informováni nebo instruováni. Potřebujeme lepší výzkum – a ten probíhá v členských státech – toho, jak snížit emise ze zemědělství ve spolupráci se zemědělci. Chtěla bych

přesto varovat, že ať uděláme v EU cokoli, nemělo by to vést ke snížení výroby potravin, protože tuto oblast by zaplnil import, nad jehož emisemi bychom měli pramalou kontrolu.

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, myslím si, že všichni v této sněmovně souhlasíme s tím, že je třeba snížit emise škodlivých plynů, ať už věříte konceptu globálního oteplování a hrozby Zemi nebo pokud chcete jen snížit znečištění.

A přesto si uvědomme, že dvanáctkrát do roka přesouváme tento Parlament z Bruselu do Štrasburku, nemluvě o dalších budovách v Lucemburku. Nejenže to stojí daňové poplatníky v Evropě navíc 200 milionů EUR ročně, ale také to má za následek 192 000 tun emisí oxidu uhličitého – což se rovná 49 000 horkovzdušným balónům. Je skutečně čas, aby Evropský parlament přestal vypouštět všechnu páru v těchto rozpravách a skončil tu bruselskou, štrasburskou a lucemburskou frašku. Je čas skoncovat s pokrytectvím.

- Zpráva: Chris Davies (A6-0414/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, tuto zprávu podporuji, ačkoli trochu vzbuzuje obavy, neboť není řešením. Je dočasné opatření, ale není jiné řešení než vyvíjet skladování oxidu uhličitého, protože ho budeme produkovat i v budoucnu.

Co stane mimo to záleží na tom, kolik investujeme do dalšího vývoje v této oblasti. Víím, že existuje názor, že s poklesem ekonomiky dají investice v celé energetické otázce ve skutečnosti vzniknout dividendám, výsledkům a pracovním místům. Myslím, že právě na tuto oblast se musíme zaměřit. Takže, i když to není neekologičtější řešení, je to rozhodně jeho součást.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Pane předsedající, z technického hlediska je geologické skladování a zachytávání oxidu uhličitého jistě velmi zajímavou výzvou.

Technického úspěchu by však muselo být dosaženo za vysokou cenu a při použití spousty energie. V tu chvíli, zatímco společnosti mají velké problémy kvůli hospodářské krizi, se zdá, že by všechny naše zdroje měly být zaměřeny na úsporu energie, modernizaci a stavění ekologických elektráren, které místo skladování uhlíku radikálně sníží emise bez navyšování dalších nákladů. Taková technologie už byla vyzkoušena a testována v Evropě. Z hlediska současné situace nepodporuji geologické skladování uhlíku.

- Zpráva: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, budu stručná a využiji této příležitosti, abych řekla, že důvodem, proč vysvětluji své hlasování o těchto zprávách, je, že nás v této sněmovně sedí hodně, kterým bylo odepřeno mluvit o klimatickém a energetickém balíčku. Naší jedinou možností, jak se nechat v této sněmovně slyšet, bylo zůstat tu a vysvětlit hlasování, takže vás z toho důvodů žádám o shovívavost.

Abych využila svůj čas na toto téma: vííme, že musíme snížit emise ze silničního sektoru. Myslím, že spoustu už toho bylo uděláno. Dotace na účinnější užívání paliva a méně emisí ze silniční dopravy zahrnují 'anti-dotace' formou vyššího zdanění aut s vyššími emisemi a menší účinností. Tato opatření už se v některých členských státech zavedlo do praxe. Taková je možná cesta k úspěchu.

Leopold Józef Rutowicz (UEN). - (PL) Pane předsedající, zpráva paní Corbeyové o zavedení mechanismu na kontrolu a snižování emisí skleníkových plynů je důležitá ve vyvíjení politiky na snížení skleníkového efektu. Tyto plyny způsobují největší škodu v rozlehlých městských lokalitách, kde žije 80 % populace.

Jedním řešením by bylo přesedla na ekologické druhy dopravy, jmenovitě elektrické, vodíkem poháněné nebo hybridní automobily. Automobilovému sektoru, který dnes zažívá těžké časy, by se mělo dostat podpory, aby začal masově vyrábět tyto automobily. Takové řešení by drasticky omezilo emise uhlíku.

- Zpráva: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, vííme, že 12 % emisí CO₂ tvoří silniční doprava, takže pochopitelně podporuji tuto konkrétní zprávu, která se tímto tématem velice jasně zabývá.

Chtěla bych zopakovat a zdůraznit, že zatímco celkově jsme podpořili tento energetický a klimatický balíček, myslím si, že jeho přijetí při jediném čtením by mělo být považováno za výjimku.

Je zde spousta detailů, kterým by prospěla širší diskuse, ve výboru, ve skupinách a v této sněmovně. Já bych takovou možnost rozhodně preferovala.

Chápu však, že jde o čas a že jsme potřebovali stanovisko EU na rok 2009 černé na bílém. Shodneme se sice, že procedurálního hlediska to nebyl příklad hodný následování, ale z hlediska praktického jsme nemohli jinak. Doufejme, že to bude fungovat.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Podpořila jsem nařízení o emisích CO₂ automobilů ve znění, které je výsledkem složitého jednání v triologu. Zlepšením technologií výroby motorů a také využitím ekologičtějších pneumatik, světel a ekodesignu bude postupně do roku 2015 dosaženo snížení emisí z dnešních 160g na 130g CO₂ na kilometr. Nařízení umožní malým automobilkám malé odchylky v rámci stanovených cílů. Parlament současně správně trvá na důsledném uplatňování pokut za nedodržení společně dohodnutých pravidel. Připojuji se ke kolegovi Kamalovi. Je škoda, že členské státy odmítají trvale zrušit nadbytečné, a tudíž neekologické cestování Evropského parlamentu dvanáctkrát ročně z Bruselu do Štrasburku.

Albert Deß (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, rovněž podporuji výrobu aut s čím dál nižší spotřebou. Rovněž podporuji stanovení spotřebních limitů – ale musejí být realistické. Zdržel jsem se hlasování o této zprávě, neboť si nemyslím, že je správné pokutovat překročení těchto nízkých limitních hodnot 475 eury na tunu CO₂.

Je mnoho možností, jak šetřit CO₂ za mnohem nižší náklady. Je to případ unilaterální diskriminace, konkrétně vysoce kvalitních aut, které se vyrábějí u nás v Bavorsku. CO₂ lze šetřit mnohem levněji izolováním budov. Já jsem svůj dům vybavil plnou tepelnou izolací, takže ušetřím 7 000 litrů topného oleje ročně - tolik na svém autě nemohu ušetřit. Měli bychom jít správnou cestou, a proto jsem se zdržel hlasování.

- Doporučení pro druhé čtení: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Hubert Pirker (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, považuje za nanejvýš politováníhodné, že přes širokou podporu poslanců se o návrhu z mé vlastní iniciativy na zachování neděle coby volného dne v této sněmovně nehlasovalo. Evropa je založena na křesťanských zásadách: ochrana rodiny je naším konkrétním zájmem a neděle je dnem určeným k vyznávání těchto hodnot. Směrnice by byla ideálním místem na přisouzení neděli skutečně podloženého statutu volného dne po celé Evropě, a proto to považuji za politováníhodné.

Zadruhé bych chtěl říci, že jsem odmítl stanoviska Rady ohledně směrnice o pracovní době, protože pracovní doba by se zvýšila a doba pracovní pohotovosti by se změnila v pracovní dobu, takže by evropské zákony byly podkopány celou řadou neúčastí. Jsem rád, že se Parlamentu podařilo zajistit vyjednávání s Radou.

Kristian Vigenin (PSE). – (BG) Rád bych vyjádřil svou spokojenost s tím, že Evropský parlament hlasuje o vypuštění položky o výjimce, která umožňuje členským státům odchylovat se od 48hodinového pracovního podle libosti.

Ustanovení o výjimkách je ponižující pro pracovníky i zaměstnavatele, protože otevírá dveře nespravedlivému zacházení, vykořisťování a újmám na lidském zdraví. Jsme členy jedné unie a pravidla se musí vztahovat na všechny stejně. Nemůžeme zvyšovat konkurenceschopnost na úkor zdraví a životů našich pracovníků. Parlament by měl dát Radě jasně najevo, co Evropané chtějí.

Přesto jsem rovněž podpořil návrhy Rady na aktivní a neaktivní dobu pracovní pohotovosti. Specifické situace se liší od země k zemi. To znamená, že realizace ustanovení přijatých dnes Evropským parlamentem by způsobily mé zemi značné obtíže a měly by rovněž dopad na lékařské pracovníky. Mohlo by to začít tady a způsobit problémy v celých odvětvích. Proto doufám, že Dohodovací výbor dosáhne rozumných kompromisů.

Rád bych zakončil apelováním na evropské vlády, obzvláště ty středo- a východoevropské, aby zpřísnily dohled na dodržování pracovněprávních předpisů. Koneckonců není žádným tajemstvím, že i dnes pracují statisíce Evropanů v bídných podmínkách a mnohem déle, než stanoví zákonné právní předpisy o pracovní době.

Aurelio Juri (PSE). – (SL) Děkuji za slovo. V této sněmovně mě zná jen málo z vás, protože jsem se jejím členem stal teprve v listopadu a toto je poprvé, kdy jsem požádal o slovo. Učinil jsem tak, aby vás pozdravil a řekl, že se těším na spolupráci s vámi, ale především, abych se poklonil úspěchu, kterého jsme dnes dosáhli při hlasování o zprávě pana zpravodaje Cercase.

Hájíme důstojnost pracujících, bráníme sociálně propojenou a solidární Evropu. Přizpůsobme práci člověku, nikoli člověka práci, jak říkají odbory. Co se týče pracovní doby, byli jsme dnes úspěšní.

Proto děkuji zpravodaji Cercasovi a vám všem za to, jak jste hlasovali, a děkuji vám rovněž za slovinské pracující. Děkuji.

Simon Busuttil (PPE-DE). – (MT) Hlasoval jsem pro zachování výjimky a pochopitelně nejsem s výsledkem dnešního hlasování spokojen. Musím říci, že nemohu akceptovat obvinění, že ti, kteří hlasují pro zachování výjimky, diskriminují pracovníky, nebo že to je výsledkem anti-sociální agendy. Co říkám? Proč se považuje za odpůrce pracovníků ten, kde hájí jejich právo na vlastní rozhodování o počtu hodin, které chtějí odpracovat? Jak může být někdo odpůrcem pracovníků, když jednoduše chce, aby těm, kdo chtějí pracovat více a více si vydělat, bylo něco takového umožněno? Existují lidé, kteří chtějí pracovat více, aby mohli splatit hypotéku, a kvůli dnešnímu hlasování nebudou moci. Hlasoval jsem pro zachování této výjimky, protože jsem pro, abychom rozhodnutí nechali v rukou pracovníků.

Zita Pleštinská (PPE-DE). – (SK) V hlasování jsem podpořila společné stanovisko přijaté Radou, které se týkalo dvou směrnic - směrnice o pracovní době a směrnice o agenturách dočasného zaměstnávání, protože tento kompromis zabezpečoval větší flexibilitu na trhu práce.

Podle ustanovení o výjimce by jednotlivé členské státy EU mohli povolit pracovníků pracujícím na jejich území pracovat více než 48 hodin za týden, pokud by pracovník souhlasil s delší pracovní dobou, který by byl ve smyslu kompromisu týdně v souladu se stanovenými podmínkami.

Dnešní hlasování o kompromisním stanovisku Rady následuje pětiletou snahu členských států o dosažení kompromisu. Práce v Evropském parlamentu mě naučila, jak náročné je dosáhnout kompromisu, a tudíž lituji toho, že Evropský parlament společné stanovisko Rady odmítl.

Antonio Masip Hidalgo (PSE). – (ES) Pane předsedající, dnešek byl velmi emotivním dnem, nejprve kvůli Sacharovově ceně a pro mě pak i díky tomu, že jsem byl v galerii prezidenta Saharské arabské demokratické republiky, která – a oprávněně – bojuje za sebeurčení svého národa.

Navíc jde o historický den, protože Parlament se postavil na stranu svého lidu – lidu, který nás zvolil do této sněmovny.

Blahopřeji svému kolegovi Alejandro Cercasovi k jeho zprávě. Celé roky tvrdě pracoval, aby si vydobyl tuto pozici, která je důležitá politicky, sociálně, pro odbory a pro všechny evropské pracovníky. Apeluji na ty vlády, které tak ještě neučinily, a na Komisi, aby se vydaly naší cestou a naslouchaly hlasu lidu stejně, jako tentokrát naslouchal Evropský parlament mně.

Zuzana Roithová (PPE-DE). – (CS) Nepodpořila jsem dnes návrh upravující pracovní dobu, jak jej navrhla Rada i náš výbor. Je nezbytné, aby se směrnice znovu v klidu projednala s Radou. Na druhé straně je nezbytné režim pro výkon pohotovostních služeb upravit s ohledem na různý charakter služeb. Na jedné straně musíme umožnit flexibilitu při dohodách o pracovní době, zejména pro zaměstnance malých a středních podniků a také chránit neděli jako den klidu. Zatímco opt-out je řešením, které bohužel kolegové odmítli, vhodným pro pohotovostní služby vrátných, hasičů a dalších profesí, bude nutné nalézt specifické a odlišné řešení pro lékaře s ohledem na bezpečnost pacientů. Další cestou je vynětí zdravotnictví z působnosti této směrnice, protože organizování zdravotnictví moudře nepatří do politik Evropské unie.

Mairead McGuinness (PPE-DE). – Pane předsedající, myslím, že výsledek tohoto hlasování je ve všech směrech nejlepší, protože umožňuje ponechat delšímu uvážení velmi složitou otázku, na níž panuje mnoho odlišných názorů. Jménem členů Fine Gael ze strany PPE-DE jsme podpořili pozměňovací návrh 9 a zdrželi jsme se hlasování o výjimce, protože Irsko výjimku nevyužívá a ani to neplánuje.

Ohledně otázky neděle coby dne klidu, skutečně vzpomínám na krásné dny, a tudíž jsem tento návrh podpořila, hlavně proto, abych vzbudila diskusi. Víím, že hlasování nedopadlo, ale možná bychom se mohli zamyslet nad potřebou malé přestávky.

Ráda bych změnila své hlasování o pozměňovacích návrzích 13 a 14 - má tam být mínus, nikoli plus.

Smím navrhnout, aby poslanci této sněmovny dodržovali stejná pravidla, jaká se pokoušíme zavést pro všechny ostatní? Neberem vůbec žádný ohled na rodinný život nebo na pracovní dobu. Pracujeme bez přestávky – nejsem si sice jistá, jestli vždy efektivně, ale nicméně dnem i nocí –, takže zavádíme-li takováto pravidlo pro ostatní, mohli bychom je sami přijmout.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, byla bych ráda hlasovala s mladými evropskými nemocničními doktory v souladu s jejich voláním pro neaktivní pohotovostní době.

Musela jsem se však zdržet. Jsem si příliš dobře vědoma, jaký dopad by mělo započítání veškeré pohotovostní doby do pracovní doby na služby, obzvláště na pečovatelské služby pro starší, postižené, děti a další zranitelné skupiny.

Dopad na některé služby, obzvláště v době krácení rozpočtu, bude zdvojnásobení nákladů, a tudíž půlení služby a nemožnost zajištění dalších služeb. Pomyslete např. na domácí rodiče ve skupinových domech nebo na víkendovou domácí přestávku pro pečovatele.

Zaměřením se na doktory, kteří mají oprávněnou stížnost, jsme zapomněli na některé situace, kde je kontinuita personálu - stejně jako u náhradních rodičů - tím nejdůležitějším faktorem při práci. Musíme najít způsob, jak chránit zároveň pracovníky i zranitelné.

Zsolt László Becsey (PPE-DE). - (HU) Jsem velmi znepokojen tím, že jsme nedokázali ve druhém čtení přijmout stanovisko Rady. Důvodem pro to je, že musíme hlasovat pro konkurenceschopnost. Toto není otázka otrocké práce; i kdyby někdo chtěl, mohl by pracovat nanejvýš 60 až 65 hodin týdně. Místo toho jsme zvolili cestu naprosté nepružnosti s bezprostředně vymahatelnou kompenzační dobou odpočinku, která staví např. zaměstnavatele sezónních pracovníků do naprosto neudržitelné pozice. Rád bych obrátil pozornost svých kolegů poslanců na skutečnost, že osoba najatá zaměstnavatelem, které je dána možnost vybrat si podmínky, za nichž bude pracovat, je v mnohem lepší situaci, než vysoce chráněný zaměstnanec, který je nezaměstnaný. Proto jsem velmi zneklidněn ohledně výjimky. Co se týče pohotovostní doby, nakonec jsem hlasoval pro devátý pozměňovací návrh, neboť bylo jasné, že dosáhneme dohody, především proto, že jí lze na vnitrostátní úrovni na základě tohoto pozměňovacího návrhu dosáhnout.

Frank Vanhecke (NI). - (NL) Pane předsedající, co se mě týče, jsem už dlouho odpůrcem nudné uniformní Evropy, a také v tomto Parlamentu bychom se měli začít učit přijímat fakt, že ne vše je záhodno regulovat na celoevropské úrovni a že existuje řada místních a vnitrostátních pravidel a zvyků, které by bylo radno respektovat, např. ty o ochraně zaměstnanců a právních předpisů zahrnujících zdraví a bezpečnost v práci a pracovní době.

Mně osobně přijde důležité, že jsou to členské státy, které by měly mít možnost rozhodovat, a že pracovní právo by mělo po všech stránkách zůstat výsostným územím členských států. Komise a Evropský soudní dvůr by udělaly nejlépe, kdyby je nechaly na pokoji. To je subsidiarita, a s tou snad všichni souhlasíme?

Ve světle tohoto jsem zásadně proti zrušení výjimek a podle mě je na členských státech, a dokonce na federálních státech uvnitř těch členských, aby si samy určily, zda mají jejich občané pracovat o nedělích.

Daniel Hannan (NI). - Pane předsedající, autor této zprávy, Alejandro Cercas, je tak angažovaný a inteligentní socialista, jakého si jen dokážete představit, a ve svém odhadu má pravdu v tom, že existuje asymetrie způsobená odchylkami a výjimkami. V ideálním světě by žádná země nenařizovala pracovníkům, aby přestali pracovat po čase, který si sami určili. To je morálně špatné. Kdybych chtěl pracovat pro vás, pane předsedající, a vy byste mě chtěl zaměstnat a oba bychom souhlasili s podmínkami naší smlouvy, pak by žádná země Evropské unie neměla mít právo mezi nás vstupovat a prohlašovat tuto smlouvu za nelegální. Kromě etických argumentů je však rovněž ekonomicky šléně uvalovat v tuto dobu na evropská hospodářství další výdaje. I tak jsem suverenista, a rozhodnou-li se ostatní země uvalit na vlastní občany, kteří jsou zároveň jejich voliči, omezení, je na nich, aby si o tom rozhodli. Je nehorázné uvalovat tato pravidla na celoevropské úrovni na Spojené království, ať už formou směrnic, jako je tato, nebo formou aktivizmu započatého Listinou základních práv. Chceme-li to, měli bychom o tom hlasovat v referendu. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (PPE-DE). - Pane předsedající, víte, jak socialisté tvrdí, že hájí pracující, ale o socialistických politicích koluje takové rčení. Většinu z nich tvoří intelektuálové ze střední třídy a ti ostatní zapomněli, odkud jsou.

Povím vám takový příběh. Můj otec byl řidičem autobusu a kdykoli přišel nečekaný účet, kdykoli jsme měli jet na školní výlet, na který mě chtěl poslat, pracoval pár hodin přesčas, aby mohl ten účet navíc uhradit nebo mě poslat na ten výlet.

Kdyby tehdy existovala směrnice o pracovní době, nic z toho by nešlo. Nikdo by neměl být nucen do přesčasů proti své vůli. Myslím, že na tom se shodneme všichni, nehledě na to, kde v Parlamentu sedíme, ale podíváte-li se na dopad toho, o čem jsme dnes hlasovali, je to kopanec do zubů všech pracujících, kteří by rádi odpracovali pár přesčasů, aby mohli dát svým rodinám lepší život. Hanba socialistům!

Siiri Oviir (ALDE). - (ET) Ráda bych učinila prohlášení o svém hlasování o směrnici o pracovní době. Týká se toho, že moje hlasovací zařízení během hlasování o návrzích na pozměňovacích návrzích 34 a 35 nefungovalo. Hlasovala jsem pro tyto návrhy, ale zařízení zasvítilo červeně.

Nadále jsem toho názoru, že veškerá pohotovostní doba, včetně té neaktivní, je dobou pracovní.

A proč si to myslím? Nezávisí na doktorech nebo na hasičích (jejichž pracovní nasazení vyžaduje zaměstnavatel, který konkrétně vyžaduje poskytnutí nějaké služby), potřebuje-li pacient doktora nebo vypukne-li požár. To na těchto lidech nezávisí. Ti jsou na svém pracovišti, ve své pracovní době, a já požaduji, aby byl záznam mého hlasování opraven v zápisu.

- Zpráva: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, je to velice dobrá zpráva a je třeba, abychom se bezpečností silničního provozu zabývali v přeshraničním rozměru. Ráda bych ale využila těchto 90 sekund k nastolení vážné otázky.

Existují internetové stránky, které nabízejí k prodeji řidičské průkazy. Tvrdí, že jejich činnost není nezákonná, i když je třeba podloudná, a v tom, co dělají, vycházejí z toho, že v Evropské unii existuje více než 100 různých řidičských průkazů a že mezi úřady, které je vydávají, je velice malá koordinace. Tím pádem je zde možnost, aby někdo, kdo řidičský průkaz nemá nebo kdo neudělal zkoušky na řidičský průkaz nebo ho ztratil, získal řidičský průkaz touto poněkud pochybnou cestou. Přinejmenším je to podvodný způsob, jak získat peníze, přinejhorším způsob, jak umožnit lidem, kteří by na silnicích být neměli, aby i nadále mohli řídit. Upozornila jsem na tuto záležitost Komisi a Radu. Vyžaduje opatření na úrovni EU.

Písemná vysvětlení hlasování:

- Zpráva: Claude Turmes (A6-0369/2008)

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro směrnici o podpoře užívání energie z obnovitelných zdrojů, jejíž znění koordinoval pan Turmes.

Tato směrnice je základní příležitostí pro budoucnost Evropské unie, protože představuje cestu vedoucí ke třetí průmyslové revoluci a příležitost vytvořit miliony pracovních míst, přičemž ochranu životního prostředí mění v realitu a zároveň prosazuje hospodářský růst a konkurenceschopnost. Pokud se týká biopaliv, doufám, že Komise bude schopná prosazovat v Evropě i ve zbytku světa kritéria trvalé udržitelnosti a podporovat přitom mezinárodní obchod s nejčistšími a nejvíce konkurenceschopnými biopalivy.

Adam Bielan (UEN), písemně. - (PL) Hlasoval jsem pro zprávu pana Turmese. Jedním z cílů Evropské unie v oblasti obnovitelné energie je regenerace měst ve střední a východní Evropě zvyšováním jejich energetické účinnosti. Je důležité, a to nejenom z hlediska energetického sektoru, ale také z důvodů ochrany životního prostředí, aby došlo k modernizaci veřejné dopravy a také systémů lokálního topení přechodem k alternativním zdrojům energie.

Kromě toho mohou instituce a společnosti k tomuto účelu získat velké částky finančních zdrojů z rozpočtu EU. Pro program Inteligentní energie, který prosazuje diverzifikaci energie a obnovitelné zdroje energie, bylo například vyčleněno více než 720 milionů EUR.

Šarūnas Birutis (ALDE), písemně. - (LT) Fosilní paliva byla po dlouhou dobu životní mízou společnosti. Víme, že modernizace by nebyla možná bez hojných rezerv levné ropy, uhlí a plynu. Tato doba ale brzy skončí. V zájmu zabezpečení dodávek energie a hospodárného nakládání s energií, ale především změny klimatu, musíme své energetické a dopravní systémy zásadně změnit.

Změna klimatu se po mnoho let považovala zaprvé a především za záležitost životního prostředí. Dnes se ale otevřeně uznává, že změna klimatu zasahuje všechny sektory společnosti, a pokud tuto otázku brzy nevyřešíme, mohou být důsledky pro společnost katastrofické.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. - (PT) Využívání obnovitelných energií v dopravě je jedním z neúčinnějších nástrojů, kterými EU může snížit svoji závislost na ropě. Víme také, že kontrola spotřeby energie v Evropě a využívání energie z obnovitelných zdrojů tvoří důležité součásti balíčku opatření potřebných pro boj se změnou klimatu.

Jsem přesvědčen, že nejdůležitějším bodem v této zprávě je zachování konečného závazného cíle 20% podílu obnovitelných energií do roku 2020, včetně minimálního cíle 10% podílu obnovitelných energií v dopravě.

Pro Portugalsko znamená zahrnutí energie vln do definice energie z obnovitelných zdrojů příležitost využít náš energetický potenciál k dosažení těchto cílů. Skutečnost, že tato zpráva zvažuje pobídku pro druhou generaci biopalin, nejenom dodává tomuto dokumentu důvěryhodnost, ale zaručuje také udržitelnost při používání obnovitelných energií v sektoru dopravy. Pro získání energetického modelu, který podporuje obnovitelné energie, považují za zásadní, aby tento dokument podpořil mechanismy strategické spolupráce mezi členskými státy.

Tato zpráva je velmi důležitá sama o sobě i jako součást dohody (balíčku věnovaného klimatu a energetice). Protože tato smlouva zajišťuje zachování integrity životního prostředí, umožní zároveň splnění cílů 20/20/20 v roce 2020. Tyto cíle stanovené pro členské státy jsou ambiciózní, ale uskutečnitelné.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Pan poslanec Evropského parlamentu Turmes navrhuje důležitou legislativní úpravu, která se týká nezbytného prosazování využívání energie z obnovitelných zdrojů. V rámci dalekosáhlého balíčku věnovaného klimatu a energetice bude obnovitelná energie do roku 2020 zajišťovat zdroj 20 % energie (včetně elektřiny, topení a dopravy). Toto, společně s ostatními opatřeními zahrnutými do balíčku věnovaného klimatu a energetice, tvoří dobrý základ pro boj se změnou klimatu, přichází s pobídkou pro investice do obnovitelných zdrojů energie a do zajišťování zdrojů, znovu zdůrazňuje směr výzkumu a vývoje a prostředek k dosažení zabezpečení dodávek energie a energetické nezávislosti.

Závazné cíle budou působit napříč každým členským státem, aby se zajistilo dosažení odsouhlasených cílů na úrovni EU. Spolupráce, solidarita a inovace společně zajistí, že dosáhneme cílů, jejichž další proměškání je luxusem, který si nemůžeme již dovolit.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Tato záležitost je součástí „balíčku věnovaného klimatu a energetice“. Týká se prosazování využívání energie z obnovitelných zdrojů a obsahově postihuje následující sektory: elektřina, topení a chlazení a doprava. Cílem EU je zvýšit podíl obnovitelných energií na energii, kterou spotřebováváme, na 20 % do roku 2020. Pro každý členský stát jsou stanoveny celkové vnitrostátní cíle a také je stanoven cíl 10% podílu obnovitelných energií v sektoru dopravy do stejného data.

Podle zveřejněných informací je pro Portugalsko, pokud se týká jeho podílu energií z obnovitelných zdrojů v rámci celkové spotřeby v roce 2020, stanovena cílová hodnota na 31 %, s přihlédnutím k našemu výchozímu bodu (v roce 2005 byl tento podíl v Portugalsku již 20,5 %) a vnitrostátnímu potenciálu pro obnovitelné energie. Cíl v hodnotě 10% podílu obnovitelných energií v dopravě je na druhou stranu stejný jako cíl stanovený pro všechny členské státy.

I když jsme ale v závěrečném hlasování hlasovali pro, máme ve skutečnosti vážné pochybnosti o dosažení těchto cílů, vzhledem k tomu, že je zavádějící vycházet ze zásady, že plně chápeme rozsah využitelných obnovitelných zdrojů nebo že máme technologie k jejich využití. Bylo by vhodnější vymezit veřejné a soukromé částky investic a prosazovat obecný zjišťující a mapovací program, jehož účelem by byla klasifikace a kvantifikace obnovitelných zdrojů energie.

Glyn Ford (PSE), písemně. – Vítám zprávu pana poslance Turmese o energii vyráběné z obnovitelných zdrojů, nicméně si uvědomuji, že dosažení tohoto cíle bude obtížné. V mém vlastním regionu, jihovýchodní Anglii, bude hlavním příspěvkem k dosažení tohoto cíle určitá verze přílivové hráze v ústí řeky Severn. Její realizace bude trvat dlouho a je proto nezbytné, aby britská vláda hledala určitou rezervu pro dopady „rozeběhnutých projektů“ a aby Komise tuto odchylku udělila.

Mathieu Grosch (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro zprávu o souboru opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie, protože zahrnuje různé směrnice, které jsou všechny v souladu s cílem EU snížit emise skleníkových plynů o 20 % do roku 2020, a dokonce o 30 %, pokud se dosáhne mezinárodní dohody. Je to výsledek dlouhých vyjednávání a kompromisu mezi zástupci Parlamentu a Rady, tj. 27 členskými státy.

Jedna z těchto směrnic se týká obnovitelné energie. Zahrnuje cíl zvyšování podílu obnovitelných zdrojů energie na 20 % a zlepšení energetické účinnosti o 20 %. Také 10 % spotřebovávaného paliva má pocházet z obnovitelných zdrojů. Byla definována kritéria udržitelnosti, a tak došlo ke zlepšení upotřebitelnosti. Vítám tato pravidla, protože nejenom snižují energetickou závislost Evropy a vytvářejí nová pracovní místa, ale také prosazují inovace ve vývoji technologií.

Směrnice, která se vztahuje k systému obchodování s emisemi (ETS) Evropské unie, aktualizuje stávající ETS a stanovuje, že průmyslová odvětví nyní musí nakupovat povolenky na emise, které byly dříve zdarma, v aukci. Existují odchylky ve formě přechodných období pro východoevropské členské státy, které musí zpočátku nakupovat povolenky na pouhých 30 % svých emisí. Kromě toho jsou určeny pobídky pro

energetickou účinnost a také, i když bez specifikace účelu, povinnost členských států investovat nejméně polovinu příjmů do rozvojových zemí a nových technologií. Vítám úspěšné nalezení rovnováhy mezi zohledněním těch průmyslových odvětví, která stojí před obtížnými úkoly, a ambiciózní politikou životního prostředí.

Další směrnice řídí společné úsilí zaměřené na emise, které ETS nepokrývá. Sem patří zejména topné a klimatizační systémy a mnoho sektorů hospodářství (doprava, malé průmyslové podniky, sektor služeb a zemědělství), kterých se ETS netýká, ale které přesto významně přispívají k emisím skleníkového plynu. Kromě toho se mají v této oblasti zavádět dlouhodobé cíle, včetně 35% snížení emisí skleníkových plynů do roku 2035 a snížení o 60-80 % do roku 2050.

Směrnice o zachytávání a geologickém skladování oxidu uhličitého (Carbon Capture and Storage, CCS) umožňuje oddělovat CO₂ z odpadních plynů a poté jej skladovat pod zemí; do roku 2015 se má financovat 12 CCS elektráren. CCS skutečně uznávám jako klíčovou přechodovou technologii, ale zvláštní pozornost by se měla věnovat bezpečnosti skladování.

Další směrnice určuje pravidla o limitních hodnotách pro emise CO₂ z nových automobilů. Od roku 2015 bude průměrný horní limit pro všechny nové automobily 120 gramů CO₂ na kilometr a od roku 2020 to bude 95 gramů na kilometr. Pokuty stanovené v návrhu Komise za nedodržení limitních hodnot byly sníženy kvůli hospodářské krizi a nyní činí 5 až 95 EUR v závislosti na výši překročení těchto hodnot. Předpokládá se ale, že od roku 2019 bude pokuta 95 EUR od prvního gramu CO₂, o který bude limitní hodnota překročena.

Vítám kompromis dosažený mezi evropskými orgány, protože je často snadné kritizovat pouhou výzvu k dosažení kompromisu. Sjedená pravidla jsou úspěšným výsledkem jednání mezi zeměmi, které se mohou z hospodářského hlediska velmi lišit, které ale přesto sledují společný cíl. Skutečnost, že zejména nové členské státy nemohou splnit všechny cíle v tomto krátkém časovém úseku, aniž by riskovaly dezintegraci celých odvětví hospodářských aktivit a aniž by byly vystaveny sociální katastrofě, by neměla být při celkovém pohledu na evropské cíle opomenuta.

Soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie vnímám nejenom jako důležitý krok, ale dokonce velký skok, který zmírní postupující změnu klimatu a posílí čelní postavení Evropy na cestě k účinné energetické politice. Evropě se podařilo promluvit jednohlasně, což umožní zesílit naše požadavky také na mezinárodní úrovni. Hlavním úkolem v tomto ohledu je zabránit environmentálnímu dumpingu na mezinárodní úrovni. Z tohoto důvodu by země, které nedodržují Kjótský protokol, a nejsou tedy vázány standardy CO₂, měly být vystaveny dani při dovozu nebo by se měla přijmout podobná opatření pro potlačení environmentálního dumpingu. Je to aspekt, který by se měl brát v úvahu při přípravě dohody nahrazující Kjótský protokol na Konferenci OSN o změně klimatu v prosinci 2009, kde bude mezi vyjednavací patřit USA, Čína a Indie. Soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie vytvořil pevný základ pro dosažení nové mezinárodní dohody.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana poslance Turmese o obnovitelné energii. Moje vlastní země, Skotsko, je bohatá na obnovitelné zdroje energie, jako je vítr a energie přílivu. Je nezbytné, aby se Evropa chopila vedení při prosazování obnovitelné energie – a já předpokládám, že nezávislé Skotsko bude v samotném srdci celosvětového vývoje obnovitelných technologií.

Jean Lambert (Verts/ALE), písemně. – Hlasovala jsem pro tento návrh, protože podle mého přesvědčení vysílá důležitý signál o nutnosti transformace výroby energie na nefosilní a méně znečišťující paliva v rámci EU i mimo ni. Cíl 20 % je závazný a představuje minimum. Energetická účinnost musí být nyní začleněna do Akčních plánů obnovitelných zdrojů energií členských států. Na této úrovni byly také zajištěny plány podpory, což je důležité pro důvěru investorů. Je Pravda, že výsledek, který se týká biopaliv, není tak pozitivní, jak bych si bývala přála. Dodrželi jsme cíl 10 %, i když jsme účinně omezili částky vyplývající z agro-paliv a já tato dodatečná opatření vítám. Rada v mnoha ohledech nesdílěla vizi Parlamentu. Skutečně potřebují přijmout realitu změny klimatu a používat tuto směrnici jako základ pro vykročení směrem k nízkouhlíkové budoucnosti.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která zvyšuje naše závazky vůči cílům v oblasti obnovitelných zdrojů a představuje zásadní příležitost výrazně posílit domácí zdroje energie v EU, vypořádat se se změnou klimatu, zvýšit zabezpečení dodávek a prosazovat konkurenceschopnost, růst a pracovní místa. Tuto zprávu jsem podpořil, protože obsahuje doložku o revizi, podle které se má do roku 2014 provést vyhodnocení dopadů zvýšeného používání obnovitelných pohonných hmot v dopravě, což zajišťuje, že snížení našich emisí CO₂ nebude mít nepříznivý dopad na ceny potravin a využívání půdy. Tato

zpráva uvádí pro obnovitelné pohonné hmoty v dopravě cíl 5 % do roku 2015, přičemž dílčí cíl je 20% prosazení využití elektrických automobilů. V roce 2020 se cíl zvyšuje na 10 % pro obnovitelné pohonné hmoty v dopravě, s dílčím cílem 40% využití elektrických a vodíkem poháněných automobilů. Tato zpráva zahrnuje také přísná kritéria udržitelnosti, takže může skutečně způsobit pozitivní změnu a snížení emisí, a proto ji podporuji.

Eluned Morgan (PSE), písemně. – Tato zpráva znamená revoluci ve způsobu, jakým v EU vyrábíme energii. Cíl 20% podílu obnovitelné energie do roku 2020 je nesmírně ambiciózní, ale nezbytný, pokud máme boj se změnou klimatu vyhrát. Doufám ale, že Komise bude flexibilní, až bude interpretovat, kdy bylo takových cílů dosaženo, pokud mají zahrnovat velké projekty, jako je hráz v ústí řeky Severn.

Cíl 10% podílu pohonných hmot v silniční dopravě je rozhodující součástí tohoto balíčku a úsilí EU o dosažení cíle nízkouhlíkového hospodářství. Tento „biopalivový cíl“ byl velmi vylepšen, aby se zajistilo, že v EU budou povolena pouze ta biopaliva, která přinesou skutečné snížení emisí bez zvýšení cen potravin. Zahrnut byl i soubor přísných sociálních kritérií, který bude chránit lidi v rozvíjejícím se světě, kteří by jinak mohli být nepříznivě postiženi rychlým rozvojem produkce biopaliv.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Návrh směrnice je jednou z nejdůležitějších součástí tohoto balíčku v oblasti změny klimatu, který stanovuje povinný cíl 20% podílu energie z obnovitelných zdrojů na celkové spotřebě energie v EU do roku 2020. Tato směrnice nabízí příležitost získat nové technologie, vytvářet nová pracovní místa a snížit závislost na ropě.

Evropský parlament sehrál důležitou roli při nastavování kritérií udržitelnosti u biopaliv a sociálních kritérií, která jsou pro občany Evropské unie v době současné hospodářské krize zásadně důležitá. Změna klimatu a nedostatečné zabezpečení dodávek energie znamená, že musíme prosazovat nové metody vytváření energie, aniž by byla ohrožena dostupnost potravin. Potřebujeme zajistit, aby provádění této směrnice neohrozila zemědělskou půdu a lesy. V každém případě biopaliva pocházející ze surovin pěstovaných na takové půdě se nebudou brát v úvahu, pokud se týká předpokládaných pobídek. Evropská unie znovu ukáže, že stojí v čele prosazování větrné, solární a hydroelektrické energie a také energie z jiných alternativních zdrojů.

Lydia Schenardi (NI), písemně. – (FR) Měli jsme příležitost zde několikrát uvést, že jednoduchý cíl snížení závislosti Evropské unie na dovozech plynu nebo ropy by mohl sám o sobě ospravedlnit prosazování obnovitelných zdrojů energie.

Kompromis, který zde byl dnes představen a který tvoří součást balíčku opatření v oblasti energie a změny klimatu, je stejný jako všechny ostatní kompromisy – ani úplně špatný, ani naprosto uspokojivý.

Zejména není naprosto uspokojivý, pokud se týká biopaliv, bez ohledu na to, zda se jedná o biopaliva druhé generace nebo ne. Záruka ohledně konkurování produkci potravin je neodpovídající, kolem změn ve využívání půdy existuje nejistota, o skutečných uhlíkových stopách, které zanechávají tyto zdroje energie se mlčí atd.

Není naprosto přesvědčivý, pokud se týká „záruky původu“, která má identifikovat zejména zelenou elektřinu, když si uvědomíme realitu dodávek elektřiny, podezřelé reklamy na toto téma a výrazně navýšené náklady pro spotřebitele.

Nakonec je naprosto neuspokojivý, pokud se týká sociálních dopadů. Rádi bychom si byli jaksi jisti touto záležitostí, celým tímto legislativním balíčkem přijatým na začátku celosvětové krize, která vypadá, že bude velice intenzivní a bude trvat dlouho, že zájmy občanů a pracujících v Evropě dostanou přednost před jakýmkoliv jiným ohledem, pokud to bude hospodářská situace vyžadovat.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Pro kompromis dosažený ve věci obnovitelných zdrojů energie jsem hlasoval s hlubokým přesvědčením. Můj kolega ze skupiny Zelených a zpravodaj, pan Turmes, odvedl ryzí práci. Díky jeho úsilí a také samozřejmě úsilí celého Parlamentu bude zaveden silný legislativní rámec, který zajistí, že celkový podíl obnovitelné energie bude do roku 2020 minimálně 20 %.

Nejedná se o žádnou halasnou kampaň, ale o skutečnou energetickou revoluci nastavenou tak, aby vytvořila obrovské množství pracovních příležitostí. Ví se, že některé zprávy uváděly více než 2 miliony pracovních míst. Patří mezi ně pracovní místa pro vysoce kvalifikované inženýry, konstruktéry a vědce, ale také většina pracovních míst pro techniky, lidi, kteří vyrábějí ozubená kola, instalují solární panely a stavějí větrné elektrárny.

Po mnoha vyjednáváních byly také přijaty původní návrhy o agropalivech a biopalivech. My, jako Zelení, nejsme ale s touto technologií zcela spokojeni a stanovíme přísné podmínky pro používání pohonných

hmot tohoto druhu. Ve zprávě pana Turmese byla kritéria udržitelnosti zřetelně zpřísněna a je v ní také odkaz na sociální kritéria v rámci Mezinárodní organizace práce. Agropaliva jsou přijatelná, pouze pokud z nich dostanete více energie, než kolik jí do nich vložíte, a v žádném případě by neměla konkurovat produkci potravin.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Tato zpráva je důležitým krokem v úsilí přivést členské státy k tomu, aby plnily své cíle v oblasti obnovitelných energií. Obnovitelná energie je pro náš boj se změnou klimatu naprosto nezbytná.

- Zpráva: Avril Doyle (A6-0406/2008)

Adamos Adamou (GUE/NGL), písemně. – (EL) Evropský parlament a Rada, ve snaze zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů a dosáhnout cíle snížit emise v EU o 20 % do roku 2020, navrhly změnu směrnice 2003/87/ES.

Dne 17. prosince 2008 hlasovalo plénium pro kompromisní pozměňovací návrhy předložené stínovými zpravodaji skupin PPE-DE, PSE, GUE/NGL, ALDE, UEN a Verts/ALE. Ačkoliv jsme hlasovali pro tyto pozměňovací návrhy, které stanovují vyšší cíle pro snižování emisí skleníkových plynů (opatření, které bylo základním cílem skupiny GUE/NGL), rádi bychom vyjádřili náš postoj ke koncepci obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů. Domníváme se, že tato konkrétní směrnice nedosahuje ničeho jiného kromě mírného snížení emisí skleníkových plynů a je opatřením, které zvýhodňuje rozvinuté země ke škodě méně rozvinutých a rozvíjejících se zemí. Na závěr – použití určitých navržených flexibilních mechanismů napomáhá monopolům (které jsou hlavními skupinami odpovědnými za změnu klimatu) zvyšovat jejich ziskovost namísto radikálního řešení daného problému.

Alexander Alvaro (ALDE), písemně. – (DE) Pane předsedající, dohoda, které bylo dosaženo o souboru opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie, je modelovým výsledkem.

Evropská unie si vytyčila za cíl 20% snížení oproti hodnotám z roku 1990. Téměř polovinu z toho jsme již dosáhli prostřednictvím našeho rozšíření na východ, kde jsou emise nižší v absolutních hodnotách, a zůstává cíl 12% snížení oproti hodnotám z roku 1990.

EU má povoleno dosáhnout 3–4 % z tohoto snížení v rozvíjejícím se světě, což znamená, že zůstává pouhých 9 %. Je povoleno minout cíl až o 5 %, a tak zbývá 4 %.

V tomto bodě by se dalo říci, že máme štěstí, že se EU rozhodla nevyvézt rovnou celé svoje hospodářství do Asie. Tento kompromis je výrazně levnější než návrh Komise, což znamená, že ho německá svobodná demokratická strana může podpořit.

Evropská unie se nyní namísto toho snaží rozeštvat své vlastní členské státy. Některé členské státy mají výhodu vzhledem k odchýlkám, vyjednávacím dovednostem a své skladbě zdrojů energie. Němečtí dodavatelé energie by brzy mohli zjistit, že se jim vyplatí vyrábět elektřinu v Polsku namísto domácí produkce, pokud je ovšem neskoupí poskytovatelé z Francie.

Skutečnost, že se členské státy EU zapojují do takového handlu, nevěstí nic dobrého pro globální dohodu. Kromě toho vyvstává otázka účinnosti takto vynaložených prostředků.

Zajištění účinnosti, jak v ochraně životního prostředí, tak ve prospěch hospodářství a růstu, je nyní na vládách, Radě a Evropské komisi.

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat pro tuto zprávu o reformě systému pro obchodování s povolenkami na emise, přestože jsme v zásadě přesvědčeni, že cíle klimatického balíčku jsou jako takové nastaveny příliš nízko. Aby se Evropská unie vyrovnala s náročným úkolem, který představuje změna klimatu, bude muset udělat více. Věříme ale, že tento zreformovaný plán je schopen tvořit velmi důležitou součást opatření, které je nutné přijmout.

Jsmе zklamáni, že kompromis mezi Radou a Evropským parlamentem neposkytl dostatečné záruky nasměrování části výnosů z aukcí do práce související se změnou klimatu v rozvojových zemích. Věříme také, že vydražování povolenek na emise by mělo být rozsáhlejší a že by se používání mechanismu čistého rozvoje (CDM) mělo nadále omezovat.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, vítám přezkum systému obchodování s emisemi a kompromis dosažený mezi cílem boje se změnou klimatu a cílem zlepšení konkurenceschopnosti evropských průmyslových odvětví a ochrany pracovních míst.

Rád bych upozornil na to, že postup spolurozhodování, který byl urychlen v zájmu dosažení dohody při prvním čtení, plně nerespektoval demokratickou transparentnost a Parlament se ocitl v situaci, kdy hlasoval o jistém druhu *hotové věci*.

Navzdory tomu jsem velmi potěšen návrhem paní Doyleové kvůli flexibilitě, kterou tím získávají sektory ohrožené přesunem zdrojů emisí CO₂. Musíme předcházet ztrátám pracovních míst způsobeným přemístěním průmyslových podniků do regionů, které nemají takový zájem o snižování emisí, aniž bychom ale oslabili účel směrnice.

Sylwester Chruszcz (NI), písemně. – (PL) Dnes jsem hlasoval proti tomu, aby Parlament přijal návrh směrnice Evropského parlamentu a Rady, kterým se mění směrnice 2003/87/ES s cílem zlepšit a rozšířit systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v rámci Společenství.

Naprosto nesouhlasím s řešeními, která byla navržena na evropské úrovni. Závazek Rady snížit do roku 2020 celkové emise skleníkových plynů ve Společenství nejméně o 20 % v porovnání s úrovněmi z roku 1990, nebo dokonce o 30 %, pokud se ostatní rozvinuté země zaváží k podobným snížením, je neuvážený krok, který bude mít záporný vliv na průmysl a spotřebitele v Evropě, včetně Polska.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Jediný pevný závazek, který Evropská unie přijala, je snížit své emise o 20 % do roku 2020 v porovnání s rokem 1990. V porovnání s dneškem to znamená snížení asi o 12 %. Vezmeme-li v úvahu skutečnost, že dvou třetin tohoto snížení je možné dosáhnout pomocí mechanismů náhrad za emise CO₂, tedy nákupem kreditů CO₂ na mezinárodním trhu, Evropská unie se zavázala dosáhnout snížení o pouhých 4 % na svém území. To k posunu při mezinárodním vyjednávání nestačí.

Ráda bych poukázala na jiný případ, kdy dosažení kompromisu selhalo. Nebyl učiněn žádný pevný závazek podpořit rozvíjející se země v jejich úsilí snížit emise skleníkových plynů. Evropská unie se jednoduše dobrovolně zavázala využít polovinu výnosu z vydražení práv na znečišťování ve prospěch klimatu. Tento výnos se stává splatným na základě mnoha výjimek udělených výrobcům. Tento kompromis stanovuje, že některé z těchto prostředků by mohly být použity na podporu rozvíjejících se zemí, a mohou jej využít evropské země, které si to přejí. Je to čistě dobrovolný závazek. Je to velice slabý závazek, který je v mezinárodních jednáních nicméně zásadní.

Konstantinos Droutsas (GUE/NGL), písemně. – (EL) Evropská unie se chvástá svojí vedoucí úlohou v ochraně životního prostředí, ale ve skutečnosti usiluje o vedoucí roli při ochraňování zájmů kapitálu. Rozhodnutí přijatá summitem a balíček směrnic Rady a Komise o snižování emisí prosazují tzv. zelené hospodářství jako cestu ven z nadměrného hromadění kapitálu a krize, a tedy otevírání nových vyhlídek zisků pro monopoly a posilování imperialistického expansionismu.

Posilují obchodování s emisemi, které, jak bylo dokázáno, znásobuje zisky monopolů, aniž by životní prostředí bylo chráněno. Umožňují, aby automobilový průmysl nepřijímal žádná opatření nejméně do roku 2019. Podnikům, které jsou dotčeny mezinárodní konkurencí, udělují výjimky z předpisů o výrobě energie a kromě toho ještě mnoho jiného. Výjimku na dlouhou dobu udělují také novým členským státům a Itálii. Poskytují pobídky na náhradu potravinářských plodin plodinami používanými pro výrobu pohonných hmot. Práva na znečišťování se zdarma udělují velkým podnikům. U žádného zisku se nepožaduje, aby byl použit pro financování prací souvisejících s životním prostředím.

Pracující nemohou očekávat ochranu životního prostředí od EU a od podniků, které beztrestně znečišťují životní prostředí. Účinně je ochráněno jenom jejich vlastní boj s vyhlídkou na hospodářství občanské společnosti a moc občanské společnosti.

Christian Ehler (PPE-DE), písemně. – (DE) Moje „ne“ není odmítnutím účinného systému obchodování s emisemi, který zahrnuje vydražování, ani odmítnutím cílů EU v oblasti ochrany životního prostředí, ani finančních prostředků pro zachycování a ukládání CO₂ (CCS). Řada předchozích hlasování a moje zpráva o zařízeních, která představují CCS, moji podporu těmto bodům naprosto vyjasnila. Pro můj region, Brandenburg, ale stávající text znamená uchování nespravedlivé hospodářské soutěže se zeměmi střední a východní Evropy a větší zvýšení cen za energii, než je nezbytné k plnění cílů v oblasti ochrany klimatu. V naší skladbě zdrojů energie potřebujeme uhlí, abychom zajistili zabezpečení dodávek energie pro naše občany, a prostřednictvím CCS technologií chceme v budoucnu umožnit využívání uhlí, které je přátelské

ke klimatu. Dohoda s Radou o přijetí konečného rozhodnutí už po prvním čtení znamená, že silné výhrady nebyly rozptýleny a soutěž o nejlepší řešení nebyla možná.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Přestože je možné předkládat argument ve prospěch koncepce systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů, jelikož existuje obava kvůli chemickým změnám v atmosféře, které mohou ovlivnit klima (zásada opatrnosti) a existují omezené zdroje fosilních paliv a nedostatek racionality při jejich spotřebě, jsou zde aspekty, které vyvolávají obavy.

Zaprvé – záležitost povolenek na emise a následné obchodování s nimi je diskutabilní a je nutné ji napadnout, protože dopad povolenek na reálnou ekonomiku je z velké části neznámý. Je tomu tak proto, že stále ještě existuje mnoho pochyb o rozsahu technických řešení a protože využívání těchto technických řešení také závisí na vývoji finanční situace v různých angažovaných sektorech (letecká doprava, automobilový průmysl, výroba termální energie, cementárenský průmysl, průmysl těžké chemie a petrochemie a rostoucí počet jiných sektorů s intenzivním využitím energie).

Zadruhé – předpokládanými příjemci bude několik sektorů průmyslu pokročilé technologie a několik (jenom málo) poskytovatelů finančních služeb. Nevratné snížení spotřeby fosilních paliv je vnucováno omezenou dostupností zdrojů. Příděl určený každému sektoru musí být více založen na naléhavých sociálních potřebách a hospodářské racionalitě než na vlivu a finančním zisku. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Měl by se zdůraznit základní bod této zprávy: posílit, rozšířit a zlepšit po roce 2012 fungování systému pro obchodování s povolenkami na emise jako jeden z hlavních nástrojů k dosažení cíle EU snížit emise skleníkových plynů.

Souhlasím s touto zprávou, zejména proto, že obchodování má zásadní význam pro dosažení účinného rozdělení, které může zajistit environmentální efektivitu systému EU pro obchodování s povolenkami na emise. Jeden plán platný pro celou EU je vždy lepší než 27 národních plánů. Kromě toho tento návrh umožňuje automatické a předvídatelné úpravy, které mohou splnit požadavky případné budoucí mezinárodní dohody.

Charakteristickým znakem návrhu je navýšení volných povolenek, což z mého pohledu není příliš pozitivní. Nemělo by se však zapomínat, že emise se budou snižovat každým rokem.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Navrhovaná směrnice o přezkumu systému EU pro obchodování s emisemi je zlepšením stávajícího systému a je důležitá na globální úrovni. Vzhledem k tomu jsem mohl podpořit zprávu paní Doyleové.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Využiji této příležitosti, abych poděkovala poslancům Parlamentu za poslední hlasování, ve kterém Evropský parlament jasně projevil svoji podporu mému modelu „referenčního měřítka“. Ve prospěch tohoto modelu se vyjadřuji již dlouho a byla jsem první, kdo navrhl, aby se použil na systém obchodování s emisemi. Přestože výbor pro průmysl, výzkum a energetiku hlasoval těsně proti, zatímco zamítnutí Výborem pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin bylo poněkud výraznější, život je plný překvapení. Nyní získá referenční měřítko, až projde Radou, oprávnění jako kritérium.

Navíc je to vše k dobrému. Jak původní návrh Komise, tak postoj přijatý Výborem pro životní prostředí k obchodování s emisemi postrádaly vyváženost, protože stavěly evropskou výrobu do pozice, která ztěžovala konkurenceschopnost na světových trzích bez jakéhokoli zvláštního přínosu pro klima. To by zřetelně znamenalo nejenom ztráty pracovních míst, ale nevýhodu z hlediska životního prostředí, protože by to vyvíjelo tlak na firmy, aby přenášely výrobu do zemí, které leží mimo emisní limity.

Toto rozhodnutí nyní otevřelo dveře spravedlivějšímu a z hlediska životního prostředí prozíravému přístupu. Vše je stále otevřené, ale nyní začneme vidět důkazy o tom, kdo bude sklízet přínosy ze zavedených zlepšení.

Cíle v oblasti životního prostředí se nemění a jsou náročné. Pro průmysl to není jednoduchý úkol, ale ani se koneckonců nepředpokládá, že by takový měl být.

V každém případě je zbytečné hovořit o volných povolenkách na emise, protože referenční měřítko – standardy – jsou ambiciózní. Měly by takové být, protože jinak nebudeme mít systém, který by přesvědčil podniky, aby se přidaly k úsilí o technologie, které produkují méně emisí.

Stížnost předložená environmentální lobby, že tento balíček byl oslaben, se mi zcela upřímně zdá přehnaná, vezmeme-li v úvahu, že cíle jsou plněny a průmyslové sektory mají stále nižší emisní strop. Takto hovořit je nezodpovědné, ale zajisté ne každý se zajímá o převzetí odpovědnosti. Stačí, že svět je pošlapáván.

Jean Lambert (Verts/ALE), písemně. – Hlasovala jsem pro tuto zprávu i přes četné mezery, které má, a odchylky udělené 10 novým členským státům. Proč hlasovat pro nedokonalou zprávu? Protože skutečně přináší určitý pokrok v porovnání se stávajícím režimem. Pro odvětví, na něž se vztahuje EU ETS, bude stanoven limit platný pro celou EU a členské státy budou mít v tomto procesu menší moc. Princip úplné aukce povolenek pro energetické odvětví zůstává zachován. Leteckému odvětví bylo přiděleno pouze malé procento nového přístupu k CDM. Hlavní význam revidovaného systému ale je, že zajišťuje strukturu pro důležitou část dohody pro období po ukončení Kjótského protokolu. Nyní máme systém, ke kterému se mohou připojit ostatní země a použít ho ke stlačení svých emisí – pokud omezí předaukční prvky a stanoví si ambiciózní cíle. Využití výnosů se bude pečlivě sledovat. Členské státy nemohou na tento systém pohlížet jednoduše jako na přídavek ke svým finančním zdrojům. Musí se využívat jako pomoc transformaci k nízkouhlíkovému, udržitelnému hospodářství, které svět potřebuje.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tento návrh, který nastoluje rovnováhu mezi ambiciózními cíli v oblasti změny klimatu a potřebou posílit konkurenceschopnost evropského průmyslu a chránit pracovní místa. K povolenkám a vydražování emisních kreditů dojde v případě elektráren do roku 2013, kdy všechny nové elektrárny budou mít zcela vydražené povolenky. V případě běžného průmyslu dojde k přechodu na plně vydražené povolenky v roce 2020. Hlasoval jsem pro tuto zprávu, protože se v ní vydražování stává obecným alokačním principem, omezuje množství kreditů vznikajících z projektů CDM/JI, které si zařízení může koupit na vykompenzování svých emisí a stále ještě chrání společnost proti přesunu zdrojů emisí CO₂.

Eluned Morgan (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, protože jsem přesvědčena, že environmentální integrita ETS byla zachována a je výrazným zlepšením stávajícího systému, protože znečišťovatel bude v budoucnu platit za právo produkovat emise prostřednictvím vydražování povolenek. Cílem snižování emisí z evropských elektráren a těžkého průmyslu nejméně o 20 % do roku 2020 zůstává zachován a automaticky se zvýší na 30% snížení, pokud dojde k mezinárodní dohodě při jednání OSN o klimatu, které se v prosinci 2009 uskuteční v Kodani. Věřím také, že bylo dosaženo rovnováhy mezi pracovními místy a životním prostředím, což je při hospodářském poklesu důležité.

Angelika Niebler (PPE-DE), písemně. – (DE) Ráda bych podala následující vysvětlení hlasování jménem delegace bavorské Křesťanské sociální unie (CSU) v Evropském parlamentu.

Evropská unie si stanovila ambiciózní cíle v oblasti ochrany životního prostředí. Patří k nim snížení emisí CO₂ o 20 % do roku 2020. Tyto cíle ochrany klimatu by neměly být zpochybňovány.

Naše úsilí vypořádat se se změnou klimatu musí být propojeno s cílem vypracovat jasné právní předpisy, aby se zajistila bezpečnost plánování pro naše hospodářství. A evropský průmysl by také neměl být znevýhodněn v mezinárodní hospodářské soutěži. Kromě toho se musí v rámci EU vytvořit shodné soutěžní podmínky.

Směrnice, která je dnes předkládána k hlasování, o systému EU pro obchodování s emisemi žádné z těchto požadavků nesplňuje. Pro objasnění:

1. Určitá průmyslová odvětví mohou využít odchylek od vydražování povolenek CO₂. Stále ještě vůbec nic nevíme o údajích, ze kterých se má vycházet pro zjištění, zda jsou dodržována stanovená kritéria.
2. Rozhodovat případ od případu o tom, zda a do jaké míry může být zařízení odškodněno za zvýšení energetických nákladů, se má pouze na úrovni členského státu a teprve až po přijetí právního předpisu EU o podpoře.
3. Pokud nebude možné v roce 2009 v Kodani dosáhnout mezinárodní dohody, vytvoří vydražování povolenek CO₂ další zátěž pro mnoho průmyslových odvětví, kterou jejich konkurenti mimo EU nemají.
4. Většině východoevropských členských států byly povoleny odchylky z vydražování jejich povolenek CO₂ do odvětví energetiky. To znevýhodňuje Německo, protože na rozdíl od svých východních sousedů získává 48 % své elektřiny z uhelných elektráren.

Dimitrios Papadimoulis (GUE/NGL), písemně. – (EL) Nesdílíme triumfální výrazy, kterými se vlády a Komise vyjadřují o konečném kompromisu, kterého bylo dosaženo v případě balíčku týkajícího se klimatu. Pokus EU postavit se do čela celosvětového úsilí o vypořádání se se změnou klimatu byl oslaben pod tlakem průmyslové lobby a konzervativních vlád.

Slavný plán „20/2020“ je nezbytným prvním krokem, ale cíle, které stanovuje, nejsou dost ambiciózní. Vzhledem k možnosti evropských zemí kupovat od rozvojových zemí velké podíly jednotek znečištění, které jim „odpovídají“, se historická odpovědnost západního světa cynicky přesouvá na chudší obyvatele planety. Mohlo by se zdát, že vlády v podstatě nechápou, jak kritická taková situace je.

Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice neskládá ruce do klína. Sdílíme obavy neziskových organizací v oblasti ochrany životního prostředí a budeme i nadále požadovat více ambiciózní cíle pro snížení emisí skleníkových plynů, pro zásadní podporu výroby energie z obnovitelných zdrojů a pro závazný dlouhodobý plán dalšího snižování emisí v období po Kodani.

Herbert Reul (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem proti konsolidovanému pozměňovacímu návrhu, protože z mého pohledu poslance Evropského parlamentu nebyla práva Evropského parlamentu dodržena. Parlament nedostal nikdy příležitost formulovat svůj postoj, namísto toho mu byla prakticky ponechána volba mezi přijetím nebo zamítnutím kompromisu Rady. To neodpovídá pravidlům postupu spolurozhodování, který má zajistit kvalitu mezi těmito dvěma zákonodárnými orgány.

K tomuto kompromisu mám četné výhrady také z hlediska obsahu. Povede například k vážným deformacím trhu v rámci EU a na spotřebitele uvalí neospravedlnitelná břemena. Kvůli snaze přijmout reformu s přehnaným spěchem se nadále nebraly v úvahu alternativní systémy, které by bývaly mohly dosáhnout kýžených snížení. Skutečnost, že ekonomické dopady zejména na kupní sílu spotřebitelů nebyly v době přijetí ani zdaleka prozkoumány, jenom ještě více vyjasňuje, jak špatně promyšlený je tento kompromis. Většina v Evropském parlamentu nese podíl na odpovědnosti – včetně odpovědnosti vůči budoucím generacím – za nabytí platnosti tohoto kompromisu.

Alternativy byly k dispozici. Ty by bývaly umožnily dosažení cílů v oblasti snížení emisí za zlomek nákladů, o kterých nyní hovoříme. Politika, jako je tato, nepoškozuje pouze hospodářství, ale zejména také dobrou pověst Evropské unie.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Cíl snížit emise z evropských elektráren a těžkého průmyslu nejméně o 20 % do roku 2020, s tím, že by se toto procento zvýšilo na 30 %, pokud bude dosaženo mezinárodní dohody při jednáních OSN, která se budou konat v Kodani v prosinci roku 2009, by měl být přivítán.

Thomas Ulmer (PPE-DE), písemně. – (DE) Plně podporuji úsilí o snížení příspěvku ke změně klimatu, který pravděpodobně vytvářejí lidé. Nicméně jsme nepodpořili sjednaný kompromis o systému EU pro obchodování s emisemi. Přijímání zákonů ve velkém spěchu je nepřijatelné a nedemokratické. Extrémně rychlý legislativní postup a skutečnost, že dokumenty Rady byly představeny pouze několik dnů před tím, podle mého názoru znamenalo, že odborné přezkoumání dokumentů, a tedy řádný legislativní postup, nebylo možné. To je ještě více nepřijatelné, vezme-li se v úvahu, že tento právní předpis uvaluje vysoké finanční břemeno na veřejnost v Evropě. Podle několika studií stojí soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie přibližně 70 až 100 miliard EUR a existuje hrozba, že se celá průmyslová odvětví přesunou do jiných částí světa. Balíček takového rozsahu bych nemohl v urychleném postupu schválit. Legislativní návrhy této důležitosti se musí vyvíjet v průběhu dobře uspořádaného postupu v několika čteních.

Anders Wijkman (PPE-DE), písemně. – (SV) Důkladné přepracování obchodu s emisemi je krokem vpřed v porovnání se stávajícími pravidly. Povolenky na emise budou průmyslu postupně vydraženy, místo aby byly rozdávány zdarma, jak je tomu dnes.

Evropská unie se tedy zavázala v případě úspěšné dohody o klimatu v Kodani příštího roku uzpůsobit cíl v oblasti klimatu týkající se snížení emisí z 20 % na 30 %. Vyzývá také členské státy, aby využívaly své výnosy z vydražování pro opatření k ochraně klimatu v Evropě a kdekoli jinde.

Tento kompromis ale bohužel zdaleka nedostačuje úrovni vytouženého cíle, kterou tato situace vyžaduje. Namísto úplného vydražování povolenek na emise od začátku je třeba zavádět postupné vydražování. Takové zmírnění omezuje pobídku pro rozvoj nových nízkouhlíkových technologií. Omezuje také výnos, který je nezbytný, pokud má být EU schopna pomoci rozvíjejícím se zemím investovat do „zelených technologií“, uzpůsobit se změně klimatu a chránit tropické pralesy.

Zároveň bude mít ETS omezený dopad, dokonce i během období do roku 2020, pokud je možné polovinu snížení emisí zajistit prostřednictvím omezení ve třetích zemích.

Navzdory nedostatkům návrhu by bylo nemyslitelné hlasovat proti. Nechci riskovat ohrožení celé směrnice, která v porovnání se stávající situací obsahuje mnoho pozitivních aspektů.

- Zpráva: Satu Hassi (A6-0411/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, jsme se rozhodli hlasovat proti tomuto kompromisu, který se týká rozdělení odpovědnosti, protože jsme přesvědčeni, že je zcela nepřijatelné, aby ani ne polovinu snížení emisí EU bylo nutné provést v EU. Jsme přesvědčeni, že to vysílá naprosto špatný signál zbytku světa, který od EU očekává, že se ujme vedení v procesu adaptace na změny klimatu, a jsme znepokojeni tím, že se EU nyní nepodařilo přijít s jasnou pobídkou pro rozvoj zelených technologií. Jsme přesvědčeni, že takové technologie jsou pro zaměstnanost a prosperitu Evropy zásadní.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva se zabývá zaváděním diferencovaných cílů napříč Evropskou unií o 27 členských státech na období 2013-2020, pokud se týká snižování skleníkových plynů v odvětvích hospodářství mimo systém EU pro obchodování s emisemi. Tyto cíle MS se pohybují v rozmezí +20 % až -20 % v poměru k emisím z roku 2005 v těchto odvětvích, přičemž cílem v Irsku je -20 %.

Celkem vzato představují ETS a sdílené úsilí 100 % snížení, které musí každá země realizovat v případě emisí CO₂ do roku 2020.

Irsko vítá začlenění opatření na zachycování a skladování uhlíku, zejména propady uhlíku, do scénáře -20 %, protože jsme jedinou zemí v EU, která má více skotu než lidí, a společně s velkorysým úsporným kompenzováním obchodu s emisemi mezi členskými státy, i když bude obtížné, můžeme dosáhnout cíle snížení o 20 %, aniž bychom museli zmenšovat naše stáda.

Pro některé země bude náročným úkolem tato revidovaná právní úprava ETS, pro jiné to budou cíle sdíleného úsilí. Irsko spadá do druhé zmíněné kategorie.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Souhlasíme s nutností snížit emise skleníkových plynů a se zavedením systému pro tento účel. Máme ale velice vážné pochybnosti o navrhovaném systému, který, přestože se uvádí, že je založen na „principu solidarity mezi členskými státy a potřebě udržitelného hospodářského růstu“, pak trvá na tom, aby účet platily pouze země prostřednictvím svých vnitrostátních rozpočtů – a nikoliv prostřednictvím rozpočtu Společenství – podle různých podmínek rozvoje, ve kterých se nacházejí.

Tím, že se dovolí přesun emisí mezi členskými státy prostřednictvím „obchodování“ nebo používání „tržních mezičlánků“, se zavádějí mechanismy, které budou zvyšovat existující disproporce v ekonomické síle mezi členskými státy, a to ve prospěch největších mocností.

Dále se výrazná část tohoto úsilí bude realizovat využíváním třetích zemí jako subdodavatelů, a tak se bude zvyšovat mezinárodní tlak na nejméně rozvinuté země, aby se vzdaly části své svrchovanosti výměnou za (pseudo) podporu, když otevrou své ekonomiky investicím z podniků Společenství. Záměrem všech těchto opatření je vyvíjet tlak s cílem získat mezinárodní souhlas, který v kontextu vážné hospodářské krize zdůrazní kapitalistický pohled na otázku životního prostředí.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) S ohledem na akci EU proti změně klimatu v budoucí mezinárodní dohodě, která má nahradit Kjótský protokol, je nezbytné, aby EU vyslala světu jasný signál a zavázala se k účinnému snížení svých emisí skleníkových plynů.

Návrh Komise snížit emise skleníkových plynů o 10 % do roku 2020 oproti úrovním z roku 2005 v odvětvích, která nespádají pod systém EU pro obchodování s povolenkami na emise, je tedy nesmírně důležitý.

Cíle stanovené pro každý členský stát, kdy je hlavním kritériem HDP na hlavu, jsou podle mého názoru spravedlivé.

Kompromis dosažený mezi Evropským parlamentem a Radou, i když není ideální (např. protože umožňuje nadměrné používání mechanismů flexibility) je podle mého názoru obecně vyvážený, a proto jsem hlasoval pro tuto zprávu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem proti zprávě paní poslankyně Hassiové. Ustanovení, která členskými státy umožňují externě zajišťovat až 80 % snížení emisí, umožní bohatým zemím, aby pokračovaly v neudržitelných praktikách na úkor chudších, rozvojových zemí. To není situace, kterou by měla EU prosazovat.

Jean Lambert (Verts/ALE), písemně. – Proti této zprávě jsem hlasoval s určitým zdráháním. Paní zpravodajce se podařilo zahrnout řadu důležitých faktorů. V textu právní úpravy je nyní odkaz na závazný cíl snížení emisí skleníkových plynů o 30 %: věda říká, že to je nezbytné minimum do roku 2020. Financování snížení emisí skleníkových plynů v rozvojových zemích má směřovat k cíli + 2 °C. Doufejme, že tyto země skutečně uvidí nějaké reálné peníze spíše než pěkné sliby. Nyní máme konečný termín pro zavedení cíle snížení námořních emisí a mnoho jiných malých, ale pozitivních kroků. Pro mě ale nebylo možné, abych hlasovala pro 80 % CDM, který mohou členské státy používat ve třetích zemích, místo aby se spíše soustředily na snižování emisí v rámci svých vlastních hranic. Postup hlasování, který byl dnes využit, znamenal, že tento konkrétní návrh nemohl být Parlamentem přezkoumán jako celek. S lehkostí jsme prominuli povinnosti našim národním vládám a znovu vkládáme břemeno na třetí země, aby za nás dělaly naší práci. To nemohu podpořit.

Stavros Lambrinidis (PSE), písemně. – (EL) Skupina PASOK podporuje kromě jiného také obsah pozměňovacího návrhu č. 44 a bude hlasovat proti samostatnému formálnímu pozměňovacímu návrhu č. 7, aby zajistila, že nejméně 50 % snížení emisí se dosáhne prostřednictvím opatření v rámci EU. Je třeba, aby Evropská unie v předvečer globálních jednání zůstala věrohodným partnerem, aniž by přesouvala břemeno úsilí o snížení emisí na rozvíjející se svět.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která členskými státy stanovuje závazné cíle snížit emise skleníkových plynů v oblastech hospodářství, které nespádají pod systém ETS, což představuje skutečný pokrok pro komplexní systém. Cíl 10 % pro odvětví, která nespádají do ETS, je rozdělen mezi členské státy na základě HDP na hlavu. To umožní spravedlivé rozdělení úsilí a chudší země budou moci díky tomu pokračovat ve svém urychleném růstu. Podporuji tuto zprávu, která zavádí dlouhodobý cíl snížení celkových emisí nejméně o 50 % do roku 2050 v porovnání s hodnotami v roce 1990, protože se zabývá jak dlouhodobými, tak krátkodobými cíli v souladu s cíli v oblasti čistého ovzduší. Tato zpráva zahrnuje „závazek externího snížení emisí“, který poskytne finanční podporu rozvojovým zemím na snížení jejich emisí tak, aby pozadu nezůstala žádná země a aby rozvojové země dostaly finanční podporu, kterou potřebují k tomu, aby univerzální opatření v oblasti změny klimatu byla co nejúčinnější.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Návrh automatického přechodu od cíle 20 % na 30 % v případě podpisu mezinárodní dohody jsem podporovala od samého začátku. Avšak jednání z minulého týdne vedla k dosažení kompromisu, pomocí něhož musí být metoda přechodu na tuto úroveň založena na novém postupu.

Toto rozhodnutí bylo učiněno jako preventivní opatření, jehož cílem je vzít v potaz možnost zvýšení ceny uhlíku v budoucnosti. S potěšením se ale dozvídám, že cíl 30 % zůstane prioritním cílem, aby se předešlo zvýšení průměrné teploty o více než 2 °C, jak bylo určeno na zasedání Evropské rady, které se konalo v březnu roku 2007. Mezinárodní dohoda předpokládá celosvětové úsilí o zvládnutí změny klimatu a přizpůsobení se této změně a finanční pomoc udělovaná rozvojovým zemím bude pro tyto země pobídkou, aby se zapojily do snahy o snížení emisí skleníkových plynů.

Aby si Evropská unie zachovala svoji důvěryhodnost ve vztahu k pomoci, kterou poskytuje rozvojovým zemím, musí zajistit, že financování projektů CDM zachová udržitelný rozvoj těchto zemí a že část zisků plynoucích z vydražování emisních kreditů se použije na jejich podporu.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) I když jsem hlasoval proti dosaženému kompromisu, nijak to neumenšuje moje ocenění práce, kterou v tomto ohledu odvedla paní Hassiová. Protože ale tato dohoda umožňuje, aby téměř 80 % veškerého úsilí bylo vyvinuto ve třetích zemích, považuji tento kompromis za nepřijatelný.

Rychlý výpočet mi říká, že Belgie bude schopna realizovat 50 až 60 % z požadovaného úsilí mimo Evropskou unii. To se týká důležitých odvětví, včetně stavebnictví a dopravy. Z ekonomického pohledu je absurdní investovat mnoho milionů eur v zahraničí prostřednictvím mechanismu čistého rozvoje, pokud vaše vlastní země stále ještě potřebuje vyvíjet značné úsilí, aby řádně izolovala budovy nebo navrhla dopravní politiku, která se bude zaměřovat na nízkouhlíkovou mobilitu. Navíc neexistuje naprosto žádná záruka, že projekty, do kterých se v zahraničí investuje, jsou kvalitní.

A navíc není žádná jistota, že investice realizované prostřednictvím CDM skutečně něco mění. Je také neetické kupovat si nejjednodušší úsilí ve třetích zemích. Je to forma neokolonialismu, která řeší kompromisem postavení těchto třetích zemí, při kterém budou muset vyvíjet dodatečné a nákladnější úsilí v pozdější fázi.

Anders Wijkman (PPE-DE), písemně. – (SV) Zdržel jsem se hlasování o směrnici o sdílení úsilí. Hlavním důvodem pro to je, že vysílá mylné signály zbytku světa, pokud může EU realizovat okolo 70 % svého snižování emisí do roku 2020 v zemích mimo EU.

Je třeba zvýšeného úsilí při poskytování pomoci rozvojovým zemím v jejich investicích do nízkouhlíkových technologií. Tato podpora by ale neměla primárně být alternativou k omezování domácí pudy, ale měla by se poskytovat spíše navíc k takovému omezování. Nemůžeme si dovolit, a nemáme na to ani čas, vybírat si, zda bychom měli mít šanci zabránit nebezpečným změnám klimatu, nebo ne.

Odkládání nezbytné úpravy ve vztahu k domácí půdě na dobu po roce 2020 je kontraproduktivní. Musíme začít nyní, pokud máme mít nějakou šanci na dosažení úrovně, která je zhruba blízko nulovým emisím, do roku 2050. Průmysl potřebuje silné pobídky, aby realizoval nezbytné úpravy s ohledem na energii, dopravu, stavebnictví, průmyslovou výrobu atd.

Návrh pro odvětví, která nejsou zapojena do obchodování, je v těchto ohledech příliš slabý. Proto jsem se rozhodl zdržet se hlasování o této části balíčku. Hlasování proti by ohrozilo celý balíček a to je riziko, které nechci podstoupit. Směrnice jinak obsahuje celou řadu pozitiv v porovnání s nynějším stavem věcí. Především je to první právní předpis ve světě, který stanovuje závazná omezení pro všechna odvětví, která nejsou zahrnuta do systému obchodování s emisemi.

- Zpráva: Chris Davies (A6-0414/2008)

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) „Soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie“ také obsahuje návrh směrnice o zachycování a skladování uhlíku. Účelem geologického skladování je poskytnout alternativu k uvolňování CO₂ do ovzduší prostřednictvím jeho trvalého zachycení pod zemí.

Komise navrhla, aby u všech nových elektráren bylo v okamžiku jejich dokončení možné je vybavit zařízením na zachycování uhlíku. Tato technologie, přestože je předmětem diskusí, může pomoci k dosažení záporných emisí a doplnit tak obnovitelné energie. Zpravodaj má ale za to, že prioritou musí být její využití k řešení problému uhlí, které je odpovědné za 24 % emisí CO₂ v Evropě.

I když jsme měli pochybnosti o určitých pozměňovacích návrzích, které jsou technicky kontroverzní, hlasovali jsme pro postoj Evropského parlamentu. Tento postoj ale považujeme za nadměrně regulační, zejména pokud se jedná o nezávislost členských států, obzvláště v oblasti, kde jsou vědecké a technické znalosti stále poměrně omezené. Litujeme, že nebyl položen nezbytný důraz na nesmírné úsilí v oblasti výzkumu, vývoje a dokazování, které je stále ještě třeba realizovat. Z tohoto důvodu jsou doporučené časové rámce nadměrně ambiciózní, pokud nebude v průběhu několika let schváleno velice zásadní veřejné financování.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Jako prostředek pro zmírnění změny klimatu v EU je technologie zachytávání a geologického skladování oxidu uhličitého (CCS) velice slibná. Neměla by se ale využívat jako důvod ke zpomalení a omezení úsilí investovaného do zvýšení čistoty výroby energie v Evropě.

Zpráva pana Daviese je velice vyrovnaná a kompromis dosažený mezi Evropským parlamentem a Radou plně uspokojuje potřeby EU.

Realizace 12 ukázkových projektů je zejména důležitá. Jejich střednědobé výsledky pomohou Evropské unii zavést tuto technologii hospodárnějším a z hlediska životního prostředí účinnějším způsobem.

Nakonec – vzhledem k mnoha pochybnostem, které stále přetrvávají, zejména nejistotě týkající se existence odpovídajících skladovacích ploch ve všech členských státech, považuji za velmi pozitivní možnost přezkumu otázky vývozu CO₂ do třetích zemí (čl. 35a odst. 2) a také, že hospodářské subjekty nejsou nuceny uplatňovat technologii CCS (článek 32).

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Daviese o skladování oxidu uhličitého. CCS je nově vznikající technologií a další výzkum je pro vyhodnocení jejího potenciálu pro boj s globálním oteplováním zásadní. Navržená směrnice poskytuje pevný právní základ, na kterém může být tato technologie budována, a mám za to, že Skotsko má v rozvoji tohoto odvětví hrát důležitou roli.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro tuto zprávu, která zajistí vysoký stupeň bezpečnosti pro lidské zdraví a životní prostředí. Směrnice o CCS zavádí právní rámec pro využívání této nové technologie, včetně důležitých bezpečnostních podmínek. Je to důležité nejenom pro ochranu životního prostředí, ale také kvůli právní jistotě, kterou tím investoři dostávají při vývoji nových projektů.

Je však důležité, aby nás tato zpráva neodvracela od hlavního cíle: pokračujícího nasazení obnovitelných zdrojů a zlepšení energetické účinnosti.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) Nové technologie pro skladování oxidu uhličitého, který se podílí na změně klimatu, se nesmí prosazovat na úkor dobře zavedených technologií, které se již osvědčily jako funkční. Například intaktní bažiny absorbují oxid uhličitý, metan a oxid dusný, kdežto těžba rašeliny a vysušování bažin mění tyto plochy v silné emitory skleníkových plynů. Vypalování tropických pralesů kvůli výrobě biopaliv také vyklání rovnováhu klimatu špatným směrem.

Měli bychom si vzít ponaučení z dobrodružství s biopalivy, že všechny dobré úmysly se mohou příliš snadno stát cílem samy o sobě. Nové technologie mají ke své zralé formě ještě daleko a následky jsou nepředvídatelné. Z tohoto důvodu jsem se dnes zdržel hlasování.

Eluned Morgan (PSE), písemně. – Skutečnost, že je do této zprávy zahrnut fond 9 miliard EUR na vyčištění uhelných elektráren prostřednictvím vývoje technologie zachytávání a geologického skladování oxidu uhličitého (CCS) nabídne velšskému uhelnému průmyslu skvělé příležitosti. Je nutné se této šance chopit, aby se Wales mohl postavit do čela v oblasti této nové technologie a uvolnil potenciál lukrativního vývozního trhu. Je nezbytné, aby se Evropa v této oblasti ujala vedení, protože nalezení řešení problémů uhlí je zásadní věc, zejména když se očekává celosvětový nárůst produkce uhlí o 60 % v následujících 20 letech.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Prosazování technologií používaných k zachytávání a geologickému skladování oxidu uhličitého pomůže diversifikovat účinnou energii a podpoří boj proti změně klimatu. Využívání energie z obnovitelných zdrojů k dosažení cíle snížení emisí CO₂ o 50 % do roku 2050 nestačí, aniž by se přitom vzaly v úvahu také projekty CCS.

Bude to pro Evropskou unii znamenat výzvu s přihlédnutím ke zvýšeným nákladům z kapitálových investic do zařízení pro zachytávání a geologické skladování oxidu uhličitého, které se ale budou snižovat, když se tato zařízení budou používat ve velkém měřítku. Z tohoto důvodu nejsou tyto ukázkové projekty povinné, protože z velké části závisí na ceně uhlíku a dané technologie. Evropská unie ale učinila důležitý krok směrem k nalezení alternativních řešení, které pomohou omezit hladinu skleníkových plynů. Realizace těchto budoucích projektů opravdu povzbudí také jiné země mimo EU, aby tyto technologie používaly.

- Zpráva: Dorette Corbey (A6-0496/2007)

John Attard-Montalto (PSE), písemně. – Jedním z nejčistších způsobů dopravy je doprava po vodě. Zpráva se zabývá plavidly vnitrozemské plavby, ale jsem přesvědčen, že tento typ dopravy není možné oddělit od většího obrazu dopravy po moři. Dva druhy vodní dopravy jsou vnitrozemská a námořní doprava a obě jsou účinné z hlediska energie.

Doprava produktu po vodě vytváří asi jedno procento (1 %) oxidu uhličitého, který by byl vyprodukován leteckou dopravou stejného výrobku na stejnou vzdálenost.

Při vytváření předpisů, které mají vliv na tento druh dopravy, musíme být opatrní. Nesmíme průmysl přetížít, pokud se týká lodní dopravy a vnitrozemských říčních lodí a člunů, protože by se konečný výsledek mohl změnit v opak toho, co jsme měli v úmyslu. Pokud by se vodní a námořní doprava měly stát neschopné konkurence, může se clo stejně tak nasměrovat do jiných prostředků dopravy. Všechny ostatní alternativy zanechávají velkou uhlíkovou stopu. Nakonec bychom namísto snížení emisí skleníkových plynů zavedli soubor pravidel a předpisů, které dříve či později anulují celkový rozsah našich návrhů.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu Dorette Corbeyové o monitorování a snižování emisí skleníkových plynů ze silniční dopravy a vnitrozemských plavebních cest, protože si myslím, že zlepšení kvality ovzduší a snížení emisí skleníkových plynů jsou dva zásadní aspekty v boji se změnou klimatu a při snižování zdravotních rizik.

Jsem přesvědčena, že přijetí této směrnice je velice důležité a pomůže snížit CO₂ v odvětví dopravy, zejména svými podněty pro vývoj čistých technologií a stanovením konkrétních požadavků na emise uhlíku pocházející z výrobního procesu.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Cílem této zprávy, která tvoří součást „souboru opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie“, je zlepšit kvalitu ovzduší a poskytnout podporu v boji proti změně klimatu snížením emisí skleníkových plynů produkovaných pohonnými hmotami používanými s odvětví dopravy. Tato směrnice doposud regulovala pouze kvalitu pohonných hmot. Navrhovaný pozměňovací návrh ale zavádí povinná snížení množství skleníkových plynů pocházejících z pohonných hmot.

Paní zpravodajka odvedla celkově kus důležité práce, když vytvořila pozměňovací návrhy, které považujeme za kladné a které jsou obecně správné a řádně odůvodněné, zaměřené na zajištění maximální efektivity a rovných podmínek hospodářské soutěže, s ambiciózními, a přesto přiměřenými cíli. Kromě toho je důležité, aby tato směrnice byla neutrální v technologickém smyslu tím, že by neměla konkrétně podporovat využívání žádné specifické pohonné hmoty ani technologie.

Proto jsme hlasovali pro tuto zprávu.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Tato zpráva je velice důležitá, protože se v rámci jednoho dokumentu zaprvé zaměřuje na zlepšení kvality ovzduší prostřednictvím snížení jeho znečištění, zejména emisí vysoce toxických a znečišťujících látek, a zadruhé napomáhá boji proti změně klimatu snížením emisí skleníkových plynů produkovaných z pohonných hmot, které se používají v odvětví dopravy.

Je to poprvé, kdy se cíl snížení emisí použil u jednoho konkrétního produktu (pohonných hmot) na základě analýzy životního cyklu (získávání, výroba přeprava, distribuce a konečné využití), což naznačuje význam této směrnice.

Jsem spokojen s dohodou dosaženou mezi Parlamentem a Radou a rád bych upozornil na skutečnost, že je zaručena udržitelnost ve výrobě a využívání biopaliv, což má zásadní význam ve smyslu uskutečnitelnosti této směrnice.

Směrnice o kvalitě pohonných hmot se stane klíčovým nástrojem v boji proti změně klimatu.

Ian Hudgton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu paní Corbeyové. Evropa má hrát rozhodující roli v celosvětovém snižování emisí skleníkových plynů a realizace závazných povinností na straně dodavatelů pohonných hmot bude tvořit významnou část tohoto snižování.

Erika Mann (PSE), písemně. – V tomto vysvětlení hlasování bych ráda pogratulovala paní zpravodajce pro směrnici o jakosti paliv, Dorette Corbeyové. Podařilo se jí úspěšně začlenit mnoho požadavků tohoto Parlamentu do konečného kompromisu.

Evropská unie musí zakládat své politiky a nařízení na solidních vědeckých důkazech, což je požadavek jak právních norem EU, tak obchodních závazků EU. Jako členku Výboru pro mezinárodní obchod mě často oslovují obchodní partneři, když se zdá, že EU reguluje prostřednictvím nahodilých nebo politických procesů spíše než na základě odkazů na závěry vědy.

Byla jsem proto potěšena, že revidovaná směrnice o kvalitě paliv neobsahovala dřívější návrh zákazu přísady MMT do paliva. Revidovaná směrnice umožňuje používat MMT i nadále, protože uznává vědecké závěry dosažené hlavními obchodními partner, včetně USA a Kanady. Co je však důležité, revidovaná směrnice také požaduje, aby EU provedla vědecké testování. Jsem silně přesvědčena, že omezení MMT musí být založena na vědě a EU a mezinárodní právo tak požadují.

Protože jiné země často modelují své normy pro pohonné hmoty podle norem vytvořených v Evropě, má zásadní význam, aby EU zajistila, že její nařízení o palivech budou silně podpořena vědeckými důkazy.

Andreas Mölzer (NI), písemně. – (DE) V našem úsilí snížit emise skleníkových plynů dotujeme nákup tropických biopaliv. Takto ale plníme naše závazky z Kjóta pouze povrchně a ve skutečnosti tento problém ještě zhoršujeme. Vezmeme-li v úvahu, že podle studií až 46 % živého uhlíku ve světě absorbují tropické pralesy a 25 % celkových emisí uhlíku pochází z odlesňování, Evropská unie se ve svých výpočtech zcela mýlí.

V celé této rozpravě o emisích oxidu uhličitého jsme ztratili ze zřetele celkový obrázek, protože je třeba také brát v úvahu emise skleníkových plynů například z pálení dřeva. Kromě toho se zdá, že nebylo ještě zcela objasněno, do jaké míry jsou stávající systémy motorů uzpůsobeny používání biopaliv. Celý systém je nedomyšlený, a proto jsem se zdržel hlasování o této zprávě.

- Zpráva: Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) K návrhu výkonnostních emisních norem pro osobní automobily se stavíme kriticky. Byli bychom rádi viděli ambicióznější návrh s přísnějšími pokutami, kratším časem postupného zavádění a jasněji stanoveným dlouhodobým cílem. Kritický postoj zaujímáme také ke skutečnosti, že se výše etanolového rabatu tak zmenšila, že je sotva nějakou pobídkou pro investice, navzdory skutečnosti, že etanol přispívá ke snižování emisí.

Rozhodli jsme se ale hlasovat pro tento návrh jako celek, protože si myslíme, že jeho zamítnutí by vedlo k ještě pozdějšímu zavedení environmentálních nařízení pro automobilový průmysl.

Jean Marie Beaupuy (ALDE), písemně. – (FR) Pokud se týká zprávy pana Sacconiho o výkonnostních emisních normách pro nové osobní automobily, hlasoval jsem proti předloženému návrhu, abych tak veřejně vyjádřil svoji lítost nad tím, že jsme nedosáhli dohody příznivější pro životní prostředí. Nicméně bych byl rád, kdyby nám kladné hlasování vyjádřené většinou poslanců tohoto Parlamentu umožnilo rychle realizovat úvodní řadu reakcí, a pak nás v následujících letech vedlo k rozhodnutím, která uvádějí v soulad potřeby naší planety a našeho hospodářství, zejména vzhledem k situaci v automobilovém průmyslu.

Marielle De Sarnez (ALDE), písemně. – (FR) Tento kompromis v navrhované podobě není uspokojivou reakcí.

Lituji, že cíl snížení emisí CO₂ leží níže, než jsou normy, o které usiloval náš Parlament. Navíc tento cíl podléhá vyhodnocení dopadu. Tato dvě rozhodnutí nejdou správným směrem. Naopak potřebujeme přísné emisní normy v dlouhodobém i krátkodobém výhledu a potřebujeme, aby tyto normy byly neměnné.

Navíc konkrétní cíl snížit emise u výrobců bude penalizovat přesně ty, kdo jsou již nyní nejvíce poctiví. Systém pokut v případě nedodržení těchto cílů je nevýhodný pro ty, kdo vyvinuli vozidla šetrnější k životnímu prostředí. Paradoxem této právní úpravy je, že nejméně penalizuje ty, kdo znečišťují nejvíce. Přitom by ve skutečnosti měla uznat a podpořit úsilí těch nejpoctivějších.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Sacconiho o výkonnostních emisních normách pro nové osobní automobily. Vzhledem k tomu, že silniční doprava je odpovědná za 12 % všech emisí oxidu uhličitého v Evropské unii, mám za to, že toto nařízení, i když netvoří součást „souboru opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie“, má zásadní význam pro zajištění splnění cíle snížit emise skleníkových plynů o 20 % do roku 2020, který si Evropská unie předsevzala.

Gratuluji panu zpravodaji k rozhodující úloze, kterou sehrál při vyjednávání s Radou a Evropskou komisí. Ta vyvrcholila v silnou a vyrovnanou dohodu, která přinese užitek automobilovému průmyslu a spotřebitelům a zejména ochrání životní prostředí. Je to tedy ambiciózní, a přesto flexibilní model v tom smyslu, že se snaží splnit cíle snížit znečišťující emise, a zároveň umožňuje podnikům v automobilovém odvětví, aby se postupně přizpůsobily.

Anne Ferreira (PSE), písemně. – (FR) Zdržela jsem se hlasování o „CO₂ z osobních automobilů“, protože cítím, že se dostatečně nebral v úvahu dopad, jaký má vozový park na změnu klimatu.

Měly být podpořeny ambicióznější cíle, jako jsou ty, které byly přijaty ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin Evropského parlamentu. Tyto cíle nemohly mít negativní dopad na evropský automobilový průmysl.

Slabé výsledky prodeje automobilů zaznamenané v tomto roce jsou především spojeny s kupní silou občanů Francie a Evropy, ale zajisté ne s právní úpravou, která ostatně již pozbyla platnosti.

Dále nesmíme zapomínat, že některé pokuty se budou vracet automobilovým společnostem jako podpora financování jejich výzkumných programů.

Duarte Freitas (PPE-DE), písemně. – (PT) Odvětví silniční dopravy je druhým největším zdrojem emisí skleníkových plynů v EU a, což je důležitější, je to odvětví, kde emise nadále rostou. Výrazný pokrok, kterého bylo dosaženo díky automobilové technologii, nestačí k neutralizaci účinku zvýšení objemů dopravy a velikostí automobilů.

Návrh nařízení se drží ducha a cílů EU, zejména pokud se týká snížení emisí skleníkových plynů nejméně o 20 % do roku 2020.

Skutečnost, že tento návrh umožňuje rozložit úsilí díky tomu, že každý výrobce má určen konkrétní cíl, je podle mého názoru příkladná.

Za základní také považuji pokuty, které budou uloženy výrobcům, kteří nebudou tyto cíle plnit.

Celkem vzato a s přihlédnutím ke stávající situaci je dosažená dohoda pro EU pozitivní. Pokud se týká dosahování cílů, které si Evropská unie stanovila, aby mohla bojovat se změnou klimatu, bude toto nařízení jistě užitečné.

Ian Hughton (Verts/ALE), písemně. – Hlasoval jsem pro zprávu pana Sacconio o emisích CO₂ u nových automobilů. I když tento kompromis nejde tak daleko, jak by v ideálním případě jít mohl, stanovuje nicméně důležité cíle pro výrobce automobilů a bude hrát svoji roli v boji s globálním oteplováním.

Stavros Lambrinidis (PSE), písemně. – (EL) Skupina PASOK podporuje kromě jiného obsah pozměňovacího návrhu č. 50, aby tak zajistila právní závaznost dlouhodobého cíle 95 gramů CO₂/km od roku 2020. Bude hlasovat proti samostatnému nominálnímu pozměňovacímu návrhu č. 2, protože cíle snížení emisí z osobních automobilů je třeba dosáhnout přímo, ve prospěch veřejného zdraví a životního prostředí.

Kurt Joachim Lauk (PPE-DE), písemně. – (DE) Rád bych podal následující vysvětlení jménem poslanců za Bádensko-Württembersko. Hlasovali jsme pro návrh nařízení, i když máme silné výhrady. Na jedné straně je správné naléhat na automobilový průmysl, aby snižoval emise CO₂, a proto jsme hlasovali pro tento návrh. Na druhou stranu bychom rádi využili této příležitosti k objasnění našich výhrad, které názorně dokládají následující tři body:

1. Navržené prostředky k dosažení snížení nekladou stejné nároky na všechny evropské výrobce, ale dopadají zejména na výrobce velkých vozidel, kteří jsou také inovátory. To má tvrdší dopad na německé než kterékoliv jiné výrobce v EU.

2. Stále ještě nedošlo k žádnému vyhodnocení dopadu. První návrh, který stanovil 80% (oproti stávajícímu 60%) sklonu křivky limitních hodnot, byl stažen.

3. Pokuty byly stanoveny nahodile, zejména ve fázi 4. To povede ke dvěma různým hodnotám pro CO₂: tržní ceně používané na burze a ceně stanovené nahodile pro automobilový průmysl.

David Martin (PSE), písemně. – Hlasoval jsem pro toto nařízení, které je klíčovou součástí balíčku EU o změně klimatu a které poprvé stanovuje právní požadavky na výrobce snížit emise CO₂ u všech automobilů prodávaných v EU (nehlédě na to, kde jsou vyrobeny). Průměrný vozový park nových automobilů by měl dosáhnout emisí CO₂ v hodnotě 120 g CO₂/km od roku 2012. Tento cíl je překonán hodnotou 130 g CO₂/km prostřednictvím zlepšení technologie motoru a dalších 10 g by mělo pocházet z „ekoinovaci“, jako jsou nové konstrukce klimatizace. Toto nařízení je flexibilní díky výpočtu cíle určitého výrobce na základě průměru napříč vozovým parkem, což znamená, že mohou vyvážit automobil, který způsobuje větší znečištění, proti automobilu, který způsobuje menší znečištění.

Eluned Morgan (PSE), písemně. – Uhlík z dopravy tvoří 21 % našich emisí uhlíku. Stanovení ambiciózních cílů pro automobilový průmysl je tedy nezbytné, aby se zajistilo, že automobilový průmysl dodrží svůj dobrovolný cíl, který v minulosti nesplnil. Stanovením vysokého standard pro potenciálních 500 milionů spotřebitelů v Evropě stanovíme také globální standard, kterými se bude řídit svět. Vzhledem k nevyužití kapacitě je nezbytné, aby se Evropa ujala vedení ve výrobě zelených automobilů, což je směr, kterým se pravděpodobně budou v budoucnosti zákazníci orientovat.

Angelika Niebler (PPE-DE), písemně. – (DE) Automobilový průmysl byl stávající hospodářskou krizí obzvláště silně postižen. Většina německých automobilek zavedla pro své zaměstnance povinné vánoční prázdniny již od začátku prosince.

Nařízení, které dnes bylo přijato, podrobí německý, a zejména bavorský automobilový průmysl další tvrdé zkoušce vytrvalosti, která od něj bude požadovat vysilující úsilí.

S potěšením tedy konstatujeme, že pro toto průmyslové odvětví jsou určena dalekosáhlá pravidla přechodu, kterými se má řídit dosahování dohodnutých cílů snižování emisí.

Tyto požadavky se například mají plnit postupně. Zpočátku, v roce 2012, má dohodnutý cíl průměrného horního limitu 120 gramů CO₂ na kilometr splňovat pouze 65 % nových automobilů oprávněných k provozu

v EU. Do roku 2015 mají tento cíl splnit všechny nové automobily. Kromě toho má být pro začátek povolena srážka až o sedm gramů na „ekoinovace“, jako jsou solární střechy a hospodárné klimatizační systémy.

Litujeme ale, že tato zpráva přináší špatné poselství vzhledem k pokutám, které navrhuje za překročení cílových hodnot, protože jejich překročení o 4 gramy a více znamená uvalení pokuty 95 EUR na gram. V porovnání s cenami CO₂ platnými podle systému obchodování s emisemi je tedy břemeno, které nese automobilový průmysl, zbytečné a nadměrné.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně. – (GA) Postoj k této záležitosti jsem předložil Výboru pro dopravu. Tento výbor byl tak nejednotný, že se nám nepodařilo přijmout žádný text.

Měl jsem pocit, že většina textu Komise byla spravedlivá a realistická, i když chyběl jeden velice důležitý aspekt, tedy zařazení středně- až dlouhodobého cíle do legislativy.

Zajisté chápu, že existuje obava o pracovní místa, ale musíme být ambiciózní. Máme povinnost chránit náš svět pro budoucí generace, a abychom tak mohli učinit, musíme být připraveni přijímat obtížná rozhodnutí.

A tyto „zelené“ cíle nejsou nereálné. V poslední době jsme dostali jasně najevo, že v automobilovém odvětví je třeba zavést určitý druh reformy. Environmentální reforma, kterou je třeba učinit v rámci ambiciózních právních předpisů, není pouze naší povinností, je to také příležitost, příležitost posílit podporu výzkumu a vývoji v automobilovém odvětví a vytvářet pracovní místa a zahájit novou éru v tomto odvětví. Udržitelný rozvoj není přínosem pouze pro planetu. Stejně tak by mohl být přínosem i pro hospodářství.

Daciana Octavia Sârbu (PSE), písemně. – (RO) Emise produkované osobními automobily a jejich nepříznivý dopad na životní prostředí nesmí být v úsilí Evropské unie o vyrovnání se s účinky změny klimatu přehlíženy. Evropský parlament a Rada se dohodly, že do roku 2020 nesmí průměrná hladina emisí vozového parku nových automobilů přesáhnout 95 g CO₂/km. Automobilový průmysl se v současné době zavázal snížit emise oxidu uhličitého na 140 g/km do roku 2008 v rámci dobrovolné dohody uzavřené v roce 1998. Vzhledem k dobrovolné povaze tohoto cíle je úsilí vynaložené na snížení emisí zanedbatelné, jelikož hladina 186 g/km v roce 1995 poklesla na pouhých 163 g/km v roce 2004.

Toto nové nařízení zavádí povinný plán na snížení emisí CO₂, včetně systému pokut pro ty, kdo tento cíl nesplní, společně s pobídkami pro vytváření inovačních technologií. Do roku 2014 bude těmto normám vyhovovat 80% vozového parku, přičemž penále za každý gram nad stanovený limit bude po roce 2019 ve výši 95 EUR. Tento konečný kompromis zaručuje rovnováhu mezi potřebami spotřebitelů, ochranou životního prostředí a udržitelnou průmyslovou politikou.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Hlasoval jsem proti kompromisu ve zprávě pana Sacconiho o emisích CO₂ z automobilů. Je to skandální dokumentace, kde výrobci automobilů opět unikají povinnosti vyrábět vozidla, která budou pohlcovat méně energie a budou méně znečišťovat. Tato dokumentace se vytváří již více než 10 let. Zpočátku se čas kupoval uzavřením dobrovolné dohody, která nebyla dodržována. Dnešní dohoda je jen dalším manévrem, který má získat čas. Pokuty jsou zavrženíhodně nízké.

Bylo stanoveno, že norma emise ve výši 95 g CO₂/km bude platit do 1. ledna 2020. V roce 1996 toto odvětví souhlasilo s maximálními emisemi v hodnotě 140 g do roku 2008. Jaká je skutečnost? V současnosti máme průměrné emise ve výši 162 g.

Pravdou je, že vždy převládá krátkodobé myšlení. Raději platíme spousty dolarů zkorumpovaným nebo nedemokratickým režimům, než abychom investovali do zelených inovačních technologií. Argument, že nás k tomu nutí hospodářská krize, je klam. Automobilový průmysl má budoucnost, pouze pokud se rozhodne ve prospěch energeticky účinných a neznečišťujících automobilů. Pokud se nyní ocitl v potížích, nemůže za nesprávné a krátkodobé volby, které učinil v minulosti, svalovat vinu na nikoho jiného kromě sebe.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu pana Sacconiho o výkonnostních emisních normách pro nové osobní automobily.

Odvětví silniční dopravy odpovídá za přibližně 70 % emisí skleníkových plynů celkem vyprodukovaných odvětvím dopravy. To platí zejména pro městské oblasti, kde ve velkých aglomeracích způsobují dopravní zácpy znečištění ovzduší. Zlepšení výkonnostních emisních norem u nových osobních automobilů je proto nezbytné. Kompromis, kterého bylo dosaženo, stanovuje výrobcům automobilů ambiciózní cíle, ale také jim poskytuje čas nezbytný k tomu, aby uzpůsobili své výrobní linky novým požadavkům. Systém bonusů

zavedený pro zelené automobily bude pobídkou jak pro výrobce, tak pro spotřebitele. Změna klimatu pomůže změnit preference spotřebitelů a také znovu nastartuje poptávku po automobilech.

Zachování pracovních příležitostí a vytváření nutných předběžných podmínek pro hospodářský rozvoj je naprosto nezbytné, zejména za současné hospodářské a finanční krize. Význam automobilového průmyslu je také uznáván prostřednictvím specifických opatření, včetně Plánu evropské hospodářské obnovy.

Thomas Ulmer (PPE-DE), písemně. – (DE) Hlasoval jsem pro, přestože mám silné výhrady. Na jedné straně je správné pobízet automobilový průmysl ke snižování emisí CO₂. Na straně druhé bychom rádi vyjádřili naše silné výhrady (viz zejména bod 3). 1. Návrh neklade stejné požadavky na všechny evropské výrobce, ale zejména dopadá na výrobce velkých vozidel, kteří jsou také inovátory. To se týká zejména německých výrobců. 2. Nebylo provedeno žádné vyhodnocení dopadu. První návrh, který stanovil 80% (oproti stávajícímu 60%) sklonu křivky limitních hodnot, byl stažen. 3. Pokuty byly stanoveny libovolně, zejména ve fázi 4. To povede ke dvěma různým cenovým hladinám pro CO₂: tržní ceně používané na burze a ceně stanovené nahodile pro automobilový průmysl.

Glenis Willmott (PSE), písemně. – Hlasovala jsem na podporu těchto právních předpisů v pozměněném znění, a to jak o tomto návrhu na snížení emisí CO₂ z automobilů, tak o celém balíčku o změně klimatu. Je to důležitý krok, který má zajistit, aby Evropa plnila své cíle snížit emise o 20 % do roku 2020, a který před rozhovory, které se budou konat příští rok v Kodani, vyšle důležitou zprávu zbytku světa o tom, že to Evropa míní vážně.

Již nyní máme technologie, které nám pomáhají těchto cílů dosahovat, a neexistuje lepší příklad uvedeného, než je špičková práce prováděná na Univerzitě v Loughborough, v mém vlastním volebním obvodu, která je světově proslulá díky svému vývoji zelených technologií a v nedávné době přišla s novou stanicí na tankování vodíku, jednou z pouhých dvou stanic ve Spojeném království.

- Zprávy: Claude Turmes (A6-0369/2008), Avril Doyle (A6-0406/2008), Satu Hassi (A6-0411/2008), Chris Davies (A6-0414/2008), Dorette Corbey (A6-0496/2007) a Guido Sacconi (A6-0419/2008)

Bairbre de Brún a Mary Lou McDonald (GUE/NGL), písemně. – Sinn Féin přikládá boji se změnou klimatu nejvyšší prioritu. Jsme si plně vědomi pronikavých změn, které je třeba uskutečnit, pokud se týká typu společnosti a hospodářství, které se osvědčí jako udržitelné z hlediska životního prostředí. Proto podporujeme opatření na lokální a vnitrostátní úrovni, úrovni Evropské unie a globální úrovni prostřednictvím jednání OSN o klimatu, která mají stanovit nezbytné závazné cíle v oblasti snížení emisí CO₂.

Konkrétně v případě zprávy paní Doyelové o systému obchodování s emisemi (ETS) jsme hlasovali pro tuto zprávu, protože její závěr zaručuje zlepšení stávajícího ETS Evropské unie, nehledě na určité závažné potíže se systémem samotným.

Jsme nespokojeni se skutečností, že většinu snížení, díky kterým se má dosáhnout cílů Evropské unie, lze ve skutečnosti uskutečnit mimo EU, jak potvrdila zpráva pana Hassiho. V případě této zprávy jsme se zdrželi hlasování.

V případě zprávy pana Davies o CCS a aniž by tím byla dotčena přednost, kterou zřetelně dáváme obnovitelné energii, hlasovali jsme pro tuto zprávu, protože přichází s důležitými opatřeními, které se týkají bezpečnosti, finančního zabezpečení a odpovědnosti. Byli bychom také uvítali nějakou výkonnostní emisní normu. Tato zpráva ale umožňuje přezkum takové možnosti.

Hlasovali jsme proti zprávě pana Sacconiho o automobilech, protože tato dohoda vážně oslabuje návrh Komise.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro „soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie“, který zahrnuje zprávy paní poslankyně Doyleové a pánů poslanců Hassiho, Turmese a Daviese, protože mám za to, že dohoda dosažená mezi Evropským parlamentem, Radou a Evropskou komisí je vyváženou dohodou, která uvádí v soulad ochranu životního prostředí a legitimní zájmy průmyslu.

Bylo důležité, aby dohoda bylo dosaženo při prvním čtení, jinými slovy, včas tak, aby Evropská unie mohla předložit přesvědčivý návrh na konferenci, která se bude konat v roce 2009 v Kodani, a dosáhla touto cestou mezinárodní dohody a stála i nadále v čele boje proti změně klimatu.

Neena Gill (PSE), písemně. – Hlasovala jsem pro balíček o změně klimatu, protože jsem přesvědčena, že se svět ocitl na rozhodující křižovatce. Stojíme před bezprecedentní výzvou našemu způsobu života. Členské

státy ale mohou dosáhnout účinku, jenom když budou spolupracovat. Právě v dobách, jako je tato, je třeba, aby se EU postavila tvář v tvář svým závazkům a jednala jako vedoucí síla ve světě.

A ona tak jedná. Žádná jiná země nebo skupina zemí nezavedla právně závazný proces stejného rozsahu a potenciálu, jako má tento balíček.

Zelení poslanci tohoto Parlamentu vznesli námitky, že tento balíček byl oslaben. O účinnosti tohoto systému pro životní prostředí není pochyb. Místo toho jsme udělali kompromis – mezi potřebou průmyslu mít i nadále zisky v ekonomicky těžkých dobách, sociálními potřebami Evropy a budoucností našeho životního prostředí.

Byl to proto balíček, který socialisté po právu podpořili, a já jsem byla velice ráda, že jsem to mohla udělat.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Předpokládá se, že soubor opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie, o kterém dnes hlasujeme, bude ztělesněním přechodu, pokud se týká energie, hospodářství a technologie.

Ano, tím skutečně je. Různá navrhovaná opatření radikálně změní skladbu zdrojů energie členských států, povedou ke společné, dokonce jednotné, energetické politice, způsobí nesmírné finanční náklady, oslabí konkurenceschopnost našich průmyslových odvětví, a tedy i zaměstnanost v Evropě, zvýší ceny energií pro soukromé spotřebitele a podniky, budou mít významný dopad pro vnitrostátní rozpočty atd.

Aby se předešlo přemístěním, byly samozřejmě umožněny mnohé odchylky. To ale nestačí. Na pozadí současné rozsáhlé krize, která začíná nabývat podoby krize dlouhodobé, je nezbytná ochranná doložka, která zaručí, že zájmy hospodářství a evropských pracujících dostanou, přinejmenším prozatím, podle potřeby přednost před cíli životního prostředí. Je také nezbytné zajistit obecné podrobné prověření tohoto procesu, pokud nastávající mezinárodní jednání nebudou úspěšná, a zejména pokud se Spojené státy a velké rozvíjející se ekonomiky nezaváží ke stejným podílům, protože v takovém případě by ekonomická sebevražda Evropy, která vypouští pouze 15 % „umělých“ skleníkových plynů v celosvětovém měřítku, byla absolutně k ničemu.

Dan Jørgensen (PSE), písemně. – (DA) Dánští sociální demokraté hlasovali pro většinu klimatického balíčku EU, protože i když ne všechny použité metody jsou takové, jaké bychom si přáli, stanovuje ambiciózní cíl pro snížení emisí CO₂ buďto o 20 %, nebo 30 %, podle toho, zda bude či nebude uzavřena celosvětová dohoda.

Sociální demokraté hlasovali proti návrhu o sdílení úsilí (to znamená omezení například v oblasti zemědělství, dopravy atd.). Důvodem je snadnost, s jakou lze nakupovat kredity v rozvojových zemích, že EU bude schopna splnit 60 % až 70 % ze svého závazku snížení emisí nákupem snížení emisí v nejhudších zemích světa. Ve skutečnosti to bude znamenat, že nejbohatší země se vykoupí z nezbytné přeměny, a proto nebudou investovat do technologického vývoje, který je nezbytný pro splnění dlouhodobého cíle snížení emisí o 80 %.

Sociální demokraté hlasovali proti návrhu na snížení emisí CO₂ z automobilů. V rozporu s tím, co navrhla Evropská komise, a jako přesný opak výsledků hlasování ve Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin, by tento návrh zpozdil požadavek kladený na průmysl, aby nevypouštěl více než 120 g CO₂/km od roku 2012 po další tři roky. Automobilový průmysl již uzavřel dobrovolnou dohodu o snižování CO₂ před deseti lety a měl obrovskou spoustu času na to, aby se přizpůsobil pravidlům, která jsou nezbytná, pokud máme bojovat s globálním oteplováním.

Marie-Noëlle Lienemann (PSE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro tyto čtyři směrnice o souboru opatření v oblasti klimatu a obnovitelné energie, protože bylo důležité, aby EU tyto texty přijala před rokem 2009 a mezinárodním vyjednáváním. Odklad této záležitosti by znamenal opožděné přijímání opatření a narůstání dalších zpoždění, aniž by bylo zaručeno, že text bude lepší. Hlasovala jsem ANO:

- protože byly potvrzeny cíle 3x20 (20 % snížení skleníkových plynů, 20 % snížení spotřeby energie, 20 % obnovitelné energie) a navýšení na 30% omezení skleníkových plynů v případě ambicióznější mezinárodní dohody;

- protože má zásadní význam, vzhledem k tomu, že texty navržené Radou nejsou tak daleko jako návrhy Komise a existuje riziko, že deklarované cíle nebudou dosaženy – kolísání v průběhu času, velký počet odchylek, možnost financovat snížení emisí plynů z oblastí mimo EU, což opoždí nezbytnou dekarbonizaci našich průmyslových odvětví, ekonomik a prostředků rozvoje;

- jako preventivní opatření, protože pokud nebudou splněny cíle za chodu, bude muset Parlament zavést nové politiky;

- protože to je první krok. Vždy jsem byla přesvědčena, že systémy obchodování s emisemi by nepřeměnily náš průmysl nebo naše činnosti s cílem omezit jejich dopad na životní prostředí. Musíme zvážit významné rozpočtové prostředky na výzkum a inovace, zavedení norem a celních tarifů pro boj s environmentálním dumpingem a také průmyslové politiky a evropské fondy, které by tyto změny doprovázely.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Přestože se tyto zprávy zabývají různými aspekty klimatického balíčku, je možné rozpoznat globální přístup.

Vzhledem k tomu, že celkové zvyšování spotřeby energie bude jistě pokračovat a vzhledem k tomu, že ty energie, které vypouštějí nejvíce CO₂, jsou také nejdražší, je snadné vidět, proč přijetí energií s nižšími emisemi CO₂ je jak ekologickou, tak ekonomickou nezbytností. Z tohoto důvodu je nezbytné investovat do technologií, které snižují spotřebu energie, a do technologických řešení, která snižují emise, které budou vždy existovat. Ta průmyslová odvětví, která produkují zboží s největšími emisemi CO₂, se musí přizpůsobit. Mohou a musí být podporována, aby vyráběla technologicky pokročilejší zboží, zejména spíše prostřednictvím pravidel veřejných zakázek než pokut, které jim mohou být uděleny. Stejně tak ta průmyslová odvětví, která vypouštějí vysoké hladiny CO₂ během svého výrobního procesu, potřebují získat podporu na výzkum a vývoj, aby se spíše stala konkurenceschopnější, než aby podléhala pravidlům, která penalizují výrobu, a tak ji činí v Evropě neschůdnou. Nakonec existuje nezbytná potřeba snížit energetickou závislost diversifikací zdrojů a dodavatelů. Tento přístup musí být používán, aby se povzbudilo využívání energií, které emitují méně CO₂.

- Doporučení pro druhé čtení: Alejandro Cercas (A6-0440/2008)

Kader Arif (PSE), písemně. – (FR) Společný postoj k pracovní době, který Komise předložila Parlamentu k hlasování, byl pro práva pracujících opravdovým krokem zpět a skutečnou hrozbou pro náš evropský sociální model.

Když socialistický zpravodaj, pan Cercas, kterého jsem svým hlasem podpořil, za sebou shromáždil silnou většinu, podařilo se mu svrhnout tuto konzervativní a reakcionářskou vizi světa práce, hodnou tak 19. století. Společně se všemi socialisty jsem podpořil sérii pozměňovacích návrhů, které garantují nevyhnutelná zlepšení pro práva pracujících.

Dosáhli jsme tak zrušení doložky o neúčasti, která lidem umožňovala upustit od omezení pracovní doby a zavést až 65 pracovních hodin týdně. Stejně tak, protože nemůžeme považovat pracovní pohotovost za dobu odpočinku, umožnili jsme, aby se počítala jako pracovní doba. Získali jsme také záruky ohledně náhradní doby odpočinku a slučitelnosti pracovního a rodinného života.

Toto velké vítězství evropských socialist, podporovaných odborovými organizacemi, je vítězstvím pro všechny Evropany. Evropa, která si osvojí závažnější zlepšení v sociální oblasti, jako jsou ta dnešní, je Evropou, která chrání své obyvatele.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, hlasoval jsem pro dané doporučení, jehož text v parlamentu koordinoval pan Cercas. Zjišťujeme, že prožíváme neobvyklé okolnosti, za kterých také bohužel dnešní finanční krize dopadá i na reálnou ekonomiku. Potřebujeme rozhodnutí, která budou mít pozitivní dopad na naše výrobní odvětví a – především – Evropa se musí připravit na nové, obtížné výzvy v oblasti hospodářské soutěže, které se začínají objevovat na horizontě.

Souhlasím se základní myšlenkou vytvoření evropského rámce pro nařízení o organizaci pracovní doby. V této oblasti je správné podpořit větší zapojení sociálních partnerů, a zejména reformních odborových svazů po celé Evropě, které se snaží zachovat nejenom své odhodlání chránit práva pracujících, ale také svůj závazek vůči modernizaci a růstu, do rozhodování.

Adam Bielan (UEN), písemně. – (PL) Aktivní a neaktivní čas ve službě je pro mnoho profesionálů, zejména lékařů, důležitou záležitostí. Rozdělení směn na aktivní a neaktivní čas ve službě je v rozporu s koncepcí pracovní doby a klíčovými nařízeními o pracovních podmínkách. Je možné, aby někdo monitoroval, kdy si lékař udělá během služby přestávku nebo kdy plní své povinnosti poskytováním naléhavé péče, ošetřováním nebo plánováním další operace? Kromě toho pokusy monitorovat tyto věci by znamenaly zapojit inspektory a přinesly by s sebou absurdní náklady. Takový krok by byl jednoduše neslučitelný s profesní etikou.

Derek Roland Clark, Michael Henry Nattrass, Jeffrey Titford a John Whittaker (IND/DEM), písemně. – UKIP uznává hodnotu určitých prvků stanoviska Rady k zachování práva Britů na práci a hlasovali jsme proti jiným pozměňovacím návrhům v této zprávě, která konkrétně maří tyto prvky.

Stanovisko Rady ale obsahuje mnoho dalších prvků, se kterými UKIP nemůže souhlasit a pro které nemůže hlasovat. Proto jsme se zdrželi hlasování o pozměňovacím návrhu č. 30.

Jean Louis Cottigny (PSE), písemně. – (FR) Dnešní hlasování v Evropském parlamentu má zásadní důležitost. Maximální pracovní doba v Evropě zůstane 48 hodin, což umožní zemím, které mají režim vstřícnější k pracujícím, aby nic neměnily (jako je Francie, která má 35 hodin). Rada chtěla tento limit zvýšit na 65 hodin. Levicové síly a ti, kdo hájí pracující, jako je Evropská odborová konfederace, mohou být na toto vítězství pyšní.

Na lékaře a student medicíny se nesmí zapomínat, protože toto vítězství bylo dosaženo také pro ně. Pracovní pohotovost zdravotnického personálu se bude i nadále počítat jako pracovní doba.

Toto hlasování, které získalo velkou většinu, umožní 27 poslancům Evropského parlamentu, aby nahlas a zřetelně prosadili svůj postoj vůči 27 ministrům ve smířčí radě.

Harlem Désir (PSE), písemně. – (FR) Na pozadí stávající krize a sociální nejistoty pracujících Rada dnes předkládá Parlamentu společné stanovisko, které představuje skutečnou hrozbu pro základy evropského sociálního modelu, protože oslabuje normy pracovní doby.

Využitím derogační doložky umožňující odchýlit se od limitu 48 hodin a nezapočítat dobu pohotovosti jako pracovní dobu se riskuje, že bude vytvořena dvourychlostní sociální Evropa, rozdělená mezi pracující, kteří si mohou dovolit mít výhodu ze sociální ochrany v jejich členských státech, a ostatní, kteří nemohou odmítnout přijetí zredukovaných sociálních práv.

V rozporu s rozpravou Komise a určitých států v Radě Evropské unie, která prezentuje svobodnou volbu neúčastnit se jako pokrok, je mojí volbou podpořit pozměňovací návrhy zpravodaje, pana Cercase, které jsou vyjádřením stanoviska Parlamentu při prvním čtení v roce 2004.

Tyto pozměňovací návrhy požadují, aby doložka o neúčasti byla zrušena 36 měsíců poté, co směrnice vstoupí v platnost, aby se doba pohotovosti započítávala jako pracovní doba (uznáno Soudním dvorem) a také záruky ohledně náhradní doby odpočinku a slučitelnosti rodinného a pracovního života.

Brigitte Douay (PSE), písemně. – (FR) Podpořila jsem stanovisko zpravodaje, pana Cercase, protože organizace pracovní doby je zásadní otázkou v každodenních životech občanů Evropy.

Včerejší obrovská demonstrace evropských odborů ve Štrasburku ukázala jejich odhodlání lépe chránit pracující.

Několik aspektů této zprávy zaujalo moji pozornost a tyto aspekty by měly být hájeny, zejména včetně ukončení odchylky od týdenní pracovní doby, která je v současnosti v Evropské unii stanovena na 48 hodin. Stejně jako ostatní evropští socialisté jsem přesvědčena, že slučitelnost pracovního a rodinného života je pro prosperitu lidí v Evropě nezbytná.

Zpráva pana Cercase, včetně zlepšení v sociální oblasti, která obsahuje, se vydává správným směrem, protože odstraňuje příliš liberální opatření uplatňovaná v některých členských státech, které by rády viděly jejich rozšíření do celé Evropské unie.

Lena Ek (ALDE), písemně. – (SV) Po čtyřech letech úsilí o změnu směrnice o pracovní době se Radě ministrů vloni v létě podařilo se dohodnout na společném stanovisku. Dohoda Rady obsahuje doložku o neúčasti, která sociálním partnerům umožňuje, aby se odchýlili od týdenní pracovní doby stanovené v této směrnici. Tímto způsobem je chráněn švédský model kolektivních smluv. To je také plně v souladu s principem subsidiarity, myšlenkou, která znamená, že by se rozhodnutí měla přijímat co nejbližší občanům.

Záměrem návrhu parlamentu je vyřadit tuto doložku o neúčasti. Proto jsem hlasovala proti němu.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zamítnutí společného stanoviska Rady, protože mám za to, že nerespektuje legitimní práva pracujících. Evropský parlament přijal jasné a smysluplné stanovisko svým zamítnutím možnosti 65hodinového pracovního týdne.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Dnešní porážka, kterou utrpěla Rada ze strany Evropského parlamentu, je důležitým vítězstvím v boji pracujících. Radě se nepodařilo protlačit své nepřijatelné návrhy na změnu směrnice o pracovní době, které by ohrožily vítězství tvrdě vybojovaná v průběhu více než 100 let zápasu pracujících. Zejména bych upozornila na pokusy rozšířit průměrný pracovní týden z 60 na 65 hodin, vytvořit koncepci „neaktivní pracovní doby“, která by tedy nebyla za pracovní dobu považována, a napadnout odborové hnutí. To vše bylo zamítnuto, což je také oslavou porážky pro portugalskou socialistickou vládu José Sócratese, která se vzdala hlasování o společném stanovisku Rady.

Po dnešním hlasování v Evropském parlamentu nemůže návrh Rady vstoupit v platnost. Může ale otevřít nova vyjednávání s Parlamentem, na rozdíl od toho, co by se stalo, kdyby návrh na zamítnutí společného stanoviska Rady, předložený a obhajovaný naší skupinou, byl přijat.

Proto, navzdory důležitému vítězství, kterého bylo dosaženo, to neznamená konec války proti návrhu Rady a určitým reformistickým postojům, které se zdají být připraveny něco přijmout během budoucích vyjednávání.

Ve svém zamítavém postoji zůstaneme pevní a vyzýváme pracující a jejich odbory, aby byli bdělí.

Neena Gill (PSE), písemně. – Hlasovala jsem za zachování neúčasti, protože mojí prioritou je zaprvé a především ochrana pracovních míst v regionu West Midlands a protože mým cílem je zajistit, aby si můj region udržel konkurenční schopnost.

Vždy jsem tvrdě pracovala, abych chránila pracující, ale nemám pocit, že omezování lidí v jejich možnostech volby je ten nejlepší způsob, jak toho dosáhnout. Hovořila jsem s mnoha pracujícími a majiteli MSP, kteří kvůli tomuto poklesu přicházejí o pracovní místa a mají potíže v podnikání. Žádali mě, aby jejich možnost volby zůstala zachována. Moje zkušenost říká, že když lidem omezíme přesčasy, budou z toho mít užitek pouze ti, kdo si mohou dovolit přečkat složité období, a je důležité, abychom lidem dali prostředky, díky kterým užijí své rodiny. Ve společném stanovisku jsou pojistky, které mají zajistit, že pracující nebudou vykořisťováni.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Návrh směrnice, který předkládá Komise, je nepochybně typickou ukázkou toho, čemu bruselská Evropa říká flexibilita a přizpůsobivost a co se odvažuje popisovat jako sociální: možnost neúčasti (jinak řečeno možnost překročit normy) pro státy nebo jednotlivce, limit 78 pracovních hodin týdně, nezapočítávání pracovní pohotovosti do pracovní doby, výpočet doby na smlouvu, nikoliv na osobu atd. Zkrátka vše, co umožňuje vykořisťovat lidi v situaci, kdy je krize, opět se zvyšuje nezaměstnanost a pracující jsou ožebračováni.

Proto jsme hlasovali pro pozměňovací návrhy Výboru pro zaměstnanost a sociální věci, ale také pro některé pozměňovací návrhy našich politických odpůrců, protože se nám jeví jako krok vpřed správným směrem, konkrétně ve prospěch pracujících.

Rád bych však ještě přidal dvě dodatečné poznámky:

- zdá se, že zpravodaj je zřetelně mnohem více motivován pojetím, které by lidem přiřkl Evropský parlament, kdyby býval nemusel přijmout svoji zprávu šest měsíců před volbami, než blahem občanů samotných;

- musíme zůstat bdělí. V Radě není většina, která by doložku o neúčasti vyjmula, a existuje riziko, že zpráva, která byla dnes přijata a která již je kompromisem, nebude v této věci zprávou poslední.

Małgorzata Handzlik (PPE-DE), písemně. – (PL) Rozprava o pozměňovacích návrzích ke směrnici o pracovní době vyvolala zájem v mnoha oblastech, zejména u odborových organizací a organizací zaměstnavatelů. Dnešní hlasování v Evropském parlamentu nesignalizuje konec této rozpravy. Je tomu tak proto, že Parlament přijal pozměňovací návrhy, které odmítají návrhy Rady k organizaci pracovní doby. Návrh směrnice bude nyní přezkoumán v rámci dohodovacího řízení. Významné rozdíly v postojích členských států a Parlamentu vyvolávají pochybnosti o tom, zda návrh směrnice bude přijat.

Vyřadit doložku o neúčasti ze směrnice bylo dozajista nešťastným rozhodnutím. Konkrétněji – tento krok by mohl mít nepředvídatelné důsledky pro nepřetržité poskytování zdravotnických služeb v Polsku. V tomto bodě bych ráda zdůraznila, že podporuji 48hodinový limit pracovní doby, s možností jej rozšířit pouze se souhlasem pracovníka. Chtěla bych upozornit na to, že stávající platná směrnice povoluje 78hodinový pracovní týden, což je řešení, které nemá užitek pro nikoho.

Kompromis navržený Radou by zaručil vyrovnaný přístup díky respektování různých modelů trhu a také práv pracujících. Doufám, že další jednání mezi Parlamentem a Radou nakonec povedou k řešení, které uspokojí všechny zainteresované strany, když vezmou v úvahu specifické jednotlivosti prohlášení učiněných zdravotníky, kteří mají obavy ze změn obsažených v této směrnici.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Podle mého přesvědčení je nezbytné, aby pracující měli svobodnou, dobrovolnou možnost vybrat si, kolik hodin budou pracovat. Pokud mají opatření umožňující neúčast trvat v jakékoliv podobě, musí být pracující ochráněni před vykořisťováním. Toto společné stanovisko se pokouší dosáhnout takové rovnováhy, když nadále povoluje jednotlivcům, aby upustili od limitu 48 hodin (v průměru) maximální týdenní pracovní doby, který je obsažen ve směrnici zavádějící nové pojistky, které mají zabránit vykořisťování osob.

Patří k nim zákaz podpisu dohody ustoupení od stanoveného limitu zároveň s podpisem pracovní smlouvy, doba šesti měsíců na „vychladnutí“, během které může pracující změnit svoje rozhodnutí, a požadavek, aby pracující obnovovali svoji dohodu o ustoupení od stanoveného limitu každý rok.

Text společného stanoviska se pokouší zachovat flexibilitu individuálních výjimek a zároveň posílit důležité ochranné mechanismy pro pracující. Po zvážení všech pro a proti jsem se rozhodl hlasovat pro kompromisní návrh, tedy zachování možnosti individuální výjimky.

Stanovisko Parlamentu není nakloněno žádným výjimkám maximální pracovní doby 48 hodin týdně (počítáno za 12 měsíců) a říká, že platnost doložky o neúčasti musí skončit tři roky po přijetí této směrnice. Říká také, že by se jakákoliv doba pohotovosti měla počítat jako pracovní doba.

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), písemně. – (FI) Pokud by návrh Rady ministrů prošel hlasováním Parlamentu, bylo by více než 10 milionů pracujících v EU vyloučeno z jakékoliv ochrany pracovní doby. Bylo to zejména z tohoto důvodu, proč jsem hlasovala pro stanovisko Parlamentu při prvním čtení.

Stanovisko Rady k tomuto nařízení o pracovní době pro akademické pracovníky by nebyl ničím jiným než krokem zpět. Pro Radu by nebylo bývalo přijatelné vyloučit odborné asistenty – a ve Finsku jich je v současnosti 130 000 – úplně z ochrany pracovní doby.

Vnitřní evropský trh potřebuje jasná a společná pravidla o pracovní době. Stanovisko Rady by ochranu pracovní doby zcela rozvrátilo a bylo by hrozbou pro rozvoj pracovního života v Evropě.

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Hlasoval jsem proti směrnici, jejímž cílem je zrušit individuální výjimky. Zprv jsem pevně přesvědčen, že by každý člověk měl mít svobodné právo rozhodovat o své vlastní pracovní době. Jsem také přesvědčen, že takové nařízení je porušením principu subsidiarity, pod který pracovní právo spadá. Každý stát by měl nést odpovědnost za regulaci pracovní doby ve své vlastní zemi.

Po hlasování bych se nyní zeptal, jestli schválení této směrnice Evropským parlamentem nyní znamená, že dalším krokem, který bude učiněn, je, že se bude regulovat, jestli občané Evropy mohou mít volný čas, a kolik ho mohou mít.

Roger Knapman a Thomas Wise (NI), písemně. – Tím, že hlasuji pro zamítnutí tohoto pozměňovacího návrhu, jednoduše usiluji o ochranu možnosti výjimky ze směrnice o pracovní době pro Spojené království, kterou by tento pozměňovací návrh, kdyby prošel, zrušil.

Moje hlasování by nemělo být žádným způsobem vnímáno jako podpora společného postoje ke směrnici o pracovní době jako celku.

Eija-Riitta Korhola (PPE-DE), písemně. – (FI) Pane předsedající, ráda bych podala své vysvětlení hlasování o principu možnosti uplatnění výjimky ve směrnici o pracovní době. Zprv je záměrem tohoto právního aktu ochrana pracujících. Kromě toho, že vyhození pracovníků je lidský problém, snižuje také produktivitu. Výhled na zlepšené příležitosti k sloučení pracovního a rodinného života závisí do velké míry na evropských hodnotách a otázka pracovní doby je faktorem, který k tomu přispívá. Omezení pracovní doby jsou tedy založena na solidním argumentu.

Zadruhé bychom měli umožnit, aby se okolnosti zvažovaly případ od případu. Možnost flexibility je důležitá jak pro zaměstnavatele, tak pro zaměstnance. Flexibilita také pomáhá zlepšit slučování pracovního a soukromého života.

Podpořila jsem myšlenku 48hodinového pracovního týdne, ale myslím si, že je velice důležité, aby existovalo dostatečně dlouhé adaptační období. Podle mého názoru je adaptační období lepším způsobem, jak zaručit

flexibilitu než možnost uplatnění výjimky. Nechť je zdůrazněno, že Finsko nepovažovalo za nezbytné využít možnosti výjimky, a to je dobré.

Carl Lang (NI), písemně. – (FR) Návrh směrnice o pracovní době předložený Evropskou komisí, často kritizovaný a poté v roce 2005 zamítnutý, byl zřetelně ultraliberálním a internacionalistickým nástrojem, jehož všechny aspekty tvořily společensky škodlivý arsenál, který mohl vest k zneužívání, zejména kvůli existenci principu možnosti uplatnění výjimky, který povoluje překročit maximální týdenní pracovní dobu 48 hodin. Pracovník by mohl být povolán k odpracování až 78 hodin týdně. Zdá se, že se zpráva pana Cercase pokusila o dosažení přijatelného kompromisu. Ve svém pozměněném znění je zamýšlena především jako politická zpráva určená pracujícím a odborům Evropy.

Naopak vůbec nezmiňuje problémy, se kterými se setkávají jiné profese, kdy je pracovní doba nadměrně zredukována jako např. na 35 hodin. To se týká zejména zdravotnických profesí: nemocnic, pohotovostních služeb atd. Otázka regulace pracovní doby a svobody pracovat více nebo méně hodin si žádá odezvy, která přesahuje neomarxistickou nebo ultraliberální ideologii, a to ve prospěch pragmatičtějšího a realističtějšího přístupu.

I když je toto doporučení zamýšleno jako uklidňující, i když jeho cílem je zajistit zdraví a bezpečnost evropských pracujících a umožnit jim sloučit rodinný život...

(Vysvětlení hlasování bylo zkráceno podle článku 163 jednacího řádu)

Astrid Lulling (PPE-DE), písemně. – (DE) Trvalo mi určitý čas, než jsem se rozhodla, jaký postoj je ten správný, který mám zaujmout k této kontroverzní směrnici o pracovní době. Byla jsem zaplavena názory na společné stanovisko, které schválila i moje vláda.

Malé a střední podniky nás žádají, abychom podpořili pragmatické řešení ministrů práce, zejména vzhledem k současnému ekonomickému klimatu. Mnoho jednotlivých pracujících a profesí, například požárnícké organizace a herci, žádají, abychom zůstali u pragmatického řešení, ale dovolili jim možnost výjimky, aby si mohli zachovat takovou flexibilní organizaci pracovní doby, která vyhovuje jejich konkrétnímu zaměstnání.

Odborové svazy, které jsou pochopitelně zneklidněny možností, že by pracovní doba ve 21. století byla delší než 48 hodin dohodnutých v roce 1919 Mezinárodní organizací práce jako maximální pracovní týden, se vyjádřily proti tomuto pragmatismu.

Je také jasné, že doba pracovní pohotovosti lékařů a ošetrovatelského personálu v nemocnicích se má brát jinak než domácí pracovní pohotovost zaměstnanců, což je ve skutečnosti pracovní pohotovost mimo pracoviště.

Jelikož propast mezi těmi, kdo vidí ve společném stanovisku svůj jediný prostředek záchrany, a těmi, kdo jej odsuzují těmi nejsilnějšími slovy, se zdá nepřekonatelná, budu hlasovat tak, aby to nutně vedlo ke smíru, protože to je jediný způsob, jak dosáhnout citlivého, lidského kompromisu s Radou.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Červnová kandidátka je přesvědčena, že naše pravidla o pracovní době by měli zaprvé a především stanovovat sociální partneři a zadruhé švédský parlament. Tento přístup má širokou podporu veřejnosti a úspěšné odborové hnutí ve Švédsku kdysi zastávalo názor, že by o takových záležitostech měli rozhodovat sociální partneři v kolektivních smlouvách bez účasti státu.

Nyní odborové hnutí jak ve Švédsku, tak jiných zemích EU změnilo svůj názor, a požaduje proto zásadní změny ve společném stanovisku Rady. V současnosti je to otázka přesunu moci v rámci trhu práce ve Švédsku, ne směrem k těm, koho volili Švédové, ale směrem k Bruselu. Důvodem je obava, že členské státy chopí konkurenčních výhod a budou riskovat veřejné zdraví kvůli existenci dlouhé pracovní doby a neodpovědných pravidel pro pracovní pohotovost.

Země EU jsou ale demokratické státy, kde vládne právo, a podporují deklaraci lidských práv Evropské úmluvy. Mají svobodná odborová hnutí. Země, které nesplní tato kritéria, nejsou přijaty do členského kroužku. Existuje tedy tento problém?

Držel bych se názoru, že tato nova situace, která nastala, by se měla řešit v dohodovacím řízení mezi Parlamentem a Radou. Hlasoval jsem tedy pro pozměňovací návrh o pracovní pohotovosti a možnost výjimky pro Spojené království, abych podpořil tento typ politického procesu.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tuto zprávu, která ochrání práva pracujících a ukončí zneužívání pracovní doby. Směrnice o pracovní době omezuje pracovní týden na 48 hodin, v průměru za 12 měsíců,

a vstoupí v platnost do roku 2012. Podporuji klasifikaci pracovní pohotovosti, podle které se tyto hodiny započítávají do pracovní doby, což umožní pracujícím trávit více času se svými rodinami. Práce vykonávaná více než 48 hodin týdně představuje závažná zdravotní rizika, z nichž nejdůležitější je souvislost mezi dlouhou pracovní dobou a kardiovaskulárními nemocemi, cukrovkou a muskuloskeletálními problémy. Podporuji kladný dopad, který bude tato zpráva mít na zdraví a bezpečnost na pracovišti a na prevenci nehod. Mnoho nehod se připisuje nedostatku spánku kvůli nadměrné pracovní době, zejména železniční neštěstí v Paddingtonu. Tato zpráva přinese skutečné zlepšení životních podmínek tisíců skotských zaměstnanců, a proto ji podporuji.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Napříč Evropou existují síly, které v současné nedostatečné ochraně pracovní síly v nových východních členských státech vidí důležitou konkurenční výhodu, která společností umožní snížit jejich mzdové náklady. Směrnice o pracovní době, jak by ji ráda viděla Rada, nakonec povede k delší pracovní době za menší mzdu u každého. Pro voliče je naprosto nepochopitelné, proč by spolupráce mezi jejich zeměmi v rámci EU měla vest ke změně k horšímu, ne k lepšímu.

Podle tohoto návrhu mohou být krátkodobé výjimky, které prodlužují pracovní dobu kvůli špičkám ve výrobě nebo vrcholící turistické sezóně, využívány celý rok. Například pracovní pohotovost požárníků nemusí být nadále placena. Většina v tomto Parlamentu s tím chtěla souhlasit již dříve, pod podmínkou, že se stávající možnost výjimky postupně zruší během několika let. Rada by ale tuto možnost výjimky zachovala natrvalo a ve skutečnosti ji ještě rozšířila. Za takových podmínek je směrnice o pracovní době zajisté zcela nevíтанá.

Podkopala by jenom nadřazené vnitrostátní předpisy v mnoha členských státech EU. Spirála se nyní pohybuje směrem dolů k nepřijatelné úrovni v nových členských státech. Naštěstí se většina dnes vyjádřila pro ukončení možnosti výjimky během 3 let.

Willy Meyer Pleite (GUE/NGL), písemně. – (ES) Dnes jsem hlasoval pro pozměňovací návrhy ve zprávě pana Cercase, protože jsem přesvědčen, že to je jediná cesta, jak zastavit návrh Rady na směrnici o organizaci pracovní doby.

My v mé skupině jsme vždy byli proti této směrnici, a proto jsme předložili pozměňovací návrh, který ji zcela zamítá, protože jsme přesvědčeni, že posune práva pracujících hodně daleko nazpátek. Návrh směrnice uplatňuje individuální přístup k pracovněprávním vztahům (prostřednictvím doložky o neúčasti), takže se zaměstnavatelé a pracující mohou dohodnout na zvýšení týdenní pracovní doby až na 60 hodin.

Přestože pozměňovací návrhy ve zprávě pana Cercase text směrnice změkčují, současnou situaci zhoršují (zachovávají doložku o neúčasti po dobu tří let a prodlužují referenční období pro výpočet pracovní doby na šest měsíců). Moje skupina má pocit, že se zpráva pana Cercase neubírá správným směrem garance 35hodinového pracovního týdne ze zákona za stejnou týdenní mzdu s cílem účinného přerozdělení bohatství.

Přesto jsem pro ni hlasoval, protože to byla jediná strategická možnost, jak ochromit směrnici Rady a vynutit si její smírné řešení.

Seán Ó Neachtain (UEN), písemně. – Vítám podporu, které dosáhla zpráva pana Cercase. Ochrana sociálního a lidského prvku v rozhodování EU je prvořadá. Dnešní hlasování jasně ukazuje, že si všichni občané přejí lepší, bezpečnější a více zajištěné pracovní prostředí. V Irsku došlo v nedávné době k významnému vývoji v oblasti legislativy a dohod o sociálním partnerství, včetně založení Státního úřadu pro práva zaměstnanců, které překonávají mnoho minimálních norem stanovených různými směrnicemi.

Dosažení dohody s Radou byla dlouhá a složitá cesta. Je důležité zdůraznit, že nejlepšími garanty práv pracujících jsou jasné právní předpisy, mechanismy pro její prosazování a dohody o partnerství. Nevyhnutelně musí existovat určitá úroveň flexibility, ale ta musí být založena na rovnoprávných partnerských vztazích, v jejichž rámci se vyjednávají jakékoliv alternativy ke změnám praxe v pracovněprávních vztazích.

Princip subsidiarity je nejlepší metodou dosažení správného mechanismu, který umožní vládě a sociálním partnerům nalézt řádnou rovnováhu. Nesmí se ale dovolit, aby myšlenka flexibility vedla ke zhoršení zdraví a bezpečnosti pracujících. Vláda v Irsku nejenom zahrнула tyto principy do závěrů Rady, ale dala odborovým svazům písemnou záruku, že bude pokračovat v prosazování a rozvíjení těchto bodů.

Lydie Polfer (ALDE), písemně. – (FR) Hlasovala jsem pro zprávu pana Cercase, která oponovala některým návrhům podaným Radou v červnu roku 2008, jejichž záměrem bylo podstatně pozměnit směrnice týkající se určitých aspektů rozvrhu pracovní doby, která je v platnosti od roku 1993.

Skutečně mohou podpořit pouze zpravodaje, který doporučuje postupné, během tří let, zrušení jakékoliv možnosti odchýlit se (doložka o neúčasti) od maximálního zákonem stanoveného limitu pro pracovní dobu, který je 48 pracovních hodin týdně pro jednotlivé pracovníky.

Pokud se týká pracovní pohotovosti, je mi jasné, že je naprosto nezbytné, aby se tato doba, včetně neaktivních period, plně považovala za pracovní dobu.

Výbor pro zaměstnanost a sociální věci Evropského parlamentu svým hlasováním přijal vyvážené stanovisko, které chrání pracující Evropy, a je to stanovisko, které sdílím.

Pokud by opatření doporučená Radou byla uplatněna, představovala by krok zpět ve vztahu ke stávajícím právům pracujících, což by nebylo hodné Evropy, která je považována jak za schopnou hospodářské soutěže, tak sociální.

Pierre Pribetich (PSE), písemně. – (FR) Hlasoval jsem pro všechny pozměňovací návrhy navržené mým kolegou ze Skupiny sociálních demokratů v Evropském parlamentu, panem Cercasem, abych bránil sociální výtěžky v Evropě a zejména následující tři záležitosti, které považuji za základní.

Omezení pracovního týdne na 48 hodin je naléhavý požadavek, který jsme bránili zuby nehty, protože členským státům brání uvalit na své pracující pracovní podmínky, které nerespektují jejich základní sociální práva.

Pokud se týká zachování pracovní pohotovosti jako pracovní doby, to samé platí pro pracovníky ve zdravotnictví a bezpečnostních službách, ale také požárníky, jiná odvětví, kde se uplatňuje pracovní pohotovost a všechny občany Evropy.

Prosazování sloučení pracovního a soukromého života je posledním, ale ne nejmenším úspěchem. Umožňuje našim spoluobčanům dosáhnout rovnováhy, která je nezbytná pro jejich pocit pohody.

Společně se svými kolegy ze skupiny PSE jsem slíbil, že budu hájit sociální práva svých spoluobčanů. Pro evropské socialisty je to pronikavé vítězství nad návrhy Evropské rady, které byly považovány za nepřijatelné. Jak to formuloval můj kolega, pan Cercas, dáváme jim šanci, aby napravili špatné rozhodnutí.

Luís Queiró (PPE-DE), písemně. – (PT) Hledání rovnováhy mezi právem na práci a odpočinek a potřebou konkurenceschopnosti, nebo dokonce hospodářské životaschopnosti, nás nutí si vybrat to, co má pro nás větší hodnotu. Za nás musí být prioritou zachovat a prosazovat zaměstnanost.

Pracovní místa závisí na životaschopnosti podniků. Z tohoto důvodu je třeba k potřebě přizpůsobit pravidla zaměstnávání hospodářské realitě přistupovat citlivě a s pochopením. Realita ale není dostatečným kritériem. V průběhu času jsme usilovali o úspěch kapitalistického modelu, který nám umožnil více a lépe vyrábět a nabízel lepší životní podmínky, a k tomuto modelu jsme se hlásili. Tyto cíle zůstávají. Proto, když upřednostňujeme kompromis, který hájí zájmy hospodářství, nemůžeme nikdy přijmout, že by se tohoto cíle dosáhlo za cenu dosavadního zásadního pokroku.

Existuje však jeden aspekt, který je třeba zdůraznit. Podíváme-li se na rozpravu v Radě, je zcela zřejmé, že ty země, které vyjádřily nejvíce výhrad k nalezenému řešení, jsou ty, které mají nejhorší hospodářský výkon. Pravidla, která chrání pracující, budou k ničemu, pokud bude práce stále ubývat a pokud tak podpoříme migraci do zemí „výjimky“, ať už v rámci Evropy, nebo mimo ní.

Martine Roure (PSE), písemně. – (FR) Globální krize ovlivňuje základní práva pracujících, a v důsledku toho občané Evropy stále více požadují sociální Evropu. Vlády v Evropě však nadále tuto skutečnost ignorují. Těší mě proto, dnešní přijetí směrnice o pracovní době, která může nabídnout reakci na tyto změny ve společnosti. Je to silná zpráva, kterou vyslal Evropský parlament Radě. Vlády nyní musí přijmout svoji odpovědnost a splnit očekávání našich spoluobčanů.

Tento text skutečně *kromě jiného* umožňuje zavedení pracovního týdne, který za žádných okolností nesmí přesáhnout 48 hodin v celé Evropské unii. Stanoví maximální hranici pro celou Evropu, která se nijak nedotkne států s příznivějšími předpisy. K dalším opatřením patří započítání pracovní pohotovosti, včetně neaktivních period, jako pracovní doby. Nakonec můžeme být také potěšeni odstraněním doložky o neúčasti.

Toomas Savi (ALDE), písemně. – Myšlenka, že by svoboda lidí pracovat měla být omezena na 48 hodin týdně, mě velmi pohoršuje. Ani Evropská unie, ani členský stát by neměly stanovovat hranice nikomu, kdo si přeje pracovat více hodin nebo mít několik zaměstnání na částečný úvazek a měly by si uvědomit, že

zaměstnavatel k tomu zaměstnance nenutil. Proto jsem hlasoval proti progresivnímu zrušení práva pracujících využít možnosti výjimky z pracovního týdne o maximálním počtu 48 hodin.

Když bychom to udělali, popřeli bychom právo lidí naplnit svůj potenciál a popřeli bychom Lisabonskou strategii. Konkurenceschopnost Evropy nezlepšíme, když se budeme snažit zavést právní předpisy, které omezují flexibilitu naší pracovní síly. Evropská unie se stane inovativní a učící se ekonomikou, která může překonat nízkou produktivitu a stagnaci hospodářského růstu ne stanovením hranic, ale prosazováním liberalizace trhu práce.

Olle Schmidt (ALDE), písemně. – (SV) Pracovní právo a pracovní doba jsou dva ústřední pilíře švédského modelu trhu práce. V dnešním hlasování o směrnici o pracovní době se tedy zdálo přirozené sledovat švédskou linii a držet se kompromisu dosaženého Radou a tak se zastávat modelu kolektivních smluv. Bohužel nebyla příležitost podpořit jakékoliv jednotlivé pozměňovací návrhy, které byly dobré, protože by to způsobilo pád celého kompromisu. Kompromis Rady umožňuje výjimku, což zaručuje, že si můžeme uchovat náš švédský model. Skutečnost, že si sociální demokraté zvolili možnost ohrozit švédský systém ve prospěch nárůstu právních předpisů EU, je podivná a zpochybňuje jejich podporu švédskému modelu trhu práce.

Bart Staes (Verts/ALE), písemně. – (NL) Nařízení o pracovní době se dotýká samotného srdce sociální Evropy, když svým způsobem zvažuje, ochranu zaměstnanců před flexibilním rozvržením práce. Rada ministrů se soustředí na flexibilitu. Pro zaměstnavatele nových členských států, které si volí možnost vyjednávat delší pracovní dobu, dokonce až 65 hodin týdně, je to nepřijatelné. Toto nařízení o výjimce by mělo být postupně úplně zrušeno do tří let poté, co vstoupí v platnost.

Jaký mají smysl společné dohody o zdraví a bezpečnosti při práci, pokud členské státy usilují právě o toto? Průměrný pracovní týden v délce 48 hodin, počítáno za rok, nabízí více než dostatečný prostor, který je schopen pojmut špičky a zároveň respektovat nezbytné doby odpočinku. Zvyšování tohoto průměru je stejné, jako kdyby zaměstnavatelé dostali v budoucnu povolení neplatit za přesčasy.

Navíc je absurdní nezahrnout pracovní pohotovost, kterou je možné strávit spánkem, do pracovní doby. Kdokoliv je ve službě, je v pohotovosti a to by se mělo odměňovat, stejně jako by se měly respektovat přestávky na odpočinek. Unavení zaměstnanci mohou ohrozit sebe i ostatní. Práce by neměla jít na úkor vysoké kvality života. Dnes vysíláme Radě důraznou zprávu. Dohodovací řízení, které má následovat, by mělo vest k sociálnějším Evropě.

Catherine Stihler (PSE), písemně. – Dnešní hlasování Parlamentu o ukončení „výjimky“ ze směrnice o pracovní době by mělo být přivítáno. Příliš mnoho lidí nemá jinou možnost než pracovat více hodin, protože to od nich vyžaduje jejich zaměstnavatel. Základním principem pracovního práva je ochránit slabší stranu – zaměstnance. Dnešek je prvním krokem na cestě k dohodě o ukončení „výjimky“. Od Rady ministrů byla nedbalost, že během hlasování neměli přítomného žádného zástupce.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), písemně. – (EL) Společné stanovisko Rady ministrů pro zaměstnanost, sociální politiku, zdraví a spotřebitelské politiky ze dne 9. června 2008 tvoří součást trvalého cíle neoliberálních sil, které v současné době vládnu v EU deregulovat pracovněprávní vztahy a podkopat roli odborových svazů a práva pracujících.

Doložka o automatické výjimce pobízí zaměstnavatele, aby rušili pevnou a regulovanou pracovní dobu, zatímco doložka o výpočtu průměrné hodnoty za dvanáct měsíců přidává další ránu trvalosti zaměstnání. Pokud se týká pracovní pohotovosti, pracovní doba byla rozdělena tak, že se v důsledku toho neaktivní doba nepočítá za pracovní dobu.

Proto podporuji stanoviska a pozměňovací návrhy předložené skupinou GUE/NGL, která usiluje o celkové zamítnutí společného stanoviska Rady a zrušení doložky o automatické výjimce, a také pozměňovací návrhy předložené ve věci zrušení prodloužení referenčního období a rozdělení pracovní pohotovosti na aktivní a neaktivní dobu.

Dominique Vlasto (PPE-DE), písemně. – (FR) Pozměňovací návrhy č. 23 a 24 ke zprávě pana Cercase týkající se práce o svátcích byly považovány za nepřijatelné na základě dodržení principu subsidiarity. Je to skvělé rozhodnutí, se kterým zcela souhlasím.

Připadalo mi nevhodné, aby Evropská unie přijímala právní úpravu o práci o svátcích a aby svým členským státům nařizovala uniformní řešení, když vyjednávání na individuálním základě umožňuje nalézt dobrovolná a přijatelná řešení. I když je nutné řádně regulovat možnosti práce o svátcích, cítím, že je to třeba učinit na

úrovni členských států a vzít přitom v potaz specifické sociální aspekty a povahu dotčených činností. Stejně zásadní se mi také zdá, aby se přihlíželo k místní hospodářské situaci u turistických, horských nebo lázeňských oblastí, kde jsou tyto činnosti z podstaty sezónní. Otevření obchodů o určitých svátcích během roku dává v tomto případě absolutní smysl.

Tento přístup založený na svobodné volbě je přístup, který přijala francouzská vláda a umožní nalezení spravedlivých a vyvážených řešení na individuálním základě. Opakovaným potvrzením uplatnění principu subsidiarity se Evropský parlament rozhodl nebránit těmto politikám, aby braly v potaz tyto různé hospodářské a sociální kontexty.

- Zpráva: Inés Ayala Sender (A6-0371/2008)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My, švédští sociální demokraté, litujeme skutečnosti, že se počet úmrtí způsobených dopravními nehodami v rámci EU nesnížil na míru nutnou k dosažení cílů evropského Programu bezpečnosti dopravy. Vítáme účinnější přeshraniční monitorování dopravních přestupků a vytvoření elektronického informačního systému jako prostředku pro zvýšení bezpečnosti silničního provozu. Bezpečnost silničního provozu pro nás bude vždy záležitostí s vysokou prioritou. Návrh bohužel ale postrádá právní základ, pokud si země zvolí možnost zabývat se dopravními přestupky jako správní záležitostí v rámci trestního práva, jako je tomu ve Švédsku a řadě jiných členských států.

V důsledku toho bude těžké uplatnit tuto směrnici ve Švédsku a řadě jiných členských států, zatímco právní základ celé směrnice může být také případně zpochybněn. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Alessandro Battilocchio (PSE), písemně. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, plně podporuji zprávu paní Ayaly Senderové, která je zaměřena na dosažení důležitého cíle: rozšířit základní právní předpisy týkající se aspektů bezpečnosti silničního provozu do všech 27 států.

Díky našemu společnému úsilí žijeme v Unii o 27 zemích, kde pohyb osob a zboží již není vzdušným zámkem, ale každodenní, fyzickou záležitostí. V tomto kontextu je zcela nepatřičné mít v této oblasti různé zákony.

Jsem přesvědčen, že pokud se týká bezpečnosti silničního provozu, je nyní možné zavést monitorovací nástroje, které umožní výrazné snížení nebezpečí a rizik – například na mě udělal velký dojem výukový systém, který byl testován na určitých italských dálnicích, díky kterému došlo ke snížení dopravních nehod v těchto úsecích o 50 %. S touto zprávou jsme na správné cestě.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Komise si přeje prostřednictvím navrhované směrnice zavést pravidla pro finanční pokuty u určitých dopravních přestupků spáchaných v jiných členských státech, než je země trvalého pobytu řidiče. V návrhu Komise a Parlamentu se tato záležitost řeší pomocí nadnárodního rozhodovacího procesu, v rámci prvního pilíře EU. Vzhledem k tomu, že se cíle navrhované směrnice týkají trestního práva, jsme však stejně jako švédská vláda přesvědčeni, že by se o ní mělo jednat na mezivládní úrovni v rámci soudní spolupráce spadající pod třetí pilíř EU. Proto jsme se rozhodli zdržet se hlasování.

Carlos Coelho (PPE-DE), písemně. – (PT) V roce 2001 si Evropská unie stanovila poměrně ambiciózní cíl snížit do roku 2010 na polovinu počet osob usmrčených na silnicích. I když věci začaly dobře, brzo jsme se setkali se zpomalením dosahovaného pokroku, což nakonec vedlo až ke stagnaci v minulém roce (kdy bylo na všech silnicích ve 27 členských státech usmrceno 43 000 lidí).

Proto naléhavě potřebujeme podpořit snahu o dosažení tohoto cíle a vytvořit nový přístup k politice bezpečnosti dopravy v Evropě. Tento vítaný návrh se omezuje na čtyři přestupky, které způsobují nejvíce nehod a úmrtí na silnicích (75 %) a které jsou společné všem členským státům. Jedná se o překročení povolené rychlosti, řízení vozidel pod vlivem alkoholu, nepoužívání bezpečnostních pásů a nezastavení na červenou.

Do dnešního dne byl velice rozšířen pocit beztrestnosti, protože v mnoha případech končí jakékoliv sankce bezvýsledně.

V Evropě bez vnitřních hranic je taková situace nepřijatelná, protože si nemůžeme dovolit, aby se s občany jednalo různě, podle toho, jestli mají nebo nemají v daném státě trvalé bydliště. Zákon musí být uplatňován stejně na všechny občany.

Zároveň musíme zlepšit bezpečnost silničního provozu, abychom snížili počet úmrtí na evropských silnicích.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Zpráva paní poslankyně Senderové navrhuje zlepšit bezpečnost silničního provozu v Evropě tak, že pokuty vzniklé v jednom členském státě bude možno uplatnit v jiném členském státě. Vytvoření sítě EU pro výměnu dat, kde se budou registrovat podrobné informace o čtyřech konkrétních přestupcích – překročení povolené rychlosti, řízení vozidel pod vlivem alkoholu, nerespektování červeného světla a nepoužívání bezpečnostních pásů, což jsou činy, které zbytečně ohrožují životy všech uživatelů silnic – a předávat do členského státu, kde má taková osoba trvalé bydliště podle zákona a kde se budou uplatňovat příslušné postihy za takové přestupky, ať už to jsou pokuty nebo jiné tresty.

Nalezení odpovídajícího prostředku k dosažení rovnováhy mezi potřebou ukládat odpovídající tresty za dopravní přestupky v Evropské unii a nalezení spolehlivého právního základu pro vytvoření takové sítě a zasahování v oblastech, které jsou považovány za oblasti spadající do kompetence národních států. Postihy za taková porušení předpisů se v členských státech liší, když v některých jsou dopravní přestupky upraveny správními a formálními pokutami, a v jiných, jako je Irsko, jsou to tuzemské trestní záležitosti.

Hélène Goudin a Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Tato zpráva navrhuje vytvoření speciálního elektronického systému pro výměnu informací o řidičích mezi členskými státy. To umožní, aby byl kdokoli, kdo řídí příliš rychle nebo bez bezpečnostního pásu nebo jede na červenou, byl jednoduše a účinně požádán o zaplacení pokuty v zemi, kde k dopravnímu přestupku došlo. Myšlenka, na které je tento návrh založen, je nepochybně dobrá. Bohužel ale tento návrh má ještě daleko k dokonalosti.

Evropský parlament by přivítal, kdyby částky pokut byly harmonizovány, což je vzhledem k různé výši příjmů v členských státech obtížné. Navrhuje se také, aby byla harmonizována technická vybavení a metody používané při kontrolách bezpečnosti silničního provozu. Kromě toho také existuje otazník týkající se právního základu tohoto návrhu, na což Švédsko v Radě, kromě jiného, upozornilo. Červnová kandidátka proto hlasovala proti tomuto návrhu.

Mathieu Grosch (PPE-DE), písemně. – (DE) Uvítal jsem zprávu o přeshraničním prosazování zákona v oblasti bezpečnosti silničního provozu, protože tato pravidla budou znamenat, že řidiči, kteří se dopustí dopravního přestupku ve třetí zemi, budou účinněji potrestáni.

Komise uvádí, že dopravní přestupky nejsou často stíhány, pokud jsou spáchány ve vozidle registrovaném v jiném členském státě, než je ten, kde k přestupku došlo. Přisuzuje se to tendenci mnoha řidičů řídit riskantnějším způsobem ve třetích zemích než ve svých domovských zemích, protože se méně obávají trestního stíhání. Tato nová směrnice si vytkla za cíl učinit přítrž této tendenci.

Elektronická výměna dat předpokládána ve směrnici, doplněná zárukou ochrany osobních údajů, zajistí účinnou spolupráci mezi zeměmi, která umožní stíhání dopravních přestupků, jako by byly spáchány v zemi trvalého pobytu řidiče. Pro začátek se směrnice omezuje na stíhání čtyř dopravních přestupků odpovědných za celkem 75 % smrtelných a jiných vážných dopravních nehod. K těmto předmětným přestupkům, jak předpokládá návrh Komise, patří překročení povolené rychlosti, řízení pod vlivem alkoholu, nepoužívání bezpečnostních pásů a nezastavení na červenou. Komise ale provede dva roky poté, co směrnice vstoupí v platnost, přezkum, což by pak mohlo znamenat, že budou zahrnuty další přestupky.

Podporuji tuto směrnici a vnímám ji jako důležitý krok nejenom směrem k prosazování bezpečnosti silničního provozu, ale také směrem k příležitosti, kterou Evropa dostane, aby se ještě více sblížila jako rozsáhlá oblast mobility.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Zpráva paní Aaly Senderové je novým nástrojem, kterým je možné stíhat motoristy: přeshraniční stíhání závažných přestupků (ale, což je zvláštní, ne řízení pod vlivem drog), Brusel, který vnitrostátním orgánům nařizuje, kolik kontrol v roce mají provádět a kde je mají provádět, harmonizace pokut, náhodný prostředek regresu, informace a přístup k uvedenému regresu, které nejsou zaručeny v jazyce stíhané osoby, možnost rozšíření předmětu směrnice na jiné přestupky (možná přesahování doby zaplacené v parkovacím automatu?) atd.

Navzdory vašim tvrzením vás nezajímá záchrana životů, spíš vás zajímá nasměrování pokut do pokladen členských států. Pokud byste měli skutečně obavy o bezpečnost, a nejenom čistě peníze, zdá se mi, že by se skutečnosti, které mají být uváděny, měly vztahovat na zahraniční řidiče odpovědné za smrtelné nehody, a nejenom přestupky, kterých se dopustí, jejichž počet mimochodem roste přímo úměrně rozšíření radarových zařízení. Neexistuje dokonce ani žádná studie o účincích obdobných bilaterálních dohod, které existují nyní a v některých případech již několik let, jako je například bilaterální dohoda mezi Francií a Německem nebo Francií a Lucemburskem.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Návrh směrnice usiluje o snazší vymáhání peněžitých trestů udělovaných řidičům, kteří se dopustili přestupků týkajících se překročení povolené rychlosti, řízení pod vlivem alkoholu, nepoužívání bezpečnostních pásů nebo nezastavení na červenou (čtyři nejzávažnější dopravní přestupky, pokud se týká ztráty lidských životů v EU) v jiném členském státě, než je země jejich trvalého pobytu.

Otázky bezpečnosti silničního provozu jsou nepochybně extrémně důležité, stejně jako je úsilí o snížení počtu nehod.

Měla by se zajisté uplatnit opatření pro boj s „beztrestností“, pokud se týká přestupků spáchaných na území jiných členských států, než je země trvalého pobytu řidiče.

Jsme ale přesvědčeni, že takových cílů se nemusí nezbytně dosahovat nadměrnou harmonizací a nárůstem bezpečnostních opatření napříč Evropou (instalování kontrolních a sledovacích zařízení na dálnicích, vedlejších komunikacích a městských komunikacích; vytvoření systému elektronické výměny dat v rámci EU, který vyvolává pochybnosti o řádné ochraně osobních údajů), vzhledem k tomu, že prosazovat bezpečnost silničního provozu a snižovat počet nehod budeme skutečně schopni prostřednictvím prevence (založené na specifických – a odlišných – podmínkách v každé zemi).

Proto jsme se zdrželi hlasování.

Jim Higgins (PPE-DE), písemně. – Jménem irské delegace ve skupině PPE-DE bych rád vysvětlil, že jsme podpořili zprávu paní Ayaly Senderové vzhledem k tomu, že cíl zprávy a její dopad velice přispějí ke zlepšení bezpečnosti silničního provozu. Jsme si vědomi potenciálních těžkostí pro Irsko, ale máme za to, že mohou být a budou překonány po dosažení dohody s Radou o přesném právním základě tohoto návrhu.

Ian Hudghton (Verts/ALE), písemně. – Každý rok jsou na silnicích v Evropě usmrceny nebo zraněny tisíce lidí. Je nezbytné, aby vlády v celé Evropě přijaly opatření, kterými zajistí, že se otázky bezpečnosti silničního provozu budou brát vážně. Současný stav, kdy řidiči unikají spravedlnosti ignorováním dopravních předpisů při řízení v cizích zemích, jenom nadále zhoršuje již tak neradostnou situaci. Je třeba vyzdvihnout rozšířenou spolupráci napříč EU při vymáhání dopravních předpisů v případech překročení stanovené rychlosti a řízení pod vlivem alkoholu, a proto jsem hlasoval pro zprávu paní Ayaly Senderové.

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Zdá se, že zdaňování, penalizace a systematické podvádění motoristů nemá hranic.

Víme, že ve skutečnosti to není věc postihování těch, kdo řídí špatně, ale těch, kdo řídí často. Smutná a nešťastná povinnost policie plnit „kvóty“ a „obrat“ pouze zhoršuje často nadměrné policejní záťahy.

Dále, i když existuje velmi mnoho rozdílů v podmínkách pro zabavení řidičského průkazu v členských státech a systémy pro rozsah přestupků a pokut v oblasti bezpečnosti silničního provozu se zem od země liší, Evropa chce pro členské státy zavést elektronický systém pro výměnu informací o přestupcích spáchaných na jejich území a proto, aby mohla motoristy postihovat ještě více.

I když můžeme samozřejmě jenom přivítat snížení počtu dopravních nehod, je důležité zajistit, aby tato nová legislativní opatření nebyla provázena útoky na svobody nebo nezákonnými, nepatřičnými nebo nespravedlivými opatřeními.

David Martin (PSE), písemně. – Podporuji tento právní předpis, který usiluje o snazší uplatňování sankcí proti řidičům, kteří se dopustí přestupku v jiném členském státě, než je ten, kde je registrováno vozidlo.

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Řidiči automobilů mají tendenci řídit rychleji v zahraničí než ve svých vlastních zemích a také jsou při pobytu v cizině více náklonní k nezákonnému parkování. Praxe ukázala, že se pokuty za překročení stanovené rychlosti a nezákonné parkování vybírají zřídka, což velice dráždí domácí obyvatelstvo a řidiče zejména ve velkých městech. Evropská spolupráce právě ve smyslu stejných povinností pro všechny uživatele silnic měla přinést ovoce už dávno.

Koneckonců musí každý platit mýtné na zahraničních silnicích a my roky diskutujeme o možnosti vybírat elektronicky registrované poplatky v místě, kde daná osoba žije. To by se mělo týkat také pokut za dopravní přestupky. Pro bezpečnost silničního provozu a životní prostředí je špatné, když řidiči vědí, že jim projde porušování všech pravidel v zahraničí.

Proto podporujeme návrh na zjednodušení přeshraničního výběru dopravních pokut. To nijak neznehodnocuje náš názor, že trestní právo je vnitrostátní doménou a mělo by jí zůstat a že evropský zátykáci

rozkaz, na jehož základě musí být osoba vydána svojí zemi do jiného státu a zůstat v něm ve vazbě, někdy po dlouhou dobu, vede k nové nespravedlnosti.

Andreas Mölzer (NI), *písemně*. – (DE) Pokud se má Evropská unie zabývat přeshraničními dopravními předpisy, nemělo by se to omezovat pouze na vymáhání pokut. Například v Bruselu, který je samozřejmě kosmopolitním městem, pro lidi se zahraniční státní poznávací značkou, kteří potřebují pomoc od orgánů odpovědných za prosazování právních předpisů v případě takové události, jako je dopravní nehoda nebo krádež, není ničím neobvyklým, když zjistí, že se jim nedostane stejné míry pomoci jako vlastníkům vozidel s belgickými poznávacími značkami, a to na základě toho, že neplatí příspěvky na udržování silničního systému a související náklady, které hradí vlastníci belgických vozidel. Evropská unie, která za všech okolností prosazuje zákaz diskriminace, bude muset něco udělat pro nápravu takové situace.

Další nevyřešenou otázkou jsou environmentální zóny ustavené v mnoha evropských zemích. Podle průzkumů by 40 % řidičů takové značky nerozpoznalo nebo by do takových zón vjeli bez povolení. Zdá se, že v popředí přeshraničního vymáhání předpisů v oblasti bezpečnosti silničního provozu stojí vydělávání peněz, stejně jako tomu bylo v případě lukrativních rozhodnutí, jimiž se ukládaly sankce v oblasti životního prostředí. Během procesu jsou opomíjena jiná opatření k prosazování bezpečnosti v silničním provozu, a proto tuto zprávu zamítám.

Seán Ó Neachtain (UEN), *písemně*. – (GA) Velice tuto zprávu, která je zaměřena na zlepšení irských silnic, podporuji. Nabízí příležitost uvalit přeshraniční pokuty na řidiče, až bude vytvořena síť znalostní základny EU. Tato síť umožní různým členským státům, aby si vyměňovaly informace týkající se zahraničních řidičů, kteří jsou penalizováni za řízení pod vlivem alkoholu, překročení povolené rychlosti, jízdu na červenou nebo nepoužívání bezpečnostních pásů. Tito pachatelé trestných činů budou o pokutách, které dostali, informováni.

Tento společný přístup je krokem kupředu, pokud se týká udílení pokut těm, kdo nedodržují tyto předpisy na silnici. Irské silnice budou díky tomu bezpečnější. Bude uplatněna pokuta a to zarazí řidiče, kteří tato pravidla nedodržují.

Brian Simpson (PSE), *písemně*. – Zprvu bych rád pogratuloval paní zpravodajce za tvrdou práci na tomto dokumentu a zadruhé bych rád pogratuloval Parlamentu jako celku za podporu tohoto pevného stanoviska, které bude předloženo Radě ve světle těžkostí, se kterými se zde tento návrh setkává.

Přeshraniční uplatňování předpisů je nezbytností, pokud myslíme snižování dopravních nehod a úmrtí vážně. Je nesmysl, aby občan, který řídí mimo svůj domovský členský stát, mohl nedbat pravidel silničního provozu, která se týkají překročení povolené rychlosti, řízení pod vlivem alkoholu, nepoužívání bezpečnostních pásů nebo nezastavení na červenou, aniž by za to byl náležitě potrestán.

Jsem přesvědčen, že se jedná o důležitý krok k lepší spolupráci mezi donucovacími orgány, který, doufám, povede k plně harmonizovanému uplatňování bezpečnosti silničního provozu v celé EU.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), *písemně*. – (RO) Hlasovala jsem pro zprávu o návrhu směrnice usnadňující přeshraniční prosazování zákona v oblasti bezpečnosti silničního provozu. 70% dopravních nehod je způsobeno překračováním zákonné nejvyšší povolené rychlosti, nepoužíváním bezpečnostních pásů, jízdou na červenou nebo řízením pod vlivem alkoholu. Mezi některými členskými státy již existují bilaterální dohody o přeshraničním stíhání v případě porušení dopravních předpisů, ale stále ještě chybí společný evropský rámec. Ráda bych uvedla, že návrh směrnice uvádí pouze finanční pokuty. Jsem přesvědčena, že návrh Komise bude významným příspěvkem k záchraně lidských životů. Je neštěstí, že každý rok zemře v Evropě v důsledku silničních nehod okolo 43 000 lidí, což přibližně odpovídá obyvatelstvu středně velkého evropského města, nemluvě o dalších 1,3 milionech lidí, kteří se každý rok stávají oběťmi dopravních nehod.

Lituji také skutečnosti, že Rumunsko se svojí mírou 13 % zaznamenalo nejvyšší nárůst v počtu dopravních nehod za poslední rok. Doufám, že většina hlasů Evropského parlamentu, které byly pro, pobídne Radu Evropské unie k urychlenému přijetí opatření požadovaných ke snížení počtu dopravních nehod. Musíme jednat okamžitě, abychom zachránili lidské životy.

9. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Zasedání bylo přerušeno v 13:30 a znovu zahájeno v 15:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ ROTHE*místopředsedkyně***10. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis****11. Předložení dokumentů: viz zápis****12. Převody prostředků: viz zápis****13. Výroční zpráva Evropské unie o lidských právech - Francouzský podnět OSN o zrušení trestnosti homosexuality (rozprava)**

Předsedající. – Dalším bodem je společná rozprava o prohlášení Rady a Komise k Výroční zprávě Evropské unie o lidských právech a francouzském podnětu OSN o zrušení trestnosti homosexuality.

Máme malý problém, zástupkyně Rady, paní Yadeová, se k nám prozatím nemůže připojit. Je v letadle někde poblíž Štrasburku, ale nemůže přistát. Navrhuji, abychom začali Komisí a poté přistoupili k rozpravě a aby paní Yadeová dostala slovo v příhodnou chvíli.

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – (DE) Děkuji, paní předsedající. **Benita Ferrero-Waldner, členka Komise.** – (FR) Dámy a pánové, jsme zde opět na konci roku, u příležitosti vydání výroční zprávy o lidských právech.

Toto zasedání dostává v tomto roce 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv zvláštní význam. Deklarace s dokonalou jednoduchostí svých 30 článků a všeobecnou vizí, kterou ztělesňuje, nezestárla. Navíc je stále stejně platná ve světě, kde jsou základní práva příliš mnoha lidí i nadále každodenně porušována. Jeden každý z těchto případů nám připomíná, že k tomu, aby se práva zavedená deklarací stala skutečnou realitou, je třeba ještě mnoho vykonat.

Stejně jako celý Evropský parlament dnes dopoledne jsme byla i já velice pohnuta přítomností většiny laureátů Sacharovovy ceny a byla jsem také velmi dojata slovy paní Bonnerové. Ke všem obhájčům lidských práv cítím nejvyšší obdiv.

Nyní, dámy a pánové, výroční zpráva o lidských právech podává přehled opatření, která Evropská unie přijala ve snaze dosáhnout tohoto cíle. Ráda bych zdůraznila dva příklady významného vývoje k lepšímu a dva náročné úkoly.

Prvním příkladem vývoje k lepšímu, který bych ráda zmínila, je, že Evropská unie v roce 2008 udělala solidní pokrok v konsolidaci svých nástrojů vnější politiky, aby se vypořádala s diskriminací žen a násilím na ženách. Kromě symbolických situací, jako je situace ve východním Kongu, představuje násilí na ženách stále ještě celosvětovou pohromu.

Rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325 „Ženy, mír a bezpečnost“ a č. 1820 „Násilí na ženách“ jsou stále ještě nedostatečně uplatňovány.

Generální tajemník Organizace spojených národů, Pan Ki-mun, právě kladně odpověděl na požadavek, který jsem mu předložila s podporou 40 žen, vedoucích osobností, zorganizovat ministerskou konferenci o uplatňování rezoluce č. 1325 v roce 2010, a jsem tím potěšena.

Z této perspektivy posílíme koordinaci evropských nástrojů. Rada právě přijala nový celkový postoj k uplatňování rezolucí č. 1325 a 1820, který se vztahuje jak na činnosti související s evropskou bezpečnostní a obrannou politikou, tak na nástroje Společenství. To nám pomůže zlepšit integraci genderového pohledu, od prevence a krizového řízení, po konsolidaci míru a rekonstrukci.

Evropská unie ve stejném duchu právě přijala, za francouzského předsednictví, nové pokyny Evropské unie k boji proti násilí na ženách a jejich diskriminaci.

Druhý příklad vývoje k lepšímu, který je mému srdci blízký, se týká našich rozhovorů o lidských právech. V roce 2008 jsme otevřely nové rozhovory s Kazachstánem, Kyrgyzstánem, Turkmenistánem a Tádžikistánem, čímž jsme splnili náš cíl pokrýt všechny středoasijské země. Obdobně jsme tento rok uspořádali dvě slibná kola našeho nového dialogu s Africkou unií.

V poslední řadě jsme se rozhodli o praktických podrobnostech pěti nových rozhovorů v Latinské Americe. Více než kdy jindy jsme odhodláni zapojit do příprav a také následných rozhovorů občanskou společnost. Tyto rozhovory nejsou jednoduché – jak ukazuje nedávný rozhovor s Čínou – odtud tedy význam zvažování dopadu takového úsilí. Musíme zjistit, jak můžeme posílit vazbu mezi politickou zprávou a skutečnými opatřeními v realitě.

To mě přivádí ke dvěma náročným úkolům, které jsem zmínila dříve. Nejprve bych ráda hovořila o multilaterální výzvě. Práce Organizace spojených národů je naprosto nezbytná jako záruka univerzality lidských práv. Jak můžeme posílit efektivitu Organizace spojených národů a našeho příspěvku k její práci? Angažovanost Evropské unie opravdu přináší výsledky, jako je podpora, kterou stále větší počet zemí vyjadřuje rezolucí o trestu smrti, nebo přijetí rezoluce o Iránu, Severní Koreji a Barmě, iniciativy zahájené nebo spolufinancované Evropskou unií v New Yorku.

V kontextu dnešního společného prohlášení Rady a Komise bych ráda potvrdila podporu francouzskému podnětu k sexuální orientaci. Komise je připravena upozornit na tyto záležitosti, včetně zrušení trestnosti homosexuality, při jejích kontaktech s třetími zeměmi, v kontextu vzájemného respektu, citlivosti a příslušných zvyklostí.

V Ženevě začíná proces všeobecného pravidelného přezkumu. Tyto výsledky nám ale nesmí nedovolit vidět narůstající potíže Evropské unie v její roli stavitele mostů v prostředí OSN, které je více polarizováno a kde země jednájí společně v blocích. Doporučení zprávy paní Andrikenové, k jejímuž přijetí bude váš Parlament vyzván v lednu, pomůže posunout naše myšlení o této věci dále.

Nakonec druhým náročným úkolem je úkol efektivy. Evropská unie stupňuje svoje činnosti ve prospěch lidských práv v narůstajícím počtu zemí. Jak můžeme posílit naši efektivitu? Věřím, že abychom mohli sloužit našim prioritám, musíme zajistit posílení vazeb mezi různými nástroji, ať už je to náš politický dialog, naše diplomatická akce a evropský nástroj pro demokracii a lidská práva, pozorování voleb nebo dokonce zařazení aspektu lidských práv do našich dalších vnějších politik.

Cíl soudržnosti, a tedy zvýšené účinnosti, by měl být hlavním zájmem všech orgánů.

Laima Liucija Andrikenė, jménem skupiny PPE-DE. – (LT) Bylo by nemyslitelné, aby Evropský parlament diskutoval o dnešním stavu lidských práv ve světě, aniž by zmínil Chu Ťia. Před několika hodinami jsme se všichni zúčastnili dojemného ceremoniálu, kterého se Chu Ťia sám zúčastnit nemohl, ale dnes lidé po celém světě uslyší o jeho práci a úsilí hájit práva těch, kteří trpí AIDS, a o boji za ochranu životního prostředí v Číně. Byla jsem v Číně před několika týdny a přesvědčila se na vlastní oči, jakou pravdu má Chu Ťia, když bojuje za ochranu životního prostředí. Nevidět slunce na obloze kvůli nesmírnému znečištění je hrozné. Dnes musíme také zmínit dřívější laureáty Sacharovovy ceny: Schan Su Ťij z Barmy, Oswaldo Payu a Damas de Blanco. Dnes nám tady v Evropském parlamentu všichni chybí a musíme opět hovořit o neuspokojivé situaci lidských práv v Barmě a na Kubě.

Před týdnem jsme zmínili 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv, ale dnes musíme také uznat, že mnoho zemí lidská práva nejenom nerespektuje, ale očividně je porušuje. Vedeme rozpravu o Výroční zprávě o lidských právech ve světě za rok 2008. Komplexně se zabývá problémem lidských práv. Stojí za to pogratulovat Evropské radě a Komisi za to, že tento skvělý dokument připravila. Ráda bych zdůraznila několik věcí. Zaprvé, jak již uvedla paní Ferrero-Waldnerová, Radu pro lidská práva Organizace spojených národů a roli Evropské unie v ní a také obecnou roli Organizace spojených národů při obraně lidských práv po celém světě. Zadruhé mezníky politiky Evropské unie týkající se trestu smrti a jejich uplatnění. Zatřetí rozhovory a konzultace o lidských právech.

Kolegové, cítím jako obzvláště významné přimět Radu pro lidská práva Organizace spojených národů, aby využívala mandát, který jí OSN dala, jednostranně a účelně na obranu lidských práv a zajištění maximální transparentnosti orgánů a účasti občanské společnosti na její práci. Jménem nás všech bych ráda naléhavě vyzvala všechny orgány Evropské unie, aby společně v souladu spolupracovaly na ochraně lidských práv ve světě.

Raimon Obiols i Germà, jménem skupiny PSE. – (ES) Vše, co jste, paní komisařko, vysvětlila, je naprosto pravdivé. Zcela s tím souhlasíme. Souhlasíme také s vašimi závěry: je třeba, abychom byli důslednější.

V krátké řečnické době, kterou máme povolenu, bych však rád bych zdůraznil jeden bod týkající se této otázky důslednosti. V oblasti lidských práv po celém světě se na Evropu kladou vysoké nároky a v oblasti lidských práv po celém světě je Evropa silně kritizována. Říká se, že Evropa uplatňuje svoje principy, jenom

když se jí to hodí nebo ve prospěch vlastních občanů. Jediná odpověď na tyto nároky a kritické výtky spočívá v důslednosti mezi zahraniční a domácí politikou Evropy v oblasti lidských práv.

Nemůžeme požívat důvěryhodnosti ve světě, pokud opatření, která přijímáme zejména v oblasti řízení imigrace a v našich politikách, kterými reagujeme na tragické události vyvolané terorismem, nejsou ve smyslu lidských práv nijak příkladná.

To je, paní komisařko, základní, fundamentální záležitost: konzistentnost ve smyslu lidských práv mezi zahraniční a domácí politikou Evropské unie.

Když bylo toto řečeno, je možná třeba ještě upozornit na dvě věci, a já využiji ten krátký čas, který mi zbývá. Boj proti trestu smrti je záležitostí, kde naše současné generace mohou zažít úspěšné završení. Je to schůdný cíl a my se na něj musíme zaměřit. Zadruhé jsem potěšen, že feminizace politiky lidských práv Evropské unie byla během francouzského předsednictví posílena konkrétní politikou na poli lidských práv žen.

Marco Cappato, jménem skupiny ALDE. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, také já bych rád poděkoval paní zpravodajce Andrikenéové za práci, kterou odvádí v otázce role Evropské unie v Organizaci spojených národů.

Není čas zacházet do detailů o celé zprávě, kterou Rada předložila k oblasti lidských práv. Myslím si, že klíčovou otázkou je dodržování našich vlastních pravidel a zejména mechanismů, které jsou pro zavedeny pro doložku o lidských právech v dohodách o spolupráci, ale budeme mít čas toto téma projednat a víc se jím zabývat, až se dostaneme ke zprávě pana Obiolsa i Germà.

V krátkém čase, který mi zbývá, bych rád oficiálně poblahopřál a pogrataloval také francouzskému předsednictví a paní Yadeové za iniciativu, které se ujal v OSN, pokud se týká všeobecného zrušení trestnosti homosexuality. Vnímám to jako velice významnou politickou iniciativu, kterou je třeba o to víc ocenit kvůli skutečnosti, že již byla zajištěna podpora 60 států.

Byli jsme informováni paní Ferrero-Waldnerovou a vítáme její slova a její odhodlání. Je důležité, aby Evropská unie nejenom byla v tomto ohledu sjednocena, ale měla by hrát podobnou roli, jakou jsme sehráli při zapojování jiných zemí na jiných kontinentech, abychom dosáhli všeobecného moratoria trestu smrti. To byla klíčová strategie.

K tomuto tématu je třeba poznamenat, že Svatý stolec, Městský stát Vatikán, jednající ne ve svém postavení náboženského subjektu, se kterým vedeme kulturní dialog, ale jako stát, který zasedá v Organizaci spojených národů jako pozorovatel, zahájil nekompromisní, kritickou ofenzívu proti francouzskému podnětu. S upřímností, po které se volá v mezinárodních vztazích, jsem přesvědčen, že zrušení trestnosti homosexuality je pro nás důležité, je to otázka lidských práv, a že protestní kampaň, kterou rozbíhají, by měla být rázně zamítnuta.

Hélène Flautre, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní předsedající, je skutečně ostudné vést tuto rozpravu za nepřítomnosti Rady, protože je to jednoduše nesmírně politováníhodné – není to totiž zpoždění o 15 minut, ale o tři a čtvrt hodiny –, že se tato Sacharovova cena uděluje, aniž by tady s námi dnes Rada byla, společně s Evropskou komisí.

Ráda bych nadnesla naléhavou připomínku. Izrael včera odmítl zvláštnímu zpravodaji Organizace spojených národů přístup na palestinská území. Jsem přesvědčena, že se jedná o nadměrnou agresivní akt, který volá po okamžité reakci Rady a Komise, a toto poselství musí být, zejména s ohledem na posílení vztahů mezi Evropskou unií a Izraelem, naprosto jasné a bezodkladné.

Tato zpráva je – řekla bych jako každý rok – jak dobrým dokumentem, protože představuje přehled činností, který je nesmírně užitečný jako pracovní dokument, ale zároveň neobsahuje všechny prvky kritické analýzy, vyhodnocení dopadu a strategií přijatých Radou s cílem plně integrovat lidská práva do našeho rámce, například do našich energetických politik, našich obchodních politik nebo našich bezpečnostních politik.

Parlament se ujal tohoto úkolu. Je to úkol delikátní a to, co slyšíte, není vždy příjemné. Musím ale říci, že v této zprávě a z této studie byla například rozpracována myšlenka sítě Sacharovovy ceny. Dnes je v tomto prohlášení k 20. výročí tato síť zformována a mnoho návrhů leží na stole, včetně kanceláře Sacharovovy ceny, Sacharovových pasů a Sacharovova fondu na podporu cen, které udělujeme, a obránců lidských práv po celém světě. Nápady nechybí.

Jsem potěšena, že tato prezentace byla představena společně s následující zprávou o základních právech v Unii. Pan Obiols i Germà má pravdu. Pro Unii je naprosto nutným úkolem propojit její vnitřní úspěchy s jejími vnějšími cíli. Je to dokonce rozhodující záruka její důvěryhodnosti.

Ráda bych uvedla, že nesmíme selhat v reakci na hojně kritické připomínky vycházející ze všech kontinentů a všech mezinárodních organizací k azylové a imigrační politice Evropské unie. Nesmíme selhat v reakci na spoluvinu členských států Evropské unie v boji proti terorismu, která umožnila vydání řady domnělých teroristů do zemí jejich původu a jejich mučení.

Vittorio Agnoletto, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, bedlivě jsem naslouchal prohlášení paní komisařky. Bylo učiněno několik kroků vpřed, to je pravda, ale opět vám musím, paní komisařko, připomenout, že demokratická doložka, schválená Parlamentem před třemi lety, nebyla doposud uplatněna v obchodních dohodách se všemi zeměmi, jak Parlament požadoval.

Stále se uplatňují dvojí měřítka – tvrdá u slabých a uctívá u silných, podle toho, co je pro Evropu nejpříhodnější v těchto obchodních dohodách, ale tato dvojí měřítka se také používají v jiných situacích. Mám tím na mysli téma, na které jsme již narazili: postoj, který zastává Městský stát Vatikán proti návrhu na zrušení trestnosti homosexuality, shledávám ostudným a nepřijatelným. Je nepřijatelné, aby evropské orgány vydávaly téměř každý měsíc výzvy proti těm státům, které pokračují v pronásledování lidí, jejichž jediným zločinem je jejich homosexualita, a aby v nich přesto panovalo ticho, když takový závažný a předsudečný postoj k lidským právům zaujme Vatikán a jeho představitelé v OSN.

Je to postoj, který jde proti Všeobecné deklaraci lidských práv, jejíž 60. výročí v tomto roce slavíme. Prohlášení Vatikánu se přičítá základnímu bodu, což je, že lidská práva jsou nedělitelná, všeobecná a musí být chráněna bez ohledu na sexuální orientaci, rasu, barvu kůže a tak dál.

Požádal jsem předsedu Podvýboru pro lidská práva, aby pozval zmocněnce městského státu Vatikán pro Evropskou unii, aby se zúčastnil jednoho ze zasedání podvýboru a zodpověděl se z tohoto chování a s podvýborem o něm diskutoval. Tak obvykle postupujeme u všech států, které mají diplomatické zastoupení v Evropské unii. Rád bych také dal jasně na srozuměnou, že pokus ustoupit pouhým konstatováním, že Francie tento dokument ještě nepředložila, byla skutečně hrubá chyba, protože to na skutečnosti nic nemění: Městský stát Vatikán se nevzdal závažných prohlášení, která vydal.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, pojďme se na chvíli zamyslet nad následujícím – lidská práva, odvozená z psaných nebo nepsaných společenských dohod, která někdy odkazují na přírodní zákony, tvoří základ společenského soužití. Není pochyb o tom, že skutečnost je jiná.

Koncepce lidských práv byla nyní rozšířena tak, aby zahrnovala nové aspekty, její definice se stala sémanticky bohatší a hájit tato práva je naším úkolem. Zdálo by se, že v celosvětovém měřítku bylo v této oblasti dosaženo pokroku, ale je smutnou skutečností, že i dnes stále ještě existují totalitní režimy. Musíme bojovat za každého člověka, každého jedince, každého statečného aktivistu, který zastupuje svědomí milionů, protože miliony lidí se často příliš bojí vyjádřit svůj názor, i když třeba trpí. Zdá se, že alespoň některé režimy reagují na naše rozhodnutí protesty, které vyjadřují proti našim rezolucím a prohlášením, která odsuzují jejich jednání. Nesmíme si dovolit nechat se těmito reakcemi zastrašit. Tak vzniklo povědomí o lidských právech. Rád bych zdůraznil, že čím víc si budeme tyto věci uvědomovat, tím lepší máme naději, že vytvoříme společnou frontu, pokud se týká budování spravedlivé společnosti.

Investice do lidských práv jsou pro moji skupinu prioritou a měla by to být priorita i pro celý Evropský parlament. Dovolme, aby se Sacharovova cena stala naší vlajkou, která představuje naši starost o základní hodnotu normálního a šťastného života pro každého jednoho člověka na zemi.

Richard Howitt (PSE). - Paní předsedající, Evropský parlament s radostí vítá výroční zprávu Evropské unie o lidských právech. Opět bychom ale měli požadovat, aby se větší důraz kladl na realizaci konkrétních výsledků a začleňování lidských práv v rámci celého systému Evropské unie. Vítám velký úspěch tohoto roku – Evropskou unií podpořenou rezoluci o moratoriu na trest smrti, předloženou našimi kolegy z portugalského předsednictví – ale přesto bylo ve 24 zemích po celém světě popraveno více než 1 200 lidí a tato kampaň musí pokračovat.

V oblasti začleňování je toho třeba ještě mnoho vykonat. Lituji, že právě minulý týden Komise schválila status preferenčního obchodování GSP+ pro 16 zemí, navzdory zdokumentovaným důkazům, které byly Komisi předloženy o nedodržování lidských práv, porušování pracovních právních předpisů a dokonce vraždách v zemích, jako jsou Kolumbie a Srí Lanka.

V poslední řadě, když se díváme do budoucnosti, by se Evropská unie nyní měla starat o to, aby v rané fázi s nastupující vládou Spojených států projednala její opětovné zapojení do Rady OSN pro lidská práva. V době od nynějška do přezkumu Generálním shromážděním v roce 2011 bychom se měli dohodnout na jasných cílech pro Radu.

Sarah Ludford (ALDE). - Paní předsedající, dovoluji mi nejprve podpořit, co řekl kolega poslanec Marco Cappato, když chválil akci v OSN, jejímž cílem je snaha o dosažení zrušení trestnosti homosexuality po celém světě. I to velmi podporuji.

Ráda bych se stručně zmínila – a v tomto souhlasím s Hélène Flautreovou – o naprosto skandální absenci Rady a předsednictví dnes dopoledne během ceremoniálu Sacharovovy ceny. Byla opravdu velká škoda, že tu předsednictví nebylo, aby si poslechlo dojemné a odvážné poselství přednesené manželkou pana Chu Ťia. Myslím, že to mohlo vést k určitým podnětným přehodnocením našeho vztahu s Čínou.

Chtěla jsem ale také říci několik slov o mučení. Evropská unie v červnu, o Mezinárodním dnu na podporu obětí mučení, zdůraznila, že přikládá prioritu celosvětovému vymýcení mučení a nabádá všechny státy, aby podepsaly a ratifikovaly OPCAT, opční protokol k úmluvě proti mučení. Proč se tedy pouze devět států Evropské unie stalo plnoprávnými stranami úmluvy a dalších 12 je v procesu ratifikace? Co zbývajících šest států? Existuje společné stanovisko? A pokud ne, proč ne?

Ve stejném prohlášení v červnu odsoudila Evropská unie jakoukoliv akci zaměřenou na povolení mučení a jiných forem špatného zacházení. Proč po téměř dvou letech stále ještě neexistuje žádná dostatečná a komplexní odpověď na zprávu Parlamentu o evropské spolupráci při mimořádném vrácení osob do vlasti? Pravda má nyní vyjít najevo z Washingtonu, tak jako vychází najevo z Výboru Senátu pro ozbrojené služby. Pokud nyní nepůjdou státy Evropské unie s pravdou ven, budou jejich špinavá tajemství odhalena tak jako tak zpoza Atlantiku.

Nakonec – proč nereagujeme na žádost USA a portugalského ministra zahraničí o pomoc s přesídlením vězňů z Guantánama? Měli bychom pomoci prezidentu Obamovi uzavřít tuto děsivou kapitolu v historii Ameriky a Evropy.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Paní předsedající, zpráva, kterou dnes zvažujeme, se týká řady témat, která se přímo vztahují k izraelsko-palestinské situaci. Z 12 uvedených akčních plánů Evropské politiky sousedství jsou dva pro Izrael a okupované palestinské území.

Konkrétně ve vztahu k nim zpráva uvádí, že dochází k „výraznému zhoršování situace lidských práv, zejména pokud se týká práva na život a osobní bezpečnost (zvláště v souvislosti se zatýkáním, vězněním, vykonáváním prohlídek, mučením a špatným zacházením během výslechů). Za porušování lidských práv nesou odpovědnost jak palestinské, tak izraelské úřady“.

Velice mě povzbudila racionální a dobře zvážená povaha většiny korespondence, kterou jsem dostal od lidí, kteří jsou evidentně velice rozzlobeni a dotčeni znepokojující situací v tomto regionu. O těchto záležitostech se všeobecně hovoří s Izraelem při pravidelných setkáních politického dialogu, a zejména při setkáních neformální pracovní skupiny EU-Izrael pro lidská práva.

Kvůli tomu všestranně podporuji trvalý dialog s Izraelem a přitom důrazně odsuzuji porušování lidských práv na obou stranách. Mezitím nadále pomáháme trpícím lidem v Gaze a na Západním břehu účinnou pomocí.

Máme „cestovní mapu“, do které jsou zapojeny Evropská unie a USA. Tím, že byl v USA zvolen nový prezident, je načase posunout tuto záležitost na přední pozici naší agendy zahraničních věcí. Musíme přinést řešení pro dva státy, s plným respektem pro lidská práva a všechny rezoluce OSN, a to s velkou naléhavostí.

Ana Maria Gomes (PSE). - Paní předsedající, Sacharovova cena, kterou tento Parlament udělil panu Chu Ťiaovi jménem všech ochránců lidu Číny a Tibetu, klade lidská práva do centra vztahů mezi Evropskou unií a Čínou, nehledě na přání těch, kdo vládou v Evropě nebo Pekingu.

Jak uvedli ostatní kolegové poslanci, Evropská unie nemůže prosazovat právní stát a lidská práva po celém světě, pokud není důsledná v jejich dodržování v Evropě a ve vnějších vztazích Evropy. Výroční zpráva o lidských právech za rok 2008 bohužel ukazuje, že evropské vlády a orgány pokračují ve skrývání pravdy o tichém souhlasu s naprosto nepřijatelnými postupy Bushovy administrativy při odepírání práva a při tom, když zadávala třetí straně úkol mučit tisíce mužů, a dokonce děti, vězněných roky na Guantánamu a v tajných věznicích. Je osudné, že se zmínka o tom v kapitole o konzultacích Trojky EU a USA o lidských právech

omezuje na obavu EU, kterou vyvolávají „určité postupy a politiky USA v rámci boje proti terorismu“. To říká mnohé o dvojích měřítcích, pokrytectví a zastíracích manévrech. Dokud Evropané nepřijmou svoji odpovědnost a nebudou spolupracovat se zvoleným prezidentem Obamou na odhalení pravdy, uzavření Guantánama a tajných věznic a odškodnění obětí, Evropa znovu nezíská morální autoritu, politickou důvěryhodnost nebo účinnost při prosazování lidských práv.

Eoin Ryan (UEN). – Paní předsedající, oprávněně oslavujeme 20 let Sacharovovy ceny, která oprávněně vyzdvihuje statečnost tolika lidí, kteří riskovali své životy kvůli právu na vyjádření a kvůli lidským právům.

Ale zde se jedná o víc než pouhé projevy. Jak řekl jeden slavný Ir, k vítězství zla stačí, aby dobří lidé seděli se založenýma rukama. Včera jsem hovořil s jedním z laureátů Sacharovovy ceny, panem Salihem Osmanem, který mi řekl, že v Dárfúru stále pokračují letecké útoky na civilisty a nevinným lidem se dostává jenom malé ochrany. Ano, došlo k určitému pokroku v tom smyslu, že Mezinárodní trestní soud (ICC) jedná, ale je třeba udělat mnohem více a je třeba, aby Evropa udělala mnohem více.

Doufám, že nový impuls, který přinese inaugurace Baracka Obamy jako prezidenta Spojených států, obnoví mezinárodní úsilí, spolupráci a akci – skutečnou akci, jako je podpora vytvoření bezletové zóny nad Dárfúrem – a že v novém roce nakonec začneme plnit svá krásná slova a své morální závazky. Již nečinně přihlížíme, jak se Zimbabwe, kdysi obilnice Afriky, stala odpadlíkem kontinentu, když se dostala na dno. Kolikrát ještě musíme říct „víckrát už ne“?

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, na téma lidských práv jsem již mnohokrát hovořil, zejména práv žen a dětí, a také na téma zvyšování povědomí občanů Evropské unie o otázkách týkajících se jejich práv nebo boje proti diskriminaci. Musíme také trvat na tom, aby země, které se chtějí připojit k Evropské unii, respektovaly základní lidská práva, v souladu s kodaňskými kritérii, což by mělo kladný dopad na životy milionů lidí v Evropě a po celém světě. Členské státy by měly ukazovat cestu příkladem.

Tato záležitost je nerozlučně spjata s následující otázkou – rád bych vyjádřil své obavy týkající se způsobu, jakým fungují německé služby pro mládež, známé jako *Jugendamt*. V Polsku vyšel nedávno najevo případ matky, která se musela společně se svým synem skrývat před otcem dítěte, německým občanem, protože se bála, že by jí mohl chlapce odvést pryč. Evropská komise by měla takové aktivity těchto služeb prošetřit, aby posoudila, zda dodržují normy stanovené Evropskou unií.

Marek Aleksander Czarnecki (ALDE). – (PL) Paní předsedající, demokracie v Evropě je založena na zajišťování účinné ochrany základních práv a péče o jejich prosazování. Tato činnost hraje důležitou úlohu při konsolidaci evropského prostoru svobody, bezpečí a spravedlnosti. Potřeba zajistit ochranu základních práv vychází ze společných ústavních tradic v členských státech, Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a také jiných právních předpisů v oblasti mezinárodního práva.

Zastávám názor, že by se všechny evropské politické cíle měly zaměřit na obhajování základních práv, která jsou zakotvena v Lisabonské smlouvě. Rád bych také zdůraznil, že nemůžeme omezovat své politické aktivity v oblasti základních práv na případy, které nejvíce přitahují pozornost veřejnosti. Pro zachování důvěryhodnosti Evropské unie ve světě je důležité, abychom se ve své zahraniční i domácí politice vyhnuli dvojím měřítkům.

Milan Horáček (Verts/ALE). – (DE) Paní předsedající, tato komplexní zpráva jasně říká, že kolika případům porušování lidských práv dochází každodenně světe. Šedesát let po prohlášení Všeobecné deklarace lidských práv je tento stav obzvláště alarmující a vyzývá nás ke zdvojnásobení našeho úsilí. Také z tohoto důvodu jsem zastáncem povýšení statusu Podvýboru pro lidská práva na úplný výbor.

Dnes jsme udělili Sacharovovu cenu panu Chu Ťiaovi, který je bojovníkem za lidská práva a životní prostředí v Číně. Protože je ve vězení, nemohl si cenu převzít osobně. To je pro Čínu ostuda. Kromě toho bude tento Parlament zítra rokovat o lidských právech v Rusku. Naše vztahy s oběma těmito zeměmi musí přiřadit větší význam nejenom hospodářským zájmům, ale také, a to zejména, lidským právům.

Žádáme svobodu pro pana Chu Ťia v Číně a pana Michaila Chodorkovského v Rusku.

Jim Allister (NI). – Paní předsedající, v rozpravě o právech homosexuálů musím nutně vyjádřit svůj pocit, že se naprosto opomíjí porušování svobody vyjadřování mnoha osob, zejména svobody vyjádřit náboženské přesvědčení k tomuto tématu.

Lidé víry, kteří přijímají učení Bible k tématu homosexuality, jsou očerňováni, ba persekvováni za to, že se odváží vyjádřit své názory svědomí a přesvědčení. Ve Švédsku jsme viděli pastora, který byl soudně stíhán za citování Bible. V mé zemi byl zakázán inzerát vydaný jednou církví, ve kterém se přednášelo Písmo svaté.

Přesto v průvodu Gay Pride, který se konal minulý rok v Belfastu, mohl být nesen plakát hlásající „Ježíš je buzna“ a pro to, aby se řešil tento pobuřující zločin z nenávisti, nebylo podniknuto nic. Proč? Protože mi připadá, že práva této rozmazlované skupiny jsou vyzdvihována nad práva všech ostatních, a to je špatné.

Marios Matsakis (ALDE). - Paní předsedající, rád bych nadnesl téma, které se zdá být v orgánech Evropské unie prohlášeno za tabu, a to je téma kolonizace. Mluvím o koloniích držených členy Evropské unie, například Británií a Francií, které mají mezi sebou tucty kolonií po celém světě, dvě z nich v mé vlastní zemi, na Kypru, přesto tito lidé nemají žádná demokratická práva volit vlády, které jim vládou. Většina z nich vládou guvernéři jmenovaní například anglickou královnou. Pokaždé, když položím otázku paní Ferrero-Waldnerové nebo komukoliv jinému, zavírají oči, zavírají ústa a ucpávají si uši a žádnou pořádnou odpověď mi nedají.

Paní komisařko, vyzývám vás, abyste mi dnes na tomto místě odpověděla, zda schvalujete, aby členské státy Evropské unie měly ve 21. století ve světě kolonie?

Benita Ferrero-Waldner, členka Komise. – Paní předsedající, dovolu mi nejprve říci, že chápu potíže, které naší kolegyni, paní Ramě Yadeové, brání se sem dostat. Včera jsem sama musela čekat pět hodin na svůj let do Štrasburku. Možná má stejné problémy, tak s ní prosím mějte trpělivost – koneckonců se jedná o *událost vyšší moci*.

(Poznámka z pléna: „Cirkus na kolečkách!“)

Pět hodin opravdu není nic běžného. Říkám jenom, že nevím přesně, co se jí stalo, ale tohle se stalo mně a já byla moc ráda, že jsem včera neměla domluvenou žádnou schůzku, protože se mi mohlo přihodit to samé. Jenom jsem chtěla v této věci vyjádřit svoji solidaritu.

Zadruhé tento dialog o lidských právech a zpráva o lidských právech jsou jednou z našich hlavních starostí. Ráda bych vám jenom ukázala novou zprávu Evropské unie. Když jsem začínala jako komisařka, měli jsme, Rada i Komise, samostatné zprávy a já vám nyní s radostí mohu ukázat, že Rada a Komise napsaly tuto zprávu společně. Autory úvodního slova jsou Bernard Kouchner, Javier Solana a já. Myslím, že je velmi důležité ukázat, že jsme tady a skutečně pracujeme společně.

Jak jsem uvedla ve svých poznámkách na úvod, velmi se snažíme jít vpřed po cestě prosazování lidských práv. Víme ale také, že sklenice může být napůl plná nebo napůl prázdná. Ještě je třeba toho mnoho vykonat a bylo velice dojemné vidět zde dnes dopoledne tolik ochránců lidských práv. Mluvila jsem o Eleně Bonnerové, ale mohla jsem mluvit o komkoliv z nich, a také videozáznam manželky pana Chu Ťia byl velice dojemný – prokázala velkou odvahu.

Ráda bych odpověděla na některé z otázek. Nemohu zodpovědět jménem Komise každou otázku, ale budu mluvit tak dopodrobna, jak to bude možné.

Zprv k trestu smrti mi dovolu říci, že jsem se tímto tématem zabývala velice energicky. Jsem zcela proti trestu smrti a v průběhu celého tohoto roku jsme v OSN poskytovali vydatnou podporu rezoluci o moratoriu ve více zemích. Ale ano, tento problém stále existuje – stále ještě malý počet zemí popravy provádí – Irán na jedné straně, bohužel také Čína a mnoho dalších. Musíme v boji proti tomu pokračovat tím, že budeme o této otázce mluvit během každého dialogu. Je nanejvýš důležité, abychom to dělali – každý popravený člověk je jeden člověk popravený zbytečně navíc.

Dovolte mi v tomto kontextu říci, že jsme všichni pracovali na tom, aby nedošlo k popravě pana Wo Wej-chana. Bohužel byl popraven právě v den, kdy se konal dialog Evropské unie s Čínou o lidských právech. Byl to strašný příklad nenaslouchání jeden druhému.

Zadruhé mi dovolu uvést na adresu pana Agnoletta, že doložky o lidských právech jsou skutečně velmi důležité. Členské státy a Komise právě v této chvíli provádějí rozsáhlý přezkum politiky Evropské unie o standardních politických doložkách v externích dohodách obecně, aby našly správnou střední cestu mezi klíčovými, „nedotknutelnými“ principy Evropské unie na jedné straně a na straně druhé potřebou určité flexibility při vyjednávání o různých částech, protože je třeba, abychom usilovali o dohodu.

Tento přezkum pokračuje. Bylo by trochu předčasné, kdybych v této fázi komentovala výsledek, protože jsme ještě nedospěli ke konečnému výstupu, ale využívání doložky o lidských právech je jednou z otázek,

kteřá se pečlivě zvažuje. Ale politické doložky ve všech politických dohodách a v obchodních a odvětvových dohodách různého druhu existují a musí existovat.

Můj další bod se týká Rady pro lidská práva. Paní Andriksen, souhlasím, že by zde mohlo být mnohé zlepšeno, a proto budeme muset trvat na tom, abychom měli zvláštní zpravodaje a možná také rezoluce týkající se jednotlivých zemí. Myslím, že by to mohlo pomoci. Za velmi pozitivní považuji také, že jsou všechny země důkladně prošetřovány každé čtyři roky a že se také angažuje občanská společnost. Musím říci, že podle naší dosavadní zkušenosti byly země poměrně seriózně připraveny. To je cosi pozitivního a existuje a měla by pokračovat diskuse, která jde do hloubky. Všichni víme, že věci nejsou dokonalé, ale můžeme jít dál a dosahovat dalších zlepšení.

Dovolte mi říci pár slov k Číně a lidským právům. Jako komisařka odpovědná za vztahy s Čínou a jinými zeměmi jsem vždy velice otevřená budování silného vztahu s Čínou na základě vzájemného respektu. Musím vám ale také říci, že mi dělá starosti to, co vnímám jako přitvrzení postoje, který Čína zaujímá k lidským právům, jak je vidět na popravě pana Wo Wej-chana v den dialogu o lidských právech.

Potvrzují to i zprávy, které jsme slyšeli dnes a v nedávné době, jako je potlačení demonstrací, které se konaly v Pekingu k 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv – předsednictví k tomu vydalo prohlášení; blokování zahraničních serverů – například internetových stránek BBC – a velmi negativní zpráva Výboru OSN proti mučení před třemi týdny.

Ráda bych také navázala na slova paní Ceng Ťin-jen, manželky pana Chu-Ťia, z dnešního dopoledne, která uvedla, že Čína postupuje velkými kroky směrem k otevřené a demokratické společnosti. Myslím, že tento pohyb pokračuje. Existuje ještě mnoho jiných záležitostí; Čína toho za poslední roky mnoho udělala například v oblasti pracovního práva. Je důležité, že došlo k určitému pokroku, ale mnoho jiných problémů přetrvává, zejména pokud jde o realizaci. Někdy, dokonce i když mají záležitosti písemnou formu, jak jsme dnes slyšeli, mnoho z nich je stále ještě třeba realizovat.

Proto znovu opakuji, že musíme být připraveni například poskytovat odborné poradenství k dalším legislativním reformám. Jak řekl pan předseda Pöttering, Čína je velká země. Máme mnoho společných zájmů a je třeba, abychom spolupracovali, ale myslím si, že bychom my, Evropská unie, neměli přijímat uspěchaná rozhodnutí. Musíme se zamyslet nad nedávnými negativními signály, které Čína vyslala ohledně lidských práv a které poškozují naši vzájemnou důvěru. Myslím, že je nyní na Číně, aby vyslala nějaké pozitivní signály, a tuto důvěru tak obnovila.

Pokud se týká Guantánama, v mnoha rozpravách vedených v tomto Parlamentu, kterých jsem se také zúčastnila, jsme opakovaně vyzývali k uzavření Guantánama. Přirozeně také vítáme prohlášení zvoleného prezidenta Baracka Obamy, že přijme opatření k rychlému uzavření této věznice.

Přejeme si spolupracovat s vládou USA, abychom našli způsoby, jak řešit praktické otázky, které nastanou při uzavření Guantánama, jako je přesídlení vězňů do třetích zemí. Například Evropská unie nedávno vyjádřila své obavy týkající se utajovaného věznění a my doufáme, že se zvolený prezident bude později touto záležitostí zabývat a členské státy budou schopny podat odpověď. Za členské státy jako takové mluvit nemohu.

K situaci na Středním Východě, zejména v Gaze – velice lituji, že v posledních dnech došlo k obnovení násilí. Oněch pět měsíců klidu, kterého bylo dosaženo díky dočasnému příměří, bylo bohužel příliš krátkých, ale byly velice vítané. Bylo velice těžké sledovat návrat k násilí. Odsoudili jsme nedávné raketové útoky z Gazy, ale zároveň jsme dosoudili také uzavření přechodů.

Já sama jsem požádala velvyslance Izraele, aby se dostavil ke mně do kanceláře. Jasně jsem vyjádřila své obavy týkající se otázky Gazy. Nemohli jsme poskytnout pohonné hmoty, které běžně dotujeme, nemohli jsme umožnit UNRWA, aby dělali, co běžně dělají. Především jsem byla v New Yorku a o tomto tématu jsme hovořili s panem Pan Ki-munem, generálním tajemníkem OSN. Předseda Rady Kouchner a já jsme napsali dopis izraelským úřadům, abychom rozhýbali finanční podporu. Situaci velmi intenzivně monitorujeme. Bohužel to není vůbec jednoduché a my ve všech našich rozhovorech a konzultacích tyto záležitosti vždy zmiňujeme.

Nyní bych ráda řekla něco ke konzistentnosti mezi vnější a vnitřní politikou, která byla zmíněna. Ano, myslím, že je to pravda. To je bod, který musíme přijmout. Chopil se ho Jacques Barrot. Pokusil se jít dál v otázce migrace způsobem, který si mnohem více všímá lidských práv. Myslím, že to posiluje naši důvěryhodnost, ale hodně je to také v kompetenci členských států, což znamená, že to není tak jednoduché.

Zdravím státní tajemnici, paní Ramu Yadeovou.

Mohu jenom říci, že rozhovory o lidských právech jsou reciproční – to znamená, že se také potýkáme s otázkami lidských práv v Evropské unii a máme také odborníky na spravedlnost, svobodu a bezpečnost v různých členských státech.

Také komisař OSN pro lidská práva počítá s vytvořením kanceláře v Bruselu, takže se snažíme posílit konzistentnost mezi vnější a vnitřní politikou.

Zde skončím. Lituji, že se nemohu nijak vyjádřit ke kolonizaci. To je záležitost členských států. Víte to velmi dobře.

(Poznámka Mariose Matsakise)

Lituji, ale otevírat tuto otázku není v kompetenci Komise.

Rama Yade, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jsem velice potěšena, že mohu zastupovat francouzské předsednictví Rady Evropské unie a povědět vám o pokroku, kterého bylo dosaženo za poslední měsíce v oblasti lidských práv.

Protože jste na to poukázali, ráda bych se zaměřila konkrétně na hlavní úlohu obecných zásad, které slouží jako průvodce pro konkrétní akci Evropské unie.

Při letošních oslavách dvacátého výročí Deklarace OSN o obráncích lidských práv je třeba si připomenout, že se Evropská unie obzvláště mobilizovala a vystupňovala své činnosti ve prospěch obránců lidských práv, ať už prostřednictvím akce nebo veřejných prohlášení. Evropská unie také aktualizovala své vlastní obecné zásady k této otázce, aby posílila svoji podporu mužům a ženám, kteří každý den bojují za zachování obecné platnosti lidských práv.

Kromě stávajících záležitostí jsme letos vytvořili návrh obecných zásad o násilí a diskriminaci na ženách.

Jsem potěšena, že s nimi jsou poslanci tohoto Parlamentu spokojeni. Rada tyto obecné zásady přijala 8. prosince. Byla to jedna z priorit francouzského předsednictví Unie.

Ve stejném duchu bych také ráda uvítala, že Rada přijala nové dokumenty o uplatňování rezolucí č. 1325 a 1820 Rady bezpečnosti OSN, které umožní, aby se činnosti prováděné v rámci zahraniční politiky, bezpečnostní politiky a obranné politiky pevně chopily problému sexuálního násilí během ozbrojených konfliktů, ale aby také posílily aktivní účast žen při rekonstrukci společností vycházejících z konfliktu.

Zpráva za rok 2008, kterou Unie vydala a která uvádí opatření přijatá Evropskou unií a její úspěchy, se také týká boje proti trestu smrti. Proto byla rezoluce, která byla nadregionální, ale předložená na podnět Evropské unie, vyzývající k uplatnění všeobecného moratoria na trest smrti, přijata Valným shromážděním OSN v prosinci roku 2007. Tento úspěch byl právě nyní rozšířen o novou rezoluci, která byla přijata pohodlnou většinou na právě probíhajícím 63. zasedání Valného shromáždění, a v podstatě navazuje na stejné téma.

Evropská unie také vede okolo 30 rozhovorů a konzultací o lidských právech se třetími zeměmi, včetně Číny, zemí střední Asie a Africké unie, a v posledních šesti měsících byly zahájeny nové rozhovory.

Zpráva Unie také vytyčuje obzvláště aktivní roli Evropské unie v kompetentních mezinárodních fórech o lidských právech, to znamená ve Třetím výboru Valného shromáždění OSN nebo v Radě pro lidská práva.

A pokud se týká otázky Dárfúru, Barmy nebo potravinové krize, Rada pro lidská práva úspěšně prokázala svoji akceschopnost, i když je třeba ještě mnoho vykonat k posílení její důvěryhodnosti a účinnosti.

Vím, že váš Výbor pro zahraniční záležitosti na začátku prosince přijal zprávu paní Andriksenové, která se zastává posílení Rady pro lidská práva a zejména role, kterou v ní hraje Evropská unie. Mohu vás ujistit, že Rada tuto vizi sdílí.

Obdobně musíme být i nadále obzvláště opatrní, aby se Rada pro lidská práva a jiná multilaterální fóra nestala konceptuálními trojskými koni, kteří by podkopávali všeobecnou platnost lidských práv. Evropská unie, která se angažovala v procesu monitorování Konference o rasizmu, která se konala v Durbanu v roce 2001, takto bude neobyčejně opatrná, aby tento proces nevedl k přepracování textů, které již byly dohodnuty a přijaty, nebo k uznání konceptů, jako je očerňování náboženství, k újmě svobody projevu. Buďte prosím ujištěni, že Evropská unie v tomto bodě nebude uhýbat.

Je ještě jedna záležitost, o které bych ráda hovořila, a to je boj proti beztrestnosti. Víte, že si letos připomínáme desáté výročí přijetí Římského statutu Mezinárodního trestního soudu. Je proto důležité, abychom ve jménu

evropských hodnot znovu potvrdili své odhodlání bojovat proti beztrestnosti, protože bez spravedlnosti není míru. Právě to Evropská unie bez zaváhání potvrzuje nabídkou své politické a finanční podpory mezinárodní trestní spravedlnosti, ad hoc tribunálům nebo Mezinárodnímu trestnímu soudu. Evropská unie proto vedla osvětové kampaně ve třetích zemích, aby dodržovaly Římský statut nebo přijaly prohlášení znovu zdůrazňující závazek soudánské vlády plně spolupracovat s Mezinárodním trestním soudem.

Na závěr svého projevu bych se ráda dotkla otázky zrušení trestnosti homosexuality. Zítra cestuji do New Yorku, kam s sebou vezu tento návrh, podpořený mnoha národy Evropy, který vyzývá k všeobecnému zrušení trestnosti homosexuality.

Ráda bych vám, dámy a pánové, připomněla, že homosexualita je i nadále posuzována jako zločin v 90 zemích světa a v šesti z nich je trestně postihnutelná trestem smrti. To znamená, že muži a ženy nemohou svobodně vyjadřovat svoji sexuální identitu, aniž by riskovali vězení nebo předvolání před soud. Proto můžeme být hrdí na tento podnět, se kterým v minulosti přišlo Norsko v roce 2006, a já proto zítra cestuji do New Yorku, abych nás zastupovala při dokončení tohoto textu a poměřila naši podporu s nadějí, že získáme více než před dvěma lety. V tomto bodě skutečně uvidíme, zda náš podnět podpoří co nejvíce států.

Než budeme pokračovat v našich rozpravách, ráda bych se vám, paní předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, omluvila za svůj pozdní příchod. Letadlo, kterým jsem cestovala, vzletlo se zpožděním, a proto jsem se opozdila. Je mi to skutečně líto, ale mám dojem, že nám pokračování našich rozprav umožní výměny názorů, které budou ještě vydatnější.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 142 jednacího řádu)

Tunne Kelam (PPE-DE), písemně. – Systematické přihlížení k lidským právům bylo v posledních letech klíčovou otázkou. Vítám také začlenění evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP) do tohoto procesu. Je skutečně zásadní, aby se lidská práva brala v úvahu při každé akci Evropské unie.

Nicméně je třeba zdůraznit, že systematické přihlížení k lidským právům ve vztazích se třetími zeměmi by mělo platit pro každého partnera EU bez výjimky. Mohu zmínit jeden z posledních případů, kdy byla lidská práva začleněna do obchodní dohody s Černou Horou. Zároveň vaše zpráva zdůrazňuje, že v Číně, Rusku, Íránu a jiných zemích nadále dennodenně dochází k systematickému a znepokojivému porušování lidských práv, přesto se ale tyto skutečnosti neberou opravdově v úvahu, když se rozvíjejí hospodářské vztahy s takovými státy. Je nepřijatelné, aby se stejná pravidla uplatňovala v různých případech různě.

Proto důrazně a naléhavě vyzývám Radu a Komisi, aby k lidským právům systematicky přihlížely ve všech záležitostech vyjednávaných s Čínou, Ruskem, Íránem a jinými zeměmi. Bohužel musíme dojít k závěru, že ruská strana nebere například rozhovor o lidských právech vážně. Vyzývám orgány EU, aby při zastupování a obraně klíčových hodnot Unie kdekoli ve světě vystupovaly s náročností a důsledností.

Katalin Lévai (PSE), písemně. – (HU) Vítám poslední zprávu Komise o lidských právech. Zprvč protože část, která se zabývá ochranou menšin, věnuje pozornost také největší nadnárodní menšině Evropy, Romům. Shledávám ale také zajímavým, že přestože se rasistické útoky a jiné etnické motivované zločiny v západní a střední Evropě také stupňují, zpráva se soustředí především na Balkán, tedy na jihovýchodní Evropu. Mnoho práce je třeba vykonat nejenom v zemích, které aspirují na připojení k Evropské unii, ale také na našem domácím území. Navíc si myslím, že stále ještě nemáme přeshraniční iniciativu, která by přicházela se souhrnným řešením obav nadnárodních menšin. Podle mého názoru by si přezkoumání práv 10 milionů lidí zasloužilo v této zprávě dokonce samostatnou kapitolu, s důrazem na to, že nehovoříme o jedné homogenní etnické skupině. Lituji také, že chybí studie o sociálním dopadu hospodářské krize, protože v takových případech jsou vždy ohroženy právě zranitelné sociální skupiny. Mám však za to, že si pozornost nyní zaslouží rozpracování otázek osob s postižením v Evropě. Je chvályhodné, že Komise nyní pracuje na návrhu rozhodnutí Rady o přijetí Úmluvy OSN o právech osob s postižením ze dne 8. srpna 2008 a jejího opčního protokolu. Úmluva, pokud se týká jejího obsahu, představuje významnou změnu, protože se zabývá postižením nejenom jako sociální a zdravotní otázkou, ale také jako právní a otázkou lidských práv. Tento dokument usnadní život 650 milionům lidí s postižením po celém světě, z nichž 50 milionů tvoří Evropané. Považuji za důležité, že bychom měli prosazovat, chránit a garantovat plné a rovnocenné dodržování všech lidských práv a svobod našich spoluobčanů, kteří žijí s postižením.

Sirpa Pietikäinen (PPE-DE), písemně. – (FI) Evropská unie je jedním z hlavních mezinárodních činitelů v oblasti lidských práv. Unie odvádí značnou práci, když vystupuje jménem lidských práv, poskytuje rozvojovou

pomoc a chrání hodnoty demokracie. Výroční zpráva EU o lidských právech, která byla právě zveřejněna, se zabývá multifunkční prací Unie v oblasti lidských práv.

Zpráva Evropské unie o lidských právech za rok 2008 zmiňuje mnoho pozitivních kroků, které byly učiněny k upevnění lidských práv po celém světě. Tyto kroky jsou ale bohužel stále ještě malé v porovnání s celkovou situací a zbývá vykonat ještě velmi mnoho práce, aby se základní lidská práva mohla stát po celém světě stejnou realitou.

Generální tajemník OSN, pan Pan Ki-mun, nám minulý týden připomenul, když hovořil o 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv vyhlášené OSN, že deklarace lidských práv je stejně tak velmi potřebná dnes, jako byla v době svého sepsání v roce 1948. Řekl: „Výzvy, před kterými dnes stojíme, jsou stejně znepokojivé jako ty, se kterými byli konfrontováni tvůrci deklarace.“

Navzdory této důležité práci by se Evropská unie skutečně měla pozastavit a vážně prošetřit své akce v oblasti lidských práv. Její politice lidských práv bohužel stále ještě chybí druh odhodlání, soudržnosti a důslednosti, který se očekává od silného aktéra na poli lidských práv.

Na mezinárodní aréně by se mělo zastavit postupné oslabování lidských práv. Evropská unie má jako unie států založená na hodnotách zvláštní povinnost zajistit upevnování lidských práv po celém světě. Samotné deklarace, bez konkrétních akcí, jsou prázdná slova.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ MORGANTINI

Místopředsedkyně

14. Situace v oblasti základních práv v Evropské unii (2004-2008) – Evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o:

- zprávě (A6-0479/2008), kterou předložil Giusto Catania jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o situaci v oblasti základních práv v Evropské unii v letech 2004-2008 (2007/2145(INI)),

otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položil Gérard Deprez jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Radě, k evropskému prostoru svobody, bezpečnosti a práva: pokrok dosažený v roce 2008 (O-0128/2008 – B6-0489/2008),

otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položil pan Deprez jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci Radě, k pokroku dosaženému v oblasti evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva v roce 2008 (O-0133/2008 – B6-0494/2008).

Giusto Catania, zpravodaj. – (IT) Paní předsedající, paní úřadující předsedkyně Rady, pane komisaři, dámy a pánové, před 60 lety zahájila Všeobecná deklarace lidských práv skutečnou celosvětovou revoluci. Potvrdila prorockou myšlenku filosofa Immanuela Kanta, podle nějž by porušování práva v jedné zemi mělo být jako takové vnímáno v jakékoli jiné části světa.

Revoluce v oblasti lidských práv postavila před mezinárodní společností dva úzce propojené koncepty. Podle prvního z nich se nemůže a nesmí rozlišovat mezi občany a cizinci, muži a ženami, bílými a černými, křesťany a židy, muslimy a nemuslimy, věřícími a nevěřícími. Stručně řečeno, tento první koncept potvrzuje, že při uplatňování svých práv jsou si všichni rovni. Podle druhého konceptu je lidstvo samo zárukou důstojnosti, a proto se s nikým nesmí zacházet nedůstojně, a to ani s těmi nejhoršími zločinci. Jak říká sám Kant, nemůžeme zlosynovi upřít úctu, již si zaslouží jako člověk.

Evropská unie je považována za hlavní domovinu či svatyni ochrany lidských práv. Účinná ochrana a podpora základních práv musí být úhlavním kamenem demokracie v Evropě. Provádění základních práv musí být cílem všech evropských politik a orgány EU je za tímto účelem musejí aktivně podporovat, chránit a plně je zohledňovat při tvorbě a přijímání právních předpisů, v čemž jim je nápomocna Agentura pro základní práva. Díky této agentuře může být Listina základních práv EU účinná a zároveň může agentura zajistit dodržování systému zřízeného Evropskou úmluvou o ochraně lidských práv a základních svobod.

Bohužel v Evropské unii se nám ne vždy dařilo zajišťovat ochranu a podporu základních práv pomocí politik zvolených vládami a legislativních činností parlamentů. Evropský parlament již šest let nepřijal žádnou

zprávu o postavení základních práv v Evropské unii, přestože vždy velmi rychle poukazujeme na porušování základních práv za našimi hranicemi. Nemůžeme jen upozorňovat, i když právem, na Guantánamo, Abú Ghrajb, porušování práv v Kolumbii a v Číně a pomíjet porušování práva, k němuž dochází v našich vlastních zemích.

Souhlasím s tím, co dnes řekla komisařka Ferrero-Waldnerová – musíme zajistit konsistenci mezi vnitřními a vnějšími politikami Evropské unie. Podrobná analýza stavu základních práv v Evropské unii nejspíš potvrdí nevídané zjištění, že v Evropě jsou lidská práva často chráněna jen na papíře. K podpoře tohoto tvrzení se stačí podívat na podmínky, v nichž žijí vysídlené osoby, národnostní menšiny, Romové, osoby bez státní příslušnosti, uprchlíci, žadatelé o azyl a přistěhovalci, kteří přišli z ekonomických důvodů.

Zítřka je Mezinárodní den migrantů a úmluvu OSN stále ještě neratifikoval ani jeden členský stát. V posledních letech jsme zkoumali zhoršující se stav správních středisek pro přistěhovalce, která jsou z hlediska právních i životních podmínek skutečnými černými dírami, v nichž se s muži a ženami často zachází nelidským a ponižujícím způsobem bez předepsaných právních pojištění, což umožňují právní předpisy, jež jsou často nepřijatelné a zároveň otevírají cestu ke zneužívání pravomoci a beztrestnosti.

Stav lidských práv v Evropské unii zdaleka není uspokojivý, což je uvedeno i ve výroční zprávě Amnesty International. Proto se musíme snažit vyvíjet aktivní politiku, abychom předešli systematickému porušování práv – ta musejí být oficiálně zaručena a definována jako neporušitelná.

Z těchto důvodů vyzýváme Radu (a na tomto místě plně využívám přítomnosti státní tajemnice), aby do budoucích výročních zpráv o lidských právech ve světě zahrnula nejen analýzu celosvětové situace, nýbrž i analýzu jednotlivých členských států tak, abychom mohli – a už končím, paní předsedající – zabránit tomu, že se bude různým zemím měřit dvojím metrem. Jakou Evropu chceme? To je otázka, na niž se tato zpráva, pro kterou jsem měl tu čest být zpravodajem, snaží odpovědět.

Gérard Deprez, autor. – (FR) Paní předsedající, paní Yadeová, pane Barrote, dámy a pánové, dnes se koná poslední rozprava tohoto volebního období o pokroku dosaženém v oblasti evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva. S obsahem této otázky k ústnímu zodpovězení jsem seznámil Komisi i předsednictví Rady a těch pár minut, které mi byly vyčleněny, tedy nebudu ztrácet jeho parafrázováním. Paní předsedající, právě tuto dobu, kdy nás město Štrasburk zve k oslavám Vánoc ve svátečním duchu, bych rád využil k předání několika dárků.

Jsem rád, že první dárek mohu předat francouzskému předsednictví Rady, ani ne tak za jeho vzornou docházku nebo dochvilnost, ale obecně za kvalitní přípravu, jakou předsednictví věnovalo svým stykům s Parlamentem, za předvedené odborné znalosti a zejména za vynikající práci spolupracovníků jednotlivých ministrů, kteří se účastnili citlivých jednání s Evropským parlamentem. Zvláštní dík patří panu Jouyetovi, jehož věrlosti, profesionality a schopnosti si všichni poslanci tohoto Parlamentu bez rozdílu váží.

Svůj druhý dárek bych chtěl předat panu Barrotovi. Je místopředsdou Komise, výtečně si vedl ve své předcházející roli a na žádost předsedy Komise, a aby ušetřil Komisi vážných politických problémů, které by mohly nastat s náhradou pana Frattiniho, souhlasil s tím, že bez přípravy převezme jednu z nejsložitějších a nejcitlivějších portfejí Komise. Pane komisaři, Jacquesi, za necelý rok sis dokázal nejen osvojit mimořádně složitou problematiku, nýbrž také zanechat po sobě stopu, jak je vidět z návrhů, které nám byly nedávno předloženy k novým hlavním směrům azylové politiky.

Můj třetí dárek je určen pro kolegy poslance, kteří jsou ve většině případů dokonalými profesionály, zaníceně pracujícími na příslušných tématech, někteří z nich jsou doslova závislí na práci a pár jsou takové osobnosti, že k nim já i kolegové vzhlížíme s úctou a zalíbením.

Svůj poslední dárek věnuji jak našim spolupracovníkům ze sekretariátu (Emilio De Capitani je zde, ale neposlouchá), tak spolupracovníkům politických skupin a také asistentům jednotlivých poslanců, jejichž nadšení, oddanost a šikovnost mají lví podíl na úspěchu naší práce.

Po předání dárků začnu hodnotit. Je nepochybné, paní předsedající, že evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva zaznamenal za necelých deset let obrovský rozvoj. Ze zcela zárodečného stavu v roce 1999 – připomínám, že původním cílem programu z Tampere bylo položit základy spolupráce mezi členskými státy a podpořit vzájemné uznávání soudních rozhodnutí – se oblast svobody, bezpečnosti a práva dále rozvinula díky Haagskému programu, který posílil základnu Společenství.

Na tomto dvojím základě a pod tlakem dramatických událostí v zahraničí – nechci hovořit o atentátech, jež nás tolik znepokojily a způsobily tolik obětí a neštěstí – zaznamenaly mnohé politiky pozoruhodný pokrok:

boj proti terorismu a závažné trestné činnosti, boj proti nezákonnému přistěhovalectví, boj proti rasismu a xenofobii a boj proti drogám a závislosti na drogách.

Nechci nás všechny – Radu, Komisi a Parlament – kritizovat, když řeknu, že v posledních deseti letech byl náš přístup veden především – neříkám výhradně – obranným reflexem, vyvolaným jednak dramatickými událostmi, které jsem právě připomněl, jednak oprávněnými očekáváními našich občanů stran bezpečnosti.

V poslední době se nicméně začal postupně rýsovat jiný přístup, který jde méně defenzivní cestou, je veden snahou o pozitivnější pohled na věc a více se zaměřuje na prostor, jež chceme společně vytvořit. Právě proto Lisabonská smlouva, jak víte, dává Chartě základních práv závaznou povahu. Právě proto bylo rozhodnuto, že se vídeňská observatoř změní na Agenturu pro základní práva. Právě proto pakt o přistěhovalectví a azylu, aniž by zanedbal obranné a bezpečnostní potřeby, nastolil cestu k otevřenější politice, která se soustředí na aktivní řízení migračních toků a na pokrok v oblasti partnerství.

Nyní, paní předsedající, bych chtěl od dárků a hodnocení přejít k výzvě, již musíme společně čelit, a k novým hlavním směrům, z nichž by měl vycházet Stockholmský program, který, jak pevně doufám, bude prováděn na základě Lisabonské smlouvy, která snad konečně bude ratifikována.

Jelikož nemám dost času, přednesu jediný závěr. Nesmíme se nechat vést strachem našich spoluobčanů nebo nás samotných. Musíme být vedeni především svými hodnotami, které je třeba spojit s objektivní analýzou rizik, jež před námi stojí. Doufám, že právě v tomto duchu bude sepsován Stockholmský program a že jej společně naplníme.

Rama Yade, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zpráva pana Catanii je pozoruhodnou prací, která načrtává rozsáhlý obrázek stavu lidských práv v Evropské unii. Obsahuje celou řadu velmi užitečných doporučení, jež se týkají institucionálních i věcných aspektů problematiky lidských práv. Některá z těchto doporučení se týkají Komise – a nechám ji, aby na ně sama zareagovala.

Soustředím se asi jen na některá témata, o nichž se hovořilo. Mám na mysli například Agenturu Evropské unie pro základní práva. Evropské agentuře se vytyká příliš úzký mandát, protože se omezuje na první ze tří pilířů Evropské unie. Považuji za užitečné v této souvislosti připomenout, že existuje doložka o přezkumu mandátu agentury nejpozději k 31. prosinci 2009, na jejímž základě bude možné na návrh Komise rozšířit mandát i na třetí pilíř.

Na druhé straně mají veškeré evropské orgány a všechny členské státy možnost dobrovolně požádat agenturu o stanovisko, s přihlédnutím k pravomocím všech stran. V této souvislosti Rada zastoupená francouzským předsednictvím dne 3. září vůbec poprvé požádala agenturu o stanovisko k návrhu rámcového rozhodnutí o používání údajů o cestujících donucovacími orgány členských států, které spadá do třetího pilíře Evropské unie.

Rada se tak snažila ukázat, jak velký význam přikládá otázce lidských práv.

Dále bych se chtěla podívat na otázku přistěhovačů a uprchlíků. Bylo předloženo velké množství návrhů, do zprávy byla začleněna konkrétní opatření v oblasti migrace a já mohu jen připomenout, že slovy Evropského paktu o azylu a přistěhovalectví Evropská rada slavnostně prohlašuje, že migrační a azylové politiky musejí být v souladu s mezinárodněprávními normami, zejména s těmi, které se dotýkají lidských práv, lidské důstojnosti a uprchlíků.

Chci se zmínit ještě o třetím bodu uvedeném ve zprávě – o právech dětí. Jak bych mohla nesouhlasit s vašimi závěry, které odsuzují násilí na dětech ve všech podobách, které zmiňují vymýcení dětské práce, nutnost věnovat pozornost romským dětem a poskytovat pomoc dětem obecně. Beru na vědomí, že podle zprávy by zadržování nezletilých pachatelů mělo být pouze krajním opatřením a že existují alternativní opatření.

Tato zpráva zdůrazňuje mnoho dalších otázek, já se však nemůžu zastavit u všech. Chci každopádně skončit ve velmi pozitivním duchu, a sama z toho mám zvláštní radost – chci totiž oznámit, že rámcové rozhodnutí Rady o boji proti některým formám rasismu a xenofobie podle trestního práva, na něž zpráva odkazovala, bylo formálně přijato Radou ve složení pro spravedlnost a vnitřní věci dne 28. listopadu 2008 po sedmi letech dlouhých diskusí.

V reakci na slova pana poslance Depreze bych vám nejprve chtěla poděkovat za blahopřání, která jste pronesli na adresu francouzského předsednictví Evropské unie. Věřte, že nám to udělalo velkou radost. Prezident Sarkozy chtěl takto, svou činností, vedením předsednictví, které nakonec bylo předsednictvím krizovým, jak ukázala krize v Gruzii a finanční krize, dokázat, že politická Evropa je zpátky. Vaše přijetí nás velmi

potěšilo a je nyní na nás, abychom zase poděkovali vám, dámy a pánové, za velmi úzkou spolupráci, která nás během těchto měsíců francouzského předsednictví spojila.

Než se dostanu k otázkám, které jste zde zmínili, chtěla bych nejprve říci dvě věci. Zaprvé, jsem velice citlivá na tematiku dvojího metru, na niž několik z vás poukázalo. Je pravda, že si můžeme klást otázku, jak je vůbec možné hájit lidská práva v zahraničí, za evropskými hranicemi, když jsme leckdy podezříváni, že věnujeme méně pozornosti situaci přímo uvnitř evropských hranic.

To je rozhodně relevantní otázka a já neustále připomínám, že si musíme zamést před vlastním prahem, chceme-li směrem navenek posílit svou důvěryhodnost v oblasti lidských práv. Náš přístup k lidským právům musí být charakterizován odvahou, ale rovněž skromností. Pouze tehdy, budeme-li mít na paměti nedělitelnost lidských práv, budeme mít větší šanci, že nám bude zvenčí nasloucháno.

Někteří z vás také hovořili o udělení Sacharovovy ceny Chu Ťiaovi, z čehož mám pochopitelně velkou radost. Vítám poctu, která byla prokázána tomuto čínskému bloggerovi, jenž se těší podpoře Evropského parlamentu. Podle mě je to skvělé. Sama jsem se aktivně zapojila do obhajoby Chu Ťiaa a doufám, že tato Sacharovova cena povede k pokroku v oblasti lidských práv zejména v Číně.

Chci se nyní vrátit k problémům, o nichž jste hovořil vy, pane Deprezi, a nejprve bych možná řekla, že Rada se v uplynulém roce zavázala k velmi úzké spolupráci s Evropským parlamentem. S Evropským parlamentem a především s výborem LIBE jsme vedli velmi plodný dialog o textech, které by mohly nebo měly být přednostně přijaty s ohledem na institucionální harmonogram.

Předsednictví velmi naléhalo na členské státy, aby dokončily ratifikace, což přispělo k urychlení prací i národních parlamentů a k přijetí mnoha textů, z nichž některé jsou zcela zásadní.

Doufáme, že do konce tohoto volebního období se podaří dokončit některé důležité texty, týkající se například převedení Evropského práva Společenství a příkazu k zajištění důkazů. Tyto texty jako celek by nám měly napomoci provést významné hodnocení Evropské unie v této oblasti.

Také jste si mohli povšimnout, že předsednictví dokončilo nebo značně rozpracovalo mnohé iniciativy, které tento Parlament zařadil mezi své priority.

Co se týče zejména třetího pilíře, předsednictví se snažilo zajistit plnou funkčnost spolurozhodování v oblasti přistěhovalectví a spravedlnosti nebo v oblasti občanskoprávního soudnictví. Jak víte, pokud jde o jednání s třetími zeměmi, předsednictví hájilo myšlenku, že budoucí jednání o výměně údajů se Spojenými státy může probíhat jedině v součinnosti s Evropským parlamentem, což nebylo právě jednoduché.

V těchto oblastech došlo k význačnému pokroku, který však mohl být ještě větší, kdyby se metoda Společenství vztahovala i na oblast svobody, bezpečnosti a práva, spadající pod třetí pilíř.

Ochrana základních práv v evropském prostoru, jenž je právem prostorem svobody, bezpečnosti a práva, je věcí, kterou neztrácíme ze zřetel, a stejně jako vy se i já domnívám, že vývoj v oblasti svobody, bezpečnosti a práva musíme sledovat právě optikou ochrany základních práv.

Pochopitelně mohu jen potvrdit, že Rada hodlá v tomto duchu nadále pracovat, a s většinou vámi přednesených bodů můžeme souhlasit, samozřejmě s přihlédnutím k našemu institucionálnímu kontextu.

Co se týče obnovení návrhu o ochraně procesních práv v trestním řízení, mělo by se příští rok začít diskutovat o akčním plánu na ochranu osob v trestním řízení a bude se pokračovat v hodnocení evropského zatýkacího rozkazu tak, abychom dospěli ke konzistentnímu provádění rámcového rozhodnutí. A Lisabonská smlouva, vstoupí-li v platnost, vdechne tomuto procesu čerstvý vítr, neboť nejen že se z Charty základních práv stane závazný text, ale nová Smlouva navíc umožní institucionální vývoj v oblasti svobody, bezpečnosti a práva.

Mohli bychom hovořit o řadě dalších témat, na které poukazuje zpráva a na které poukazovali poslanci EP v posledních měsících. Myslím, že i v tomto směru bychom mohli pokračovat ještě po rozpravě. Ještě předtím asi nechám pana Barrota (mám to vlastně říkat já, paní předsedající?), aby navázal.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, také já bych rád, a tímto přátelsky zdravím paní ministryni Yadeovou, poděkoval zpravodaji panu Cataniovi a výboru, ale k výboru se ještě dostanu, pane Deprezi.

Vámi předložená zpráva je podrobná a obsažná, jak už uvedlo předsednictví. Pane Catanio, základní práva jsou jádrem evropské integrace a Komise se samozřejmě plně angažuje v podpoře důsledného dodržování těchto práv v praxi.

Ve zprávě zdůrazňujete, že členské státy a orgány ještě musejí učinit velký pokrok. Je pravda, že musíme dále posilovat podporu a uplatňování základních práv uvnitř Unie. Unie musí jít příkladem nejen v zájmu důvěryhodnosti své vnější politiky, nýbrž i v zájmu nastolení důvěry mezi členskými státy, oné vzájemné důvěry, která je nezbytná, má-li opravdu fungovat skutečný prostor svobody, bezpečnosti a práva.

Vaše zpráva předkládá důležitá doporučení a souhlasíme s vámi v tom, že je nutné více kontrolovat, zda jsou legislativní návrhy v souladu s Chartou, zlepšit přijímání migrantů a žadatelů o azyl, zaručit, že v boji proti terorismu se budou plně dodržovat základní práva, zdvojnásobit úsilí v boji proti diskriminaci, zlepšit postavení Romů v celé Evropské unii a já bych k tomu ještě doplnil, že je třeba navázat užší spolupráci s Radou Evropy. Jsem odhodlán se tomu osobně věnovat.

Doporučení a oprávněná kritika by ovšem neměly zastřít skutečné pokroky, jichž Komise a Evropská unie dosáhly na poli základních práv – jak to řekla před chvílkou paní Yadeová. Mám na mysli nedávné přijetí rámcového rozhodnutí o rasismu a xenofobii Radou a přijetí rámcového rozhodnutí o ochraně údajů ve třetím pilíři, i když to považujeme jen za první etapu.

Komise nedávno navrhla nový právní předpis o právu na azyl, který vychází z vůle zajistit vysoký stupeň ochrany. Připomněl jsem členským státům jejich povinnost dodržovat základní práva při provádění směrnice o navrácení nelegálních přistěhovalců a budu to hlídat.

Náš legislativní arzenál doplní nový návrh směrnice o zákazu diskriminace mimo pracoviště. Rovnost mužů a žen, což je oblast, v níž se Evropská unie snaží být na špici, je předmětem návrhu Komise na zlepšení sladění rodinného a pracovního života, který předpokládá prodloužení minimální délky mateřské dovolené.

Samozřejmě, dámy a pánové, je třeba dbát na to, aby základní práva byla součástí našich textů, zároveň je ale třeba prověřovat jejich uplatňování v praxi. Tento úkol je velmi důležitý a chceme-li jej úspěšně splnit, musíme zavést opravdovou strategii dodržování základních práv uvnitř Evropské unie. Budoucí víceletý program, tzv. Stockholmský program, by dle mého názoru měl obsahovat sdělení, které definuje tuto politiku dodržování základních práv uvnitř Unie a vysvětlí možnosti a omezení činnosti Komise na tomto poli.

Základní práva musejí být co nejúčinnější. Nemá smysl pořád vymýšlet nové a nové právní předpisy. Řekl bych, že základní normativní rámec máme – Evropskou úmluvu o lidských právech a Chartu základních práv. Od Rady Evropy teď dostáváme informace o porušování základních práv.

Konečně, jak jste sami zdůraznili, máme nyní nástroj – Agenturu pro základní práva – a paní ministryně připomněla, že agentura podléhá doložce o přezkumu mandátu, který bude proveden koncem příštího roku. Je pravda, že tyto nástroje musíme důsledně využívat.

Zaprvé – pokusím se to shrnout – legislativní činnost Unie musí být bez jakékoli chybičky. Musíme zajistit systematickou a přísnou kontrolu souladu evropských právních předpisů s Chartou základních práv.

V roce 2005 Komise definovala metodiku kontroly souladu návrhů s předpisy a musíme ještě posílit uplatňování, používání této metodiky. Je opravdu zapotřebí, abychom během celého legislativního postupu měli na paměti dodržování těchto základních práv.

A dále je samozřejmě nutné intervenovat v případech potřeby u členských států. V budoucím Stockholmském programu chci řádně vysvětlit přístup Komise k takovým intervencím. V souladu s pravomocemi, které nám vymezuje Smlouva, můžeme zasáhnout dvěma způsoby.

Zaprvé, když je používání právního předpisu Společenství v nějakém členském státě problematické z hlediska základních práv, musí Komise obvykle sehrát svou úlohu strážkyně smluv, což může zahrnovat i zahájení řízení o nesplnění povinnosti. Musíme se zamyslet nad situacemi, a bezpochyby je vyjmenovat, kdy takové porušení základních práv musí vést právě k zahájení řízení o nesplnění povinnosti. Budu velmi bedlivě sledovat dodržování základních práv, zejména práv dětí, při provádění tzv. návratové směrnice (ale to už jsem říkal) členskými státy. Zasáhl jsem do projektu snímání otisků prstů v kočovnických táborech v Itálii a připomněl jsem při té příležitosti, že je nutné dodržovat právo Společenství a základní práva, zvláště pak předpisy o ochraně osobních údajů.

Dochází i k situacím, kdy zacházíme nad rámec pravomocí Společenství. Takové politické postupy můžou být za určitých okolností nezbytné, nemůžeme-li využít národní mechanismy.

Co se týče tajného zadržování vězňů ze strany CIA, Komise několikrát intervenovala u Polska a Rumunska a zdůrazňovala, že je třeba zahájit šetření. Polsko ve své odpovědi informovalo Komisi, že zahájilo trestní vyšetřování. Rumunský senát provedl šetření, které by ještě mělo být doplněno s přihlédnutím ke druhé zprávě Rady Evropy.

Vím, že ve své zprávě, pane Catanio, narážíte na nechvalně známý článek 7, který je tak trochu jaderným zastrašováním, a kladete si otázku, proč jsme jej nevyužili. Mohl jsem jej použít jako pohružku. Pravda je, že když jsem upozornil Bulharsko, že je opravdu zapotřebí zpochybnit udělení ceny za žurnalistiku novináři známému pro odporové výpady vůči Romům, byla mu tato cena nakonec odebrána. Je také ale pravda, že musíme uvažovat i o využití článku 7.

Dále se samozřejmě musíme snažit konkrétně posílit lidská práva v oblastech, která jsou klíčová pro společný prostor k životu. Práva dětí! Tak ta se dotýkají všech politik Unie. Zároveň je to ale i oblast, v níž můžeme učinit konkrétní pokrok. Připomínám, že v evropské azylové politice jsme řekli, že nelze zadržovat nezletilé osoby bez doprovodu. Obecně jsme zdůrazňovali, že dětem je nutno věnovat zvláštní pozornost.

Co se týče reformy Dublinu II, kladli jsme důraz na požadavky související se slučováním rodin. Děkuji také francouzskému předsednictví, že nás ještě více podnítilo k zavedení mechanismu rychlého varování, který je potřebný k předcházení únosům dětí. A dále v březnu 2009 navrhnu přezkum rámcového rozhodnutí o boji proti pohlavnímu vykořisťování dětí, dětské pornografii a boji proti obchodu s lidmi.

K ochraně osobních údajů potřebujeme globální a přepracovanou strategii, která bude zahrnovat i přezkum směrnice 95/46. Tento přezkum se bude opírat o hodnocení ve světle technologického pokroku.

K právu na azyl jsem se již vyjádřil. Pokud jde o boj proti rasismu a xenofobii, teď už pochopitelně máme text – francouzskému předsednictví patří díky za to, že nám umožnilo konečně tento text přijmout. Nezbyvá než text začít používat a musíme zamezit tomu, aby hospodářská krize vedla k rozšíření xenofobie a rasismu především u lidí, kteří vytvářejí veřejné mínění. Musíme se ujistit, že základní práva jsou opravdu dodržována ve všech oblastech souvisejících s bojem proti terorismu. Sdělení o rasismu a xenofobii by mohlo definovat způsob, jak zefektivnit činnosti v této oblasti.

Konečně v roce 2010 by Komise měla předložit zprávu o zločinech, jichž se dopustily totalitní režimy. Chceme tak podpořit kulturu usmíření, která je Evropské unii vlastní, tím že uznáme existenci zločinů a obětí, a tak odstraníme rozdíly, které přetrvávají mezi novými a starými členskými státy, neboť staré členské státy stále ještě nemají dostatečné povědomí o tragických dějinách nových členských států. Jedná se o rozsáhlou akci, strategii, která musí pečlivě sledovat provádění zásad, jež si Evropská unie vytýčila.

Panu Cataniovi chci říci, že z jeho zprávy pochopitelně přejmeme celou řadu myšlenek, které naplní Stockholmský program.

Nyní se dostávám k otázce pana Depreze. Děkuji mu a chci mu říci, a teď hovořím i k členům jeho výboru, že pro mne jakožto komisaře zodpovědného za spravedlnost, svobodu a bezpečnost je velkou oporou a štěstím, že pracuji s náročným výborem, který je však zároveň výborem mimořádně pozorným a angažovaným ve všech těchto složitých problémech, u nichž jsme nuceni hledat přesnou rovnováhu mezi bezpečnostními potřebami, pochopitelně oprávněnými, a naplněním všech svobod a spravedlnosti.

Je pravda, že prostor svobody, bezpečnosti a práva zaznamenal pokrok. Nicméně nyní, po Tampere, po Haagu, je naším úkolem příprava víceletého, tzv. Stockholmského programu a pro mě je zatím předčasné rozvíjet konkrétní představy o obsahu budoucího víceletého programu. Zmíním alespoň několik bodů a zároveň se omlouvám, že hovořím snad příliš dlouze.

Zprvée, účinné dodržování základních práv v Unii musí být zásadou, která bude jádrem celého víceletého programu.

Zadruhé, v centru našeho zájmu musí stát každá lidská bytost, ať je to evropský občan nebo státní příslušník třetí země, který pobývá na našem území. Musíme vybudovat Evropu, jež přinese výsledky prospěšné lidem. K takové Evropě dojdeme cestou obhajoby jejich práv, zajištěním jejich bezpečnosti a jejich ochranou, což platí zvláště pro ochranu těch nejohroženějších, jako jsou například oběti, jakož i zárukou lepšího přístupu k právní ochraně.

Chci poděkovat paní Yadeové za zmínku o procesních právech. Pro mě je to velmi důležitý text. Mám pocit, že bude třeba překonat určité odmítavé postoje, tento text je však nezbytný, chceme-li dospět k vzájemnému

uznávání soudních rozhodnutí, chceme-li zajistit, aby právo bylo všude v Evropě vykonáváno s určitými procesními zárukami. Je to zcela nezbytné.

Evropský soudní prostor by samozřejmě také měl zjednodušit volný pohyb občanů, obchodní styky, zároveň ale musíme mít na paměti, že musíme bojovat s trestnou činností a s terorismem v souladu s právem. Evropský právní model se prosadí díky rovnováze a soudržnosti, pokud vložíme úsilí do zlepšení důvěry a vzájemného uznávání.

Zatřetí, vnější rozměr prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Tento vnější rozměr musí být zabudován do vnitřního rozměru a doplňovat jej. Nelze bojovat proti obchodu s lidmi, aniž bychom se zabývali jevy v zemích, kde tento obchod často začíná. A pak celá přistěhovalecká politika, politika koordinovaného řízení migračních toků zapadá do této představy o propojení vnějšího a vnitřního rozměru.

Komise se chystá předložit sdělení o budoucích prioritách v květnu 2009. Poté proběhne politická diskuse před přijetím třetího víceletého programu na konci roku 2009. Avšak musím říci, jak jsem řekl už dnes ráno před koordinátory Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, že při přípravě tohoto víceletého programu opravdu potřebujeme Evropský parlament. Nepochybuji o tom, že se můžeme spolehnout na vaše náměty, na vaše návrhy.

Je pravdou, že prostor svobody, bezpečnosti a práva zaznamenal pokrok, je ale také pravdou, že svým způsobem stojíme teprve na počátku opravdového soudního společenství, kdy se budeme moci pohybovat v evropském prostoru a zároveň v něm uplatňovat svá práva bez ohledu na to, v jakém členském státě se právě nacházíme. Je to důležité, pokud skutečně chceme, aby myšlenka evropského občanství nabyla v životě evropských občanů konkrétního smyslu.

Ještě máme před sebou hodně práce, je to velmi poutavý úkol a já ještě jednou děkuji Evropskému parlamentu, zejména jeho Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, za pomoc, kterou nám s takovým zánícením a přesvědčením poskytuje.

Ignasi Guardans Cambó, *navrhovatel stanoviska Výboru pro kulturu a vzdělávání*. – (ES) Paní předsedající, pro svůj příspěvek využiji řečnickou dobu, která byla přidělena mé parlamentní skupině, a také dobu přidělenou mé kolegyni Viktorii Mohácsiové jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání.

Začnu určitě blahopřáním zpravodajovi ke skvěle odvedené práci a k jeho úsilí, jehož jsem byl očitým svědkem, dosáhnout konsensu s ostatními skupinami ohledně obsahu jeho zprávy.

Stoprocentně sdílím se zpravodajem jeho angažovanost v obhajobě lidských práv a dobrou vůli zajít ještě dál. Je pravda, a plně souhlasím s tím, co řekl ve svém vystoupení, že v Evropě leckdy zažíváme paradox, když hájíme lidská práva a upozorňujeme na ně v jiných částech světa a přitom přehlížíme nepřijatelnou diskriminaci na našem vlastním území, protože někdy nemáme v takové situaci dostatečné nástroje k boji.

Na takové situace je opravdu třeba poukazovat a právě tento Parlament k tomu má plné oprávnění.

Zpravodaj je svědkem, že jsme vedli diskusi o tom, zda by nebylo užitečné zahrnout do této zprávy i jiné společenské problémy naší společnosti, jež přesahují otázku lidských práv.

Myslím, že některé odstavce této zprávy – a ještě více to platí pro její původní verze – trochu trpí tím, že mají přílišnou snahu vyřešit úplně všechno, nejen pouze lidská práva, nýbrž všechny společenské problémy, jimž Evropa v současnosti čelí.

To může leckdy naši činnost oslabit. Od nedostačujícího bytového fondu až po zaměstnanost starších lidí: ano, to jsou problémy, které je třeba řešit, ale nejsem si vůbec jist, že bychom se jimi měli zabývat ve stejném balíčku nebo na stejném seznamu s obhajobou základních práv.

Je nicméně jistým faktem, že uvnitř našich hranic máme závažné problémy, problémy, které postihují především jednotlivce, i problémy dotýkající se celých skupin, sociálních skupin, jež jsou přehlíženy, jež jsou diskriminovány kvůli pohlaví, sexuální orientaci, etnické příslušnosti, náboženské příslušnosti a tak dále. Na tyto problémy musíme upozorňovat a řešit je globálně. Na této práci se samozřejmě podílí Rada Evropy a ve zprávě je tento významný orgán po zásluze zmíněn.

Výbor pro kulturu v této souvislosti poukázal na jeden velmi konkrétní problém, který bych zde chtěl zdůraznit jménem kolegyně Viktorie Mohácsiové, která za toto téma zodpovídala ve Výboru pro kulturu. Jedná se o diskriminaci romských dětí ve vzdělávacím procesu.

Zpráva obecně velmi dobře řeší problémy postihující děti v nejrůznějších oblastech a zvláště se zabývá diskriminací, jíž trpí děti z romského etnika. Zpráva také uvádí, že je zapotřebí, aby se sdělovací prostředky – jak už zde zaznělo – a zainteresované strany, např. nevládní organizace a společenská sdružení, zapojily do tohoto boje proti diskriminaci.

Zpráva obsahuje velmi mnoho poučného materiálu a společnost musí být informována o tom, co tyto hodnoty znamenají. V tomto ohledu nesou význačnou odpovědnost jak sdělovací prostředky, tak celý sektor vzdělávání.

Kinga Gál, jménem skupiny PPE-DE. – (HU) Evropský parlament může jen těžko přijmout komplexní rozhodnutí o stavu základních práv v Evropské unii, protože právě tato základní práva by měla nejméně podléhat stranickým a politickým vlivům. Místo toho bychom měli vycházet z nezávislých faktů a údajů zbavených jakéhokoli pokrytectví. Skutečnost, že jsme ve zkoumaném období zřídili Agenturu Evropské unie pro základní práva, je jasný signál vyslaný Parlamentem a samozřejmě námi všemi. Možná právě tento orgán se tohoto úkolu zhostí v nadcházejících letech. Zároveň je samozřejmě velmi důležité, jaký signál k základním právům vyšle Evropa svým občanům. Jak tyto problémy řeší? Je vůbec schopna vyřešit skutečné obtíže, jimž mnoho lidí čelí?

K návrhu zprávy bylo předloženo 240 pozměňovacích návrhů, které jsou dokladem mnohovrstevnatosti některých problematických a diskutabilních otázek. Z původní, velmi sporné zprávy se díky zpravodajovi a stínovým zpravodajům podařilo úspěšně poskládat několik přijatelnějších textů. To neznamená, že mezi politickými skupinami nepřetrvávají rozpory ohledně principiálních otázek, neboť určité panují velmi rozdílné názory na kontroverzní odstavce, které jsou odrazem zásad a často emočních postojů, přičemž tyto otázky leckdy spadají do pravomoci členských států. Koneckonců západní polovina Evropy téměř vždy chápe, že uplatňování základních práv znamená žít svobodně bez diskriminace, ať se jedná o početné menšiny přistěhovalců nebo o diskriminaci kvůli etnickému původu či sexuální orientaci. V nových členských státech zatím ještě nejsme ve stavu, kdy bychom hovořili o touze využívat svých základních práv. V řadě případů se stále ještě obáváme o své základní svobody, a co se týče menšin, hovoří se o milionech příslušníků domorodých menšin, jejichž základní práva jsou v nových členských státech nadále porušována. Tato zpráva se musí zabývat i těmito otázkami. Zároveň je v textu mnoho vět, které je ještě třeba projednat a nebylo u nich dosaženo konsensu, což je pro Evropskou lidovou stranu nepřijatelné. Nezapomínejme však, že ochrana našich základních práv může v praxi u každého jednotlivce vypadat jinak. Při řešení těchto otázek je nejdůležitější vzájemná úcta. Ta by nám mohla pomoci i v této situaci.

Martine Roure, jménem skupiny PSE. – (FR) Paní předsedající, paní ministryně, pane komisaři, všichni víme, že ochrana základních práv je úhelným kamenem provádění evropského prostoru svobody, bezpečnosti a práva. Evropská unie chce dosáhnout působivých výsledků a vytvořila si antidiskriminační právní předpisy. Ovšem přestože jsme rychlí při upozorňování na stav lidských práv ve světě, musíme si především, jak jste řekla, paní ministryně, zamést před vlastním prahem. Proto dnes požadujeme aktivní politiku boje proti všem formám diskriminace a úctu k lidské důstojnosti zvláště ve vězeních, protože lidskost se často zastavuje právě před jejich branami.

Povšimněme si na druhé straně, že v současné krizi vlády zřejmě konečně objevují evropské občany žijící v chudobě a nejisté situaci, přestože mají práci. Extrémní chudoba a vyloučení ze společnosti jsou porušením všech základních práv. Musíme bojovat s nespravedlností, jíž čelí osoby žijící v extrémní chudobě a chudí pracovníci.

Evropa musí zopakovat, že veškerá základní práva včetně práv sociálních jsou nedělitelná. Jak mohou lidé uplatňovat svou svobodu projevu, když nemají přístup k bydlení, když žijí na ulici nebo nemají přístup ke zdravotní péči? Musíme vyslyšet takové lidi a každému z nich zajistit všechna základní práva zaručená Chartou – právo na důstojný život, na kvalitní zdravotní péči, na slušné bydlení, na přístup ke službám obecného zájmu, na minimální příjem.

Na závěr bych, když dovolíte, připomněla slova otce Josepha Wresinského, zakladatele hnutí ATD Čtvrtý svět: „Tam, kde jsou lidé odsouzeni k životu v extrémní chudobě, jsou porušována lidská práva. Je naší svatou povinností sjednotit se a společně tato práva hájit.“

Alexander Alvaro, jménem skupiny ALDE. – (DE) Paní předsedající, paní Yadeová, pane místopředsedo Komise, dnes slavíme 20. výročí Sacharovovy ceny a minulý týden jsme si připomněli 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv – a tyto dvě události nebyly nikdy tak aktuální jako nyní. Musíme posílit naši neustálou snahu o naplňování lidských a základních práv nejen v Evropě, nýbrž po celém světě.

Paní Yadeová, velmi si vás vážím za odvahu, s níž jste na tomto místě kritizovala vztahy vaší vlastní vlády s Libyí. Na to by si troufl málokdo a myslím, že právě takto je nejlépe vystiženo úsloví „nejprve si musíme zamést před vlastním prahem“.

V roce 2004 se Evropskému parlamentu dostalo ujištění, že tato skupina komisařů se bude starat o základní práva. Zatím bohužel k tomuto tématu ještě nebyla předložena zpráva a naneštěstí jsme byli svědky porušování svobody cestování do Itálie, svobody vyjadřování v členských státech a porušování práva na soukromí, mimo jiné, ve Spojeném království.

Základní práva jsou jako svalstvo – pokud se nepoužívá, odumře. Pomožte nám dnes v procvičení tohoto svalstva, tak abychom znovu našli základ pro důstojné soužití v našich společnostech i do budoucna.

Tatjana Ždanoka, *jménem skupiny Verts/ALE*. – Paní předsedající, nejprve bych ráda poděkovala našemu zpravodaji panu Cataniovi za jeho velkou snahu přihlídnout k pozměňovacím návrhům, jež předložily politické skupiny. Byl to velmi ctižádostivý úkol a doufám, že zpráva o základních právech v EU bude nakonec přijata.

Co se týče budoucnosti, podle názoru mé skupiny by naším cílem při přípravě takových zpráv nemělo být pouze poukazování na problémy, ale měli bychom také konkrétně ukázat prstem na členské státy, v nichž jsou určitá základní práva porušována. V tomto smyslu jsme nedávno poslali předsedovi Parlamentu dopis, podepsaný oběma předsedy skupiny Zelených. Samozřejmě všichni tušíme, o jaké členské státy v případě porušování konkrétních lidských práv jde, ale domníváme se, že i Evropané musejí mít jasnou představu o tom, kdo ignoruje naši klíčovou zásadu dodržování základních práv.

Pokud jde o text samotný, hluboce lituji, že někteří kolegové opomíjejí skutečnost, že nejsou důležitá jen občanská a politická práva. Podle mého názoru mají stejnou důležitost i práva ekonomická, sociální a kulturní.

Do konečné verze textu byla zahrnuta řada návrhů skupiny Zelených. Jedná se o následující návrhy – ochrana soukromí při boji proti terorismu; potřeba ratifikovat Rámcovou úmluvu o ochraně národnostních menšin a Evropskou chartu regionálních či menšinových jazyků; a zákaz diskriminace osob bez státní příslušnosti. Vyzýváme rovněž členské státy, aby ratifikovaly úmluvu OSN o zdravotním postižení a aby výboru OSN pro odstranění rasové diskriminace umožnily přezkoumat konkrétní případy.

V mé zemi, Lotyšsku, nemůže více než 350 000 tzv. neobčanů, z nichž mnoho se v této zemi narodilo, dokonce ani volit v komunálních volbách. O tomto problému se bohužel zpráva nezmiňuje kvůli zásadě neuvádět jména konkrétních členských států, avšak já chci zdůraznit, že odpíráme-li lidem s trvalým pobytem právo na účast v politickém životě na místní úrovni, ohrožujeme tak jejich integraci do společnosti a politickou integraci. Proto je zcela nezbytné zaručit těmto lidem volební právo.

Konrad Szymański, *jménem skupiny UEN*. – (PL) Paní předsedající, mám silné námitky proti nejméně dvěma tématům uvedeným v této zprávě. První z nich je otázka sexuální orientace, druhá se týká takzvaných reprodukčních práv.

Návrhy, jejichž smyslem je umožnit všeobecný přístup k potratům a uznat takzvané homosexuální sňatky ve všech členských státech Evropské unie, nemají se základními právy nic společného. Neexistuje žádný mezinárodní dokument, který by podpořil takovýto výklad práva uzavřít manželství. Navíc pro tyto návrhy neexistuje ani žádný právní základ v samotném právu EU. Vytrvalou snahou zapracovat tato témata na seznam základních práv usiluje evropská levice o to, abychom si na tyto myšlenky zvykli. Mohu vás však ujistit, že náš souhlas nikdy nezískají.

Chci se zeptat zástupců Evropské komise, zda má Komise skutečně v úmyslu předložit návrh směrnice o boji proti homofobii a jaká ustanovení by tato směrnice případně obsahovala? Domnívá se Komise, že existuje právní základ pro předložení návrhu směrnice o vzájemném uznávání statusu homosexuálních párů ve všech členských státech Evropské unie? Má Komise takové plány? Je cílem navržené směrnice o diskriminaci mimo pracoviště prostrčit zadními vrátky do členských států Evropské unie uznávání takzvaných homosexuálních sňatků? Vyžaduji přesnou a vyčerpávající odpověď na tyto složité právní otázky.

Miguel Portas, *jménem skupiny GUE/NGL*. – (PT) Evropa se snaží pečlivě sledovat stav lidských práv ve všech koutech světa (a je to dobře), a proto dnes slavíme 20. výročí Sacharovovy ceny. Je správné, že tak Evropa činí, ale – a to je hlavní smysl zprávy pana Catanii – nedostatečně sleduje, jak jsou základní práva respektována na našem vlastním území. Tato problematika by se pro Komisi a Radu měla opravdu stát politickým programem pro současnost i budoucnost, neboť naše autorita při diskusích o základních právech mimo Evropu závisí na tom, jak sami tato práva dodržujeme.

Uvedu příklad konkrétního a důležitého problému. Je nepřijatelné, že několik vlád v současnosti odmítá přijmout vězně z Guantánama, a to i v případech, kdy jim nebyla prokázána vina. Naopak moje vláda se rozhodla tyto vězně přijmout a já jí k tomuto přístupu blahopřeji. Nicméně uvedla, že tak činí, aby pomohla americké vládě, a v tom spočívá problém. Právě ve snaze pomoci Washingtonu některé vlády souhlasily s přijímáním nezákonných letů. Musíme přijmout vězně, jejichž vina nebyla prokázána, jestliže a až o to požádají. Není naším úkolem pomáhat jiné zemi z problémů, které si sama způsobila.

Georgios Georgiou, jménem skupiny IND/DEM. – (EL) Pane předsedající, mezinárodní diskuse o lidských právech je samozřejmě velmi užitečná. Je proto mou povinností pochválit zpravodaje, pana Cataniu, za jeho citlivý přístup a za to, jak úporně trvá i na ochraně lidských práv uvnitř Evropy. Chci ovšem při této příležitosti vystoupit a upozornit Parlament na nový aspekt, který se tentokrát netýká menšin, porušování lidských práv ve světě, uprchlíků z hospodářských či politických důvodů, evropských podskupin, náboženských menšin, homosexuálů a tak dále, nýbrž se týká samotných Evropanů, kteří kvůli bouři vypuknuvší v důsledku hospodářské krize budou rozděleni do kategorií, jež vyžadují ochranu lidských práv.

Obávám se, že budeme čelit jevu, kdy skupiny Evropanů přijdou o svůj status kvůli nezaměstnanosti a nedostatečné sociální ochraně, skupiny, které se možná uchýlí k demonstracím a reakcím, které možná ohrozí hospodářské a politické ekonomiky po celém evropském kontinentu. Evropská unie by těmto skupinám měla neprodleně zajistit jejich lidská práva a chránit je. Nedávné smutné události, k nimž došlo v Řecku, pochopitelně postihují celou Evropu, která se v dnešní době netěší tomu luxusu jako v minulosti, kdy se mohla zabývat právy cizinců a menšin, a která je dnes nucena zasahovat při závažných problémech evropských občanů, jimž hrozí, že pokud jde o jejich práva, budou na tom hůře než ti, jež Evropská unie obdařila svou pohostinností. Okamžik, v němž musí Evropa řešit nové problémy s lidskými právy evropských občanů, bohužel přišel bez varování.

Koenraad Dillen (NI). – (NL) Paní předsedající, nemluvme o oprátce v domě oběšencově. Zpráva EU o lidských právech je opět plná sebechvály toho, jak moc se Evropa stará o porušování lidských práv v nejrůznějších částech světa. Před tím ale neutečeme – v pozadí politiky EU v oblasti lidských práv stojí až příliš často selektivní a pokrytecké pohoršení.

Především, jak už zde zaznělo dokonce i z úst našich levicových kolegů poslanců, neměl by si Evropský parlament nejprve dát tu námahu a zamést si před vlastním prahem? Koneckonců před necelými dvěma měsíci tento Parlament, který s takovým nadšením hájí svobodu slova ve všech koutech světa, od Antarktidy po amazonské deštné pralesy a od Abú Ghraibu po Harare, tuto svobodu sám porušil ve svém vlastním sídle.

Můj kolega Frank Vanhecke, který je vedoucím nakladatelem místní vlámské tiskoviny a byl pronásledován belgickou vládou a soudci politicky dosazenými touto vládou kvůli trestnému činu plynoucímu z jeho názorového přesvědčení, nedostal ani možnost hájit se, když tento Parlament minulý měsíc rozhodl o tom, že ho zbaví politické imunity. Ještě ke všemu právě dnes, kdy slavíme Sacharovovu cenu, byl v tomto Evropském parlamentu rozhodnutím Konference předsedů zakázán film *Fitna* Geerta Wilderse, jenž se v Nizozemsku stal terčem pohrůzek smrti od islámských fanatiků. Ať žije svoboda slova a projevu! Zdá se však, že pro tento Parlament to neplatí.

Stefano Zappalà (PPE-DE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, zpráva pana Catani je bezpochyby významným milníkem v životě Evropské unie, neboť potvrzuje situaci, která v Unii panuje.

Je nepochybné, že silné migrační tlaky, pod nimiž se Evropská unie několik let nachází, spolu s podstatnými vnitřními změnami probíhajícími v samotné Unii způsobily a způsobují mnoho problémů jak členským státům, tak evropským i mimoevropským občanům. Je rovněž nepochybné, že Evropská unie má jasné povinnosti, mezi něž patří zajištění kontroly nad situací, zároveň ale musí v maximální možné míře dodržovat lidská práva, jakož i respektovat a chránit své vlastní občany a organizační systémy v jednotlivých členských státech.

Z této mimořádně dlouhé a podrobné zprávy nicméně jako by vyvstávala obecná kritika členských států kvůli porušování práva, k němuž dochází na jejich území a tedy pod jejich dohledem. Některé pasáže zprávy nastiňují obrazek Evropy, který podle mého názoru neodpovídá skutečnosti, a zdá se (samozřejmě způsobem, jaký zpravodaj, alespoň jak se domnívám, nezamýšlel), jako by přednost měli ti, kteří leckdy nedodržují pravidla, místo těch, kteří je dodržují nebo zajišťují jejich dodržování.

Celkově vzato sice některé části zprávy podporuji, ovšem u jiných bych doporučil, aby byly v obecném zájmu přepsány. Na závěr dovolu, paní předsedající, abych dal najevo svou osobní solidaritu s Vatikánem, který se stal terčem útoků během rozpravy v tomto Parlamentu.

Jan Marinus Wiersma (PSE). - (NL) Paní předsedající, dnes opět vedeme důležitou rozpravu o podpoře lidských práv, která určuje tón postavení a úlohy Evropského parlamentu a Evropské unie. Do určité míry také určuje, kdo jsme. Jakožto Evropané si vysoko ceníme dodržování univerzálních a nedotknutelných práv každého jednotlivce bez ohledu na to, v jaké části světa onen jedinec žije. Přestože naše společné hodnoty, rovné příležitosti a úcta k základním právům jsou nedílnou součástí evropských smluv a základem Evropské unie, není zdaleka tak jisté, že jeden druhého voláme k zodpovědnosti v případech, že se něco pokazí. Tato zpráva pana Catanii na to právem poukazuje a já k tomu chci blahopřát zpravodaji i všem těm, kteří mu s tímto přístupem pomáhali.

Zajímalo by mě, co si pan komisař myslí o tom, že bychom u nás v Evropské unii měli znovu zvážit, zda by nešlo zavést lepší pravidla pro vzájemné volání k zodpovědnosti v případech, kde se zřejmě jedná o lidská práva.

Chtěl bych se zaměřit na jedno konkrétní téma ze zprávy, a sice postavení Romů v Evropské unii. Nejenže jsou tou nejvíce diskriminovanou skupinou v Evropě, jsou i nadnárodní menšinou, která se pohybuje napříč hranicemi. Po propuknutí násilností na Romech v Itálii, je tomu již více než rok, jsme si jasně uvědomili, že striktně vnitrostátní pravomoci při zajišťování dodržování jejich práv selhávají.

Prvotní odpovědnost za péči o občany leží pochopitelně na bedrech členských států, ovšem každý členský stát musí jednat v souladu s evropskými a mezinárodními smlouvami. Až příliš často jsme však svědky toho, že se členské státy uchylují k takzvané zásadě nevměšování. Otázka menšin je chápána jako vnitrostátní výsada. To je dle mého názoru nadále nepřijatelné. Jak jsem řekl, měli bychom zahájit diskusi a zamyslet se nad tím, jak se v Evropské unii dohodnout na řešení porušování lidských práv uvnitř samotné EU a jak ukončit politiku, podle níž se jeden druhého neodvažujeme volat k zodpovědnosti.

Sophia in 't Veld (ALDE). - (NL) Paní předsedající, nejprve bych chtěla vřele poděkovat francouzskému předsednictví a poblahopřát mu k iniciativě, kterou vyvinulo v rámci OSN ke zrušení trestnosti homosexuality. To je podle mě fantastický krok kupředu, protože diskriminace lesbiček, homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů je bohužel, jak se obávám, stále denním chlebem, dokonce i v Evropě.

Podle mého názoru by se Evropa měla stát tím nejlepším příkladem uplatňování zásady, podle níž jsou si před zákonem všichni rovni. V této souvislosti antidiskriminační směrnice, která se v současnosti projednává, podle mě obsahuje příliš mnoho výjimek, které samy o sobě znamenají diskriminaci. Tyto výjimky je třeba odstranit.

Co se týče homosexuálních sňatků, chci zareagovat na slova jednoho z předchozích řečníků, pana Szymańskiego. Upřímně řečeno bez ohledu na to, na jaké straně politického spektra stojíte, je podle mě projevem civilizace, že se stát nevměšuje do toho, jakého si každý z nás zvolí partnera. Stát nemůže zakazovat vztahy kvůli náboženství, barvě pleti nebo sexuální orientaci. Volba partnera je čistě individuální volbou každého z nás. Se státem to nemá nic do činění.

Paní předsedající, na závěr bych se ráda dotkla problematiky údajů jmenné evidence cestujících (PNR), na niž narazila paní Yadeová. Musím říci, že Evropský parlament není příliš šťastný ze směru, jímž se ubírá Evropská rada. Toto téma jsme projednávali již v dřívějších rozpravách a doufám, že Rada bude v budoucnosti ochotna přihlédnout v této věci k doporučením Parlamentu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MAURO

Místopředseda

Mario Borghezio (UEN). - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, naše země může být právem vnímána jako čelný představitel boje proti diskriminaci a perzekuci a pokud jde o ochranu romských dětí, které zpráva pana Catanii věnuje podle mého velkou pozornost, musíme skutečně poděkovat ministru vnitra panu Maronimu. Díky rozsáhlé kontrole postavení romských dětí odhalil stav, na který se možná mělo přijít dříve.

Padesát procent romských dětí v těchto táborech je ponecháno svému osudu, nechodí do školy a není očkováno. Zpráva měla také poukázat na odpovědnost romských rodin, které místo toho, aby děti posílaly do školy, je posílají páchat trestnou činnost a vychovávají je způsobem, jenž zabraňuje jejich integraci. Vítám proto kroky těch vlád, které se tak jako italská vláda snaží o integraci romských dětí a dětí přistěhovalců, například do vzdělávací soustavy. Za tímto účelem pro ně otevírají přípravné třídy, kde se mohou začít učit našemu jazyku.

Repatriace údajně není řešením, jestliže v zemi původu hrozí nebezpečí. Odkud ale přistěhovalci pocházejí? Ve všech zemích, z nichž pocházejí, panuje nebezpečná situace, takže tento bod zprávy postrádá smysl. Zásady ochrany lidských práv musíme používat selským rozumem, s evropskou národností, nikoli na základě ideologie těch, již nám kážou o ochraně práv a přitom hovoří ve jménu stran, mezi jejichž symboly je komunistický srp a kladivo. To je opravdu krásný pramen!

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). – (SV) Pane předsedající, chci poděkovat zpravodaji, panu Cataniovi, za zprávu i za jeho angažovanost, která je silná jako vždy, a také za jeho práci ve prospěch dodržování základních práv. V otázce základních práv nemůžeme přistupovat na kompromisy. Pokud jde o základní práva, neexistují pro kompromis žádné důvody, politické ani kulturní.

Panu Szymańskému bych chtěla říci, že základní práva samozřejmě zahrnují i reprodukční práva. Zahrnují rovněž právo na sexuální orientaci. Teď je důležité, aby všechny orgány EU spolupracovaly na tom, že základní práva – Charta – nezůstanou jen hezkými slovy na papíře, ale že se budou skutečně provádět konkrétní opatření. Musíme zajistit dodržování základních práv a to platí pro všechny společenské skupiny. Děkuji.

Hélène Goudin (IND/DEM). – (SV) Pane předsedající, v členských státech a orgánech EU a v západním světě obecně existují závažné problémy s diskriminací namířenou vůči homosexuálům, bisexuálům a transsexuálům. V mnoha částech světa jsou tyto problémy ještě větší. Lidé tam kvůli svým sexuálním preferencím dokonce riskují uvěznění nebo popravu. To je samozřejmě zcela nepřijatelné a v roce 2008 už by se něco takového nemělo stávat.

Domnívám se, že lidská práva jsou všeobecná a nejsou relativní. Nemůžeme se dovolávat starých zvyklostí jako záminky pro obhajobu pronásledování homosexuálů, bisexuálů a transsexuálů. Ne, lidská práva platí pro všechny lidi na celém světě a tato práva musejí být posvátná. Každý, kdo se považuje za demokrata, musí převzít zodpovědnost a bojovat proti nesnášenlivosti za všech okolností.

Je dost znepokojivé, že mnoho poslanců tohoto Parlamentu se na homosexuály dívá nepřátelsky. Zvláště výrazně se to projevilo předtím i poté, co jsem v Bruselu minulý týden hostila jednu výstavu. Při četbě komentářů jsem byla dočista zděšena, ale bohužel mě to nijak mimořádně nepřekvapilo.

Boj proti nesnášenlivosti a za lidská práva musí probíhat všude – s našimi přáteli, na úrovni členských států, uvnitř EU a celosvětově prostřednictvím OSN. Proto vítám příslušné iniciativy francouzského předsednictví. Měla jsem vlastně k dispozici minutu a půl. Děkuji.

Irena Belohorská (NI). – (SK) Děkuji zpravodaji panu Cataniovi za zprávu o současném stavu základních lidských práv a svobod v Evropě.

Základní lidská práva jsou často porušována z důvodů boje proti terorismu, kdy dochází k porušování základního práva na soukromí, k ohrožení respektive k porušení ochrany osobních údajů, často dochází k diskriminaci.

Jsme svědky toho, že mnozí poslanci EP využili tuto zprávu k prosazování své stranické agendy požadováním autonomie. Autonomie nemá v rámci Evropské unie své místo, autonomie v 21. století jakožto politický útvar nemá své místo ani v Lisabonské smlouvě. V Evropské unii máme jako hlavní privilegium volný pohyb osob, a proto bychom autonomii mohli posouvat podle aktuální situace na trhu práce. Pouze zpátečníci a lidé, kteří nevidí hlavní myšlenku sjednocení států Evropské unie, si přihřívají svou separatistickou polívičku na ohni nacionalismu a fašismu, a právě z tohoto důvodu odmítám jakékoliv zdůvodňování autonomie jako účinného způsobu řešení problémů tradičních společenství národnostních menšin.

Mihael Brejc (PPE-DE). – (SL) Toto je dosti rozsáhlá zpráva a já přemýšlím, jaký je její smysl. Skládá se ze 167 bodů na 28 stranách. Zpráva obsahuje všechny důležité prvky týkající se základních práv. Ovšem navzdory několika správně zdůrazněným bodům zpráva neodráží současný stav lidských práv. Neobsahuje žádná fakta nebo argumenty na podporu předkládaných tvrzení. Naproti tomu obsahuje mnoho slov, která si často protirečí a jsou nerelevantní. Obsahuje také mnoho iluzí, což není dobré. Je plná výzev k příslušným orgánům, a přitom sama obsahuje ustanovení, které je v rozporu s právními předpisy.

Překvapuje mě, že pan Catania při zpracování své zprávy nevycházel z výročních zpráv veřejného ochránce práv. Kdyby tak učinil, mohl by srovnat vývoj v jednotlivých letech a všechny nás seznámit s učiněným pokrokem nebo naopak s nedostatkem pokroku. Nebudu rozebírat jednotlivé body, avšak zprávu prostě považuji za nekonzistentní. Přestože lhůta pro předkládání pozměňovacích návrhů byla prodloužena, obávám se, že tuto zprávu ani nelze pozměnit, protože postrádá přiměřenou věcnou a právní strukturu.

Naopak zpráva Výboru pro kulturu a vzdělávání je úplně něco jiného, neboť srozumitelně vyjadřuje postoj výboru k lidským právům ve 12 bodech. Myslím, že pan Catania měl v roli zpravodaje velmi dobré úmysly. Věřím, že byl veden upřímnou snahou shrnout stav základních práv co možná nejlépe, ovšem podle mého názoru tato zpráva i přes několik správně zdůrazněných bodů nesplňuje minimální podmínky pro seriózní rozpravu, čehož velmi lituji.

Obávám se, že bude-li tato zpráva schválena, dostane se nám ještě prudší kritiky ze strany veřejnosti. Proto si myslím, pane Catanio, že byste svou zprávu měl přepsat tak, aby poskytovala jasný obrázek stavu v roce 2004 a stavu současného.

Děkuji.

Stavros Lambrinidis (PSE). – (EL) Pane předsedající, jedna věc je jistá – celosvětová hospodářská krize povede ke zvýšení vlny přistěhovalců do Evropy a tisíce legálních přistěhovalců, kteří již žijí mezi námi, se v jejím důsledku ocitnou bez práce. To s sebou nese velmi vysoké riziko nárůstu xenofobie a rasismu a je to i velkou hrozbou pro sociální soudržnost v evropských zemích. Hysterické střežení hranic za těchto okolností problém nevyřeší. Potřebujeme seriózní politiku pro integraci přistěhovalců v Evropě, politiku, díky níž se přistěhovalci ani jejich děti už nebudou cítit jako cizorodé prvky a díky níž se na ně ostatní přestanou dívat jako na cizorodé prvky v naší společnosti. A přitom tato diskuse v Evropě nyní ustala. Diskuse probíhala na Radě v Soluni, probíhala v Groningenu v roce 2004 a teď je jí konec. Důvod je alespoň podle mě velmi prostý – politikům v Evropě se nepodařilo přesvědčit své spoluobčany o tom, že rozmanitost je v současnosti jednoduše nevyhnutelná a že je pro naši společnost žádoucí. Tato politická vůle se musí vrátit do Rady, do Komise i do Parlamentu.

Inese Vaidere (UEN). – (LV) Dámy a pánové, snaha o vytvoření univerzálního stanoviska nakonec vedla k tomu, že zpráva je jednostranná a nevyvážená. Vyvolává dojem, že situace v oblasti základních práv je v Evropské unii špatná. To je zjevně přehnané tvrzení, které nás diskredituje, ale vyhovuje těm zemím mimo EU, s nimiž vedeme dialog o lidských právech. Vůbec se nepřihlédlo k obrovským rozdílům v počtu menšin a přistěhovalců mezi jednotlivými státy. Bod 45 nepravdivě uvádí, že ve východoevropských členských státech je malé množství přistěhovalců. Před okupací Lotyšska byl podíl Lotyšů v Lotyšsku přibližně 80 % a podíl Rusů 8 %. Na začátku roku 1990, kdy okupace skončila, činil podíl Lotyšů pouze 51 %. Většinu zbývajících částí obyvatelstva tvořili v přímém důsledku rusifikace „rusky mluvící přistěhovalci“. Lidé, kteří nemají zájem o integraci a o přijetí občanství, by neměli mít politické volební právo. Doporučení, podle něž by příslušníci všech menšin měli mít právo mluvit a být vzděláváni ve svém mateřském jazyce, je v rozporu s právy domorodých obyvatel mluvit ve vlastní zemi vlastním jazykem. Bude-li tato zpráva přijata, budeme možná nuceni okamžitě navrhnout jinou zprávu Evropského parlamentu, tentokrát o ochraně Lotyšů a lotyštiny v Lotyšsku. Žádné pozměňovací návrhy nemohou tuto zprávu zlepšit – jediným řešením je zprávu zamítnout. Děkuji.

Michael Cashman (PSE). – Pane předsedající, diskriminaci se stále dobře daří a najdeme ji ve světě i v Evropské unii. Proto chci poblahopřát francouzskému předsednictví k iniciativě, kterou vyvíjí v Organizaci spojených národů ve prospěch zrušení trestnosti homosexuality.

Je depresivní, že jsme dnes v tomto Parlamentu vyslechli slova nabádající k nesnášenlivosti. Diskriminace zanechává šrámy na našem světě a dovolu, bych řekl ostatním, že zanechává šrámy na duších těch, již se jí dopouštějí. Diskriminaci dávají slovo politici i takové orgány, jako je Vatikán, kteří by přitom měli být moudřejší. Proto vám chci poděkovat jménem těch lidí, kteří slyšet nejsou, protože pokud by promluvíli, byli by jakožto homosexuálové nebo kvůli své pohlavní identitě zbiti, mučeni, uvězněni, případně by jim hrozil trest smrti, a to všechno jen kvůli jejich odlišnosti.

My zvítězíme. Podaří se nám dosáhnout rovnosti. Jako homosexuál jsem si to předsevzal. Dosáhneme rovnosti prostě proto, že spravedlnost a dobro jsou na naší straně. Děkuji předsednictví. Je to pro vás velká výsada, že můžete předsednictví zakončit takovým závazkem.

Armando França (PSE). – (PT) Cílem programu z Tampere a Haagského programu, o nichž nyní vedeme rozpravu díky otázce Gérarda Depreze, je zřídit evropský prostor svobody, bezpečnosti a práva cestou základní spolupráce mezi členskými státy navzájem a mezi členskými státy a orgány EU. Tohoto cíle by se mělo dosáhnout pomocí posílených opatření, jež zaručují svobodu, bezpečnost a právo, což jsou neodmyslitelné součásti procesu evropské integrace. Naše Unie bude ovšem doopravdy existovat pouze tehdy, vytvoříme-li vedle vnitřního trhu a hospodářské spolupráce také společný prostor svobody, bezpečnosti a práva; pouze tehdy, budou-li se evropští občané také cítit svobodní a budou-li mít pocit, že jsou jejich základní práva zajištěna; pouze tehdy, bude-li pro všechny platit stejná spravedlnost. Z těchto důvodů je

vývoj spolupráce v této oblasti mimořádně významný. Rozhodující ovšem bude Lisabonská smlouva, protože její ustanovení k této věci jsou svrchovaná a přinesou pravomoci Evropskému parlamentu a národním parlamentům.

Genowefa Grabowska (PSE). – (PL) Pane předsedající, mezinárodní společenství se otázkou lidských práv zabývá přibližně každých 20 let. V roce 1948 přijalo Všeobecnou deklaraci lidských práv. O téměř dvacet let později byly přijaty pakty o lidských právech a v roce 1989 byl přijat další dokument, konkrétně Úmluva o právech dítěte.

V Evropské unii zatím stále nejsme schopni připravit legislativní dokument nebo přijmout chartu, která by jakožto Charta základních práv měla právně závazný charakter.

Proto vítám zprávu pana Catanii, která se zabývá právy dítěte, a chci zdůraznit, že těmto právům bychom měli přikládat prvořadý význam, protože děti jsou budoucností Evropy a Evropu budou utvářet podle toho, jak je vychováváme. Z těchto důvodů je třeba vymýtit chudobu, což je forma diskriminace postihující velmi mnoho evropských dětí. Musíme proti ní bojovat ve jménu dobré a spravedlivé budoucnosti Evropy.

Carlos Coelho (PPE-DE). – (PT) Příští rok, tedy v roce 2009, má být přijat nový víceletý program pro prostor svobody, bezpečnosti a práva. Výsledky z posledních deseti let jsou dobré, musíme se ale vyhnout trvalému pokušení dávat přednost bezpečnostním aspektům na úkor svobody a práva.

Kupříkladu v soudní spolupráci přináší používání zásady vzájemného uznávání velké výhody všem, kteří se v tomto prostoru pohybují, protiváhou této zásady by však měla být vhodná ochrana práv a procesních záruk jednotlivců v celé Unii, což se zatím nepodařilo.

K posílení bezpečnosti bylo zavedeno několik informačních systémů, avšak rámcové rozhodnutí o ochraně osobních údajů ve třetím pilíři dosud nebylo přijato, jak paní Rourová velmi dobře ví. Podpora a účinná ochrana základních práv jsou samotným jádrem naší demokracie a měly by představovat všudypřítomný cíl všech evropských politik. Základní práva jsou navzájem závislá a představují nedělitelný korpus práv. V tomto smyslu jsou zakotvena v Chartě základních práv. Proto je také absolutně nutné pozměnit Lisabonskou smlouvu, tak aby naše Charta měla právně závazný charakter.

Cataniova zpráva určuje několik priorit sahajících mimo jiné od sociálních práv k ochraně údajů a ochraně práv menšin. Nicméně v dnešní době poznamenané všeobecnou hospodářskou krizí musíme podle mého názoru věnovat zvláštní pozornost případům extrémní chudoby a vyloučení ze společnosti, které jsou samy o sobě porušením základních práv. Z toho důvodu se domnívám, že je nezbytné začlenit sociální rozměr a ochranu základních práv do všech politik EU a zároveň zajistit důslednou a přísnou kontrolu toho, zda legislativní návrhy tato práva neporušují.

Charles Tannock (PPE-DE). – Pane předsedající, jsem rád, že zpráva pana Catanii je upřímná a podrobná, i když s některými částmi nesouhlasím. Zveřejnění našich vlastních nedostatků v takovéto zprávě by nám mělo připomínat, že nemáme tak často kázat ostatním mimo EU. Řada poslanců tohoto Parlamentu stála frontu na to, aby mohla ztepat Ameriku kvůli mimořádnému vydávání a zkritizovat evropské vlády, které spolupracovaly se CIA. Osobně bych byl zděšen, kdybychom se CIA nijak nespolupracovali proti fanatickým teroristům, kteří chtějí zničit náš způsob života.

Ve zprávě není například ani zmínka o tom, jak Itálie deportuje pachatele trestné činnosti cizí národnosti. Takto populární a úspěšná politika je zjevně příliš kontroverzní na to, abychom ji zde vyzdvihovali. Je to rovněž vážný úder uštědřený slepému absolutistickému dogmatu, které zamořilo diskusi o lidských právech. Já bych si třeba přál, aby moje země, Spojené království, deportovala takové zahraniční zločince, jakým je italský občan v mém londýnském volebním okrsku, který zavraždil ředitele své školy, ovšem po odpykání trestu odnětí svobody mu soudci umožnili ve Spojeném království zůstat s odvoláním na jeho lidská práva. Evroptští občané dodržující zákony si zaslouží vědět, že jsou jejich vlastní práva chráněna před lidmi, kteří by je chtěli napadnout.

Marios Matsakis (ALDE). - Pane předsedající, práva homosexuálů jsou v EU důležitým tématem a občas se stávají předmětem živé diskuse.

V poslední době se znovu začalo hovořit o právu homosexuálních párů adoptovat děti. V této souvislosti bych chtěl využít příležitosti k položení velmi přímé otázky Komisi a Radě: souhlasíte s krokem, a podpořili byste jej, který by umožnil homosexuálním párům mít právo na adopci dětí ve stejném rozsahu, jako mají heterosexuální páry, nebo se domníváte, že prvořadou důležitost má právo osvojeného dítěte být umístěno v heterosexuálním rodinném prostředí, a že je proto adopce homosexuálními páry nežádoucí a neměla by

být v evropském právu umožněna? Od pana komisaře a paní ministryně očekávám takovou odvážnou a přímou odpověď, která pro nás bude cenná a velmi užitečná.

Kathy Sinnott (IND/DEM). – Pane předsedající, nejtragičtější epizody v dějinách lidstva pramenily z toho, že jedné skupině lidské rasy bylo jinou skupinou upřeno lidství. Zotročení, pronásledování a genocida byly v minulosti osudem těch, kteří byli kvůli jazyku, rase, náboženství nebo z jiného důvodu označeni za podlídi.

V EU si dnes rádi myslíme, že už jsme se povýšili nad takové barbarské skutky, přitom ještě dnes se stává, že se někomu upírá lidství kvůli věku, velikosti a schopnostem. Nenarozené děti a děti s postižením – i ty narozené – jsou mnoha lidmi vnímány jako podlídi, takže každý rok je v EU zlikvidováno více než milion dětí ještě před narozením a některé dokonce až po narození.

Na tomto krveprolévání je nejvíce šokující to, že je pácháno ve jménu lidských práv. Dovolte mi připomenout, že Všeobecná deklarace lidských práv, kterou i po 60 letech ctíme, uznává nenarozené děti za plnoprávné lidské bytosti.

Csaba Sógor (PPE-DE). – (HU) Národnostní menšiny se v nových zemích neocitají vlastním zaviněním. Bohužel v mnoha nových členských státech jsou obtíženy kolektivní vinou, neboť státy se jim snaží znemožnit vzdělávání ve vlastním jazyce nebo studium vlastních dějin a učení se jmenům jejich domovského města, místních oblastí či řek. Co je ještě horší, v některých nových členských státech se objevuje nová forma „sportu“, kdy jsou menšiny mláceny s pomocí policie. Někteří lidé by rádi zakázali autonomii v jakékoli podobě, protože by podle nich vedla k roztříštěnosti EU. Přitom takové země, jako je Itálie či Finsko, které svým menšinám udělily kulturní nebo regionální autonomii, se nerozpadly. Musíme všem členským státům EU poskytnout možnost respektovat práva národnostních menšin.

Rama Yade, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Pane předsedající, v roce 60. výročí Všeobecné deklarace lidských práv je zpráva pana Catanii opravdu dobře načasovaná. Různorodost témat rozebraných ve zprávě, síla předložených návrhů a také vaše reakce jsou plně na úrovni klíčového významu těchto otázek, kvůli nimž jsme se zde dnes sešli. Pokusím se tedy zodpovědět jednotlivé otázky, které jste mi položili, a budu se opravdu snažit o seskupení jednotlivých vystoupení, protože některá se týkala stejného tématu.

Zaprvé bych se chtěla zmínit o otázce sociálních práv a extrémní chudoby, o které hovořilo mnoho poslanců, například paní Rourová. Tato hospodářská, sociální a kulturní práva jsou samozřejmě důležitá. Jsou součástí druhé generace lidských práv a jsou to práva symbolizovaná podpisem Mezinárodního paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech v roce 1966. Zcela správně zdůrazňujete význam uplatňování těchto práv, protože neuplatňování práv znamená jejich diskreditaci.

Evropská unie a Francie se pochopitelně aktivně účastní boje proti extrémní chudobě. Připomínám, že Rada pro lidská práva zřídila funkci zvláštního zpravodaje, který se má zabývat právě těmito otázkami, těmito právy. V Organizaci spojených národů v současnosti vznikají hlavní zásady pro zesílení boje s extrémní chudobou. Konečně, Evropská unie a konkrétně Francie zahájily iniciativy, které já osobně považuji za zajímavé. Evropská unie propagovala a podpořila Opční protokol k Mezinárodnímu paktu o hospodářských, sociálních a kulturních právech, který byl před nedávnem přijat Valným shromážděním OSN a který vytváří mechanismus individuálních stížností.

Nicméně samozřejmě souhlasím s vámi v tom, že jde o dlouhodobý boj a dokud bude existovat tolik diskriminace a tolik chudoby, dokud bude tolik lidí nezaměstnaných a dokud budou mít lidé tolik problémů s přístupem ke zdravotní péči, nemůžeme být spokojeni. Ovšem vyvíjíme úsilí – průběžné, neustálé úsilí – ve snaze zajistit, aby se hospodářská, sociální a kulturní práva jasně uplatňovala, přičemž Evropská unie je jejich hlavním propagátorem.

Dále je zde druhé téma, o němž mnoho z vás hovořilo, a sice homosexualita. V této souvislosti chci říci, že francouzská iniciativa je velmi prostá. Připomínám, že naším východiskem bylo zjištění, že v dnešním světě je devadesát zemí, které postihují homosexualitu, z nichž šest používá trest smrti. To znamená, že muži a ženy nemohou žít svobodně podle své sexuální orientace, hrozí jim vězení nebo soudní stíhání. Skutečně se jedná o součást základních práv.

Cílem není otevírat témata, přestože jsou zajímavá, homosexuálních rodičů nebo sňatků, ani nechceme touto iniciativou rozsuzovat probíhající společenskou diskusi. Naším cílem je spíše rozšířit toto základní právo – právo na svobodné vyjádření sexuální orientace bez rizika být zbaven svobody – na každého člena společnosti.

Tak je to prosté a myslím, že právě díky vážnosti, jíž se těší Evropská unie a členské státy Evropské unie (protože mnozí z nás tento projekt podporují), bude tato iniciativa zítra završena v Organizaci spojených národů. Doufám, že se k nám přidá co nejvíce států, protože pokud jde o otázku lidských práv, není podle mě o čem diskutovat – je to prostě a jednoduše otázka lidskosti a svobody.

Přejdu nyní k další otázce, k otázce Romů a obecněji k otázce přistěhovalců, o které mluvilo několik z vás. Pokud jde o Romy, Komise dne 2. července předložila v rámci svého sdělení zprávu, která shrnuje existující politiky a nástroje, přispívá k začlenění romského obyvatelstva a doporučuje systematictější využívání těchto politik a nástrojů právě na podporu integrace Romů.

Jak víte, dne 16. září se francouzské předsednictví v Bruselu zúčastnilo prvního evropského summitu o Romech, který uspořádala právě Evropská komise s podporou Sorosovy nadace. Na tomto summitu se sešli zástupci evropských orgánů a členských států a přitáhli i mnoho účastníků z řad občanské společnosti. Má kolegyně z francouzské vlády, ministryně bydlení a měst, a zástupce ministerstva zahraničních věcí na summitu vyjádřili potěšení nad hojnou účastí Evropanů zastupujících nejrůznější společenské skupiny.

Tento summit měl svůj význam, protože romská problematika je ve společném zájmu Evropanů a vyžaduje od členských států proaktivní politiku, která se pochopitelně musí vždy přizpůsobit specifickým podmínkám v daném státě. Konkrétním cílem takovéto záměrné politiky na národní úrovni by měl být reálný přístup romského obyvatelstva ke vzdělání, k zaměstnání, ke zdravotní péči a k bydlení. Je celkem jasné, že koordinace mezi členskými státy Unie je zcela klíčová a důležitá.

Z iniciativy francouzského předsednictví se objevilo několik nápadů, které umožnily další formální diskusi v této věci. Ve dnech 29. a 30. září se v Paříži konal druhý summit o rovnosti. Ve dnech 15. a 16. října 2008 se v Marseille konal kulatý stůl o rovnosti a vyloučení za účasti dvou mých kolegů z vlády. Stručně řečeno, členské státy Evropské unie věnují význačnou pozornost postavení romského obyvatelstva a já věřím, jsem si dokonce jista, že z tohoto hlediska bude naše práce pokračovat i po skončení francouzského předsednictví Evropské unie. Aby nebyla mýlka – plně se v této věci angažujeme.

Pokud jde o širší problematiku přistěhovalců, chci při příležitosti závěru francouzského předsednictví Evropské unie říci, jaký úspěch zaznamenal Evropský pakt o přistěhovalcích a azylu. Díky tomuto paktu začne Evropská unie, respektive členské státy Evropské unie, vůbec poprvé sdílet cíle, přijímat společný postoj v těchto věcech, zejména pak ve věci založení azylového úřadu, cíle biometrických viz a činnosti, kterou musí Evropská unie vyvinout v případě, že na jeden ze států je vyvíjen přílišný tlak, zejména v oblasti přistěhovalců.

Tento pakt, který byl, jak připomínám, přijat Evropskou radou v říjnu, navrhuje politické závazky, mezi něž patří organizace legálního přistěhovalství s přihlédnutím k potřebám a schopnostem, boj s nedovoleným přistěhovalstvím ve vzájemné spolupráci, zvýšení účinnosti pohraničních kontrol a vytvoření Evropy azylu.

V krátkosti bych řekla, že všechny tyto prvky paktu o přistěhovalcích a azylu podle mého umožní Evropské unii přijmout společnou strategii pro tuto oblast a možná, právě díky společné strategii, provádět opravdovou politiku legálního přistěhovalství a zároveň i naplňovat s tím související práva.

Nyní bych chtěla zareagovat na otázku, bod, komentář týkající se Guantánama a dopadů jeho uzavření. Odpověděla bych tak, že Evropská unie mnohokrát zopakovala, že boj proti terorismu musí být veden v souladu s právním státem, tedy s úctou k lidským právům, k mezinárodnímu humanitárnímu právu a k mezinárodním předpisům o právech uprchlíků. Také jsme několikrát řekli, že vězni se nesmějí ocitnout v právním vakuu bez ohledu na to, o koho se jedná, a že existenci tajných věznic považujeme za nepřijatelnou.

Naše stanovisko se nezměnilo a veškerý náš postoj vychází z jistoty, že demokratické společnosti mohou v dlouhodobém horizontu porazit terorismus pouze v případě, že zůstanou věrné svým vlastním hodnotám. Evropská unie se proto domnívá, že by Spojené státy měly učinit potřebné kroky k co nejrychlejšímu uzavření Guantánama. V tomto duchu vedeme s americkou vládou nepřetržitý dialog.

Mám pocit, že již zbývá jen poslední bod, na který několik z vás, dámy a pánové, poukázalo. Mám na mysli problematiku lidských práv u nás v Evropě, zejména pak úlohu Rady Evropy. Nejprve bych chtěla vzdát hold úloze, již Rada Evropy sehrává při obhajobě a podpoře základních práv. Domnívám se, že od svého založení odvádí Rada Evropy vynikající práci, zejména díky Evropskému soudu pro lidská práva.

Mechanismy pro sledování lidských práv v členských státech již existují, a využití těchto mechanismů je podle mého způsobem, jak neměřit různým zemím dvojím metrem a jak si opravdu zamést před vlastním prahem. Rada Evropy a její právní nástroj, Evropský soud pro lidská práva, totiž funguje jako hnací motor,

který členskými státy Unie i těm ostatním – neboť Rada Evropy má více členů než Evropská unie – připomíná jejich povinnosti, poukazuje na nedostatky v členských státech a požaduje jejich nápravu. Rada Evropy je tedy klíčovým nástrojem, klíčovou organizací v obhajobě a podpoře lidských práv.

Paralelně s tím existuje ještě Agentura pro základní práva, která si rovněž všímá lidských práv v členských státech a je zmíněna v několika nedávno zveřejněných zprávách. Agentura se ovšem zaměřuje na stav lidských práv v členských státech při provádění práva Společenství, to je všechno. Vzhledem k tomu, že rozsah působnosti každé organizace je omezen na určité oblasti, myslím, že mezi nimi může existovat jakýsi modus vivendi. Ustanovení, o němž jsem právě hovořila, tedy nikterak neomezuje kompetence agentury, jeho smyslem je naopak zabránit opakování téže práce, kterou již vykonává Rada Evropy.

Nařízení o zřízení agentury například výslovně stanoví, že má agentura úzce spolupracovat s Radou Evropy. Tato spolupráce by měla zaručit, že nebude docházet k překrývání činností, a na tomto místě budu citovat přímo z textu: „Tato spolupráce by měla zaručit, aby se činnost agentury a činnost Rady nijak nepřekrývala.“ Agentura pro základní práva a orgány Rady Evropy se proto musejí snažit o to, aby se jejich činnost vzájemně doplňovala a aby se doplňovala i práce jejich příslušných útvarů. Z těchto důvodů se agentura pochopitelně neustále snaží pracovat v rámci svého rozsahu působnosti a zároveň doplňovat činnost Rady Evropy.

Myslím, že jsem stručně zareagovala na všechny body, které jste zmínili, dámy a pánové. Nechám pana komisaře, aby zodpověděl jakékoli další otázky, které se ho týkají nebo které mu byly adresovány.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, předsednictví již některé otázky zodpovědělo, proto se pokusím být stručný.

Nejprve bych chtěl přivítat slova paní Rourové, která na počátku rozpravy řekla, že Charta základních práv skutečně propojila sociální práva a občanská práva. Podle mého názoru právě v tom spočívá pozitivní přínos této charty, která, jak doufáme, bude začleněna do evropského práva. Jedná se opravdu o propojení občanských a sociálních práv.

Nyní bych rád odpověděl na několik otázek o menšinách. Sice nemáme žádnou konkrétní pravomoc pro řešení otázky práv menšin v členských státech, můžeme ale bojovat proti diskriminaci lidí, kteří jsou příslušníky určité menšiny. Diskriminace osob spadá do působnosti našeho boje proti diskriminaci.

Co se týče romského obyvatelstva, myslím, že předsednictví na to odpovědělo, chci nicméně připomenout, že jsme dne 16. září uspořádali summit o Romech. Měl jsem osobně příležitost tento summit uzavírat a musím vám říci, že spolu s kolegou komisařem Špidlou řadíme boj proti diskriminaci romských dětí mezi své priority.

Taková diskriminace je zcela nepřijatelná, Evropě však trvalo dlouho, než začala tyto problémy řešit. V této oblasti nesou hlavní odpovědnost členské státy a trvalo jim dlouho, než se jimi začaly zabývat. Je pravda, že nyní se pokusíme využít všechny možnosti, které máme, abychom skutečně povzbudili integraci romských obyvatel.

Zároveň se ale velmi snažíme o to, aby naše strategie nevycházela z výlučně etnického přístupu k Romům. Takový přístup by totiž mohl být kontraproduktivní a mohl by potlačit výhody přístupu, kdy řešíme problematiku Romů napříč všemi politikami Evropské unie.

Nyní se dostávám k sexuálnímu odlišnostem. Jsem upřímně přesvědčen, že předsednictví svou odpovědí udeřilo hřebíček na hlavičku. Je skutečně povinností tolerantních lidí respektovat takové sexuální odlišnosti a zajistit jejich respekt. Samozřejmě za tímto účelem máme onen text o diskriminaci, musíme ovšem zajistit jeho používání.

Dále bych chtěl říci, že Komise ve skutečnosti nehodlá zaujímat jménem členských států postoj k uspořádání rodinného práva. Jak víte, měli jsme již dost problémů se zavedením předpisů o rozvodech. Především se nemůžeme pouštět do oblasti, která podléhá jednomyslnosti.

Nicméně bych k tomu dodal, že právní předpisy o volném pohybu osob samozřejmě zavazují členské státy k tomu, aby uznávaly určité vztahy, které byly uzavřeny v jiném členském státě. V tomto případě jen opakuji, co říká evropské právo.

Na závěr bych rád řekl, že za důležité považuji to – a pan Deprez měl plnou pravdu –, že se nesmíme nechat vést strachem. Musíme si přiznat, že od útoků z 11. září panují obavy z terorismu, což leckdy vedlo k tomu, že se ztratila ze zřetele ochrana práv, svobod jednotlivce a soukromí. Podle mého názoru musíme tuto

rovnováhu pečlivě střežit. Pohrdání základními právy, lidskými právy a soukromím rozhodně nezvyší účinnost boje proti terorismu. Boj s terorismem by podle mého názoru měl být skutečně cíl.

A konečně na samotný závěr chci říci, že v oblasti základních práv je naším úkolem nejen připravovat texty, nýbrž i zajistit jejich používání. Jsme povinni na to dohlížet. Rád bych vás ujistil, že co se týče Komise a vašeho komisaře pro spravedlnost, svobodu a bezpečnost, budu osobně dohlížet na to, že se na každé možné úrovni bude opravdu střežit řádné uplatňování evropského práva.

Giusto Catania, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych poděkoval komisaři Barrotovi a paní Yadeové za vyjádření podpory mé zprávě. Chci rovněž poděkovat stínovým zpravodajům, paní Gálové, paní Rourové, panu Guardansovi a paní Ždanokové, za aktivní příspěvky ke zprávě a jejímu sestavení.

Myslím, že otázky zmíněné v diskusi jsou velmi zajímavé, a chtěl bych se především zastavit u jednoho bodu, o němž hovořil pan komisař Barrot. V době, kdy zesiluje hospodářská krize, musíme zabránit tomu, aby v Evropské unii vypukla doslova válka mezi chudými lidmi, občany diskriminovanými kvůli jejich sociálním podmínkám a občany diskriminovanými kvůli jejich životním podmínkám nebo jejich očekáváním nebo jen kvůli jejich příchodu do Evropské unie a mezi možnostmi získat co nejlepší přijetí.

Pravdou je, že krize může vést ke stupňování rasismu a xenofobie a panu Brejcovi chci v této souvislosti říci, že jsme pečlivě prostudovali zprávu Agentury pro základní práva a předtím i zprávu Evropského střediska pro sledování rasismu a xenofobie a zjistili jsme, že v posledních letech došlo v Evropské unii k exponenciálnímu nárůstu rasistických a xenofobních činů. Proto jsme tak znepokojeni současným děním a myslíme si, že je třeba povzbuzovat procesy, díky nimž se aktivně vytvoří úloha, v níž se podpora a ochrana základních práv stane tím nejúčinnějším rámcem pro vytvoření mírové Evropy, která bude odhodlané podporovat mezikulturní dialog a bude zbavena barbarských činů.

Domnívám se, že tímto způsobem, prostřednictvím této zprávy, můžeme přispět ke zlepšení úlohy sehrávané EU na mezinárodní scéně. Nebudu se zabývat jinými otázkami, které z rozpravy vyplynuly, některé z nich si ani žádnou odpověď ode mě nezaslouží, ale skutečně jsem přivítal proběhnuvší výměnu názorů i návrhy předložené mnoha kolegy poslanci, kteří se rozpravy aktivně zúčastnili.

Předsedající. – Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat v nejbližší době.

Písemná prohlášení (článek 142)

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE), v písemné formě. – (RO) Podle Charty základních práv má každý občan EU právo svobodně se ucházet o zaměstnání, pracovat a usadit se v jakémkoli jiném členském státě.

Bohužel zatím tuto svobodu nemohou využívat všichni evropští občané. Dvouleté období omezeného přístupu nových členských států na trh práce vyprší na konci letošního roku. Ovšem osm členských států již ohlásilo svůj úmysl prodloužit toto období o další tři roky kvůli současné finanční krizi.

Podle zprávy Komise ze dne 11. listopadu 2008 není žádný přesvědčivý důkaz toho, že by výrazné množství místních pracovníků přišlo o práci nebo že by jim byla zkrácena mzda kvůli příchodu pracovníků z nových členských států.

Přetrvávající uzavření trhů práce znamená, že se jen prodlužuje odlišné zacházení s jednotlivými evropskými občany. Zrušení těchto omezení by přispělo k odstranění problémů s nehlášenou prací a s fiktivní samostatně výdělečnou činností.

Z těchto důvodů se domnívám, že členské státy, které nadále omezují přístup na svůj trh práce, by si měly především uvědomit, že volný pohyb pracovních sil má skutečně pozitivní vliv na udržitelný hospodářský růst.

Jak se ukázalo, volný pohyb je nejen pozitivním faktorem, nýbrž přímo nutností.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE), v písemné formě. – (RO) Aniž bych podrobně komentoval obsah této zprávy, vůči níž je možno vznést mnoho kritických poznámek, chtěl bych upozornit na jeden bod, proti němuž budu hlasovat, přestože jsem ve výboru zamítl pozměňovací návrh, podle něž měl být tento bod ze zprávy vyňat. Mám na mysli bod 46, který doporučuje vytvoření definice příslušnosti k národnostní menšině na evropské úrovni, přičemž vytvořena by měla být na základě doporučení č. 1201 Rady Evropy (1993). Tohoto doporučení bychom se neměli dovolávat, aniž bychom s mimořádnou pečlivostí objasnili jeho

výklad, neboť jeho znění je dvojznačné a dalo by se vykládat tak, že menšinám zaručuje kolektivní práva nebo územní autonomii na základě etnických kritérií. Domnívám se, že Evropský parlament by neměl nekriticky přijmout odkaz na toto doporučení. Vždyť i Benátská komise (Evropská komise pro demokracii prostřednictvím práva) zdůraznila, že jakýkoli výklad doporučení 1201 musí být prováděn s nejvyšší opatrností.

15. Pravidla přijatá Radou ohledně revize nařízení o úřadu OLAF (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o otázce k ústnímu zodpovězení, kterou položila Ingeborg Gräßlová jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu Radě, k pravidlům přijatým Radou ohledně revize nařízení o úřadu OLAF (O-0116/2008 - B6-0492/2008).

Ingeborg Gräßle, autorka. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové z Rady, pane komisaři, dámy a pánové, jakožto zpravodajka k úřadu OLAF, Evropskému úřadu pro boj proti podvodům, jsem učinila zajímavé objevy – například že všichni mluví o nutnosti boje proti podvodům, ale nikdo nic nedělá. Dalším objevem je to, že členské státy vypočítávají všechny své platby Evropské unii s přesností na jeden cent, když ovšem přijde řada na utrácení těchto peněz, jsou najednou velkorysé a dokonce usnadňují podvodníkům práci, protože stále jim trvá v průměru 36 měsíců, než Evropskou unii informují o případných nesrovnalostech. Evropský parlament to považuje za nepřijatelné. Chceme, aby boj proti podvodům byl účinný, aby zahrnoval prevenci. Chceme, aby členské státy zařadily boj proti podvodům na svou agendu, a chceme společnou diskusi o potřebách a problémech.

Chceme, aby se soudní orgány členských států více zajímaly o sledování výsledků vyšetřování, které provádí OLAF. Je třeba odstranit právnické skuliny, které dosud umožňovaly švindl. K evropským penězům se musí přistupovat stejně jako k penězům členských států. Chceme nezávislý úřad, který bude mít dostatečné zdroje a právní základ pro plnění svých úkolů. Chceme úřad, který bude schopen s členskými státy spolupracovat v klidu a efektivně.

Naše stanovisko k právnímu základu, jímž je nařízení 1073/99, všechny tyto body pokrývá. Žádáme, aby se toto nařízení, které je samým srdcem úřadu OLAF, ve spolupráci s Radou více rozpracovalo. Vyzýváme Radu, aby do něj zahrnula naše stanovisko a aby zahájila rozhovory o dalším rozpracování tohoto nařízení. Chceme nalézt řešení problémů, jímž OLAF čelí.

Ráda bych poděkovala všem skupinám v Parlamentu za to, že tuto představu podpořily také formou usnesení, o němž budeme zítra hlasovat. Vyzývám francouzské a české předsednictví Rady, aby přijala míček Parlamentu a odehrála jej zpět. Ve svých návrzích jsme se zabývali i řešeními navrženými a zpracovanými pracovní skupinou Rady. Chci vás ujistit, že máme zájem na rychlém uzavření tohoto nařízení a že jsme připraveni zapojit se do konstruktivních diskusí na základě našich návrhů.

Konsolidace všech právních základů pro OLAF, jak navrhuje Rada, by znamenala větší ztrátu času na práci, jejíž výsledek je nejistý. Úřad OLAF brzy oslaví 10 let své existence. Konsolidace by znamenala dalších 10 let bez jakéhokoli zlepšení právního základu. Bereme boj proti podvodům příliš vážně na to, abychom něco takového dopustili. Proto chceme už teď udělat ve spolupráci s Radou to, co je uskutečnitelné. Děkuji mnohokrát.

Rama Yade, úřadující předsedkyně Rady. – (FR) Pane předsedající, paní Gräßlová, v první řadě vám chci připomenout, že Rada přikládá velký význam boji proti podvodům a ochraně finančních zájmů Evropské unie. Rada se domnívá, že nařízení o Evropském úřadu pro boj proti podvodům musejí být nejen přiměřená potřebám, nýbrž i konsistentní.

V této souvislosti je namíste připomenout výzvu Rady z roku 2007 k předložení konsolidovaného právního nástroje, který by pokrýval jednotlivé aspekty činnosti úřadu OLAF, což by vedlo k vyjasnění situace, na němž mají všichni zájem. Rada řádně vzala na vědomí pozměňovací návrhy Evropského parlamentu přijaté dne 20. listopadu, které se týkaly změny nařízení o vyšetřování prováděném úřadem OLAF, jakož i dřívější diskuse, které k tomuto tématu proběhly ve Výboru pro rozpočtovou kontrolu.

Rada rovněž vzala řádně na vědomí bod 44 usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2008, které bylo přiloženo k prvnímu čtení rozpočtu na rok 2009 a týkalo se téže záležitosti. O harmonogramu prací Rady se již hovořilo na třístranném jednání dne 13. listopadu a na konzultačním jednání s Evropským parlamentem dne 21. listopadu – těchto jednání se zúčastnil můj kolega Eric Woerth, předseda Rady ve složení pro hospodářství a finance a pro rozpočet.

Na tomto třístranném jednání oznámila Komise v reakci na obavy Rady, které, jak myslím, pociťuje i Evropský parlament, že začátkem příštího roku předloží pracovní dokument k otázce konsolidace právních předpisů týkajících se úřadu OLAF. Mohu tedy s potěšením znovu potvrdit to, co Rada již uvedla na třístranném jednání dne 13. listopadu a na konzultačním jednání dne 21. listopadu, a sice že Rada pečlivě a nanejvýš pozorně prostuduje výsledky prací Evropského parlamentu o návrhu změny nařízení č. 1073/1999, jakož i chystaný pracovní dokument Komise.

Doufám, že budu mít ještě možnost vzít si slovo, abych zareagovala na vaše případné poznámky, pokud to stihneme do 18 hodin. Předem se omlouvám, ale v 18 hodin musím odejít.

Jean-Pierre Audy, jménem skupiny PPE-DE. – (FR) Pane předsedající, paní Yadeová, vážení kolegové, Evropská komise musí zajistit ochranu finančních zájmů Evropské unie. Za tímto účelem jsou jí Smlouvami uděleny pravomoci sdílené s členskými státy – a proto mě mrzí, že na místě Komise nikdo nesedí. Komise má významné pravomoci pro boj proti podvodům, korupci a jakékoli jiné nezákonné činnosti, která ohrožuje finanční zájmy Unie.

Připomeňme si, že k založení Úřadu pro boj proti podvodům neboli úřadu OLAF, který příští rok oslaví desáté výročí své existence, vedla demise Santerovy Komise v březnu 1999.

Má skvělá kolegyně Inge Gräßlová se právem obrátila na Radu s otázkou na tolik očekávaný přezkum nařízení z roku 1999. Již od tohoto data se předpokládá, že na základě hodnocení Komise, k němuž mělo dojít tři roky po založení úřadu, dojde k přezkumu tohoto nařízení, které vyžadovalo úpravy. Vaše odpověď, paní Yadeová, nás uklidňuje. Je to odpověď konsistentní.

Dotyčné hodnocení proběhlo v roce 2003 a teď máme před sebou návrh nařízení. Nyní je třeba zajistit konsistenci celého tohoto nástroje jak v otázce vnitřního i vnějšího vyšetřování, tak v otázce obecných úkolů úřadu OLAF. Máme nařízení z roku 1999, nařízení číslo 1073, máme ale také nařízení z roku 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí a nařízení z roku 1995 o ochraně finančních zájmů Unie.

Hodnocení z roku 2005 obsahovalo 17 návrhů včetně návrhu na vznik úřadu evropského veřejného žalobce. Úřad OLAF totiž sice má pravomoci k vyšetřování, je to však správní orgán, který není kontrolován žádným nezávislým soudním orgánem. Takový orgán by mohl být jak pojistkou pro vyšetřované subjekty, tak podporou pro samotný OLAF. Jaký je tedy skutečný charakter úřadu OLAF? Je to pomocná soudní osoba? Pokud ano, jakého evropského trestního soudnictví? Je to specifický správní úřad? Ještě máme před sebou dlouhou cestu. Děkuji, paní Yadeová, za podnět, který jste dnes poskytla.

Herbert Bösch, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, jak zpravodajka již správně řekla, Rada zanedbává svou povinnost chránit finanční zájmy Unie. Ostatně, paní Yadeová, není důležité, které Smlouvy budou nyní konsolidovány a které ne, ale spíše to, abyste zahájili rozhovory. Pokud nezahájíte jednání ihned, pak v podstatě úmyslně odložíte reformu boje proti podvodům na evropské úrovni až do příštího volebního období Parlamentu a dobře to víte. My také budeme muset svým voličům v červnu říci, že členské státy na tom nemají zájem – a mohli bychom jim poskytnout i pár příkladů.

Co se týče podvodů s DPH, které například Německo stojí 16 až 18 miliard eur ročně, bychom například měli možnost přijmout prostřednictvím reformovaného úřadu OLAF relevantní opatření proti podvodům. Ovšem i ten nejlepší úřad pro boj proti podvodům zůstane bezmocný, jestliže mu členské státy nebudou poskytovat žádné informace.

Pokud jde o následné sledování případů úřadem OLAF, často musíme tápat v temnotách, protože orgány členských států nám nesdělují, jaké kroky přijaly na základě výsledků vyšetřování prováděného úřadem OLAF. Konkrétní kroky jsou zapotřebí.

Jako člověk, který se o situaci zajímal už v roce 1999, mohu říci, že nejdůležitější pasáží, kterou jsme vložili do nařízení 1073/99, bylo to, že tato jednotka boje proti podvodům, která v posledních letech odvedla dobrou práci, má být po několika letech reformována. To nelze odkládat – a to bych chtěl dnes Radě připomenout.

Bart Staes, jménem skupiny Verts/ALE. – (NL) Pane předsedající, paní úřadující předsedkyně Rady, dámy a pánové, velmi pozorně jsem si vyslechl vaši odpověď. Řekla jste, že tyto návrhy prostudujete s maximální *vigilance, avec la plus grande attention*. Je mi líto, ale taková odpověď pro nás není dost dobrá.

My jsme svůj domácí úkol splnili. Schválili jsme zprávu paní Gräßlové v prvním čtení. Postupovali jsme tak kvůli mezerám ve stávajících právních předpisech. Snažili jsme se tyto závady napravit a pan Bösch správně řekl, že jsme se setkali s mnoha problémy. Zprávu o podvodech s DPH jsme schválili teprve nedávno. Daňové podvody v Evropské unii dosahují výše pohybuji se mezi 200 a 250 miliardami eur.

Z těchto důvodů potřebujeme solidní právní předpisy. Jak vy, paní Yadeová, tak Rada jako celek byste měli odvést svou práci. Prosím, abyste byla trochu konkrétnější, pokud jde o harmonogram, jehož se Rada v této věci chce držet, neboť je to životně důležité.

José Javier Pomés Ruiz (PPE-DE). – (ES) Pane předsedající, jsem paní Yadeové vděčný za to, že se účastní rozpravy o tématu, které občany tolik znepokojuje.

Tento Parlament se blíží ke konci volebního období, v němž jsme se pokusili ukázat daňovým poplatníkům, že účty kontrolujeme a že tak činíme co možná nejlépe. Připouštíme, že k chybám dochází a že ne všechno se vždycky dělá správně, ale především jsme spočetli výši podvodů a děláme vše, co je v našich silách. Proto jsme také před deseti lety zřídili OLAF, Evropský úřad pro boj proti podvodům. Úřad dnes naléhavě potřebuje vhodný právní rámec.

Paní Yadeová, říkáte, že bychom měli vyčkat, než Komise připraví svou zprávu, a teprve pak začít jednat o definitivním statutu úřadu OLAF, to by ale byla ztráta času. Volby se blíží a po nich začne nové volební období. My chceme evropským občanům vyslat signál, že všichni – Rada, francouzské a české předsednictví, tento Parlament a Komise – jsme odhodláni skoncovat s takovými podvody, jaké známe z rozvojových zemí a dokonce i z velmi rozvinutých zemí.

Děkuji vám, paní Yadeová, že se účastníte této rozpravy, a lituji, že zde není přítomna i Komise.

Inés Ayala Sender (PSE). – (ES) Pane předsedající, také já vítám návrh paní Gräßlové předložený jménem Výboru pro rozpočtovou kontrolu, jehož smyslem je učinit pokrok a vyvíjet tlak na to, aby právní předpisy, které přijmeme pro OLAF, mohly být prováděny co nejdříve.

Také já proto děkuji paní Yadeové, že mezi nás přišla, jelikož návrh přijatý Parlamentem právem zdůraznil nutnost zajistit a chránit právo osob, které OLAF vyšetřuje, na presumpci nevinu a právo na obhajobu, a stejně tak chránit i práva informátorů.

Především je také třeba zavést srozumitelnější a transparentnější pravidla a kodex chování, který by měl být všem občanům zpřístupněn co nejdříve. V této souvislosti děkujeme paní Gräßlové za iniciativu a Výboru pro rozpočtovou kontrolu za poskytnutou podporu.

Samozřejmě naléhavě žádáme Radu, aby se pokusila co nejdříve odblokovat jednání, tak aby pokročila kupředu pokud možno ještě před skončením tohoto volebního období – jinými slovy do příštích voleb. To je nezbytné, mají-li být zaručena všechna práva, která Parlament na základě zprávy paní Gräßlové posílí.

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní Yadeová, dámy a pánové, příští rok se opět budou konat volby do Evropského parlamentu a v předvolebním období bují dezinformace se zvláštní silou. Proto chceme, aby reforma úřadu OLAF proběhla rychle. Je třeba jasně a jednoznačně odhalit případy selhání a dezinformací, které se využívají na úkor Evropské unie. Jsem přesvědčen, že evropská veřejnost potřebuje právě takovou podporu a srozumitelnost.

Markus Pieper (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, paní úřadující předsedkyně Rady, jakožto člen Výboru pro regionální rozvoj vnímám význam práce úřadu OLAF ve věci strukturálních fondů. Poslední zpráva o finančních zájmech Společenství informuje o více než 3 800 případech nesrovnalostí, což je nárůst o 19 % oproti roku 2006. Tyto nesrovnalosti představují částku 828 milionů eur, tedy o 17 % více než v předchozím roce.

Z těchto důvodů musí dnes Rada zlepšit boj proti podvodům. Musí přistoupit k opravdové reformě právního základu, nikoli jen provést kosmetické úpravy stávajících textů.

Pokud Rada tuto snahu myslí vážně, měla by také zapracovat na zlepšení svého systému podávání zpráv. Členským státům zatím trvá v průměru 36 měsíců, než vůbec OLAF o nesrovnalostech informují. Je třeba poskytovat spolehlivá čísla rychle a v elektronické podobě, aby OLAF mohl efektivně pracovat. Dlužíme to všem – daňovým poplatníkům a také subjektům, které využívají finanční prostředky EU podle nejlepšího vědomí a svědomí.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, budu stručná. Přispěla jsem na podporu úsilí paní Gräßlové a o to nám všem podle mého dnes jde. Vyslechli jsme si, že pověst Evropské unie je poškozována dojemem, že v podvádění se může pokračovat. Proto musíme uvítat a podpořit všechno, co přispěje k posílení a zlepšení efektivity úřadu OLAF. Těmito pár slovy jsem chtěla pochválit paní Gräßlovou za její úsilí a naléhavě vyzvat Radu a Komisi, aby nám bedlivě naslouchaly.

Rama Yade, úřadující předsedkyně Rady. - (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, dokonale chápu obavy Evropského parlamentu. Rada má nyní k dispozici výsledky prvního čtení Evropského parlamentu. Kvůli určité logice práce a fungování je třeba, aby Rada, která svou práci odvedla tím, že vyzvala ke konsolidaci právních předpisů z roku 2007, před dalším postupem obdržela dokumenty zpracovávající Komisi. Dokud Komise nepředá tyto dokumenty Radě, jsem nucena vám říci, že musíme vyčkávat.

Jsem přesvědčena, že jakmile obdržíme pracovní dokument o konsolidaci právních předpisů týkajících se úřadu OLAF, na kterém Komise pracuje, budeme moci s reformou rychle postoupit. Tento dokument ale potřebujeme a Parlament se může na Radu spolehnout v tom, že bude s touto problematikou pokračovat a dodrží obvyklou institucionální spolupráci, tak abychom co nejlépe vyjasnili právní rámec platný pro OLAF.

Předsedající. - Obdržel jsem jeden návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s čl. 108 odst. 5 jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ve čtvrtek 18. prosince 2008.

(Zasedání bylo na chvíli přerušeno)

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ WALLIS

Místopředsedkyně

16. Doba vyhrazená pro otázky (otázky Komisi)

Předsedající. - Dalším bodem je doba vyhrazená pro otázky (B6-0491/2008).

Komisi byly položeny následující otázky.

První část

Otázka č. 32, kterou pokládá **Tadeusz Zwiefka** (H-0934/08)

Předmět: Pohotovostní plány pro malé a střední podniky

Ve světle současné finanční a hospodářské krize, která je slovy Jeana-Clauda Tricheta nejvážnější krizí od druhé světové války, se chci zeptat Komise na její pohotovostní plány pro malé a střední podniky (MSP).

Rámcový plán obnovy, který má být předložen 26. listopadu, má obsahovat krátkodobá opatření, jež mají pomoci odvrátit recesi. Komise zvažuje nové způsoby financování a nové způsoby využití stávajících finančních zdrojů. Chce rovněž navýšit kapitál Evropské investiční banky, která je poskytovatelem dlouhodobých půjček v EU. Banka již vytvořila úvěrový balík ve výši 30 miliard eur, který má pomoci malým podnikům, jež mají nesnáze se získáním financování. Takové kroky jsou jistě chválné; nicméně jedním z nejzávažnějších problémů MSP v tomto okamžiku je problém s prodlením při splácení úvěrů. Navrhla Evropská komise pohotovostní plány zvláště zaměřené na tento konkrétní problém?

Joaquín Almunia, člen Komise. - (ES) Paní předsedající, v návrhu Komise „Small Business Act“ se plně uznává existence problémů, jimž čelí malé a střední podniky.

Co se týče přístupu k financování, který je předmětem otázky pana Zwiefky, Komise spolu s Evropskou investiční bankou (EIB) oznámila konkrétní opatření na zlepšení situace.

Samozřejmě souhlasíme s nutností poskytnout malým a středním podnikům zvláštní pomoc. Finanční krize v mnoha členských státech zásadně narušila zdroje financování pro podniky, zejména ty malé a střední.

⁽¹⁾ Viz zápis.

Orgány Společenství i členské státy přijaly v mezích svých pravomocí konkrétní opatření, které mají tyto dopady neutralizovat.

Komise zavedla opatření na stabilizaci finančního systému, která bankám umožní zase začít poskytovat půjčky svým zákazníkům. Podpořili jsme i některé změny pravidel účetnictví a zrychlené schvalování rekapitalizace bank a systémů pojištění bankovních vkladů.

Krom toho, jak víte, dne 26. listopadu Komise schválila plán obnovy ve výši 200 miliard eur. Tento plán minulý týden podpořila a odsouhlasila Evropská rada. Jak uvádí naše sdělení, tato částka 200 miliard eur zahrnuje 30 miliard eur z rozpočtu EU nebo z finančních aktivit EIB na podporu oživení hospodářství.

Ať už se jedná o rozpočtové zdroje nebo o finanční aktivity, tato opatření bezesporu zahrnují položky financování a pomoci, z nichž budou značně těžit malé a střední podniky. Tato opatření doplňují dohodu, která byla dosažena na neformálním zasedání Rady ve složení pro hospodářství a finance v Nice v září tohoto roku a podle níž EIB zintenzivní a zároveň urychlí své zvláštní položky financování určené malým a středním podnikům.

Kromě těchto dohod ještě EIB oznámila, že malým a středním podnikům poskytne přechodné financování – odborně nazývané mezaninové financování – v celkové výši jedné miliardy eur prostřednictvím Evropského investičního fondu.

Jak jsem řekl dříve, v plánech různých členských států a v rámci plánu obnovy podpořeného Evropskou radou minulý týden již máme několik příkladů velkých zemí EU (z hlediska hospodářské velikosti), například Spojeného království, Francie, Německa a Španělska, které zavedly zvláštní finanční opatření určená malým a středním podnikům, které představují, jak všichni víme, velkou sílu ve smyslu obratu, zaměstnanosti a výrobních kapacit ve všech našich zemích.

Ještě bych se chtěl zmínit o dohodách, které Komise přijala v dnešní době poznamenané zvláštními hospodářskými potížemi, přičemž využila ustanovení uvedená ve Smlouvě, která jí umožnila zavést potřebnou flexibilitu do oblasti státních podpor. Z tohoto opatření také budou těžit především MSP. Příkladem je včera schválená dohoda o navýšení pravidla de minimis pro státní podpory.

Závěrem bych chtěl uvést, že v lednu se má konat zasedání „konstruktivního dialogu“, jehož se zúčastní Komise, MSP, jejich zástupci a také banky, aby si vyměnili názory na účinnost státních podpor, na současnou situaci a případnou potřebu posílit rozhodnutí přijatá v posledních měsících.

Tadeusz Zwiefka (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, děkuji mnohokrát za podrobné vysvětlení. Vzhledem k tomu, že jste hovořil o práci Komise a o závazcích Evropské investiční banky, rád bych se zeptal, zda obecně vzato se také banky, které jsou zapojené do průběžného dialogu a dostávají velkou podporu, přihlášily k politice, jež má zajistit víceméně hladké fungování malých a středních podniků. Vzaly na sebe i ony takové závazky?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Na otázku pana Zwiefky bych odpověděl tak, že s bankami budeme určitě mluvit. V rozvahách a finančních výkazech bank se také projevují jejich obtíže.

Samozřejmě všechny zdroje, veškerá rozhodnutí a opatření přijatá na evropské úrovni i na úrovni členských států stejně jako poskytování prostředků a snižování úrokových sazeb Evropskou centrální bankou a jinými centrálními bankami mají zabránit zhroucení úvěrového systému a podnítit a vytvořit vhodný rámec pro obnovu úvěrových a finančních možností, které potřebují rodiny i podniky.

Malé a střední podniky nepochybně mnohem více než velké podniky závisejí při financování na bankovních úvěrech. Je tomu tak proto, že i přes současnou potíže trhu mohou velké podniky přímo emitovat své cenné papíry nebo dluhopisy a získat prostředky na trzích s cennými papíry nebo na trzích s pevným výnosem. Malé a střední podniky potřebují k získání financování banky.

Upřímně doufáme, že banky a úvěrové instituce pozitivně zareagují na pomoc a podporu v takovém objemu, který je v současnosti nezbytný, ovšem ještě před pár měsíci by byl nepředstavitelný.

Jsem přesvědčen, že nejen naše vlády, evropské orgány a centrální banky musejí převzít zodpovědnost – a my ji přebíráme –, nýbrž i banky nesou svou zodpovědnost v tom smyslu, že obdržely podporu formou rekapitalizace hrazené z veřejných peněz nebo z vkladů, za něž se zaručil stát. Mají svou odpovědnost vůči zbytku společnosti a především vůči malým a středním podnikům.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane komisaři, váš poslední komentář považuji za velmi výstižný. Banky si musejí uvědomit, že malé a střední podniky potřebují a že na nich v minulosti vydělávaly peníze.

Moje otázka je asi velmi základní – bude to fungovat? Teď asi ještě nevíme, zda to funguje, ale kdy to budeme vědět a kdy řekneme, že musíme udělat něco jiného? Číslo 30 miliard eur je působivé, ale jenom irské úřady musely do bank napumpovat 10 miliard eur, a podle některých nezávislých odborníků je na rekapitalizaci irských bank zapotřebí 30 miliard eur. Možná byste se k tomu mohl vyjádřit.

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Chci se zeptat, jaký postup umožní malým a středním podnikům v Rumunsku získat přístup k financování ze zmiňovaného rozpočtu ve výši 30 miliard eur. Jaký postup mohou zvolit členské státy, aby usnadnily malým a středním podnikům přístup k tomuto financování? Hovořil jste o plánu ve Francii, ve Spojeném království... Moje otázka zní: půjde o přístup „kdo dřív přijde, ten dřív mele“ nebo mají členské státy, a tedy i rumunské malé a střední podniky, možnost získat stejné financování?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní předsedající, dámy a pánové, žijeme v tržním hospodářství a vzhledem k tomu, že sedíte tam, kde sedíte, určitě v tom se mnou budete souhlasit. Pravidla hry v tržním hospodářství jsou taková, jaká jsou.

Proto si podle mého názoru asi nikdo nemyslí, že by úvěrový systém, finanční systém nebo hospodářský systém obecně fungoval lépe, kdyby všechna rozhodnutí namísto hospodářských subjektů a v tomto konkrétním případě finančních subjektů přijímala ministerstva členských států nebo orgány v Bruselu, v jedné z mnoha budov, v nichž evropské orgány pracují.

To znamená, že banky samy musejí rozhodnout, zda poskytnou úvěr. Skutečnost je taková, že když se banky spoléhají na veřejné peníze a veřejné záruky, musejí také splňovat určité podmínky. Režimy podpory bankovníctví se v členských státech liší podle typu podmínek, které závisejí na okolnostech, na vlastnostech a typu nástroje, který se v jednotlivých zemích využívá.

Co se nás týče, Evropská komise schválila režimy záruk za vklady, které nám jednotlivé členské státy předložily, tak aby tyto režimy byly v souladu s pravidly hospodářské soutěže a státních podpor. V současnosti dokončujeme schvalování nejnovějších národních plánů rekapitalizace.

Komise schválila a zveřejnila horizontální normy, v nichž vysvětluje, jaká kritéria v tomto výjimečném okamžiku používáme při posuzování, zda jsou tyto plány v souladu se Smlouvou. V Komisi jsme si vytyčili šestiměsíční lhůtu, protože šest měsíců po našem původním schválení plánů musíme a chceme analyzovat uplynulý vývoj.

Pokud zjistíme, že peníze daňových poplatníků – peníze občanů – poskytnuté prostřednictvím těchto podpůrných programů byly řádně využity, a pokud bude fungování finančních trhů nadále poznamenáno složitou hospodářskou situací, bude možné povolit další pokračování těchto programů. Pokud se stav hospodářství zlepší – v což všichni doufáme – nebo pokud se peníze nevyužívají k předem schváleným účelům, pak také podnikneme příslušné kroky a přijmeme potřebná rozhodnutí.

Nehodláme připustit, že by peníze daňových poplatníků, které se riskují kvůli zlepšení fungování finančních okruhů a úvěrových trhů a okruhů, mohly být promrhány nebo využity bez dosažení odpovídajících výsledků.

Co se týče druhé otázky, Evropská investiční banka má pro své programy pomoci malým a středním podnikům ve všech členských státech prostředníka. To znamená, že právě tento prostředník či prostředníci v každém členském státě poskytují výrobním podnikům a zejména malým a středním podnikům úvěry a finanční nástroje na základě podpůrných programů, které jsme zřídili; a právě tito prostředníci, finanční poradci musejí předávat a poskytovat informace, o nichž hovořila paní poslankyně.

Předsedající. – Otázka č. 33, kterou pokládá **Ryszard Czarnecki** (H-0952/08)

Předmět: Boj proti terorismu

Deset teroristických útoků v Bombaji minulý týden stálo život nejméně 188 lidí a stovky dalších byly zraněny. Jaké kroky podnikne Komise, aby přiměla pákistánskou vládu zastavit podporu teroristických skupin na svém území?

Otázka č. 34, kterou pokládá Wiesław Stefan **Kuc** (H-0955/08)

Předmět: Činnost Evropské komise ohledně teroristických skupin v Pákistánu

Jaká opatření hodlá přijmout Evropská komise, aby přinutila pákistánské úřady přestat podporovat činnost teroristických skupin a napomáhat jim?

Ján Figel', člen Komise. – Myslím, že mohu říci, že Komise byla stejně jako mnozí jiní šokována nedávnými událostmi v Bombaji, které také zcela jasně a rozhodně odsoudila Rada Evropské unie dne 8. prosince.

V této souvislosti vyjádřila Evropská unie naději, že Pákistán bude plně spolupracovat s indickými vyšetřovateli a že obě země se budou společně snažit dosáhnout toho, aby se pachatelé zodpovídali za svůj čin před soudem. Cílem teroristických sítí je podkopat mír a stabilitu v regionu; v tom se jim musí zabránit. Evropská unie proto naléhavě vyzvala k zesílení regionální spolupráce v boji proti terorismu.

Cestou kupředu je dialog a spolupráce, tak aby se mohly řešit nedostatky ve vzájemném chápání a v přístupech. Není jiná alternativa než spolupracovat s civilní vládou Pákistánu. Jak víte, prezident Zardáři se přihlásil ke snaze o usmíření. Pákistánské úřady zatkly několik osob poté, co někteří občané a organizace Pákistánu byli obviněni z podílu na útocích v Bombaji. To jsou velmi důležité kroky.

Nyní je třeba, aby se pákistánská vláda s odhodláním zavázala k rozbití teroristických sítí, aby v budoucnu k žádným útokům nedocházelo. Komise zvažuje možnost zahájit projekty, jejichž cílem by bylo posílit schopnost Pákistánu bojovat proti terorismu.

Na leden příštího roku je naplánována společná návštěva koordinátora EU pro boj proti terorismu Gilla de Kerchove a Komise. To je vše, co mohu říci v odpovědi na tyto dvě otázky.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Paní předsedající, pane komisaři, tyto otázky jsme s panem Kucem napsali před třemi týdny. Jak jste sám řekl, od té doby se něco změnilo. Proto vás prosím, abyste ohodnotil a okomentoval prohlášení pákistánské vlády, podle něž nepřipadá v úvahu, že by Pákistán jakékoli zatčené teroristy předal indickým úřadům. Může mít takové prohlášení dopad na vztahy mezi Novým Dillí, Islámábádem a Karáčím?

Wiesław Stefan Kuc (UEN). – (PL) Chci svou otázku ještě doplnit. Jak můžeme zabránit tomu, aby se pákistánské území využívalo k výcviku bojovníků Tálibánu, kteří pak mají významný podíl na bojích v Afghánistánu, kde jsou rozmístěni evropští a američtí vojáci?

Ján Figel', člen Komise. – Jak jsem řekl, jedná se o opravdu složité, citlivé a důležité téma. Jedním ze způsobů, jak můžeme pomoci, je podporovat demokracii, právní stát, politiku boje proti terorismu a spolupráci v regionu i uvnitř této konkrétní země. Myslím, že příležitost pro to existuje. Na jedné straně se snažíme pomoci budovat důvěru, zároveň ale bedlivě sledujeme postupy a kroky, které se podnikají. Samozřejmě že to, co jste řekl o rozhodnutí nevydávat, znamená, že takový postup není v souladu se spravedlností. Činí se tak ovšem kroky důležité pro pákistánský systém v samotném Pákistánu – cílem je omezování prostoru pro terorismus jak v této zemi, tak v zemích sousedních, což tak tragicky ovlivnilo situaci v indické Bombaji.

Co se týče celkové spolupráce, myslím, že Evropská unie může spolu s mnoha dalšími partnerskými zeměmi vybudovat silnější vztahy s vládami, které se skutečně snaží dělat něco pro prevenci a které se dělí o zpravodajské informace v boji proti teroristickým sítím. Doufám, že nedávné rozbití sítě v Pákistánu bude dobrým příkladem, ještě ale musíme vyčkat, jak se bude situace v této zemi dál vyvíjet. Jsme tam přítomni, i když s omezenými možnostmi. Navýšili jsme finanční příděl pro spolupráci s Pákistánem v dalším období, tedy v letech 2007-2010. Příděl představuje 200 milionů eur. Část těchto prostředků skutečně posiluje právní stát, demokratické instituce a akceschopnost v tomto směru.

To je vše, co k tomu mohu v tuto chvíli říci. Možná budeme mít více informací, ale už i skutečné výsledky v lednu po návštěvě Komise a koordinátora z Rady v zemi.

Předsedající. – Otázka č. 35, kterou pokládá **Silvia-Adriana Ticau** (H-0966/08)

Předmět: Investice do energetické infrastruktury

Hospodářská a finanční krize postihla mnoho členských států. Každý týden slyšíme o nových opatřeních, která se dotýkají tisíců zaměstnanců v jednotlivých členských státech. Investice do energetické infrastruktury jsou jedním ze způsobů, jak může Evropa hospodářské krizi čelit. Budování takové infrastruktury (ropovodů a plynovodů nebo infrastruktury na výrobu a přenos elektřiny) vyžaduje rozsáhlé investice, přičemž časový

horizont realizace takového projektu je střednědobý až dlouhodobý. Chceme-li zajistit dostatečné investice do energetické infrastruktury, budou členské státy muset buď zvážit navýšení rozpočtu TEN-T nebo po určitou dobu počítat se zvýšením svých rozpočtových schodků. Pomocí jakých opatření hodlá Komise během současné hospodářské a finanční krize podpořit členské státy, které se snaží dosáhnout podstatného navýšení investic do energetické infrastruktury?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní Ťicáu, ptáte se na investice do energetické infrastruktury. Druhý strategický přezkum energetické politiky, schválený Komisí, ukazuje, že Evropská unie musí naléhavě navýšit své investice do energetické infrastruktury, aby bylo možné splnit takové cíle naší energetické politiky, jakými jsou bezpečnost dodávek, udržitelnost a konkurenceschopnost. Také Rada ministrů ve složení pro energetiku, která se sešla minulý týden, zdůraznila význam navýšení investic do infrastruktury, nemluvě o dohodě o energii a změnách klimatu, kterou minulý víkend podpořila Evropská rada a kterou jste vy sami v tomto Parlamentu dnes schválili.

Komise trvá na tom – a v tom se, myslím, můžeme spolehnout i na podporu Rady a Parlamentu –, že současná hospodářská recese nesmí být záminkou pro odložení nebo snížení investic do energetické infrastruktury. Investice do energie a zejména do energetické infrastruktury musejí sloužit jako hnací síla pro tvorbu pracovních míst, pro inovace, musejí umožnit rozvoj nových činností, používání nových technologií a posílení důvěry v hospodářství. Také samozřejmě musejí přinášet výhody v tom smyslu, že se naše hospodářství bude díky těmto investicím rychleji rozvíjet a přizpůsobí se požadavkům na hospodářství s nízkou úrovní emisí CO₂.

V plánu hospodářské obnovy, schváleném Komisí a podpořeném Radou, navrhujeme, aby se od nynějška do roku 2010 použila doplňková částka 4 miliard eur získaná z nevyužitých prostředků rozpočtu Společenství, která by byla určena na transevropské energetické sítě a související investice. To znamená, že čtyři z pěti miliard eur, které jsme navrhli využít v našem sdělení, v našem plánu, by byly určeny právě k těmto účelům.

Evropská rada minulý týden schválila základní body našeho návrhu v této věci, přestože ještě nevíme, jakým způsobem rozpočtový orgán (jak Rada, tak tento Parlament) bude vykládat obecná prohlášení obsažená v závěrech předsednictví Evropské rady.

Krom toho Evropská investiční banka přislíbila podstatné navýšení – až 6 miliard eur ročně – prostředků určených na financování investic souvisejících se změnami klimatu, bezpečností, dodávkami energie a energetickými infrastrukturami a zároveň také oznámila, že se zavazuje urychlit využívání existujícího nástroje úvěrových záruk, aby tak pomohla s financováním projektů transevropských sítí; touto cestou chce podpořit nezbytnou větší účast soukromého sektoru. Veřejné zdroje samy o sobě nestačí k financování celého objemu investic, které jsou podle různých odhadů potřebné do roku 2020 nebo 2030.

Konečně je tu ještě jeden aspekt, který považuji za důležitý, který rovněž získal podporu Evropské rady a byl obsažen v našich návrzích – jedná se o rozhodnutí vytvořit Evropský fond 2020 pro energii, změnu klimatu a infrastrukturu, na kterém se bude podílet Evropská investiční banka, národní agentury pro financování infrastruktur a případné další subjekty. Fond bude financovat kapitálové a kvazikapitálové projekty v oblasti infrastruktur obecně a zejména v oblasti energetických infrastruktur.

Co se tedy týče předmětu vaší otázky, vidíte, že v posledních týdnech bylo oznámeno mnoho důležitých rozhodnutí a některá se již začala realizovat.

Silvia-Adriana Ťicáu (PSE). – (RO) Děkuji mnohokrát za odpověď. Chci jen říci, že je nesmírně důležité, aby se investovalo do rozvodných sítí dodávky energie. Pokud chceme podporovat obnovitelnou energii nebo energii vyráběnou z obnovitelných zdrojů, musejí mít výrobci takového typu energie přístup do rozvodných sítí dodávky energie, aby se mohli dostat ke konečnému spotřebiteli. Proto doufám, že tyto finanční nástroje budou spuštěny co nejrychleji a transparentně.

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní předsedající, velmi stručně zareaguji.

Plně s vámi souhlasím. Rada ve složení pro energetiku, o které jsem hovořil a která se sešla ve dnech 8. a 9. prosince, schválila směrnici o obnovitelných zdrojích energie. Myslím, že je to krok právě tím směrem, který jste zmínila.

Plně se ztotožňuji s vaším návrhem i s prioritami, které jste v této oblasti vytyčila.

Druhá část

Předsedající. – Otázka č. 36, kterou pokládá **Marie Panayotopoulos-Cassiotou** (H-0889/08)

Předmět: Vzdělávání dětí migrantů

Ve svém nedávném sdělení (COM(2008)0423) Komise navrhla, že by se měly vést konzultace k problematice vzdělávání dětí migrantů, přičemž se hovoří i o vzdělávání dětí evropských migrujících pracovníků. Jaké finanční mechanismy hodlá Komise poskytnout členským státům, aby se zlepšila výuka mateřského jazyka těchto dětí, zejména je-li tento jazyk úředním jazykem EU?

Ján Figel', člen Komise. – Děkuji Marii Panayotopoulos-Cassiotou nejen za její otázku, ale i za angažovanost ve věci lepší a širší spolupráce ve vzdělávání.

K tomuto konkrétnímu tématu mohu říci, že program celoživotního učení není jen hezkým názvem, nýbrž velmi silným nástrojem a hlavním nástrojem pro to, aby Komise měla k dispozici zdroj financování činností souvisejících se vzděláváním. Podpora výuky jazyků a jazykové rozmanitosti je jedním z konkrétních cílů celého programu.

Jedna část programu nazvaná Comenius podporuje nadnárodní projekty, jejichž cílem je řešit konkrétní potřeby dětí migrantů, včetně jazykové složky nebo výuky jazyků. Takzvaná „hlavní činnost – jazyky“ v rámci programu Comenius podporuje výuku všech světových jazyků, včetně úředních jazyků EU. „Hlavní činnost – IKT“, což je další součást programu Comenius, rovněž podporuje projekty přispívající k vývoji novátorských způsobů užití informačních a komunikačních technologií aplikovaných na výuku jazyků, se zaměřením na zvláštní vzdělávací potřeby a na potřeby dětí migrantů.

Hlavním zdrojem financování zvláštní podpory vzdělávání a přípravy migrantů a jiných znevýhodněných skupin obyvatelstva je Evropský sociální fond. Za jeho provádění zodpovídají především úřady členských států.

Konečně Evropský fond pro integraci, který se zaměřuje na nově příchozí státní příslušníky třetích zemí, podporuje integrační politiky, včetně politik v oblasti vzdělávání a výuky jazyků.

Diskuse o výsledku veřejných konzultací k Zelené knize Migrace a mobilita bude uzavřena na konci tohoto roku. Je otevřená a relevantní pro všechny zúčastněné strany a ještě jednou vyzývám všechny zájemce, aby poslali své odpovědi. Součástí diskuse jsou témata související s nástroji financování vzdělávání dětí migrantů. Tato témata budou obsažena v politickém dokumentu, který bude reagovat na zelenou knihu a bude připraven příští rok během českého předsednictví.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, děkuji panu komisaři za odpověď. Vítám, že diskuse je otevřená. Mám tak příležitost veřejně prohlásit, že zachovávání mateřského jazyka u dětí evropských přistěhovalců je evropským bohatstvím, které je třeba chránit. Krajané pana komisaře žijící ve Španělsku a v Německu a v jiných evropských zemích, do nichž se podobně jako Řekové odstěhovali, chtěli, aby se jejich děti učili řecky a španělsky. Noví přistěhovalci z nových evropských zemí by si proto také měli zachovat své jazyky a totéž by mělo platit i pro druhou generaci narozenou první vlně přistěhovalců. Úřední evropské jazyky jsou pro Evropu bohatstvím a musejí mít přednost.

Ján Figel', člen Komise. – (SK) Paní předsedající, dámy a pánové, právě spolupráce v oblasti vzdělávání a odborné přípravy má za cíl podporovat kulturní rozmanitost, která se výrazně projevuje i ve složení jazyků. Jeden z krásných závěrů, který je, řekl bych, velmi citlivý a důležitý politicky, ale i mentálně pro budoucnost Unie, byl přijat v listopadu, kdy ministři sedmadvacítky potvrdili odhodlání vytvořit podmínky pro mobilitu mladých lidí jako pravidlo, nikoli jako výjimku.

Dnes je mobilita spíše velmi omezená kvůli nedostatku prostředků, ale do budoucna to může být právě jeden z velkých nástrojů na podporu rozmanitosti, otevřenosti, komunikace nebo dialogu mezi kulturami.

Jsem rád, že podpora takovéto spolupráce roste a zejména i v Evropském parlamentu. Takže já bych chtěl spíše poděkovat za pochopení a trvalou podporu.

Justas Vincas Paleckis (PSE). - (LT) Otázka týkající se vzdělávání, související s migrací, ale tentokrát z nových členských států EU do starých. Jak víme, některé nové členské státy EU se potýkají s problémem „odlivu mozků“ – jedná se například o učitele, kteří po dokončení vysokoškolského vzdělání v jedné zemi odcházejí do jiné země, kde sice nepracují ve svém oboru, pobírají ale vyšší plat. Jak se Komise dívá na tento problém a jaká by navrhla opatření?

Silvia-Adriana Țicău (PSE). – (RO) Pane komisaři, děkuji za poskytnuté informace. Chtěla bych nicméně toto téma trochu rozšířit a zmínit se o dětech, které zůstávají doma, zatímco jejich rodiče odcestovali za prací do zahraničí. Pro tyto děti je dobré učit se také jazyk země, v níž pracují jejich rodiče, my se zase musíme zamyslet nad zaměstnaností v jejich zemi. Mám na mysli případy, kdy děti zůstávají doma s prarodiči. Také chci říci, že pro děti, které odjedou se svými rodiči do jiné země, kde rodiče našli práci, je důležité, aby se jim dostalo takové podpory, která jim umožní naučit se jazyk cílové země snáze a rychleji, tak aby mohly při vzdělávání prokázat své intelektuální schopnosti a získávat nové znalosti.

Ján Figel', člen Komise. – (SK) Paní předsedající, já mohu jen souhlasit s tím, co právě zaznělo. Začnu tou druhou otázkou.

Existuje směrnice nebo nařízení Evropského společenství již z roku 1977, je to tedy text více než 30 let starý, o vzdělávání dětí migrujících pracovníků. Je to tedy otázka týkající se členských států – starých, nových, méně starých, méně nových – a podmínek pro vzdělávání dalších generací.

Tato směrnice vlastně ukládá členským státům poskytovat vzdělání takovým dětem v jazyce hostitelské země, tedy v domácím úředním jazyce, a zároveň podporovat vzdělávání v původním rodném jazyce a kulturu původní země ve spolupráci s danou zemí. V jednom případě se tedy jedná o povinnost poskytovat a v druhém případě o pomoc. V každém případě je problematika migrujících dětí součástí této zelené knihy nebo zelené zprávy, která znamená diskusi a případně následné další kroky nebo doporučení. My se nyní nacházíme spíše ve fázi naslouchání a teprve poté přijde případná konkrétní činnost i ve formě právních předpisů, neboť vzdělávání dětí migrantů je velmi důležitou součástí adaptace a integrace. Je zřejmé, že v mnoha případech vznikají problémy právě kvůli nedostatku nebo nedostatečné kvalitě takto poskytovaného vzdělávání.

A co se týče první otázky o učitelích a odlivu mozků – zaprvé si myslím, že je velmi důležité, aby se Unie více věnovala problematice kvality přípravy učitelů. Vůbec poprvé tomu tak bylo v loňském roce a tato problematika je velmi důležitá, neboť při diskusích o všech reformách nebo modernizaci ve vzdělávání a při provádění takových reforem jsou učitelé ústřední součástí takového procesu; musejí být jeho subjektem, nikoli objektem, a samozřejmě i takové téma, jakým je celoživotní vzdělávání, začíná u učitelů. Učitel nebo učitelka musí být v popředí celoživotního vzdělávání, má-li to přejít i do mladé generace – zvládání mnoha nových témat a záležitostí a technologií ve výuce je velmi důležité. Stárnutí obyvatelstva se týká i učitelů. Mnohé země Unie čelí blížícímu se velkému nedostatku či deficitu učitelského sboru a odhaduje se, že v následujícím desetiletí bude chybět více než milion učitelů, protože v řadě států je více než polovina učitelů starší 50 let.

Teď se dotýkám pouze okrajově celkové problematiky, ovšem odliv mozků souvisí i s tím, nakolik si mozků ceníme, nakolik investujeme do duševního vlastnictví, do talentů, do možností rozvíjet dary doma a ne jen odcházet za lepším. Právě k tomu má směřovat například podpora vyšší kvality a dostupnosti vzdělávání, ale i relevantnosti vzdělávání, k tomu má směřovat příští rok, který je vyhlášen Evropským rokem tvořivosti a inovace, k tomu musí směřovat větší úsilí celé Unie, aby byla pro mozky atraktivní, aby přitahovala talenty a ne jen hořekovala nad odlivem mozků. Samozřejmě je i úkolem jednotlivých států, aby do vzdělání investovaly i nyní, i kvůli krizi, protože investice do vzdělávání jsou rozhodující a jsou zásadní dokonce i právě pro takovéto období, máme-li z krize vyjít schopnější – ať už konkurenceschopnější nebo schopnější inovací –, prostě s posíleným lidským potenciálem.

Chci jen uzavřít tím, že dlouhodobá seriózní a důvěryhodná spolupráce v oblasti vzdělávání není možná, pokud se nebude přímo dotýkat i tematiky učitelů, kvality přípravy učitelů a podpory jejich dalšího vzdělávání, nejen počátečního, nýbrž během výkonu povolání.

Předsedající. – Otázka č. 37, kterou pokládá **Seán Ó Neachtain** (H-0896/08)

Předmět: Bílá kniha o sportu

Které části Bílé knihy o sportu (COM(2007)0391) byly dosud provedeny a jaké jsou budoucí politické priority Komise v oblasti sportu pro příští měsíce?

Ján Figel', člen Komise. – Myslím, že Bílá kniha je již nyní velmi úspěšným příspěvkem Evropské unie, Komisi počínaje, i díky velmi pozitivnímu přístupu Parlamentu (sedí zde pan Mavrommatis jakožto zpravodaj k Bílé knize) a také členských států. Připomínám, že minulý týden přijala Evropská rada samostatné závěry ke sportu – vůbec poprvé od Rady v Nice v prosinci 2000 –, a já to považuji i za odraz nové situace.

Za jediný rok se toho totiž hodně stalo a hodně toho v této oblasti probíhá. Kupříkladu z 53 akcí navržených v akčním plánu „Pierre de Coubertin“ již 38 akcí bylo zahájeno nebo provedeno, některé z nich již byly

splněny nebo uzavřeny – celkem dvě třetiny akcí. To je projevem chuti a touhy po úspěchu a mě to velmi těší. Některé úkoly samozřejmě splnila sama Komise.

Za takto uspokojivé výsledky vdčíme angažovanosti nejen členských států, nýbrž i sportovních organizací.

Myslím, že Bílá kniha rovněž přispěla nebo napomohla k tomu, aby se sport a se sportem související projekty staly nedílnou součástí stávajících programů EU. Projekty související se sportem v nedávné době získaly například podporu z Evropského fondu pro regionální rozvoj, z Evropského sociálního fondu, z programu celoživotního učení, z programu veřejného zdraví a z programů Mládež v akci a Evropa pro občany.

Podarilo se dosáhnout pokroku v konkrétních oblastech a o několika z nich bych se chtěl zmínit. Pokyny v oblasti tělesné aktivity, které nedávno schválili ministři sportu a předali je ministrům zdravotnictví, boj proti doping, evropský rámec kvalifikací pro celoživotní učení a evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu, kde je sport jednou z prvních oblastí, která se využila jako pilotní zkušební oblast. Místní hráči – připomínám, že jsme v květnu letošního roku přijali rozhodnutí o takzvaných odchovancích neboli místních hráčích. Studie o dobrovolnické práci ve sportu – velmi důležité téma. Boj proti rasismu a xenofobii – mnoho akcí, mimo jiné i v Evropském parlamentu. Sport jako nástroj ve vnějších vztazích EU. Evropská statistická metoda na měření hospodářského dosahu sportu. A dále „Boj proti diskriminaci kvůli státní příslušnosti“; posouzení dopadů o agentech hráčů, které se začíná provádět; konference o systému licencí ve fotbale. Připravujeme se na příští pololetí a na evropský sociální dialog, který začal, pokud se nemýlím, dne 1. července v Paříži s partnery z oblasti profesionálního fotbalu – organizacemi UEFA, FIFPro, APFL a ECA. To je mnoho zkratk, ale jedná se o zaměstnavatele a zaměstnance a UEFA je zastřešujícím orgánem evropské kopané.

Jsem rád, že tento sociální dialog začal. Sice zatím nemohu poskytnout podrobnou zprávu o pokroku pro všechny zmíněné akce, můžeme však celkem oprávněně konstatovat, že provádění podstatné a reprezentativní části akčního plánu již dosti pokročilo.

V neposlední řadě bych vás chtěl informovat, že na konci listopadu Komise uspořádala v Biarritzu první evropské fórum o sportu, na němž se sešli zástupci sportu – 300 účastníků z různých sdružení a federací – se zástupci Komise a členských států. Na toto setkání navázala ministerská konference. Myslím, že tato akce byla velmi důležitá jako první událost svého druhu, ale bylo projevováno přání pokračovat a jednat otevřeně v této oblasti, což se týká dalších předsednictví a setkání.

Takže jsem potěšen, že tato snaha o spolupráci mezi zainteresovanými subjekty v oblasti sportu je nyní mnohem viditelnější a plodnější.

Seán Ó Neachtain (UEN). – (GA) Paní předsedající, mohl by pan komisař pohovořit podrobněji o již zmíněné dobrovolnické práci ve sportu a o tom, jak ji Komise hodlá podporovat?

Ján Figel', člen Komise. – (SK) Dobrovolnická práce ve sportu je podle mě jedna z klíčových záležitostí či činností nejen pro fungování sportu pro všechny, nýbrž i pro celkové uspořádání pyramidu sportu nebo evropského modelu sportu. Tím chci říci, že ve sportu je velmi důležitým předpokladem vytvořit prostor a podporu pro dobrovolnickou práci.

My jsme v bílé knize přislíbili studii o dobrovolnické práci ve sportu a výběrové řízení na tuto studii již bylo zahájeno a vlastně i uzavřeno – na studii se začne pracovat počátkem příštího roku 2009. To znamená, že koncem roku 2009, resp. začátkem roku 2010 můžeme očekávat výsledky. Právě sociální, ekonomické a právní aspekty dobrovolnické práce ve sportu budou součástí této analýzy, tak abychom díky ní mohli připravit doporučení pro další postup. Ještě bych k tomu dodal, že v rámci programu Evropská dobrovolnická služba pro mladé narůstá objem dobrovolnické práce. Dobrovolnická práce má velkou podporu i v tomto Parlamentu a máme rovněž představu o uspořádání Evropského roku dobrovolnictví.

Myslím, že dobrovolnická práce získává nový význam i díky tomu, že se stává jednou z forem neformálního vzdělávání a v listopadu jsme poprvé v historii na půdě Rady přijali doporučení o dobrovolnické službě mladých lidí v Evropské unii. Je to první legislativní akt v oblasti mládeže za více než 20 let existence této spolupráce a jsem rád, že se to úzce váže i na dobrovolnickou práci ve sportu.

Několik projektů Evropské unie z nedávné doby, konkrétně Komise a Parlamentu, směřovalo k podpoře dobrovolníků při mezinárodních sportovních událostech. Tato studie nám tedy pomůže připravit další kroky; pro dobrovolnickou práci každopádně podle mého názoru roste větší prostor z kvantitativního i kvalitativního hlediska.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, pane komisaři, ještě jednou blahopřeji k iniciativě Komise předložit Bílou knihu o sportu Parlamentu. Jakožto zpravodaj Evropského parlamentu bych chtěl položit následující doplňující otázku: jak nám вчера řekli Nicolas Sarkozy i José Barroso, od konce roku 2009 bude platit reformní smlouva, pokud ji schválí Irsko, a sport je tedy nyní aktivním aspektem a součástí Lisabonské neboli reformní smlouvy. Vyslechli jsme si váš program. Rád bych se zaměřil na to, jaké budou v příštím roce a v dalších letech finanční položky a rozpočet vyčleněný jen na sport, pokud to lze již nyní spočítat.

Avril Doyle (PPE-DE). - Chci požádat pana komisaře, zda by se mohl vyjádřit ke svému názoru na sport ve školních osnovách, k současné epidemii dětské obezity a k souvislostem obou aspektů, a zda by také mohl uvést, jestli je nějaký členský stát, které se nezúčastnil listopadového fóra o sportu v Biarritzu.

Ján Figel', člen Komise. - (SK) Myslím si, že s novou Smlouvou máme šanci nejen na sportovní politiku, ale i na sportovní program EU, a věřím, že svou popularitou a blízkostí občanům EU se třeba přiblíží programu Erasmus, který se stal nejen velmi populárním, nýbrž i účinným. Nejde jen o mobilitu jednotlivců, jejichž počet stoupá, ale i o boloňský proces, o řadu věcí, které ve vzdělávání po dvaceti letech vidíme jako evropskou cestu k větší otevřenosti a relevantnosti vzdělávání, kvalifikací a atraktivity Evropy. A to je velmi důležité.

Sport je velmi potřebný a zároveň populární, takže právě takový program v souvislosti s článkem 149 by mohl být úzce spjat s prostorem a agendou vzdělávání a mládeže, neboť právě v článku 149 se vůbec poprvé výslovně zmiňuje sport. Na základě tohoto článku budou zřízeny podobné nástroje a podobné složení Rady ministrů.

Chci vyjádřit připravenost Komise podílet se na přípravě použití tohoto článku a právě bílá kniha je velmi dobrým předpokladem nebo krokem tímto směrem, který nijak nepředjímá situaci, ale zařazuje sport více do centra spolupráce států i sportovních organizací v Evropě.

Co se týče financování, začátky bývají skromné, ale zároveň důležité a předpokládám, že právě samostatná rozpočtová kapitola nebo položka schválená Parlamentem na příští rok ve výši šest milionů eur může napomoci některým činnostem, které budou sloužit jako příprava pro příští období se sportovním programem. Dnes by z mé strany bylo předčasné hovořit o rozpočtových dopadech, hovořím spíše o přípravných pracích, které už jsou ve formě některých námětů schválené i Parlamentem.

Co se týče Biarritzu nebo školství a sportu, já považuji Biarritz za úspěšný; už jsem uvedl, že to bylo první takové fórum. Zároveň za dva týdny přišly závěry Evropské rady a není to právě obvyklé, že by premiéři a prezidenti hovořili o sportu. Formální závěry byly velmi povzbudivé nejen směrem k fóru v Biarritzu, ale i k další spolupráci a k obsahu této spolupráce.

Obezita a sport pro všechny spolu prostě souvisí, protože pro boj proti obezitě je sport jednou z nejlepších protilátek nebo prostředků. V Evropě bohužel obecně klesá podíl vzdělávání v podobě tělesné výchovy, klesá počet hodin na žáka během školního roku a to je nedobrá tendence, kterou musíme změnit. Zároveň se musí zlepšit kvalita takto strávené doby, kvalita výchovy a já jsem rád, že se nám podařilo poprvé vypracovat tzv. hlavní směry pro tělesnou výchovu, které byly schváleny právě v Biarritzu. Tyto hlavní směry jsou výsledkem odborné diskuse a věřím, že budou schválené – možná doplněné, ale hlavně schválené a přijaté na úrovni států ministry zdravotnictví na Radě ve složení pro zdravotnictví. To jen vypovídá o tom, že sport potřebuje horizontální přístup. Potřebuje více koordinace a soudržnosti v jednotlivých oblastech našich politik, o což bude Komise usilovat i s vaší pomocí.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Paní předsedající, mám příslušnou procesní námitku. Chci říci, v přítomnosti pana Cappata, že jsem velmi zklamaný, že otázka č. 38 nebude nyní zodpovězena Evropskou komisí. Vašimi útvary mi bylo sděleno, že pan Cappato obdrží písemnou odpověď, nebo snad hodláte zařadit otázku č. 38 později?

Předsedající. - Pane Beazley, právě jsem se chystala říci, že otázka č. 38 bude zodpovězena písemně.

Také já jsem zklamaná, že se k otázce nedostaneme, ale doba vyhrazená pro otázky je prostě vždycky rozdělena tak, že máme 20 minut na každého komisaře a komisař Figel' již tuto dobu značně překročil. Takže nyní musíme přejít ke komisaři Almuniovi.

Christopher Beazley (PPE-DE). - Souhlasil by pan komisař s tím, že by mi zaslal kopii své odpovědi panu Cappatovi, protože mě toto téma zajímá?

Možná mi řeknete, že teď není vhodná doba o tom diskutovat. Na olympijských hrách nemají být vyvěšeny jiné vlajky než vlajka olympijská. Pokud by byla vyvěšena evropská vlajka, možná by moji i vaši krajané mohli získat pár medailí navíc.

Předsedající. – Pane Beazley, je mi jasné, že chceme pokračovat s těmi, kteří otázky položili. Jsem si jista, že pan Cappato bude tak laskav a pošle vám kopii odpovědi, kterou dostane.

Předsedající. – Otázka č. 39, kterou pokládá **Manuel Medina Ortega** (H-0886/08)

Předmět: Euro a inflace

S ohledem na inflační tlaky, které jsme v loňském roce zaznamenali po celém světě, jak reagovala eurozóna a jaké jsou současné vyhlídky na udržení kupní síly společné měny?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní předsedající, pane Medino Ortego, ptáte se mě na vývoj inflace v eurozóně a na dopady, tedy na reakci eurozóny.

Za posledních patnáct měsíců jsme nepochybně zaznamenali dva zdánlivě rozporuplné procesy, oba se však v našich hospodářstvích odehrály. Na jedné straně do července roku 2008 hospodářství v eurozóně, hospodářství v celé Evropě a také v mnoha dalších zemích, rozvinutých i rozvíjejících se, utrpěly výrazný šok v důsledku nárůstu ceny ropy a jiných potravinářských i nepotravinářských surovin.

Tento nevídaný nárůst, při němž se cena za barel ropy vyšplhala v červenci až ke 150 dolarům a cena pšenice, kukuřice, rýže a jiných komodit narostla do mimořádné výše, vedl ke zřejmým sociálním problémům a k růstu cenových indexů, takže v eurozóně došlo v červnu až červenci letošního roku k nárůstu cenového indexu přibližně o 4 %.

Od léta se začalo projevovat prudké zpomalení ekonomiky a nyní již v mnoha případech nastala recese v důležitých hospodářstvích celé eurozóny, ve Spojených státech, v Japonsku. To vedlo k mimořádně velkému poklesu poptávky, který zaznamenávají i rozvíjející se země jako Čína, Indie a další. Nyní zase ceny surovin prudce klesají – dnes stojí barel ropy asi 43 nebo 45 dolarů, ovšem stejně prudký pád ceny vidíme i u mnoha dalších surovin. V našem cenovém indexu – právě dnes dopoledne zveřejnil Eurostat cenový index pro měsíc listopad – se ukazuje, že v eurozóně činí meziroční míra inflace 2,1 %.

S ohledem na to, že v prvním pololetí tohoto roku ceny značně rostly, bude se průměrná inflace v eurozóně v letošním roce, v roce 2008, pohybovat kolem 3 %. Nedokážu teď ještě říci přesné číslo, to se dozvíme přesně za měsíc. Obecně však již můžeme oznámit, že příští rok bude vůbec poprvé za existence eurozóny jako takové, tedy od roku 1999, průměrná inflace v 16 zemích spadajících do eurozóny nižší než 2 %, tedy pod hranici inflace, kterou Evropská centrální banka považuje za slučitelnou s cenovou stabilitou. Není dokonce ani nemožné, že by v polovině roku, v červnu nebo v červenci, mohla meziroční inflace dosáhnout i záporné hodnoty v důsledku těchto rychlých zvratů v ceně ropy a dalších surovin.

To ovšem neznamená, že by nebyly problémy s tvorbou cen. Dokonce i v době nízké inflace, která je důsledkem krize a vývoje cen surovin, přetrvávají mikroekonomické problémy s tvorbou cen. Komise právě zveřejnila sdělení o cenách potravin, v němž analyzujeme činnosti, které provádíme ve snaze zamezit zneužití a špatnému fungování maloobchodních trhů při tvorbě cen potravin. V rámci přezkumu vnitřního trhu Komise oznámila celou řadu akcí, jejichž smyslem je sledovat trhy tam, kde tvorba cen neprobíhá řádně.

Snažíme se tedy jednat z makroekonomického hlediska v oblastech, které spadají do našich pravomocí a do pravomocí centrální banky, a snažíme se jednat i z mikroekonomického hlediska.

Konečně zmiňujete se také o otázce kupní síly směrem navenek. Euro se vůči americkému dolaru i jiným měnám podstatně zhodnotilo. V červenci byl reálný efektivní kurz eura vůči ostatním měnám našich partnerů a konkurentů velmi vysoký, přičemž efektivní kurz eura byl jasně nadhodnocen. V současnosti se situace vrátila do normálnějších hodnot, které se blíží tomu, co by se z akademického nebo analytického hlediska dalo v nějaké práci tohoto typu považovat za vyvážený směnný kurz eura.

Manuel Medina Ortega (PSE). – (ES) Děkuji panu komisaři za velmi přesnou, velmi výstižnou a velmi podrobnou odpověď.

Následující otázku musím formulovat trochu opatrně, protože stanovení úrokových sazeb nepřísluší Komisi, nýbrž Evropské centrální bance, a oba tyto orgány jsou na sobě nezávislé, nicméně zdá se, že mezi inflací a úrokovými sazbami existuje určitá souvislost.

Podle některých názorů Evropská centrální banka zvýšila úrokové sazby v okamžiku, kdy to možná nebylo úplně nutné, což velmi zhoršilo postavení spotřebitelů. Nyní jsme svědky procesu, kdy dochází k určité soutěži v nízké výši úrokových sazeb – ve Spojených státech je tato sazba, myslím, 0,25 %, tedy téměř nulová.

Provádí Komise nějaké hodnocení dopadů rozhodnutí Evropské centrální banky na inflaci a existují prognózy budoucích takových dopadů?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní předsedající, v naší zprávě o deseti letech existence eura – Deset let HMU –, kterou jsem měl příležitost představit poslancům v tomto sále a v Hospodářském a měnovém výboru tohoto Parlamentu, analyzujeme mimo jiné vývoj inflace a nástrojů měnové politiky.

Analýzu jsme provedli velmi pečlivě, aby nepanovala sebemenší pochybnost o naší nezávislosti na Evropské centrální bance. Při pohledu na výsledky inflace v eurozóně od roku 1999 do roku 2007 můžeme také říci, že ve všech těchto letech byla průměrná inflace v eurozóně ke konci roku, je-li možné vypočítat průměrné číslo za celý rok, sice lehce vyšší, než je cíl banky týkající se stability cen, avšak velmi se tomuto cíli blíží.

Proto se podle mě dá říci, že výsledky existence eura a Evropské centrální banky jakožto banky pověřené měnovou politikou pro euro byly v uplynulých letech jednoznačně pozitivní, mnohem lepší než výsledky, jichž mnohé ekonomiky, které jsou dnes součástí eurozóny, dosahovaly, samozřejmě když ještě měly vlastní měnovou politiku a centrální banku.

Z důvodů, které jsem již osvětlil ve své první odpovědi, byl uplynulý rok 2008 mnohem složitější. Tento rok se totiž skládal ze dvou radikálně odlišných pololetí – v prvním pololetí došlo k nárůstu cen vyvolanému vnějším mimořádně prudkým inflačním šokem; v druhém pololetí došlo k prudkému poklesu cen v důsledku celé řady jevů, z nichž hlavním bylo zpomalení hospodářství a v našem případě recese, ve které se bohužel dnes nacházíme.

Za takových okolností je velmi snadné kritizovat jakoukoli centrální banku, ať už sídlí ve Frankfurtu, ve Washingtonu, v Londýně nebo v jakémkoli jiném hlavním městě, ale já si myslím, že Evropská centrální banka během celé této krize od srpna 2007 dosud prokazuje, že je bankou, která provádí solidní analýzy, přijímá rozhodnutí v klidu a zaznamenává úspěch své politiky.

Právě banka se postavila do čela v reakci na krizi související s rizikovými hypotékami v srpnu 2007. Myslím, že jednala konsistentně v rámci mandátu, který jí byl dán Smlouvou, Radou, Parlamentem a Evropskou unií jako celkem, a i v současnosti dělá to, co by banka dělat měla, tedy především poskytuje hotovost a brání tomu, aby nedostatek hotovosti vedl k problémům s úvěry, které by celou situaci mohly dále zhoršit.

Já nejsem schopen říci, jak se budou vyvíjet rozhodnutí Evropské centrální banky. Pan Trichet, který před poslanci pravidelně vystupuje, vám to může sdělit v podání zástupce centrální banky. Nicméně již mnoho let sleduji sdělení Evropské centrální banky každý první čtvrtek v měsíci, sdělení, která následují po zasedání její Rady guvernérů, a myslím, že z nich lze dobře vyčíst nejen její rozhodování, ale také, aniž bychom chtěli její rozhodnutí předpovídat, směřování trhů a způsob, jakým analyzuje svou měnovou politiku pro další měsíce.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Souhlasím s panem komisařem v tom, že činnost Evropské centrální banky je obdivuhodná. Myslím, že postupuje velmi konsistentně a velmi zdrženlivě. Mám ale na pana komisaře otázku bez ohledu na nezávislost centrální banky, kterou v tomto Parlamentu všichni podporujeme stejně jako on. Díky tomu, že se inflaci dařilo držet pod kontrolou, vzniklo v eurozóně za 10 let existence eura přibližně 16 milionů pracovních míst. Vzhledem k tomu, že inflace tolik klesla, jaké by podle pana komisaře měly být nyní priority Evropské centrální banky? Nezávislost centrální banky je třeba chránit, ale to nám nebrání vyslovit názor. Domnívá se tedy pan komisař, že by se nyní priority ECB měly změnit vzhledem k tomu, že míra inflace je tak nízká a že úrokové sazby již nemohou inflaci dále stlačit?

Paul Rübig (PPE-DE). – (DE) Paní předsedající, do jaké míry panují v tomto ohledu rozdíly mezi zeměmi, které jsou v eurozóně, a mezi těmi, které v ní nejsou, a v jakých odvětvích očekáváte v blízké budoucnosti nejvyšší míru inflace?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Pane Mitchell, cenová stabilita je ve Smlouvě definována jako hlavní úkol. Hlavním úkolem Evropské centrální banky je chránit cenovou stabilitu. Po splnění tohoto úkolu nebo při dosahování tohoto cíle je dalším úkolem to, aby měnová politika spolupracovala s ostatními cíli hospodářské politiky. Toho se musí držet jak samotná banka, tak všechny ostatní evropské orgány.

Jak si banka představuje cenovou stabilitu? Myslím, že to definovala velmi jasně již – nemýlím-li se – v roce 2003. Je to inflace nižší než 2 %, ale velmi se blíží 2 % ve střednědobém časovém horizontu.

Během všech předešlých let – od roku 1999 dosud – znamenalo plnění tohoto cíle (míra inflace pod 2 %, ale těsně kolem 2 %) nutnost inflaci snižovat. Pokud se potvrdí odhady, pak příští rok budeme moci poprvé cenovou stabilitu vykládat tak, že se snažíme přiblížit 2 %, aniž bychom hranici 2 % překročili, protože pravděpodobně nastane situace, kdy nejen meziměsíční inflace, ale i inflační očekávání ve střednědobém časovém horizontu budou nižší než 2 %.

Nicméně mandát banky zůstává stejný. Nástroje a způsob dosahování cíle se pochopitelně změní, ale cíl bude stále stejný.

Druhou oblastí činnosti či druhým souborem kroků banky, který je v tomto okamžiku mimořádně důležitý (a to platí pro každou centrální banku, samozřejmě i pro Evropskou centrální banku), je poskytovat hotovost.

Myslím, že banka dělá, co dělat má, ale banka nikterak neskrývá – a říká to zcela jasně –, že poskytuje hotovost ráno, ale před uzavřením přepážek odpoledne se jí obvykle vrací hotovost od finančních subjektů, které tuto hotovost pro svou úvěrovou činnost nevyužily. A tady se otevírá diskuse; v novinách se v těchto dnech objevila prohlášení viceprezidenta banky pana Papademose a některých dalších představitelů, podle nichž banka nyní diskutuje o tom, jak má využít nástroje nezbytné pro to, aby toto poskytování hotovosti bylo účinné a aby se nejednalo jen o kruh, který skončí tím, že se peníze odpoledne vracejí tam, odkud ráno vyšly.

Nyní ke druhé otázce, která se týkala rozdílů. V některých členských státech Evropské unie, které nepatří do eurozóny, je inflace vyšší než v drtivé většině zemí eurozóny. Pokud si prostudujete dokument, který dnes dopoledne zveřejnil Eurostat a který se týká inflace na konci listopadu, zjistíte, že ve většině zemí Evropské unie, které nejsou členy eurozóny, je míra inflace vyšší než v členské zemi eurozóny s nejvyšší inflací.

To znamená, že v současnosti je v zemích mimo eurozónu vyšší inflace, což je do značné míry dáno tím, že mimo eurozónu jsou země procházející rychlou konvergencí a podléhající vyšším inflačním tlakům kvůli řadě intenzivnějších dopadů používání energie, kvůli větší závislosti na energii ze zahraničí, přičemž cena této energie se zvýšila. Je zde také vliv Balassa-Samuelsonova efektu, mám-li použít odbornou terminologii.

V meziodvětvovém srovnání je inflace patrně vyšší v odvětví služeb. Navzdory meziročnímu poklesu inflace, který byl v posledních měsících zvláště rychlý, zůstává inflace v odvětví služeb prakticky neměnná (2,5 - 2,6 %); inflace u potravinářských výrobků, zpracovaných potravinářských výrobků a průmyslových výrobků více fluktovala z důvodů, které jsem již uvedl dříve v odpovědi panu Medinovi Ortegoví. Ovšem v odvětví služeb zůstává míra inflace na vyšší úrovni, než je cíl cenové stability, podle něž by inflace měla být nižší než 2 %. Nicméně se tato míra inflace pohybuje kolem 2 %.

Předsedající. – Otázka č. 40, kterou pokládá **Georgios Papastamkos** (H-0891/08)

Předmět: Uspořádání hospodářského řízení v EU

Z hlediska intenzity a závaznosti právních předpisů existuje asymetrie mezi úplnou měnovou unií a mezi hospodářskou unií, která je nadále nedokončená.

Jakým strategickým směrem by se podle názoru Komise mělo ubírat uspořádání hospodářského řízení v EU tak, aby se tato asymetrie odstranila?

Joaquín Almunia, člen Komise. – (ES) Paní předsedající, pan Papastamkos se ptá na řízení v eurozóně.

Právě jsem domluvil o řízení v měnovém pilíři hospodářské a měnové unie, o Evropské centrální bance a evropském systému centrálních bank. Upřímně řečeno myslím, že funguje velmi dobře. Považuji to za úspěch.

Řízení v druhém pilíři, v hospodářském pilíři hospodářské a měnové unie, funguje, ale ještě mu zbývá urazit dlouhou cestu. Funguje koordinace fiskálních a rozpočtových politik a myslím, že od přezkumu v roce 2005 až dosud velmi dobře funguje Pakt stability a růstu i rozpočtová koordinace vyplývající z provádění paktu.

Nyní procházíme velkou zkouškou, protože v důsledku zpomalení hospodářství, opatření ve prospěch rozpočtového impulsu a balíčků na podporu finančního systému podléhají veřejné finance mimořádně silným tlakům, takže musíme provádět Pakt stability a růstu ve velmi ztížené situaci.

Musíme jej provádět s flexibilitou, kterou umožňuje, zároveň ale musíme zachovat a dodržovat pravidla paktu, což bude velká zkouška.

Je zde ještě druhý aspekt, který je také analyzován v naší zprávě o deseti letech hospodářské a měnové unie. Vedle koordinace fiskálních a rozpočtových politik považuji za nezbytné zlepšit koordinaci makroekonomických politik. V některých zemích je velmi vysoká makroekonomická nerovnováha, dokonce i v takových zemích, jako je Maďarsko nebo Lotyšsko, které mají v současnosti závažné obtíže s platební bilancí a žádají o výraznou finanční podporu jak nás, tak Mezinárodní měnový fond. To naznačuje, že došlo ke kumulaci nerovnovážných stavů, které jsme v našem systému koordinace nebyli schopni včas podchytit.

Jsou to země stojící mimo hospodářskou a měnovou unii, které se nacházejí ve třetí fázi eura. Ale i uvnitř eurozóny zaznamenáváme rozdíly ve schodcích běžných účtů, ve vývoji nákladů na jednotku pracovní síly. Podle mého názoru to vyžaduje účinnější koordinaci, než jaké jsme dosud přes veškeré snahy Euroskupiny byli schopni.

Myslím, že fungování Euroskupiny se podstatně zlepšilo od ledna 2005, kdy předsednictví – stabilní předsednictví – převzal předseda vlády Lucemburska Jean-Claude Juncker, ale stále ještě máme před sebou dlouhou cestu, co se týče vnitřní koordinace makroekonomických politik nebo některých strukturálních reforem jdoucích nad rámec rozpočtové koordinace. Také nám ještě samozřejmě zbývá dlouhá cesta v koordinaci směrem navenek.

Domnívám se, že euro je pro nás i pro zbytek světa natolik důležitou měnou, že si nemůžeme dovolit takový přepych, že by úroky, pozice a priority eura v zemích eurozóny nebyly koherentně, konsistentně a integrovaně zastoupeny ve vícestranných fórech a institucích.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, děkuji panu komisaři za odpověď. Vítám vaši zmínku o tom, že hospodářské řízení má před sebou ještě dlouhou cestu, i to, že jste potvrdil existenci asymetrie mezi ryze měnovým konstruktem a uvolněným, neúplným a nedokonalým hospodářským řízením. Chci se pana komisaře zeptat:

Ruku na srdce – s vašimi dosavadními zkušenostmi a s přihlédnutím k nedávné finanční krizi a ke skutečnosti, že přerostla v krizi hospodářskou, kdybychom dnes měli revidovat Smlouvu, jaké návrhy byste učinil v oblasti institucionálních základů tak, aby se hospodářské řízení v Evropské unii zlepšilo?

Joaquín Almunia, člen Komise. - (ES) Myslím, že mohu odpovědět velmi rychle, abych neopakoval body, které jsem již uvedl ve své předchozí odpovědi.

Moje představy o tom, co je třeba učinit, se odrážejí ve zprávě o deseti letech hospodářské a měnové unie a ve sdělení více politického charakteru, které Komise z mého podnětu přijala a o němž jsme diskutovali zde v Parlamentu i na Radě. Potřebujeme lepší koordinaci rozpočtových a fiskálních politik s přihlédnutím nejen ke krátkodobému, ale i k střednědobému a dlouhodobému časovému horizontu; potřebujeme koordinaci (která je dosud velmi nesmělá) makroekonomických nefiskálních politik, aby se zlepšila schopnost hospodářství zemí eurozóny přizpůsobit se vývoji a aby se zlepšila příprava rostoucího počtu kandidátů na vstup do eurozóny v příštích letech. Potřebujeme koordinaci na základě jasné, přesné strategie s jasně popsány prioritami a hovořící jedním hlasem i mimo eurozónu a potřebujeme řízení, které spočívá v dalším zlepšování fungování Euroskupiny ve stejném duchu, jak probíhá za předsednictví pana Junckera od 1. ledna 2005.

Armando França (PSE). - (PT) Velmi si vážím vašich názorů. Zajímá mě váš názor na následující věc – domnívám se, že hospodářské a měnové uspořádání EU lze završit pouze tehdy, bude-li zřízen společný prostor svobody, bezpečnosti a práva. Jinými slovy potřebujeme společné právní předpisy, které budou platit pro všechny stejně, a potřebujeme soudy, které budou tyto právní předpisy uplatňovat stejně v celé Unii. Nicméně od vzniku společného prostoru svobody, bezpečnosti a především práva jsme ještě daleko. Ptám se tedy – jestliže z jakéhokoli důvodu Lisabonská smlouva nevstoupí v platnost, což bychom neradi, domníváte se, že by to ohrozilo proces evropské integrace, zvláště pak hospodářskou a měnovou unii?

Joaquín Almunia, člen Komise. - (ES) Pane França, moje odpověď musí být stručná, ale vaše otázka je velmi zajímavá.

Z hlediska právního textu, litery Smlouvy je třeba říci, že podstatná většina pravidel primárního práva, které potřebuje hospodářská a měnová unie k tomu, aby mohla fungovat tak, jak si všichni představujeme, existuje již od Maastrichtu, od Maastrichtské smlouvy, a byla převzata i do následujících smluv. Dnes jsou tato pravidla obsažena ve Smlouvě z Nice, zítra budou obsažena v Lisabonské smlouvě.

Lisabonská smlouva obsahuje určitá další zlepšení, ale jádro toho, co potřebuje hospodářská a měnová unie z hlediska Smlouvy, existuje již od Maastrichtu.

Nicméně vstup Lisabonské smlouvy v platnost ve spojení s takovými rozhodnutími dávajícími nový impuls evropské integraci, jaká byla přijata minulý týden Evropskou radou a dnes dopoledne poslanci EP, vytváří potřebný rámec pro to, aby hospodářská a měnová integrace pokročila kýženým směrem. Samotné znění Smlouvy může určit, zda pokrok hospodářské a měnové unie bude větší či menší, zda půjde správným nebo nesprávným směrem.

Věřím, že Lisabonská smlouva jakožto politický cíl a projev politické vůle vyjádřené vrcholnými představiteli, členskými státy, Parlamentem a Komisí, kteří všichni chtějí s Lisabonskou smlouvou pokročit kupředu, je navzdory několika neúspěšným referendům právě tím, co potřebuje hospodářská a měnová unie jako politický prostor, politické prostředí, aby se mohla rozvíjet správným směrem.

Otázky 41, 42 a 43 budou zodpovězeny písemně.

Gay Mitchell (PPE-DE). - Nechci zdržovat jednání. Chápu, že jsou určité obtíže, ale včera večer byla doba vyhrazená pro otázky Radě zrušena.

Pracuji ve výborech stejně jako řada zde přítomných poslanců. Jsou ale také poslanci, kteří se práce Parlamentu neúčastní ani ve výboru, ani na plenárním zasedání. Jediná šance, jak můžeme ukázat svou aktivní účast, je vystoupení na plenárním zasedání.

Znám poslance, kteří do Parlamentu nechodí, ale vybírají si svůj plat. My, co docházíme, bychom měli mít alespoň příležitost klást komisařům otázky. Moje otázka je o dvě otázky dál. Možná je načase přejít k systému losování, kdy by každý komisař odpovídal na čtyři nebo pět otázek a zbytek by se zodpovídal písemně. Ale pokračování současného systému je skutečně nepřijatelné.

Děkuji, že jste mi vyhověla. Chci to jen dát do záznamu, protože to skutečně považuji za velmi nespravedlivé.

Předsedající. – Pane Mitchell, musím říci, že jsem se dnes večer ocitla ve velmi nepříjemném postavení. Vznikly určité problémy a my z nich musíme najít cestu ven.

Možná bych měla v přítomnosti členů Komise říci, že by snad měli pochopit, že tu máme frontu poslanců čekajících na odpověď, a i když si velmi vážíme podrobných odpovědí, občas bychom možná ocenili stručnější odpověď. Není na mně, abych kritizovala, ale možná byste tento komentář mohli vzít na vědomí.

Předsedající. – Otázka č. 44, kterou pokládá **Emmanouíl Angelakas** (H-0890/08)

Předmět: Farmaceutická péče - přeshraniční zdravotní péče

Článek 14 návrhu směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči (KOM(2008)0414) hovoří o uznávání lékařských předpisů vystavených v jiném členském státě. Vzhledem k tomu, že ne všechny léčivé přípravky se prodávají ve všech členských státech, že stejné léky mohou být v různých členských státech prodávány v různých obalech nebo s různým obsahem, že se v některých členských státech léky prodávají pouze pod obchodním názvem a nikoli generickým jménem a že léky mohou být v předpisu zmíněny jazykem, kterému lékař nebo lékárník poskytující péči nerozumí, jaký je postoj Komise k tomu, aby výrobek, na nějž byl vystaven lékařský předpis, ale který v daném členském státě není na trhu, mohl být nahrazen jiným léčivem (podobným nebo generickým), přičemž je třeba mít na paměti, že v některých členských státech je takový postup nezákonný?

Poskytnete podrobnější informace o ustanoveních, která hodlá přijmout (ve vztahu k čl. 14 odst. 2 písm. a) a b)), aby byla zajištěna ověřitelnost lékařských předpisů a správná identifikace předepsaných léků?

Androulla Vassiliou, členka Komise – (EL) Paní předsedající, jak Komise opakovaně zmínila a zdůraznila, pravidlo zakazující lékárníkům působícím v jednom členském státě přijímat lékařské předpisy pro osobní potřebu vystavené lékařem působícím v jiném členském státě zachází za hranici regulačních opatření potřebných pro ochranu veřejného zdraví, a proto je v rozporu s právními předpisy Společenství, konkrétně s článkem 49 Smlouvy. Následně tedy, pokud je v souladu s čl. 6 odst. 1 směrnice 2001/83 povolen prodej léku na území členského státu, pak tento členský stát musí zajistit, aby lékařské předpisy podepsané pověřenými osobami v dalších členských státech mohly být na jeho území používány. Podle judikatury Evropského soudního dvora nesmí žádné omezení takového uznávání vést k diskriminaci, musí být opodstatněné a přiměřené.

Komise se navíc z důvodu ochrany veřejného zdraví domnívá, že by bylo přiměřené, aby vnitrostátní právní předpisy obsahovaly opatření, která by lékárníkům umožnila odmítnout vydat léky na předpis, pokud mají

legitimní a oprávněné pochybnosti o pravosti lékařského předpisu, a vyjmout léčiva, pro něž je vyžadován zvláštní lékařský předpis, jak je stanoveno v čl. 71 odst. 2 směrnice 2001/83.

Co se týká článku 14 navrhované směrnice o uplatňování práv pacientů v přeshraniční zdravotní péči, ten má zabezpečit uznávání lékařských předpisů legálně vystavených v dalších členských státech v rámci omezení, která jsem zmínila. Záměrem čl. 14 odst. 2 je umožnit uznávání lékařských předpisů vystavených lékaři v jiných členských státech prostřednictvím přijetí opatření, která lékárníkům umožní vydávat léčiva na předpisy vystavené v jiném členském státě, u nichž nejsou pochybnosti o jejich pravosti a problémy se správnou identifikací předepsaného léku. Komise nemůže poskytnout podrobnosti opatření, která mají být schválena v rámci článku 14, protože tato opatření budou samozřejmě schvalována podle regulativního postupu v rámci výboru sestávajícího ze zástupců členských států, a Komise proto nyní nemůže předvídat, na jakých opatřeních se tito zástupci usnesou. Komise chce rovněž zdůraznit, že čl. 14 odst. 2 prostě hovoří o opatřeních, která budou zajišťovat správnou identifikaci předepsaných léčiv, a nestanovuje žádná konkrétní řešení pro dosažení tohoto cíle.

Komise si je rovněž vědoma záležitosti, kterou tu vážený pan poslanec zmiňoval v souvislosti s rozdílnou politikou jednotlivých členských států, co se týká možnosti nahrazovat jeden lék, prodáváný jako patentovaný, lékem generickým, ale tuto otázku musí vyřešit samy členské státy. My jako Komise nemůžeme členské státy nutit k rozhodnutí, zda lékárníci mohou nahradit jeden lék lékem jiným. To je samozřejmě záležitostí členských států.

Ráda bych proto skončila prohlášením, že předpis vystavený lékařem působícím v jiném členském státě poskytuje pacientovi stejné záruky, jako předpis vystavený lékařem v dotyčném členském státě, a podle rozhodnutí soudu v případě Schumacher ze dne 7. března a v případě Komise versus Německo v roce 1990 platí totéž i pro léky zakoupené v lékárně v jiném členském státě.

Emmanouíl Angelakas (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, především bych paní komisařce rád popřál hodně štěstí v úsilí o vytváření legislativního nástroje pro přeshraniční zdravotní péči. Rád bych položil následující otázku:

Vzhledem k tomu, že pacienti cestující po členských státech musí mít vždy možnost získat své léky, a to platí zejména pro pacienty s chronickými chorobami, jako jsou srdeční choroby, duševní poruchy a další podobné stavy, uvažovali jste někdy o zřízení databáze patentovaných léků dostupných v Evropské unii, aby lékaři měli jistotu, že jejich pacient cestující z členského státu A do členského státu B určitě bude mít možnost lék získat? Pokud ano, jaký je váš názor?

Androulla Vassiliou, členka Komise - (EL) Paní předsedající, ráda bych sněmovně sdělila, že EMEA, což je – jak víte – Evropská agentura pro léčivé přípravky v Londýně, v současnosti uskutečňuje rozsáhlý projekt, ve kterém vytváří přesný inventář všech léčiv povolených v jednotlivých členských státech, které mají případně stejné složení, takže lékárník, kterému bude předložen lékařský předpis, bude vědět, který lék v jeho členském státě odpovídá předepsanému léku, pokud je samozřejmě v jednotlivých státech prodáván pod různými jmény. Myslím si, že se jedná o velmi významný projekt. Nevím, kdy přesně bude dokončen, ale pracuje se na něm.

Předsedající. – Otázka č. 45, kterou pokládá **Ioannis Gklavakis**. (H-0892/08)

Předmět: Označování potravin

Nedávný skandál týkající se potravin v Číně znovu zdůraznil potřebu lepšího označování potravin a vylepšení možnosti dosledovat složky používané při jejich výrobě. Podle současných právních předpisů Společenství, které se týkají označování potravin, jsou některá označení povinná, zatímco další jsou pouze nepovinná.

Bude označení původu výrobku povinné?

Plánují se změny v označování zpracovaných výrobků živočišného původu? Bude muset být uváděno místo původu použitých vedlejších produktů živočišného původu? Bude toto povinné pro všechny členské státy?

Plánují se konkrétní opatření týkající se zpracovaných produktů živočišného původu ze třetích zemí?

Jaká opatření budou zavedena v oblasti dálkového nebo internetového prodeje potravin?

Androulla Vassiliou, členka Komise - (EL) Paní předsedající, chci prohlásit, že základním principem právních předpisů Evropské unie je, že na trh Společenství lze umístit pouze bezpečné potraviny a že veškeré potraviny a krmiva na evropském trhu musí být bezpečná bez ohledu na svůj původ. V rámci práva Společenství byla

zavedena široká škála opatření pro bezpečnost potravin a pro umožnění odstranění nebezpečných potravin a krmiv z trhu.

Na základě obecných pravidel týkajících se potravin, je vysledovatelnost v rámci území Evropské unie povinná pro potravinářské společnosti na všech úrovních a všech stupních potravinového řetězce, od dovozců až po prodejce. Co se týká konkrétně výrobků živočišného původu, včetně výrobků z třetích zemí, legislativa v oblasti potravin dále posiluje vysledovatelnost produktů živočišného původu, kterými se zabývá nařízení (ES) č. 853/2004, které stanovuje následující požadavky:

Provozovatelé potravinářských podniků musí zavést systémy a postupy pro identifikaci potravinářských podniků, od nichž odebrali produkty živočišného původu a jimž takové produkty dodali. Tyto produkty musí také nést označení zdravotní nezávadnosti nebo identifikační označení. Komise nepředpokládá žádné změny, co se týká pravidel o vysledovatelnosti či označení zdravotní nezávadnosti nebo identifikačních označení produktů živočišného původu.

Co se týká povinného vyznačení místa původu všech potravin obecně, mělo by být zdůrazněno, že označení místa původu potravin není opatření pro zajištění bezpečnosti potravin, jedná se o nástroj, který občanům umožňuje zjistit charakteristiky jednotlivých výrobků. Označení místa původu je však principiálně vyžadováno v případech, ve kterých hrozí nebezpečí poskytování zavádějících informací spotřebitelům ohledně skutečného původu potravin, jakož i v případě zvláštních pravidel, jako jsou pravidla týkající se ovoce, zeleniny, hovězího masa, vína, medu a ryb. V těchto případech je označení místa původu povinné. Označení původu je rovněž vyžadováno pro dovážené drůbeží maso a od 1. července 2010 bude muset být rovněž uvedeno na balených potravinách, které jsou označeny jako organické. V těchto případech je označení místa původu potřebné a povinné.

Komise si pochopitelně uvědomuje, že tato záležitost vyžaduje další diskusi, a víme, že občané si původ výrobků často přejí znát. To však nepředstavuje dostatečný důvod proto, aby označení místa původu bylo povinné, a to právě proto, že se nejedná o opatření pro zajištění bezpečnosti potravin. Jak jsem už vysvětlila, jedná se o nástroj, který občany informuje o charakteristice původu produktů. Označování potravin může být samozřejmě dobrovolné namísto povinného, v kterémžto případě musíme dodržovat určitá společná pravidla, kterých by se držely všechny členské státy.

Návrh Komise o poskytování informací o potravinách nicméně zahrnuje veškeré způsoby dodávek potravin spotřebitelům, tedy i dálkový prodej. Záměrem je objasnit, že v takových případech je nutné kupujícímu poskytnout relevantní povinné informace, jako jsou například informace o složkách či alergenech obsažených v potravinách, i při dálkovém prodeji, nikoli pouze při vlastním doručení zboží, ale od okamžiku, kdy někdo zahájí proces objednávání potravin, musí zákazník přesně vědět, jaké složky produkt obsahuje a jestli výrobek, který si objednává, neobsahuje alergeny či jiné látky.

Ioannis Gklavakis (PPE-DE). - (EL) Paní předsedající, děkuji paní komisařce. Rád bych však uvedl následující:

Evropská unie učinila veškerá známá opatření v oblasti zemědělské produkce a prodeje výrobků na svém území za účelem ochrany spotřebitelů a životního prostředí. Uvažuje Komise v této konkrétní otázce o rozšíření opatření do takové míry, aby zahrnovala i produkty z dotčených třetích zemí, aby tak i ony samy posílily pravidla označování výrobků? Zatímco totiž označení, která vidíme na území Evropské unie, jsou spolehlivá, obávám se, že totéž neplatí pro označení zboží ze třetích zemí.

Pokud v této záležitosti nepodniknete žádné kroky, bude to znamenat, že evropští zemědělci, kteří těmto opatřením podléhají, budou mít vyšší náklady a zkrachují, zatímco zboží pocházející z třetích zemí bude pochybné kvality, což bude znamenat, že nic neděláme a oslabujeme Evropu.

Androulla Vassiliou, členka Komise - (EL) Paní předsedající, dovoluji mi prohlásit, že my vyžadujeme, aby pravidla platící pro zboží vyrobené v Evropské unii byla přijata i zeměmi, které do Evropské unie vyvážejí. Dále bych vám chtěla připomenout ještě něco jiného: Pokud by to neplatilo, pak bychom neměli možnost zakázat dovoz masa z Brazílie a nedokázali bychom zastavit dovoz mléka a mléčných výrobků z Číny a tak dále. Právě proto, že tato bezpečnostní opatření máme, bychom měli mít pocit jistoty, že veškeré zboží dovážené do Evropské unie je stejně bezpečné jako zboží v Evropské unii vyrobené.

Neměla by nám pochopitelně unikat skutečnost, že může dojít k podvodům bez ohledu na to, jestli je zboží vyrobeno v Evropské unii nebo někde jinde. Bylo například objeveno menší množství mléčných výrobků z Itálie, které byly podvodně dovezeny z Číny, ale to neznamená, že nemáme řádná opatření. Znamená to prostě jen to, že občané často nalézají různé způsoby, jak takové zboží podvodně dovážet.

Jim Allister (NI). - Paní komisařko, řekl bych, že stávající uspořádání nefunguje. Dokládá to nedávná zkušenost z mého vlastního volebního obvodu. Na irském ostrově vypukly nedávno obavy z krmiv kontaminovaných dioxiny, jež se používala v Irské republice, což mělo dopad na produkci kolující po celém irském ostrově.

V mém volebním obvodu v Severním Irsku, kde se kontaminovaná krmiva nepoužívala, musely být z prodeje staženy veškeré výrobky z vepřového masa. Proč? Protože jsme nedokázali řádně zodpovědět, jaká byla země původu výrobků z vepřového masa.

To jasně dokládá, že současné uspořádání nefunguje. Neměli jsme dopustit poškození místního průmyslu zpracování vepřového masa z důvodu neznalosti přesného původu vepřových výrobků na pultech našich obchodů. Ve světle těchto skutečností, budete se těmito problémy zabývat a sdělíte nám, jaké poučení jste si z nich vzali?

Marian Harkin (ALDE). - Chtěla jsem se paní komisařky zeptat konkrétně na zpracované potraviny ze třetích zemí, zejména na dělené kuřecí maso, které je doručováno v tunových zmrazených blocích z Jižní Ameriky, rozmrazeno v některé ze zemí EU, pak se na ně přidá strouhanka či těsto, načež se prodává jako výrobek Evropské unie. Jak tomu může Komise přihlížet? Řekla jste nám, že označení země původu není garancí bezpečnosti potravin – v tom máte pravdu – a že se jedná o další nástroj pomáhající spotřebitelům. Pomáhá ovšem i výrobcům, protože poté mohou spotřebitelé porovnávat porovnatelné.

Prohlásila jste, že v roce 2010 bude vyžadováno uvést označení na všech místech, kde se prodávají hotové potraviny. Znamená to konkrétně, že v restauracích, kde se prodávají potraviny apod., budou muset označit zemi původu výrobků živočišného původu?

Závěrem vám chci, paní komisařko, blahopřát k vaší výjimečné pracovitosti a inovačnímu přístupu.

Androulla Vassiliou, členka Komise – Především se domnívám, že otázka irské krize dokládá, že používáme dobré systémy. Vy se mnou nesouhlasíte, ale myslím si, že pokud bychom nepoužívali dobré systémy, pak by irská krize prošla bez povšimnutí.

Ve skutečnosti jsme díky tomu, že jsme objevili, že to maso obsahuje dioxin – díky výsledovatelnosti obchodníků a míst, odkud maso nakupují a kam ho prodávají – byli schopni ho okamžitě stáhnout z prodeje.

(Přerušení ze zasedací místnosti)

Jednalo se o preventivní opatření, které se rozhodla učinit irská vláda. Dohledatelnost je možná, protože obchodníci uchovávají záznamy, kam prodávají své výrobky.

Máte na věc svůj názor. Jsem si samozřejmě jistá, že mé služby si z irské krize vezmou poučení, protože stála Evropskou unií mnoho milionů eur a další ohromnou sumu stála irskou vládu. Proto ji nelze opomíjet a my se jí budeme zabývat.

Domnívám se však, a je to můj osobní názor, že právě díky pravidlům o výsledovatelnosti jsme byli skutečně schopni tuto krizi řešit.

Předsedající. – Nejsem si jistá, zda jste zodpověděla otázku paní Harkinové.

Androulla Vassiliou, členka Komise – Co jsem prohlásila o označování, se týkalo dovážených kuřat. Když bylo kuře dovezeno, muselo být označeno a já jsem konkrétně řekla, že v případě kuřecího masa je povinné označování nutné.

Pokud však dojde k rozmrazení masa a jeho prodeji v jiné formě, musí splňovat pravidla Evropské unie. Nemusí splňovat pravidla země původu. Každý výrobce masa, ať už je to osoba, která produkuje drůbež, nebo osoba, která vyrábí potraviny, musí dodržovat naše velmi přísné zákony v oblasti potravin. Pokud tomu tak není, pak je dotýčný odpovědný.

Avril Doyle (PPE-DE). - Dnes ve dvanáct hodin jsem obdržela dopis od Služby pro ústní dotazy, ve kterém stálo: „Váš dotaz je jednou z prvních otázek pro Komisi. Za normálních okolností bude zodpovězen ústně. V případě vaší nepřítomnosti váš dotaz propadá a neobdržíte odpověď.“

Protože jsem tedy chtěla dostat odpověď, jako každý, kdo položí otázku, vysedávám tu už hodinu během jednoho z nejrušnějších parlamentních dní mé kariéry. Během této hodiny jsem měla být na třech dalších místech.

Nestěžuji si vám, paní předsedající, protože vy můžete jednat pouze podle pravidel, která obdržíte. Pokud byste však při výpočtu proporcionality doplňujících otázek (a já jich mám víc než řádný díl) ve svém seznamu mohla přihlížet k tomu, jak dlouho jsou poslanci v sále – namísto toho aby někteří poslanci vešli do sálu a okamžitě dostali možnost položit doplňující otázku jenom proto, že vyvažujete politické skupiny či co – domnívám se, že bychom se vám všichni rádi podřídili.

Tak, jak to je, stojíte před nemožným úkolem. Obrátte se prosím na Konferenci předsedů a podívejte se na způsob, jakým jsou otázky řazeny. Pokud ve sněmovně nezůstaneme – v mém případě hodinu, jelikož jsem byla pozvána, protože mám jednu z otázek – nedostaneme žádnou odpověď, dokonce ani odpověď písemnou. To je frustrující. Děkuji vám za trpělivost.

Předsedající. – Chápu vaši frustraci, paní Doyleová, a věřte mi, že služby i já se snažíme o co nejlepší práci – a vím, že bychom se měli zlepšit.

Děkuji vám všem za trpělivost a, jelikož toto byl poslední čas vyhrazený pro otázky před vánoci, přeji vám všem veselé vánoce a šťastný nový rok.

Otázky, které nebyly pro nedostatek času zodpovězeny, budou zodpovězeny písemně (viz příloha).

Tím končí doba vyhrazená pro otázky.

(Zasedání bylo přerušeno v 19:55 a pokračovalo ve 21:05).

PŘEDSEDAJÍCÍ: Pan McMILLAN-SCOTT

Místopředseda

17. Evropský referenční rámec pro zajištění kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy – Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem na programu je společná rozprava o

- zprávě pana Jana Anderssona za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady na zřízení Evropského referenčního rámce pro zajištění kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (KOM(2008)0179 - C6 - 0163/2008 – 2008/0069(COD)) (A6-0438/2008) a

- zprávě pana Thomase Manna za Výbor pro zaměstnanost a sociální věci k návrhu doporučení Evropského parlamentu a Rady na zřízení Evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) (KOM(2008)0180 - C6 - 0162/2008 – 2008/0070(COD)) (A6-0424/2008).

Jan Andersson, zpravodaj. - (SV) Pane předsedající, pane komisaři, nejdříve bych rád pronesl několik slov o hodnotě odborného vzdělávání. Je důležité, aby se rozvíjelo v každém členském státě Evropské unie. Je to důležité pro samotnou Evropskou unii, pro její konkurenceschopnost a pro udržení její pozice ve světě, ale existence kvalitního odborného vzdělávání v Evropské unii je důležitá i pro jednotlivce. To je obecný kontext.

Víme, že jednotlivé členské státy organizují odborné vzdělávání velmi odlišnými způsoby. Návrh na vytvoření referenčního rámce neznamená hrozbu pro způsob, jakým členské státy upravují odborné vzdělávání v Evropě, ale můžeme stavět na existujících tradicích bez ohledu na to, zda jsou organizovány na místní, regionální nebo národní úrovni. Existoval samozřejmě společný rámec pro zajištění kvality a odborného vzdělávání, ale členské státy se nyní snaží tento rámec dále rozvinout zejména v perspektivě pokračující globalizace a potřeby zajistit kvalitnější vzdělávání.

Co se týká práce, kterou jsme odvedli v oblasti kvalitativního rámce, rád bych poděkoval Komisi a Radě za vynikající spolupráci, díky které jsme dokázali dospět ke společným řešením.

O co se tedy jedná? Členské státy měly pochopitelně obavu, abychom je jenom nepoučovali, ale abychom jim poskytli něco, co přinese nějakou hodnotu samotným členským státům. Musíme se dělit o své zkušenosti. Já jsem osobně navštívil pilotní projekty související se zajištěním kvality ve výcviku mladých lidí při obsluze strojních zařízení, kde spolupráce probíhá a ukazuje se, že je velmi plodná.

Máme společný trh práce, máme společné cíle, a proto je důležité, abychom sdíleli své zkušenosti a abychom měli společný rámec, kde by k takovému sdílení zkušeností docházelo. Stejně jako členské státy jsme i my

prohlašovali, že zařazené ukazatele by neměly být považovány za nástroj pro řízení, ale naopak za zdroj informací pro členské státy. Státy by měly mít možnost jich využít při rozvoji svých systémů a při provádění kontroly jejich kvality. Doufám a věřím, že nalezená shoda přinese rozvoj odborného vzdělávání na vnitřním trhu. Jsem si jistý, že se tak stane, a jsem si rovněž jistý, že sdílení zkušeností a nástroje, které členské státy nyní dostávají k dispozici, prospějí jak samotným členským státům a Evropské unii, tak i jednotlivcům. Děkuji.

Thomas Mann, zpravodaj. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři Figel, dámy a pánové, kdykoli se tématem jednání stane vzdělávání v Evropě, hovoří všichni o boloňském procesu – a oprávněně. Od roku 1999, kdy se členské státy Evropské unie rozhodly do roku 2010 vytvořit společný evropský prostor vyššího vzdělávání, došlo k odstranění řady překážek mobility. Hovoříme-li o bakalářských a magisterských titulech a uznávání dosaženého vzdělání prostřednictvím evropského systému pro přenos kreditů (ECTS), vzniká tu povědomí o potřebě společné akce.

Záměrem je, aby odborné vzdělávání a příprava (VET) pokračovaly podle naprosto stejného principu. Jedním milníkem byl barcelonský summit v roce 2002, který vyzval k mezinárodnímu uznávání dosažených výsledků vzdělávání. Ve stejném roce došlo k zahájení kodaňského procesu pro rozšíření evropské spolupráce v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. V roce 2006 jsme stanovili nové podmínky, konkrétně Evropský rámec kvalifikací (ERK). Tehdy jsem byl zpravodajem pro zprávu z vlastní iniciativy Evropského parlamentu.

ERK má tři funkce: za prvé, propojit národní a odvětvové rámce; za druhé, zajistit srovnatelnost odborného a všeobecného vzdělání; za třetí, zajistit transparentnost a přístupnost.

Evropský systém kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) se nyní zakládá, aby se umožnil převod a uznávání dosaženého vzdělání. Teprve až bude dosaženo transparentnosti schopností a dovedností, dojde k odstranění veškerých překážek stojících v cestě jejich převoditelnosti a uznávání na národní i mezinárodní úrovni. Tímto způsobem ECVET přispívá k rozvoji evropské spolupráce v oblasti všeobecného a odborného vzdělávání.

ECVET zvýší připravenost pro mobilitu a usnadní uskutečňování kariérních plánů, měl by rovněž zlepšit společenské začlenění pracujících a studentů. Rozhodné odhodlání dodržovat kvalitativní kritéria odborného vzdělávání a přípravy znamená, že je třeba vzít v úvahu i specifické národní charakteristiky. Ne všichni dobře vědí, jak funguje těsná spolupráce mezi školami a průmyslem – tedy duální systém – a ne všichni si uvědomují, jak významnou investici dovedností, času a financí obnáší získání mistrovského osvědčení či uznání za „Fachwirt“ (neakademická profesní kvalifikace). Mělo by dojít k doplnění aktivit členských států a posílení jejich spolupráce. Co se týká kreditních bodů, musí existovat garance, že v některých případech bude možno přidat moduly pro hodnocení vědomostí a schopností, zatímco v dalších může být stále vyžadována závěrečná zkouška. Tato svoboda je zásadní.

Dámy a pánové, skutečnost, že Výbor pro zaměstnanost a sociální věci téměř jednomyslně hlasoval ve prospěch mé zprávy, mi dodala impuls pro vedení jednání s Komisí a Radou. Setkali jsme se v Bordeaux při příležitosti konference o vzdělání pořádané francouzským předsednictvím. Rád bych poděkoval všem stínovým zpravodajům za podporu tohoto kompromisu.

Doufám, že naše společná práce bude vnímána jako relevantní příspěvek, který pomůže účinnosti, transparentnosti a mobilitě odborného vzdělávání a přípravy. Ať se ECVET stane významným stavebním blokem ve stavbě evropské zóny učení.

Ján Figel, člen Komise. – Pane předsedající, i já bych rád zahájil vyjádřením vděčnosti a pocitů podobných těm, které Jan Andersson uvedl ve svých úvodních poznámkách k významu doporučení Evropského referenčního rámce pro zajišťování kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy (EQARF), co se týká vynikající práce institucí a spolupráce mezi nimi. Výbory a Komise doufají, že v prvním čtení dosáhnou velmi těsné shody o dvou významných nástrojích.

Především bych rád ocenil práci Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Rád bych také zmínil příspěvek Ramony Mānescové a Výboru pro kulturu a vzdělávání a v druhé otázce – protože jsme dnes spojili dvě záležitosti – práci stejných výborů: Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro zaměstnanost a sociální věci. Rád bych také zmínil pana Dumitru Oprea, který přispěl řadou zajímavých bodů, které už Jan Andersson i Thomas Mann zdůraznili.

Lidé a členské státy už hodně mluvili o boloňském procesu, ale nyní se stále více a více hovoří o důležitosti dovedností, odborného vzdělávání a přípravy a o kodaňském procesu. Letos proběhla první soutěž EuroSkills,

kteřá přispěje ke zvýšení popularity, atraktivity, kvality a výměně osvědčených postupů ve velmi významné oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Rád bych učinil několik poznámek týkajících se důležitosti dvojice nástrojů, o nichž se bude hlasovat zítra na tomto plenárním zasedání prostřednictvím vašich zpráv.

Co se týká doporučení EQARF: Odborné vzdělávání a příprava se dostaly do stínu evropských reformních procesů, ale pokud skutečně chceme dosáhnout větší konkurenceschopnosti a sociální soudržnosti Unie, tak jak ji načrtla Lisabonská strategie, bude záležet na významu a kvalitě všeobecného i odborného vzdělávání. Technický charakter prvního doporučení by neměl odvést pozornost od významu tohoto nástroje. Zaručení kvality je v pozadí každé politiky v oblasti odborného vzdělávání a přípravy. Pomáhá budovat vzájemnou důvěru a modernizovat systémy odborného vzdělávání a přípravy pomocí zvyšování efektivity přípravy.

Referenční rámec pro zajištění kvality je navržen tak, aby odborné vzdělávání a přípravu trvale vylepšoval. Je založen na kvalitativním cyklu, který vytváří pojítka mezi čtyřmi fázemi: plánováním, prováděním, hodnocením a přezkoumáním. Zahrnuje způsoby, jimiž lze monitorovat výkonnost odborného vzdělávání a přípravy, a měří jejich zlepšování na úrovni systému i poskytovatelů. Postoj ve věci zabezpečení kvality se odráží v obecných zásadách obsažených v příloze k doporučení na zřízení Evropského rámce kvalifikací z roku 2007, takže je již součástí zavedeného EQARF.

Kvalita, postoj k výsledkům učení a rámec kvalifikací jsou vzájemně propojené. Potřebujeme mozaiku vytvořenou z těchto nástrojů. Zabezpečení kvality je podmínkou pro důvěru mezi systémy a státy, jejímž výsledkem je možnost převádění výsledků učení. Domnívám se, že kompromisy, jichž bylo v průběhu procesu dosaženo, jsou velmi významné. Komise podporuje text tak, jak je navrhován. Vaše příspěvky text vylepšují; například nově stanovená časová hranice pro vypracování národních přístupů, výslovná zmínka o zapojení místních a regionálních orgánů. Vaše příspěvky rovněž pomohly objasnit význam původního textu vysvětlením takzvané „brašny nástrojů“ tohoto rámce.

V souvislosti s druhým nástrojem bych chtěl jenom říci, že je rovněž nezbytný, pokud skutečně chceme prosazovat celoživotní učení a umožnit reálnou mobilitu. Jak často říkám, jsme občané, nikoli turisté, jedné Evropské unie. Potřebujeme mobilitu studentů a pracovníků, aby lidé mohli využívat bohatství, jež nabízejí různé evropské vzdělávací a přípravné systémy na národní či dokonce regionální úrovni. To je možné, pouze pokud jsou dosažené výsledky učení jednotlivce uznávány stejně při přechodu z jednoho výukového kontextu do jiného.

Taková možnost se nyní otevře mnohem více díky ECVET, Evropskému systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu. ECVET má dvojí cíl: za prvé, podporovat a propagovat nadnárodní mobilitu, a za druhé, umožnit přístup k celoživotnímu vzdělávání, a tak reagovat na reálné potřeby jednotlivců, trhu práce a našich společností.

Nebudu už dále mluvit, pouze vás ubezpečím, že tento nástroj je a bude kompatibilní s nástrojem druhým, Evropským systémem pro přenos kreditů ve všeobecném vzdělávání (ECTS), a s různými kvalifikačními systémy, které už v Evropě existují. Bude prováděn podle pravidel a právních nástrojů jednotlivých zúčastněných zemí.

Pan Mann zdůraznil dobrovolnost účasti členských států. To ukazuje na rozmanitost našich systémů, ale rovněž na vyspělost při hledání společných nástrojů, které jsou výsledkem společné práce a ochoty vytvářet podmínky pro kompatibilitu a převoditelnost mezi různými systémy. V průběhu tohoto procesu jsme mohli pozorovat, jak přístup „zdola nahoru“ pomohl analyzovat a formovat oba nástroje.

V této souvislosti bych rovněž rád prohlásil, že dosažený kompromis je přijatelný a velmi významný, nejen kvůli dosaženému závěru, ale i kvůli uspokojení veškerých citlivých otázek a obav. Domnívám se, že text dokonce vylepšuje. Konkrétně oceňuji příspěvek týkající se větší role národních a regionálních orgánů a rovněž zdůraznění významu zkušebních období či výsledků v průběhu procesu realizace. Komise tedy tyto návrhy a kompromis podporuje.

Marie Panayotopoulos-Cassiotou, jménem skupiny PPE-DE. - (EL) Pane předsedající, jsem obzvláště hrdá, že mohu jako první osoba po zpravodajích zdůraznit obrovský význam, jaký má pro všechny Evropany posílení systémů odborného vzdělávání a přípravy při respektování specifických charakteristik vzdělávacích systémů jednotlivých členských států a prostřednictvím koordinace, takže systémy mohou být umístěny do společného rámce a využívány coby nástroj, jak zcela správně zdůraznila Komise a jak nám zpravodajové díky své výborné práci umožnili pochopit ve výběrech.

Dokázali jsme mladé Evropany vyslat na trať, takže mají před sebou dvě cesty: cestu vyššího vzdělání, teoretických studií, a cestu praktických studií, která jsou založená na praktičnosti a tvorbě. Odborné vzdělávání

na všech úrovních je budoucností Evropy, budoucností jednotlivých členských států, je předpokojem k tvorbě a produktivitě, která vede k pokroku a inovacím. Věřím, že orgány všech členských států a vzdělávací instituce tyto dvě směrnice, které budou brzy schváleny a uvedeny v praxi, využijí, abychom dosáhli výsledků už v příštím roce, který je rokem tvořivosti a inovace.

Corina Crețu, jménem skupiny PSE. - (RO) Především bych chtěla přivítat přítomnost pana komisaře Figel'a v této rozpravě a ocenit pozornost, kterou věnuje těmto zprávám. Samozřejmě bych rovněž chtěla poblahopřát kolegům poslancům, panu Anderssonovi a panu Mannovi.

Ze své pozice stínové zpravodajky skupiny PSE pro tuto zprávu a členky Výboru pro zaměstnanost a sociální věci bych chtěla vyjádřit své potěšení nad tím, že došlo ke schválení realizace Evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu. Jedná se o důležitý krok směrem k harmonizaci vzdělávací legislativy v zemích EU a k odstranění překážek, které stály v cestě odborné přípravě při přechodu z jednoho systému odborného vzdělávání a přípravu do systému jiného.

Vysoce kvalifikovaní pracovníci budou podle Lisabonské strategie a nejnovějších jednání věnovaných odborné přípravě hnací silou hospodářství Evropské unie. V moderní ekonomice to znamená pracovníky, kteří hovoří několika jazyky a mají zkušenost s prací v multikulturním prostředí. Vzhledem ke stávajícím rozdílům mezi členskými státy, co se týče definování kvalifikací a vysvědčení, je v současném prostředí nanejvýš důležité vytvořit předpoklady pro přeshraniční mobilitu v oblasti vzdělávání. To umožní přípravu vysoce kvalifikovaných pracovníků, kteří budou schopni naplnit nové požadavky kladené evropským hospodářstvím.

Dalším z důsledků tohoto legislativního rámce bude zvýšená mobilita studentů a žáků z našich zemí, nových členských států, jejichž systémy odborného vzdělávání a přípravu jsou na evropské úrovni jen částečně integrovány. Evropský systém kreditů přinese výhody studentům a žákům, kteří v minulosti neměli stejné možnosti pracovat a absolvovat přípravu v mnohojazyčném, mezikulturním prostředí jako studenti a žáci z původních států Evropské unie.

Prostřednictvím množství pozměňovacích návrhů, které jsem předložila, jsem vyzývala k co nejrychlejšímu zavedení tohoto systému, aby se umožnilo hromadění, převádění a uznávání výsledků lidí, kteří by rádi získali odbornou kvalifikaci, bez ohledu na to, z kterého členského státu Evropské unie pocházejí nebo ve kterém žijí. Je zapotřebí, abychom na evropské úrovni vytvořili udržitelné síť mezi národními a regionálními poskytovateli odborného vzdělávání a přípravu, které budou založeny na existujících strukturách. Pro zajištění maximální efektivity těchto sítí a partnerství je zapotřebí zaručit vysokou kvalitu, jež je rovněž jednotná. V této souvislosti vítám zprávu pana Anderssona o Evropském referenčním rámci pro zajištění kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravu.

I já bych chtěla zdůraznit, že je zapotřebí, aby nástroje poskytnuté v tomto rámci byly v členských státech využívány co nejdříve, abychom dosáhli co nejvyšších společných kvalitativních standardů v oblasti vzdělávání. Musíme jasně definovat podmínky pro získání plné kvalifikace narozdíl od částečných kvalifikací. Je nejvyšší čas podpořit mobilitu pracovních sil v Evropské unii.

Hannu Takkula, jménem skupiny ALDE. - (FI) Pane předsedající, i já bych rád řekl pár slov k této vynikající zprávě. Rád bych poděkoval zpravodaji, panu Anderssonovi, jakož i všem ostatním, kteří tu dnes promluvili, zejména panu komisaři Figel'ovi.

Je třeba, abychom hovořili o odborném vzdělávání a přípravě, protože jsme se společně rozhodli, že by Evropa měla mít vnitřní trh. Pokud chceme mít fungující vnitřní trh, znamená to, že potřebujeme dostupné, dobře připravené pracovní síly, a je tedy třeba zabezpečit, aby se při budování Evropy pozornost věnovala nejen hospodářským aspektům, ale i aspektům souvisejícím s prací a dovednostmi.

Tato zpráva se netýká jen vzdělávání a přípravu, ale i kultury a zaměstnanosti a o otázce profesních dovedností jsme rozhodli rovněž v rámci boloňského a kodaňského procesu, které je také vhodné vzít v této souvislosti do úvahy.

Rád bych uvedl jednu věc. Ačkoli vím, že vzdělání a odborná příprava spadá v podstatné míře do kompetence členských států, můžeme je přesto na evropské úrovni vyzývat, aby směřovaly ke skutečnému zaručení kvality odborného vzdělávání a přípravu, standardu výsledků vzdělávání a učení. To má obrovský význam pro mobilitu.

Při hrozícím hospodářském poklesu je třeba mít na paměti, že investice do přípravu a vzdělávání přináší spolehlivé, kvalitní, zručné pracovní síly. To má klíčový význam, pokud chceme dosáhnout inovací, získat nové dovednosti a schopnosti a pokud chceme posílit své hospodářství, a tím zvýšit HNP.

Ti, kteří dnes rozhodují, často zapomínají na skutečnost, že vzdělávání a příprava představují klíč k budově lepší budoucnosti a silnějšího hospodářství. To je poselství, které bychom měli sdělit členským státům a těm, kteří v nich rozhodují, a my, kteří zastupujeme Evropskou unii, bychom je v tom měli podporovat. Potřebujeme životaschopný, kvalitní trh práce a kvalifikované pracovní síly.

Sepp Kusstatscher, jménem skupiny Verts/ALE. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, tato dvojice doporučení Evropského parlamentu a Rady by měla být mocným impulsem pro trvalé zlepšování odborného vzdělávání a přípravy (VET) v Evropě prostřednictvím koordinovaného plánování, energetické realizace, hodnocení a revize. To vyžaduje větší transparentnost mezi množstvím systémů VET, která umožní porovnatelnost a vzájemné uznávání kvalifikací VET a zajistí lepší přístupnost.

Hovoříme tu o kultuře trvalého zlepšování kvality. Lepší vzdělávání znamená víc než pouhé kvalifikace, více než široce otevřené dveře na trh práce a více než pouhý příspěvek ke zlepšení konkurenceschopnosti podniků a pracovníků. V této souvislosti mne trápí, že se tak často mluví o „lidském kapitálu“, jako by lidské bytosti byly pouze jedním z faktorů výroby.

Status VET se v 27 členských státech velmi liší. Je pravda, že nepotřebujeme byrokratickou harmonizaci opatření, vodění za ručičku z Bruselu, jak prohlásil pan Takkula. Bylo by však dobře, kdybychom vyvinuli tlak, alespoň mírný tlak, abychom zajistili, že v členských státech postupně zvítězí nejlepší modely a standardy. A řekl bych, že bychom měli začít nyní a ne ve vzdálené budoucnosti.

Můžeme a měli bychom se učit jeden od druhého. V každém případě by odborné vzdělávání a příprava měly mít napříč Evropou stejný status jako všeobecné vzdělávání.

Rád bych poděkoval panu Anderssonovi a panu Mannovi za jejich zprávy.

Jiří Maštálka, jménem skupiny GUE/NGL. - (CS) Já bych chtěl na začátku poděkovat a poblahopřát zpravodajům, kolegům Mannovi a Anderssonovi, za odvedenou práci, zejména za trpělivost, kterou projevili při vyjednávání kompromisů. Návrh kolegy Anderssona správně vyjadřuje, podle mého názoru, nutnost dodržení podmínky subsidiarity, na druhou stranu formulace dobře popisuje mechanismy i termíny, ve kterých by systém hodnocení referenčních ukazatelů měl ve členských státech fungovat. Podle mého názoru také podporuje větší aktivitu všech účastníků, kteří zajišťují odborné vzdělávání včetně toho, že podporuje sebehodnocení jako doplňkový prostředek ke zvyšování kvality.

Vítám, že se do kompromisních návrhů podařilo zahrnout i ty, které jsou z mého pohledu velmi podstatné návrhy, které byly přijaty ve Výboru pro zaměstnanost, a to je větší míra stimulace členských států pro efektivní činnost v této oblasti či zdůraznění role studujících při vyhodnocování spokojenosti s výsledky vzdělávání, stejně tak i podpora personálu, který vzdělávání poskytuje. V návrhu ke zprávě kolegy Manna považuji za důležité podpořit bod č. 1, který zdůrazňuje zásadní význam osobního a profesionálního rozvoje jednotlivců. Chci na závěr zdůraznit, že navrhované kompromisy používají termín „celoživotní vzdělávání“, a tím správně rozšiřují okruh občanů, kteří jsou účastníky vzdělávacího procesu, a proto jej podpořím.

Joel Hasse Ferreira (PSE). - (PT) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, zaručení kvality odborného vzdělávání a přípravy má zásadní význam nejen pro certifikaci celoživotního vzdělávacího procesu každého evropského pracovníka, ale rovněž pro umožnění mobility po Evropské unii. Důležitou součástí tohoto procesu je hodnocení odborného vzdělávání a přípravy samotné. V tomto smyslu je důležité zvýšit výměnu osvědčených postupů na evropské, národní, regionální a místní úrovni.

Pane předsedající, zřizovaný referenční rámec stanovuje společné zásady, kvalitativní kritéria a ukazatele užitečné pro hodnocení a zlepšování poskytovaných služeb, přičemž respektuje zásadu subsidiarity. Tyto ukazatele mohou fungovat nikoli jako nástroje kontroly, ale především jako sada nástrojů sloužící k dosažení cílů Lisabonské strategie v oblasti vzdělávání a přípravy.

Pane komisaři Figel'i, po blahopřání panu Anderssonovi k vynikající zprávě bych rád zmínil několik bodů ve zprávě pana Thomase Manna, jemuž rovněž blahopřeji. Musím zdůraznit význam propojení tohoto procesu certifikace s přidělováním kreditů ve vyšším vzdělávání. Tímto způsobem zaručíme, že certifikační procesy se budou doplňovat a že dojde ke zlepšení podmínek pro profesní mobilitu evropských pracovníků a mladých lidí. Je také důležité umožnit, a nejen umožnit, ale i podpořit, zapojení místních a regionálních orgánů do propojování regionálních a národních kvalifikačních rámců s Evropským systémem kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu.

Pane předsedající, pouze tímto způsobem můžeme zlepšit mobilitu a převod kvalifikací mezi různými oblastmi hospodářství a mezi různými trhy práce, čímž rozhodným způsobem přispějeme k sociální soudržnosti a k větší rovnosti příležitostí napříč Evropskou unií.

Nakonec, vraceje se ke zprávě pana Anderssona, bych rád zdůraznil význam podpory strategie celoživotního vzdělávání a propagace kultury zlepšování kvality na všech úrovních pomocí znásobení propojení mezi formálním vzděláváním a přípravou a rozvojem validace dosažených zkušeností. Tímto způsobem zvýšíme úroveň vzdělávání mladých lidí i přípravy pracovníků, což je z hlediska hospodářského a sociálního rozvoje nezbytné pro dosažení evropského sociálního modelu.

Marian Harkin (ALDE). - Pane předsedající, především bych chtěla poblahopřát panu Anderssonovi a panu Mannovi k vynikající práci a skutečně dobrým výsledkům. Většina z nás tu dnes večer bude souhlasit, že Evropský referenční rámec pro zajištění kvality v oblasti odborného vzdělávání a přípravy se stane velmi užitečným nástrojem, který členským státům pomůže prosazovat a monitorovat trvalé zlepšování jejich systémů odborného vzdělávání a přípravy.

Rámec bude založen na společných evropských referencích a bude stavět na omezeném uplatňování a vskutku velmi omezeném úspěchu předchozího rámce, společného rámce pro zajištění kvality.

Při vypracovávání současného návrhu jsme se poučili ze zkušeností s předchozím rámcem a já jsem přesvědčená, že jsme podstatně vylepšili, co tu dosud bylo.

Navrhovaný rámec přispěje ke zkvalitnění a zefektivnění investic do lidského kapitálu mnoha různými způsoby, z nichž zmíním jenom tři: vylepšením vzdělávání a dovedností; zlepšením standardů; podporou mobility. Fungování tohoto rámce je dobrovolné a já doufám, že se komisař Figel nemýlí, když prohlašuje, že to odráží nejen naši rozmanitost, ale i naši zralost. Poskytuje nám společný rámec se společnými kritérii kvality a tohoto výsledku lze dosáhnout pouze akcí na úrovni Společenství. Tímto způsobem se vyhneme minovému poli různých dvoustranných dohod a minimalizací administrativních standardů poskytujeme dobrý mechanismus, kterým můžeme měřit kvalitativní standardy.

Jedná se o dobrou, praktickou legislativu, která přinese dobré výsledky. Kdykoli Parlament přijme legislativu podobnou této, znamená to, že udělal dobrý kus práce.

Marusya Ivanova Lyubcheva (PSE). - (BG) Pane předsedající, pane komisaři, proces vypracovávání doporučení pro zlepšení kvality odborného vzdělávání a přípravy představuje nezpochybnitelný úspěch.

Vzhledem k tomu, že politika v této oblasti je zodpovědností jednotlivých států, je kvalita odborného vzdělávání napříč členskými státy velmi rozdílná, což není v souladu s úrovní mobility na trhu práce a dynamikou hospodářského a technologického rozvoje. Ztěžuje to plnění cílů Lisabonské strategie. Ještě méně to pomáhá při vytváření rovných podmínek pro rozvoj hospodářství založeného na vědomostech.

Na základě nového přístupu referenčního rámce lze členským státům poskytnout pomoc při plnění obecných kritérií, porovnatelnosti a kompatibility v oblasti nabízeného vzdělávání. Úroveň koordinace stanovená v doporučeních, včetně koordinace s partnerskými a profesními organizacemi, rozšiřuje rozsah proveditelnosti. Rozhodně napomohou zlepšení trhu vzdělávání, který musí následovat příkladu trhu práce.

To určitě podpoří zejména ty státy, kde tento proces zakouší problémy kvůli transformačním procesům, které probíhají v jejich ekonomikách. Pokud se podaří stanovit základní úroveň standardů, pak bude zaručena transparentnost, konzistentnost a přenositelnost mezi množstvím vývojových trendů v rámci hranic Evropské unie.

Mělo by být možné dosáhnout tohoto cíle bez zasahování do autonomie členských států v oblasti fungování jejich vlastních systémů odborného vzdělávání a přípravy. Zároveň se vytvoří společné prostředí a vzniknou předpoklady pro společný základ a účinný přístup k přípravě odborníků.

Měli bychom rovněž důkladně zvážit potřebu sladit potřeby podniků s rozvojem hospodářství a technologií, abychom dále zefektivnili systémy pro přípravu kvalifikovaných zaměstnanců. To přispěje k vyřešení řady problémů, které vedly k migračním tokům různého rozsahu.

Navíc lze cíleného přístupu využít k řešení problémů způsobených trendy v různých oborech. Transparentnost, spolupráce a vysoké standardy při organizování procesů směřujících ke zlepšení kvality odborného vzdělávání a přípravy prostřednictvím účasti v evropské síti kvality, to musí být základní vodítka národních politik v tomto procesu.

Tomáš Zatloukal (PPE-DE). - (CS) Dovolte mi v krátkosti konstatovat, že odborné vzdělávání a příprava v Evropské unii se uskutečňuje na národní a regionální úrovni autonomně, podle odlišných norem a vytváří se tak široká škála různých oborů a kvalifikací. Evropa proto potřebuje společná kritéria pro zajištění transparentnosti a přenositelnosti mezi mnoha vzdělávacími proudy v Evropě. Systémy vzdělávání a odborné přípravy musí být tedy dostatečně pružné, aby mohly účinně reagovat zejména na potřeby trhu práce. Účinnost a efektivnost nabízeného vzdělání při plnění těchto potřeb je nutno pravidelně hodnotit, sledovat, zdokonalovat na základě faktů. Je pozitivní, že zásady zjišťování kvality odborného vzdělávání v sobě zahrnují doporučení o zavedení evropského rámce kvalifikací. Osobně vnímám evropský referenční rámec jako prostředek, který bude impulsem pro zlepšování kvality v systémech odborného vzdělávání a přípravy v jednotlivých členských zemích.

Zbigniew Zaleski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, pane komisaři, návrh se týká profesní přípravy na různých úrovních v závislosti na inteligenci, motivaci, zájmech a potřebách trhu. Společné normy pro pracovní síly vyžadují sladění modelů přípravy od Španělska po Rumunsko.

Rád bych zdůraznil, že při propagaci univerzitního vzdělávání bychom neměli podkopávat odborné vzdělávání na nižších úrovních – na úrovni nižšího či vyššího středního vzdělání. K vykonávání práce číšníka není zapotřebí titulu, někdy stačí pouze krátký kurz. V poslední době došlo v zemích, jako je Polsko, k redukci tohoto typu vzdělávání. Jako učitel bych rád řekl, že ve všemožné míře podporuji flexibilní vzdělávací programy přizpůsobené potřebám studentům s důrazem kladeným na osvojení cizích jazyků, aby byl každý schopen působit v cizině.

Závěrem bych, pane komisaři, rád prohlásil, že investice do vzdělání je jednou z nejlepších investic v Evropě. Neskrbíme na vzdělání. Nezávidíme budoucím generacím tyto prostředky.

Dragoș Florin David (PPE-DE). - (RO) Odborné vzdělávání a příprava představují základní nástroje, které evropským občanům poskytují schopnosti, znalosti a dovednosti nezbytné k tomu, aby se stali integrální součástí trhu práce a společnosti založené na znalostech. Celkově je toto doporučení vynikající. Domnívám se však, že musí pokrýt dvě další oblasti, na něž jsem už upozornil: vytvoření poradního systému pro evropské občany, který by jim pomohl zvolit si správný druh studia a specializaci odpovídající jejich osobním schopnostem, a snad vytvoření platformy pro kvalitu ve vzdělání.

Rád bych zdůraznil skutečnost, že musíme zaujmout komplementární postoj ke vzdělání, umožnit lepší přizpůsobení vzdělávacího procesu skutečným potřebám trhu práce. Strategie pro celoživotní vzdělávání a mobilitu jsou nezbytné pro zvýšení nadějí na získání zaměstnání na trhu práce. I já bych rád poděkoval oběma zpravodajům a popřál vám veselé Vánoce.

Nicodim Bulzesc (PPE-DE). - (RO) V Evropské unii čelí jednotlivci, kteří by chtěli odborných kvalifikací či modulů získaných ve své zemi původu využít v zemích jiných, stále překážkám. Tato skutečnost odrazuje mnoho lidí, a tím způsobuje snížení přeshraniční mobility. Proto by vytvoření Evropského systému kreditů pro odborné vzdělávání a přípravu (ECVET) mohlo podpořit mobilitu studentů a pracovníků. Domnívám se, že zpráva Thomase Manna rovněž velmi dobře identifikovala zlepšení, které tento systém přinese, jakož i problémy, které by se mohli při jeho realizaci objevit.

Naštěstí můžeme využít zkušeností získaných z Evropského systému pro přenos kreditů. Jako učitel, který se sám musel potýkat se systémem kreditů, souhlasím s doporučeními pana zpravodaje. Potřebujeme standardní kvantitativní základnu na evropské úrovni pro udělování kreditů a je třeba jasně specifikovat kritéria, aby byla zajištěna vzájemná platnost, transparentnost, porovnatelnost a důvěra vůči systému mezi evropskými státy. Souhlasím rovněž s poskytnutím zkušebního období před přijetím systému, jelikož evropské státy mají rozdílné vzdělávací systémy a já se domnívám, že je zapotřebí více času pro harmonizaci 27 systémů odborné přípravy.

Mairead McGuinness (PPE-DE). - Pane předsedající, jsem zde proto, abych podpořil svého souseda, Thomase Manna, a chtěl bych poblahopřát jemu i druhému zpravodaji k odvedené práci. Je zde však jeden problém, který se vynořil rozhodně v mém státě a snad i ve vašem, pane předsedající. Rozmach stavebnictví podle mého názoru vytvořil obrovský problém, zejména pro mladé muže, kteří neměli skutečnou motivaci pro získání vzdělání kvůli přitažlivým vysokým mzdám ve stavebnictví.

To bohužel pominulo a množství lidí z této kategorie zůstalo bez kvalifikace, a tedy bez přístupu k další práci, která se může objevit. Domnívám se, že jednotlivé členské státy, Irsko bezpochyby, se musí zaměřit na tyto konkrétní skupiny, aby až přijdou dobré časy (a všichni doufáme, že přijdou brzy) byli připraveni pro další práci. Zásadní význam má samozřejmě myšlenka záruky a kontroly kvality. Obávám se, že vzdělávání

je nyní podnikáním, jemuž chybí právě onen prvek kontroly kvality, a myšlenka přeshraničního pohybu pracovníků po nás vyžaduje, abychom k odbornému vzdělávání a přípravě zaujali celoevropský, koordinovaný přístup.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedající, navrhovaný systém přenosu a hromadění kreditů v oblasti vzdělávání a odborné přípravy by měl přispět k mobilitě pracovníků v rámci hranic Evropské unie. Pokud má Evropská unie soutěžit s třetími zeměmi, pokud má její hospodářství růst, pokud má dojít ke zvýšení zaměstnanosti a zmenšení rozdílů mezi regiony, pak musíme propagovat celoživotní vzdělávání. Starší lidi potřebujeme. Evropská unie potřebuje jejich zkušenosti, kvalifikaci a znalosti.

Pokud chceme vytvořit hospodářství a společnost založené na znalostech, pak bychom měli investovat do vzdělání. Měli bychom zabránit, aby lidé opouštěli vzdělávací systém bez jakékoli kvalifikace. Je rovněž důležité umožnit přístup k získání vzdělání a kvalifikací, zejména lidem ve finančních potížích, včetně těch, kteří žijí v malých městech a na vesnicích, kteří mají ke vzdělávacím službám obtížný přístup.

Paul Rübig (PPE-DE). - (DE) Pane předsedající, pane komisaři Figel'e, rád bych vám z celého srdce poblahopřál. Domnívám se, že jde o jednu z největších výzev před příchodem Vánoc. Nahlédneme-li do příštího roku, na finanční krizi, vidíme, že musíme pohnout spoustou věcí, a vzdělání a odborná příprava skutečně hrají klíčovou roli.

Tři ukazatele nám pomohou krizi překonat: Věda a výzkum, infrastruktura a vzdělávání a odborná příprava. Jsem přesvědčený, že nyní musíme stanovit nové standardy, abychom obyvatelům ukázali, že celoživotní vzdělávání hraje naprosto zásadní roli, a to zejména pro malé a střední podniky, u kterých chceme, aby si uchovaly současné zaměstnance, a chceme, aby tito absolvovali lepší odbornou přípravu, aby v budoucnu měli více příležitostí na trhu.

Evropská unie hraje v této oblasti ústřední, zásadní úlohu a velmi by mne potěšilo, kdybychom zítra přijali Akt o malých podnicích. Potom bychom v této oblasti získali další finanční zdroje.

Ján Figel', člen Komise. - Pane předsedající, promluvím jen stručně, protože obsírněji jsem hovořil na počátku rozpravy. Navážu tam, kde skončil předchozí řečník, zejména kvůli krizi.

Musíme do vzdělání a odborné přípravy investovat lépe a více. Nikoli méně, ale lépe a více, což znamená účinnost, kompatibilitu, platnost a tak dále a pak ještě více. To je postoj Komise a já se samozřejmě také domnívám, že zde platí.

Dnešní poselství o mobilitě kvalifikovaných pracovních sil, celoživotním učení, hromadění a předávání znalostí a kultuře usilující o kvalitu mají velký význam pro naše národní systémy vzdělávání a odborné přípravy a měly by se stát skutečností.

Chci jen potvrdit, že nástroje, které přijímáme – doufám, že zítra budete hlasovat o kompromisním textu či nastolených pozměňovacích návrzích, které potvrzují a vítám – učiní Evropu vstřícnější vůči kvalifikacím. To znamená vstřícnější vůči lidem či občanům a to je cosi, o co by nám mělo všem jít, dnes snad více než v minulosti. Prostřednictvím takových nástrojů můžeme vytvořit lepší podmínky pro motivaci, mobilizaci inovací a dosažení veškerých důležitých cílů.

Komise se za českého předsednictví pokusí pomoci zorganizovat konference: hlavní konferenci při spuštění obou nástrojů a poté konkrétnější konference o jejich dalším provádění. Možná by nám oba zpravodajové mohli pomoci nebo se těchto akcí zúčastnit. Nejdůležitější částí, která před námi leží, je pochopitelně realizace.

Jako mnozí další chci vám i já dnes popřát: veselé Vánoce a šťastný nový rok – evropský rok tvořivosti a inovací – 2009.

Předsedající. - Děkuji vám, totéž přeji i vám, celému kolegiu komisařů a zaměstnancům.

Jan Andersson, zpravodaj. - (SV) Pane předsedající, pan Takkula tu již není, ale položil otázku, zda není v konfliktu mít cíle na úrovni EU, když přitom vzdělávací systém zůstane v podstatě stále systémem národním. Já žádný konflikt nevidím. Domnívám se, že tento referenční rámec staví na cílech na úrovni Evropské unie, zatímco zároveň důvěřujeme členským státům. Poskytujeme jim příležitosti a možnost využít cosi, co nazýváme brašnou nástrojů. Nedomnívám se, že by tu vznikl nějaký konflikt.

Rád bych zdůraznil to, co pan Figel' prohlásil o tom, že je dnes ještě důležitější než kdy předtím, abychom i během krize, kterou v současnosti zakoušíme v oblasti hospodářství a zaměstnanosti, investovali do vzdělání.

Právě to podpoří konkurenceschopnost Evropské unie, ale rovněž poskytne jednotlivcům nástroje k pokroku ve svém vlastním životě a k získávání další kvalifikace v průběhu života.

Rád bych na závěr znovu poděkoval Komisi a rovněž všem stínovým zpravodajům. Pracovali jsme spolu výjimečně dobře a já bych vám všem rád popřál veselé vánoce a šťastný nový rok.

Thomas Mann, zpravodaj. - (DE) Pane předsedající, pane komisaři Figel'i, mnohokrát děkuji za výbornou spolupráci vaši a vašeho týmu. Skutečně jsme se v této záležitosti posunovali společně. Domnívám se, že jsme tímto způsobem dosáhli dobrého výsledku.

Pan Kusstatscher má naprostou pravdu – Evropská unie má v oblasti odborné přípravy velké ambice. Koneckonců nechceme o nic méně a o nic více, než emancipaci odborného vzdělávání vůči vyššímu vzdělávání. Paní Panayotopoulos-Cassiotová má naprostou pravdu – musíme přijít s hmatatelnými výsledky. Chceme realitu, nikoli pouhá prohlášení o záměru, nikoli obvyklé líbivé projevy. Končí tedy etapa z valné části chaotické spolupráce a přichází doba intenzivnější koordinace.

V současnosti se výsledky vzdělávání v jednotlivých členských státech značně liší. Výsledkem je, že v oblasti vzdělávacích zařízení potřebujeme dohody mezi podnikateli a národními orgány. Pan Takkula má naprostou pravdu – nechceme žádné evropské opečovávání a nikdo nic takového neplánuje. Nezávazné právní normy, čili získání zájmu a zapojení dalších lidí – to je to, co skutečně potřebujeme.

Chceme vyvolat střetávání odborníků – na slyšeních, v pracovních skupinách a rovněž při práci na studiích. Dále pak potřebujeme vzdělávací zařízení. Pan Maštálka má naprostou pravdu. Musíme za tímto účelem využít existujících sítí a sociálních partnerů. Pouze tehdy zaměstnanci a zaměstnavatelé jakož i soukromí a veřejní poskytovatelé vzdělání pocítí výhody: jde o klasický systém, kde všichni vyhrávají. Pan Ferreira a pan Rübig se zmínili o významu celoživotního vzdělávání a zmínili se oprávněně, protože právě zde můžeme skutečně něco dokázat.

Paní Harkinová, stejně jako vy chápu význam dobrovolné povahy tohoto nástroje, protože zahrnuje všechny hráče. Na základech stále stoupající důvěry začnou první členské státy spolupracovat od roku 2012. Je zapotřebí zkušební období a to bylo poskytnuto. Zpracujeme hodnocení úrovně 1 – 8 EQR a je samozřejmě pravda, že toto se udělat musí. Mladí lidé mají právo vidět, že se jich využívá, že nejsou zbyteční a že mají možnost se dále osobně rozvíjet v souladu s národními právními ustanoveními. Ostatní země mají možnost se přidat a připojit se k ECVET později, až budou samy moci. Domnívám se, že vyhlídky jsou výjimečně dobré. Pokud budeme o věcech dále hovořit ve spolupracujícím kruhu tohoto druhu, pak úspěšně učiníme dalších pár kroků vpřed. Domnívám se, že se nám skutečně podařilo uvést cosi do pohybu.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 18. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Dumitru Oprea (PPE-DE), písemně. - (RO) Ze své pozice navrhovatele stanoviska vůči Evropskému systému kreditu pro odborné vzdělávání a přípravu bych znovu rád zdůraznil potřebu vytvoření a zavedení tohoto systému, který se zaměřuje na zvýšení kvality a přitažlivosti odborného vzdělávání a přípravy.

Potřeba uskutečnit ECVET je založena na snaze snížit rozdíly mezi vzdělávacími výsledky, které vyplývají ze skutečnosti, že existují rozdílné systémy odborné přípravy. Musíme zvýšit transparentnost odborných kvalifikací a celoživotního vzdělávání.

Provádění ECVET musí být založeno na společném odhodlání dodržovat zásady pro zaručení kvality odborného vzdělávání a přípravy. Ve skutečnosti musí být jedním ze základních prvků tohoto procesu podpora vzniku partnerství mezi vzdělávacími institucemi, podniky a národními orgány, aby se vytvořila atmosféra vzájemné důvěry.

V neposlední řadě bych rád zmínil, že ECVET klade důraz na výstupy vzdělání a nikoli na čas strávený při získávání znalostí, dovedností a odbornosti.

18. Hodnocení a budoucí rozvoj agentury FRONTEX a evropského systému kontroly hranic EUROSUR

Předsedající. – Dalším bodem je zpráva, kterou předložil Javier Moreno Sánchez jménem Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, o hodnocení a budoucím rozvoji agentury FRONTEX a evropského systému kontroly hranic EUROSUR [2008/2157(INI)] (A6-0437/2008).

Javier Moreno Sánchez, zpravodaj. - (ES) Pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, zkratky Frontex a Eurosur nám připomínají tvrdou skutečnost, se kterou musíme bojovat, a to konkrétně tu, že do Evropy denně ilegálně přicházejí tisíce lidí, kteří utíkají před chudobou a hledají lepší budoucnost. Působí na ně obrovské sociální a rodinné tlaky, které vznikají z očekávání, že by mohli domů posílat peníze. Naneštěstí mnozí z nich zaplatí svůj evropský sen životem.

My, kteří máme za Evropu politickou zodpovědnost, musíme tuto situaci řešit společnou reakcí založenou na respektování důstojnosti a základních práv přistěhovalců. Musíme hranice otevřít legálnímu přistěhovalství a integraci pracovníků s právy a povinnostmi a uzavřít je imigraci nelegální, zločineckým organizacím a obchodníkům s lidmi.

K tomuto účelu máme Frontex a Eurosur, nástroje, které přinášejí přidanou hodnotu práci členských států a odrážejí evropský duch potřebné spolupráce a solidarity.

Cílem, o jehož dosažení usilujeme, je vytvoření integrovaného evropského systému pro správu všech vnějších hranic EU, který bude založen na koordinaci a interoperabilitě národních systémů kontroly hranic, protože když dojde k uzavření jedné cesty ilegální imigrace, otevrou zločinecké organizace do týdne cestu novou.

Dáma a pánové, souhlasíme s přístupem Komise, jak byl načrtnut ve zprávě Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci.

Když tedy agentura nyní podnikla první pozitivní kroky, musíme definovat její budoucí roli a tempo jejího rozvoje.

Dámy a pánové, Frontex funguje. Potvrzuji to údaje týkající se operací Hera na Kanárských ostrovech a tisíce životů zachráněných ve Středomoří, jakož i zlepšená koordinace, výměna osvědčených postupů a příprava specialistů v oblasti udělování azylu, námořního práva a základních práv.

Zatím je vše v pořádku, ale musíme pokročit dále. Frontex musí mít adekvátní materiální a logistické zdroje, aby mohl provádět jednorázové společné operace jakož i stálou kontrolu ve vysoce rizikových oblastech.

Některé členské státy hovoří o solidaritě, ale neuskutečňují ji, což snižuje účinnost Frontexu. Ve světle těchto skutečností žádáme Komisi a členské státy, aby si vybraly ze dvou možností: buď pozměníme nařízení o Frontexu, aby solidarita byla povinná, jako je tomu v nařízení o RABIT, nebo umožníme Frontexu, aby si sám nakupoval či pronajímal své vybavení.

To samozřejmě znamená podstatný nárůst jeho rozpočtu, ale posiluje se evropský rozměr agentury a umožňuje snadnější přístup k materiálním zdrojům agentury, zejména v krátkodobém horizontu.

Dále vyzýváme Komisi, aby navrhla revizi jeho mandátu, aby se vyřešilo právní vakuum, které znesnadňuje jeho činnost při záchranných operacích na moři a při repatriacích.

Dámy a pánové, bez spolupráce se zeměmi původu nebudeme schopni migrační toky účinně řídit. Experimenty, jako je spolupráce mezi Španělskem a Senegalem, přinesly velmi pozitivní výsledky, které je třeba rozšířit na celou Evropskou unii.

Proto vyzýváme Komisi, aby spolupráci v oblasti přistěhovalců začlenila do všech dohod, které podepisuje s třetími zeměmi, a aby spolu s nimi organizovala informační kampaně o rizicích ilegálního přistěhovalství.

Frontex musí být schopen pokračovat v rozšiřování fungujících dohod a v navazování spolupráce se zeměmi původu v souladu s jeho specifickými potřebami. Je rovněž důležité prozkoumat možnosti spolupráce s regionálními orgány, jako jsou Mercosur či Hospodářské společenství západoafrických států, které se řídí zásadou volného pohybu osob.

Dámy a pánové, musíme mít na paměti skutečnost, že Frontex a Eurosur nejsou všelékem, ale nástroji, které slouží evropské přistěhovalce politice, jejímž konečným cílem je, aby přistěhovalství bylo faktorem rozvoje v cílových zemích i v zemích původu, ale zejména pro samotné přistěhovalce.

Přistěhovalectví už nesmí být smrtelnou pastí. Musíme podniknout kroky, které zajistí, že přistěhovalectví přestane být závazkem a stane se právem a osobní volbou.

Jacques Barrot, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, samozřejmě chci pochválit zprávu o hodnocení a budoucím rozvoji agentury FRONTEX a evropského systému kontroly hranic EUROSUR. Děkuji panu Moreno Sánchezovi.

Evropský parlament agenturu FRONTEX trvale podporoval už od jejího vzniku, zejména co se týká poskytování finančních zdrojů. Těší mne, když vidím, jak je tato podpora potvrzena v tento klíčový okamžik existence agentury, ve chvíli, kdy zvažujeme možnost prodloužení jejího mandátu.

Téměř všechny body zmíněné ve zprávě jsou v souladu s našimi sděleními a já s nimi plně souhlasím. Zaznamenávám například konkrétní výzvu Komisi, aby předložila návrhy na prodloužení mandátu agentury, požadavek na stále hlídky ve rizikových oblastech a potřebu zefektivnit evropskou solidaritu v dobách, kdy je třeba kontrolovat naše hranice. Řada bodů však zasluhuje osvětlení.

V současnosti poskytují členské státy technické vybavení na dobrovolné bázi. Komise při několika příležitostech trvala na tom, aby členské státy dodržely své závazky zajistit, aby vybavení bylo pro společné operace skutečně k dispozici, zejména ve vysoce rizikových sektorech.

Letošní zkušenosti však ukazují, že rozmístění adekvátního počtu plavidel stále představuje problém. Je proto třeba zvažovat další řešení. Ta například zahrnují přinucení členských států k poskytnutí určitého vybavení agentuře či umožnění agentuře pronajímat či nakoupit si vlastní vybavení. To bude klíčová otázka, kterou bude třeba prozkoumat v rámci návrhu, který Komise předloží ohledně úpravy právního rámce agentury.

V tomto ohledu bych rád poukázal, že nezávislé hodnocení mandátu agentury, jak je stanoveno v článku 33 nařízení o FRONTEXu, bude k dispozici v roce 2009. Právě v té době Komise zveřejní své návrhy na budoucí mandát agentury. Tato revize zahrnuje konkrétní opatření vztahující se k příspěvku o záchranným operacím na moři, o účasti na repatriačních aktivitách a o zvýšené spolupráci se třetími zeměmi.

Je rovněž pravda, dámy a pánové, že Komise zamýšlí zintenzívnit informační kampaně prostřednictvím svých delegací ve třetích zemích, v rámci politiky vnějších vztahů EU a na základě společné definice mandátu a rolí FRONTEXu. Komise prozkoumá typy podpory, kterou bude možno nabídnout sousedním třetím zemím.

Jsem jedním z těch, kteří se domnívají, že by FRONTEX mohl provádět kontrolní operace co nejbližší hranicím pobřeží třetích zemí, čímž by se předešlo humanitárním katastrofám a zefektivnila by se kontrola našich hranic.

Každopádně jsem Evropskému parlamentu vděčný za tuto zprávu, která opakuje návrhy Komise. Rád bych vám proto poděkoval za důležitou, komplexní podporu Evropského parlamentu vůči sdělením Komise týkajícím se agentury FRONTEX. Domnívám se, že jsme dosáhli konsensu napříč evropskými institucemi ve věci hrubých rysů budoucího vývoje agentury.

Tobias Pflüger, *navrhovatel stanoviska Výboru pro rozvoj*. – (DE) Pane předsedající, co má agentura FRONTEX společného s rozvojem? Má s ním společného strašně mnoho, jak jasně vysvětlil bývalý zvláštní zpravodaj OSN pro právo na potravu, Jean Ziegler, v periodiku *Le monde diplomatique* v březnu letošního roku. Napsal: „To nás přivádí k agentuře FRONTEX a k pokrytectví komisařů v Bruselu, kteří na jedné straně způsobují hladomor v Africe, zatímco na druhé straně kriminalizují oběti své politiky, uprchlíky před hladomorem.“

Konkrétním příkladem je, že Evropská unie provádí zemědělský dumping, čímž ničí místní africkou produkci potravin, čímž způsobuje, že lidé mají tím větší důvod utíkat ze svých domovských států. Dalším konkrétním příkladem jsou tovární lodě EU, které plundrují loviště ryb ve výlučných oblastech afrických států. Dochází také k rychlému ničení tradičních rybářských vesnic, například v pásu Sahelu, ale i v Mali a v Guinea-Bissau.

Co to znamená je to, že v agentuře FRONTEX máme instituci, která fyzicky uzavírá Evropu a organizuje deportace, přičemž tak činí bez ohledu na konvenci OSN o statutu uprchlíků. Mezitím dochází k organizaci masových deportací – jako byla ta, která se odehrála z Vídně z jedenácti členských států 14. listopadu. Ve zprávě se hodně hovoří o „solidaritě“. Solidarita, o které se tu hovoří, však neznamená solidaritu s lidskými bytostmi, které prchají ze svých zemí, ale spíše o solidaritu mezi členskými státy. Co je zapotřebí, je naprosto jasné, a to je solidarita s lidmi prchajícími z nesnesitelných životních podmínek. Všeho, čeho agentura

FRONTEX dosahuje, je prodloužení cest, kterými lidé prchají. Rozhodně neposkytuje žádné řešení. Z tohoto důvodu je jedinou rozumnou věcí žádat rozpuštění agentury.

V této souvislosti bych vám všem doporučil, abyste se čas od času podívali na názory z Afriky, například na názor bývalého ministra kultury a cestovního ruchu Mali, Animata Traoreho, který to vyjádřil velmi jasně následovně: „Lidské, finanční a technologické zdroje, které Evropa vynakládá proti migračním vlnám z Afriky jsou ve skutečnosti nástrojem války mezi touto světovou mocností a mladými Afričany z měst a vesnic, jejichž práva na vzdělání, podíl na hospodářství, práci a potravu jsou v jejich zemích původu naprosto opomíjena pod tyranií strukturální konformity.“ Domnívám se, že tato slova jsou zcela jasná.

Předsedající. – Jsem si jistý, že názory maliského ministra turismu jsou důležité, ale my bychom raději slyšeli vaše, pane Pflügere.

Simon Busuttil, jménem skupiny PPE-DE. - (MT) Především bych rád poděkoval svému kolegovi Javieru Moreno Sánchezovi za jeho zprávu a poděkoval mu také za otevřenost vůči našim myšlenkám a našim pozměňovacím návrhům v závěru zprávy. Osobně nemohu říct, pane předsedající, že bych byl s agenturou FRONTEX a její prací spokojen. Ve skutečnosti označil koncem loňského léta výkonný ředitel agentury její středomořskou misi, známou jako NAUTILUS, za neúspěch. Takže jak bych mohl být spokojen? To znamená žádat nemožné. Očekával jsem, že od výkonného ředitele agentury FRONTEX neuslyším o neúspěchu jeho mise, ale o tom, jak může být FRONTEX úspěšný a efektivní. Rád bych ještě dodal, že přes tuto skutečnost Evropský parlament FRONTEX neochvějně podporoval, jak pan komisař správně konstatoval. Rok za rokem se zvyšovala rozpočtová položka pro tuto agenturu s cílem učinit její mise trvalejšími a produktivnějšími. Jak můžeme FRONTEX zefektivnit? Za prvé, ano, uvažováním o tom, jak můžeme prodloužit její působnost, jak už navrhl komisař i zpráva. Musíme rovněž posílit její účinnost tím, že prošetříme, jakým způsobem můžeme přesvědčit členské státy, aby dostály svým slibům, které učinily, když se zavázaly poskytnout vybavení pro mise agentury FRONTEX. Jinak budeme muset zvažovat také možnost poskytnout FRONTEXu jeho vlastní vybavení. Dalším prvkem potřebným pro zvýšení účinnosti je mezinárodní spolupráce. Nedávno navštívil Evropský parlament Senegal, kde se bezprostředně seznámil se způsobem spolupráce, která probíhá mezi Španělskem a touto zemí. Takový druh spolupráce musíme napodobit v ostatních oblastech a zónách, jako je například Středozemní moře a okolí Řecka. Závěrem chci říct, že existují lidé, kteří tvrdí, že FRONTEX nějakým způsobem nerespektuje nebo nemá mandát respektovat lidská práva. S tím naprosto nesouhlasím. Ve skutečnosti se domnívám, že kdyby neexistoval FRONTEX, tak by utonulo nebo jinak zahynulo ještě mnohem více lidí než nyní. To ukazuje, že FRONTEX plní svoji úlohu v respektování lidského života a lidských práv. Musíme však učinit více, chceme, aby operace agentury byly produktivnější. Pokud v tom uspějeme, zabijeme dvě mouchy jednou ranou. Především zarazíme uskutečňování nelegálních cest a za druhé ukončíme lidské tragedie, ke kterým běžně dochází na našich mořích a které jsou hanbou nás všech.

Inger Segelström, jménem skupiny PSE. - (SV) Pane předsedající, komisaři a místopředsedo Barrote, dámy a pánové, ráda bych začala poděkováním panu Moreno Sánchezovi a výboru, protože jsme tentokrát měli konstruktivní diskusi o Frontexu a Eurosuru, ale chtěla bych jim rovněž poděkovat za vytrvalé pečlivé sledování práce Frontexu. To je nezbytné, neboť spousta lidí se zabývá tím, jakým způsobem by se Frontex měl vyvíjet, pokud se má stát zdmi a pevností EU vůči zbytku světa a chudým celého světa.

Nedávno se projevilo, že Frontex neporozuměl, že jedním z jeho úkolů je boj proti obchodování s lidmi. Těší mne, že se mi v této oblasti nyní dostalo podpory a že si celou záležitost vyjasňujeme. Domnívám se, že se zde všichni shodneme na důležitosti toho, abychom všemi možnými způsoby zabránili, aby se lidé při snaze vstoupit do EU dostávali do nebezpečí. Nejde o zločince; jsou to chudí lidé, kteří usilují o lepší život pro své rodiny. Rovněž mne těší, že mám podporu pro rozšíření pravidel, která mají být uplatňována na moři, zejména ve Středozemním moři, v právu EU a v mezinárodním právu.

Je nepřijatelné, aby rybáři, kteří vezmou na palubu uprchlíky, upadli do podezření z převaděčství a aby například nebylo jasné, zda mohou uprchlíky vyložit v nejbližším přístavu a jaká pravidla mají být uplatňována. Proto je dobře, že se v nadcházejícím programu pro azylovou, uprchlickou a migrační politiku EU budeme zabývat tím, jak v budoucí práci Frontexu lépe využívat. Než skončím, ráda bych popřála všem poslancům, skvělému Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, panu předsedajícímu a komisaři Barrotovi veselý Vánoce a šťastný nový rok. Děkuji.

Adina-Ioana Vălean, jménem skupiny ALDE. - Pane předsedající, především bych ráda poblahopřála zpravodaji, panu Moreno Sánchezovi, k vyvážené zprávě. Jsem mu vděčná, že vzal do úvahy většinu mých obav a dokonce i moji kritiku.

FRONTEX je základním nástrojem v oblasti přistěhovalecké politiky a prokázal svou potřebnost a účinnost. Zůstává však přepolitizovaným orgánem, který příliš závisí na dobré vůli členských států a na národních zájmech diktovaných tiskem a veřejným míněním.

Rozhodující bylo připomenout členským státům jejich morální povinnost a závazky. Je rovněž důležité připomenout, že FRONTEX je orgánem prvního pilíře Společenství. Jako takový by ve své činnosti neměl jenom respektovat základní hodnoty EU, ale měl by rovněž pracovat na jejich prosazování zejména v oblastech, které se dotýkají kritických otázek ve vztahu k migraci a svobodě pohybu.

Mohlo by však dojít ke zpochybnění zákonnosti jeho akcí. Především proto, že koordinace zpravodajských operací prováděných agenturou FRONTEX je založena na analýze rizik a hodnocení hrozeb prováděných podle pravidel o utajení. To znamená malou transparentnost a žádnou demokratickou odpovědnost. Za druhé proto, že společné operace jsou koordinovány agenturou FRONTEX, což vede k externalizaci hranic, která vyvolává pochyby o jejím souladu s povinnostmi EU dodržovat zásadu ochraňovat žadatele o azyl a uprchlíky.

Proto vyzývám k podrobnému vyhodnocení a revizi operací FRONTEXu a jeho odpovědnosti, kterého se bude účastnit Parlament. Ráda bych rovněž vyzvala Komisi, aby plně ohodnotila činnost FRONTEXu s ohledem na její dopad na základní svobody a práva, včetně zodpovědnosti ochraňovat.

A konečně se domnívám, že dosud se agentura zaměřovala dosti úzce na námořní otázky, ale jak bylo řečeno, je třeba se zabývat všemi migračními cestami. Pozemní cesty na východních hranicích budou brzy také vyžadovat pečlivou pozornost a protentokrát bychom měli být aktivní a problém řešit dříve, než i zde vznikne krizová situace.

Giusto Catania, jménem skupiny GUE/NGL. - (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, domnívám se, že bychom se měli pokusit vypracovat bilanci neúspěchů Frontexu za poslední tři roky. Pokud tak učiníme, zjistíme, že zde ve velké míře pracovala propaganda.

Uskutečnilo se pouze něco přes 30 společných operací na hranicích, za poslední tři roky došlo k většímu počtu úmrtí na moři a valná většina zdrojů, které bohužel neustále narůstají, směřuje na ochranu námořních hranic, přestože samotný Frontex nám sděluje, že pouze 15 % neregulérních přistěhovalců přichází do Evropské unie po moři. Hovoříme o nich takto, jako o neregulérních přistěhovalcích. Víím, že v tomto bodě mám rovněž podporu komisaře Barrota, takže je už nenazýváme ilegálními přistěhovalci.

Jedna z věcí, kterou nám Frontex ukázal, je to, že lze nevybíravě, svévolně používat střelné zbraně. Viděli jsme spoušť při společné operaci, která se konala v září v okolí Lampedusy. Nyní, přestože některé naše body byly zařazeny do zprávy pana Morena Sáncheze, chci zdůraznit tuto kritiku, protože chovám značnou důvěru, že Parlament může svůj názor na Frontexu rychle změnit. Nedávno jsem byl úžasně osamocen, když jsem prohlásil, že je třeba změnit mandát Frontexu stanovením záchrany na moři za prioritu, ale zítra se totéž může stát celkovým názorem Parlamentu.

Zůstávám kritikem Frontexu, protože se domnívám, že činnost agentury nerespektuje práva žadatelů o azyl. Odmítání lidí na hranicích je reakcionářskou utopií a já se domnívám, že je velmi obtížné omezovat přirozenou potřebu volného pohybu žen a mužů. Dnes představuje Frontex symbol pevnosti Evropa a konkrétní nástroj pro militarizaci našich hranic.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. - (NL) Pane předsedající, pevnost Evropa nyní začíná na africkém kontinentě, kde jsou ilegální přistěhovalci zadržováni orgány předtím, než dosáhnou Evropské unie, a toto se děje za finanční a logistické podpory Evropské unie jménem místních orgánů. V tomto smyslu evropská pomoc africkým státům ve snaze zastavit nežádoucí přistěhovalce do Evropy funguje, ale jde skutečně o účinek, který jsme očekávali?

Oceňuji, že činností Frontexu byla na moři zachráněna řada lidí, ale mám strach o ty, kteří utekli z politických nebo náboženských důvodů. Podle zpráv Amnesty International a Vysokého komisariátu OSN pro uprchlíky jsou lidé posíláni zpět do zemí původu bez jakéhokoli vyšetřování. Členské státy chtějí zabránit ilegálním přistěhovalcům v možnosti obrátit se na náš právní systém a činí tak zcela oprávněně. Představuje však morální otázku, zda tento postup poskytuje politickým a jiným uprchlíkům možnost zahájit proceduru žádosti o azyl.

Dodržují africké státy smlouvu o uprchlících? V tomto kontextu Komisi a komisaře Barrota žádám, aby pomoc africkým státům spojili s humánním zacházením s politickými uprchlíky v souladu s konvencí OSN o statutu uprchlíků. Podporuji pozměňovací návrh číslo 4 ke zprávě pana Morena Sáncheze.

Činnost Frontexu vede k novému problému, ať se nám to líbí nebo ne, pane předsedající. Z tohoto důvodu by měl Frontex přijmout plnou zodpovědnost. Chci vyzvat k přijetí opatření, která ve velmi krátkém horizontu zajistí, že političtí a další uprchlíci budou moci dále spoléhat na humánní zacházení, jelikož tím bude do určité míry určen úspěch Frontexu.

Philip Claeys (NI). - (NL) Pane předsedající, měl jsem tu čest vypracovat stanovisko k Frontexu jménem Výboru pro zahraniční věci, ale toto stanovisko bylo těsnou většinou zamítnuto, protože levice odmítla přijmout skutečnost, že v textu byly výslovně zmíněny problémy zahrnující Libyi a Turecko. Představte si tedy mé překvapení a uspokojení, když jsem zjistil, že si Výbor pro občanské svobody nakonec dokázal mé obavy vzít k srdci.

Libye je významnou tranzitní zemí pro ilegální přistěhovalectví směřující do Evropy. To platí i pro Turecko, tato země pak navíc přidává ještě množství vlastních přistěhovalců. Proto je naprosto nezbytné, aby tyto země a jejich orgány ochrany hranic s Frontexem plně spolupracovaly. To platí i ve vztahu k dohodám o zpětném přebírání osob, v kterémžto ohledu zůstává Turecko již léta neoblomné ve svém odmítnutí účasti. Turecko odmítá dohodu podepsat a neprovádí ani účinnou kontrolu svých hranic směrem do Evropy. Dalo by se očekávat, že země, která usiluje o vstup do Evropské unie, vyvine větší úsilí. Je nehorázné, že Komise a Rada nedokázaly Turecku jeho zodpovědnost připomenout.

Frontex a Eurosur jsou klíčové nástroje v boji proti ilegálnímu přistěhovalectví a lze je rovněž použít proti přeshraniční kriminalitě, obchodu s drogami, obchodu s lidmi a se zbraněmi. Bez účinné správy vnějších hranic nemůže fungovat schengenský prostor a my nemůžeme ani uvažovat o zavedení společné přistěhovalecké politiky. Nejde tedy pouze o otázku financování, ale rovněž o otázku politické vůle. Když slyším mluvit o pevnosti Evropa, smutně poznamenávám, že zůstává mnohé, co by se mělo zlepšit, takže bychom možná měli spíše hovořit o cedníku Evropa.

Carlos Coelho (PPE-DE). - (PT) Pane předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, především musím poblahopřát zpravodajovi, panu Javieru Moreno Sánchezovi, k vynikající práci, a rovněž svému kolegovi Simonu Busuttilovi, který pracoval jako stínový zpravodaj za Skupinu Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů. Oblast bez vnitřních hranic nemůže fungovat bez sdílení zodpovědnosti a bez solidarity při správě hranic vnějších. Ty jsou zapotřebí pro řešení fenoménu migrace globálním, harmonizovaným způsobem, pro boj s ilegálním přistěhovalectvím a pro zajištění integrované správy hranic při společném využití fyzických a lidských zdrojů.

Hraniční kontroly se nezaměřují pouze na nepovolená překročení hranic, ale i na další aspekty přeshraniční kriminality, jako je prevence terorismu, obchodování s lidmi, pašování drog a nezákonného obchodu se zbraněmi, čímž napomáhají zvyšování vnitřní bezpečnosti jako celku.

Nepochybuji, že Frontex může v této integrované strategii ochrany hranic EU hrát životně důležitou roli. Domnívám se, že po podstatném navýšení jeho rozpočtu, které Parlament vždy vyžadoval a komisař Barrot podporoval, by dalším krokem měla být revize jeho mandátu, aby se odstranilo právní vakuum co se týká záchranných operací na moři, spolupráce při navracení osob, a dokonce i možnosti využívání jeho vybavení třetími zeměmi, jak už tu zmínil pan místopředseda Barrot.

Souhlasím proto s posílením role Frontexu, i když by k němu mělo docházet postupně a v souladu se skutečnými potřebami. Uvědomuji si rovněž důležitost optimalizování využívání všech kontrolních systémů a nástrojů, v podstatě prostřednictvím rozšíření jejich pokrytí, vytvářením synergií a další spoluprací s evropskými agenturami, jako je například Europol, jakož i s dalšími mezinárodními organizacemi.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). - (RO) Především bych rád uvítal cvičení, které koncem letošního října konala za koordinace evropské agentury FRONTEX rychlá pohraniční zásahová jednotka (RABIT) na východních hranicích Rumunska. Tento typ cvičení, zatím třetí svého druhu, demonstroval důležitou roli, kterou FRONTEX hraje při podpoře členských států, jejichž hranice tvoří vnější hranici Evropské unie, a proto vyžadují větší technickou a operativní pomoc.

Vítám rovněž dohodu mezi agenturou FRONTEX a gruzínskou pohraniční policií, k jejímuž podpisu došlo počátkem tohoto měsíce a která představuje významný krok směrem k zajištění bezpečnosti hranic a potírání ilegálního přistěhovalectví. V těchto dobách je vítaná dlouhodobá strategie pro správu hranic navrhovaná Evropskou komisí, neboť členské státy s jižní vnější hranicí čelí obrovským problémům způsobeným ilegálním přistěhovalectvím. Tuto strategii musí doplnit úsilí sousedních zemí při posílení bezpečnosti jejich vlastních hranic. Proto musí akční plány zařazené do evropské politiky sousedství podporovat projekty a finanční podporu zaměřené na lepší zabezpečení hranic třetích zemí.

Co se týká parlamentního hodnocení strategického balíku pro dlouhodobou správu hranic Evropské unie, mrzí mne, že rozprava o zprávách týkajících se FRONTEXu a EUROSURu neprobíhala ve stejnou dobu jako diskuse o návrzích Komise na systém vstupu/výstupu, program registrace cestujících a elektronický systém povolování cest (ESTA), abychom získali celkový pohled na to, jakým způsobem se bude v budoucnu vyvíjet systém správy východních hranic Evropské unie.

Dushana Zdravkova (PPE-DE). - (BG) Pane komisaři, dámy a pánové, 670 km pobřeží Černého moře je již dva roky součástí vnější východní hranice Evropské unie.

Zapojení služeb správy hranic z Bulharska a Rumunska do všeobecných projektů a aktivit organizovaných agenturou FRONTEX přináší dobré výsledky. Vojské akce mezi Ruskem a Gruzii, které proběhly v tomto roce, a pokračující napětí mezi těmito dvěma zeměmi spolu s celkovou nestabilitou kavkazského regionu však ukazují na skutečnost, že před naší společnou černomořskou hranicí leží nesnadné výzvy.

Pro úspěšné překonání těchto výzev je zapotřebí vypracovat bezpečnostní strategii pro černomořský region, aby se skutečně stal oblastí bezpečí a stability. Tato strategie musí směřovat k zapojení klíčových zemí v regionu do projektů a aktivit uskutečňovaných členskými státy Evropské unie. To je jediný způsob, kterým můžeme zajistit řádnou ochranu černomořské hranice a dodat klid našim občanům.

Další významnou iniciativou, která vyžaduje větší zdroje a financování nejen z evropských institucí ale i od členských států, je poskytnutí větší přípravy zaměstnancům zapojeným do logistiky a operací agentury FRONTEX. V dnešním světě neznamená ochrana hranice pouze její fyzickou ostrahu, ale i činnosti vyžadující další znalosti a dovednosti v řadě oblastí.

Aby mohli úspěšně plnit úkoly, které jim byly přiděleny, musí mít lidé pracující pro orgány ochrany hranic členských států dobré znalosti mezinárodního a námořního práva i znalosti azylového práva a základních lidských práv.

Ráda bych se připojila k poznámce, kterou učinil zpravodaj, pan Sánchez, že je třeba vypracovat komplexní všeobecný plán, který stanoví celkový rámec pro strategii ochrany hranic Evropské unie.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE-DE). - (RO) Rád bych zdůraznil obzvláštní důležitost některých hodnocení obsažených ve zprávě pana Moreno Sáncheze a ve sdělení Komise. Hovořím o bodech, které nám připomínají výzvu, již před nás staví migrační trasy vedoucí přes naši východní pozemní hranici. Chci proto zdůraznit skutečnost, že je třeba východním hranicím EU věnovat větší pozornost a přidělit jim větší zdroje.

Ve skutečnosti pochází podle některých odhadů kolem 25% ilegálních přistěhovalců nacházejících se v současné době na území EU ze zemí podél východní hranice a vstoupili do EU překročením těchto východních hranic. Východní vnější hranice EU není pouze velmi dlouhá, ale i velmi složitá kvůli regionům, se kterými sousedíme. Kromě problému ilegálního přistěhovalství musíme mít rovněž na paměti nebezpečí plynoucí z organizovaného zločinu, jehož hlavní trasy se rovněž protínají v této geografické oblasti.

Jako poslanec Evropského parlamentu za Rumunsko, které spravuje 2000 km východní vnější hranice EU, bych rád zdůraznil, že je životně důležité, abychom této hranici věnovali plnou pozornost.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). - (PL) Pane předsedajícím, Evropské unii v současnosti chybí komplexní plán pro spolupráci se zeměmi na jejích východních hranicích.

Kromě dlouhodobých cílů, které Evropská unie pro tyto země stanovila, bychom měli rovněž definovat konkrétní krátkodobé cíle, jakož i zavést systém pro hodnocení, do jaké míry tyto země dodržují zavedené zásady přeshraniční spolupráce. Co se týká našich hranic s třetími zeměmi, měla by práce agentury FRONTEX zahrnovat opatření pro potírání obchodování s lidmi. A co je nejdůležitější, všechny vysoce rizikové oblasti by měly mít společné regulérní, trvalé, operativní hlídky v průběhu celého roku.

Agentura FRONTEX by jako klíčový prvek globální strategie Evropské unie v oblasti přistěhovalství měla mít za úkol zabezpečení vnějších hranic Unie, přičemž by měla rovněž zajistit, že se nestane nástrojem pro vytváření hranic nových – hranic rozdělujících Evropu – a pro budování nových zdí.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Pane předsedajícím, oceňuji ty části zprávy, které hovoří o posvátnosti lidského života a o skutečnosti, že bychom se měli zabývat právy uprchlíků při zpětném předávání, tedy jejich právem, aby nebyli vraceni do nesnesitelné situace. Mám však značné obavy, že Frontex se stane součástí budování „pevnosti Evropa.“

Podle mého názoru to vypadá, že naše vzájemná solidarita ve spojitosti s utěšňováním hranic je větší než naše solidarita s lidmi, kteří k nám přicházejí. Máme jakousi pomýlenou představu, že by Evropa měla nepřiměřeně velký podíl světových uprchlíků. To není vůbec pravda. Zdaleka největší množství uprchlíků přijímají chudé státy světa. My přijímáme pouhý zlomek těchto lidí. Navíc když hovoříme o zařazení readmisních dohod do všech dohod s dalšími zeměmi, tak se podle mého názoru vydáváme naprosto špatným směrem.

Měli bychom nejdříve prostřednictvím spravedlivých obchodních dohod zapříčinit rozvoj, a potom snad také dostaneme menší množství uprchlíků. To je mnohem lepší politika pro nás i pro ostatní státy.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Pane předsedající, velmi pozorně jsem vyslechl všechny příspěvky. Především bych vám všem rád řekl, že rozhodně nemohu dovolit, aby se o agentuře FRONTEX hovořilo jako o symbolu pevnosti Evropa, která je uzavřena všem, kdo potřebují ochranu nebo kteří chtějí přijít do Evropy. To naprosto není pravda!. Jak správně podotkli pan Busuttil, pan Coelho, paní Cederschiöldová a paní Váleanová, je jasné, že do dnešního dne zachránil FRONTEX řadu životů, a já proto nemohu připustit, aby se říkalo, že FRONTEX představuje nějakou militarizaci Evropy. To prostě nemohu připustit.

Je však pravda, že je zapotřebí pokroku. Paní Cederschiöldová velmi dobře poznamenala, že FRONTEX nám může pomoci v boji proti obchodování s lidmi, zatímco paní Váleanová poukázala rovněž na skutečnost, že se musíme zabývat i pozemními hranicemi a připomenout státům jejich povinnosti.

Je třeba říct, že v současné době je 80 % těchto ilegálních přechodů hranic reálně organizováno pašeráky, bezskrupulózními organizátory. Mělo by se poukázat na skutečnost, že v současnosti musí lidé zaplatit za cestu z Libye k pobřeží Kanárských ostrovů obrovské sumy peněz – 2000 EUR, 3000 EUR – a musí navíc riskovat, že ztroskotají a utopí se před tím, než dosáhnou pobřeží. Proto nemohu připustit, aby se o agentuře takto mluvilo.

Domnívám se, že FRONTEX má svoji roli, a to roli pozitivní. Potřebujeme integrovaný systém správy hranic, o kterém mluvil pan Coelho, a je pravda, že nyní se budeme muset zamýšlet nad novým mandátem pro FRONTEX. FRONTEX musí zaujmout své místo v globálním přístupu, který spojuje rozvoj a koordinovanou správu migračních toků. Taková je skutečná odpověď na vaše otázky.

Rád bych vám také připomenul, pokud je třeba to připomínat, že Komise musí samozřejmě vypracovat pokyny pro společné námořní operace organizované agenturou FRONTEX. Odborníci z Úřadu vysokého komisaře OSN pro uprchlíky a Mezinárodní organizace pro migrace se připojují k odborníkům z členských států a agentury FRONTEX právě proto, aby FRONTEX dodržoval pravidla Mezinárodní úmluvy o bezpečnosti lidského života na moři, která stanovuje, že zachráněné osoby by měly následně být umístěny na bezpečné místo, na místo, kde už nedochází k ohrožení jejich života a kde lze plnit jejich potřeby, zatímco se rozhoduje o jejich osudu.

Toto jsem chtěl říci. Vnímám nedostatek zdrojů agentury FRONTEX a pravděpodobně bude nezbytné tím či oním způsobem buď přimět členské státy, aby skutečně zpřístupnily své zdroje FRONTEXu, anebo vybavit FRONTEX jeho vlastními zdroji, což se za současného rozpočtového rámce jeví obtížné.

Každopádně je pravda, že mandát FRONTEXu musí být rozšířen. Musí být schopen tímto způsobem spolupracovat s třetími zeměmi, ze kterých přistěhovalci pocházejí, aby společně s nimi dokázal zajistit inteligentní, humánní monitorování ilegální migrace, která se koná, a to opakují, na úkor zúčastněných jednotlivců.

Rád bych panu Morenovi poděkoval: Jeho zpráva je vyvážená a dláždí cestu FRONTEXu, který bude lépe vybavený a který zároveň bude, řekl bych, směřován k ochraně lidských životů. To máme na mysli, když přemýšlíme o agentuře FRONTEX. Nesmíme na to zapomínat. Když to řeknu jednoduše, to je to, co jsem chtěl prohlásit poté, co jsem pozorně vyslechl všechny příspěvky v této rozpravě, a mohu vám rozhodně říct, že při vypracovávání pokynů pro FRONTEX, na ni samozřejmě budu pamatovat.

Javier Moreno Sánchez, zpravodaj. – (FR) Pane předsedající, pane Barrote, domnívám se, že jsme na správné cestě. Ti, kteří po mnoho let sledují evropské dobrodružství, vědí, že když Parlament a Komise postupují ruku v ruce, věci v Evropské unii se hýbou kupředu.

Domnívám se, že jsme na správné cestě, a proto chceme pokračovat.

, zpravodaj. – (ES) Rád bych poděkoval především všem poslancům, kteří tu dnes večer promluvili. Domnívám se, že to byla rozprava s rozdílnými názory jako všechny, které se konají v této sněmovně, a jako demokracie

samotná, ale domnívám se, že existuje značná shoda. Přirozeně chci poděkovat stínovým zpravodajům z ostatních politických skupin a členům Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, protože jejich příspěvky nám umožnily vytvořit to, co zde bylo označeno za vyváženou zprávu, která je podle mého názoru také zprávou úplnou.

Chci rovněž poděkovat výkonnému řediteli agentury Frontex, panu Ilkku Laitinenovi, a jeho náměstkovi, panu Gilu Ariasovi, kteří mi poskytli veškeré informace, o něž jsem žádal, a poděkovat i celému týmu, který v agentuře pracuje.

Měl jsem příležitost na vlastní oči vidět – například když jsme byli v Senegalu nebo v jejich sídle ve Varšavě – že všichni tito muži a ženy pracují pro Frontex s veškerým odhodláním a uvědoměním. Požádal jsem proto předsedu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci, pana Depreze, aby spolu s Rozpočtovým výborem uspořádal slyšení, aby nám mohli vysvětlit všechno, co dělají.

Nejde pouze o otázku operací. Odvádějí vynikající práci při přípravě personálu, jak předestřel pan Marinescu, při cvičeních RABIT a při rozpoznávání falešných cestovních dokladů. To je velmi důležitá práce, o které se zřídka mluví. Proto jsem navrhl uspořádat toto slyšení.

Podle mého názoru musíme do hloubky prodiskutovat dva koncepty. Myslím, že zde zaznělo – zmínil to místopředseda Komise a rovněž i my ostatní – že Frontex musí být založen na co nejvyšší možné právní jistotě, protože bez této jistoty často nemůže jednat, a pak se ocitá v neřešitelných situacích.

V novém, revidovaném mandátu musíme vědět, co mohou a co nemohou dělat v případech záchrany na moři a repatriací.

Závěrem bych řekl, že se domnívám, že nejdůležitější věcí, jak jsme pozorovali v mnoha delegacích do různých zemí, je značka a duch Evropy. Mnohé země radši vidí jméno „Evropa“ než jméno konkrétního státu, který v nějaké době v minulosti byl koloniální mocností, což nevidí tak jasně. Považuji to za přidanou hodnotu. Domnívám se, že musíme do Frontexu investovat a pokročit dále. Musíme uvažovat o tempu a přesvědčit členské státy.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se uskuteční zítra, ve čtvrtek 18. prosince 2008.

Písemná prohlášení (článek 142)

Cristian Silviu Bușoi (ALDE), písemně. - Především bych rád vyjádřil svůj optimismus ohledně budoucnosti agentury FRONTEX vzhledem k dosti povzbudivým údajům z hodnocení činnosti agentury.

Naprostu však souhlasím se zpravodajovým názorem, že FRONTEX musí doprovázet politika v oblasti legálního přistěhovalectví, aby mohlo být potíráno přistěhovalectví ilegální. Není rozumné budovat pevnost Evropa a zaměřovat se přitom jen na ilegální přistěhovače, protože dokud budou přetrvávat rozdíly v hospodářském rozvoji, bude existovat i migrace. Souhlasím i s potřebou při ochraně hranic plně respektovat lidskou důstojnost a základní lidská práva, protože to jsou součástí evropských hodnot.

Rád bych také zdůraznil důležitost solidarity mezi členskými státy EU. Vzhledem k zrušení hraničních kontrol uvnitř shengenského prostoru jsou členské státy závislé jeden na druhém, mají za bezpečnost hranic společnou zodpovědnost. Proto by se do činnosti FRONTEXu měly zapojit všechny členské státy a poskytnout potřebné zdroje. V neposlední řadě by se prioritou měla stát i spolupráce s třetími zeměmi, aby došlo ke zvýšení účinnosti FRONTEXu.

Janusz Lewandowski (PPE-DE), písemně. - (PL) Činnost agentury FRONTEX mne zajímá, protože je to jediná instituce Evropské unie se sídlem v Polsku. Navzdory dřívějším obavám o bezpečnost východních hranic Evropské unie se ukazuje, že hlavní hrozba, co se týká ilegálního přistěhovalectví, přichází ze středomořské oblasti. Většina práce agentury se tedy týká této oblasti. Měl jsem příležitost navštívit Maltu a vidět tábory pro africké uprchlíky, které tam jsou umístěné, takže chápu vážnost problému a nezměřitelnou hloubku lidského zoufalství, které vede k zoufalým pokusům překročit moře na Maltu a pevninu Evropské unie.

Ilegální přistěhovalectví představuje výzvu pro nás všechny a vyžaduje společnou strategii a nástroje Společenství. Od roku 2005 FRONTEX tyto nástroje poskytuje, stejně jakož i kontrolní systém pro hranice systému EUROSUR. Parlament si je vědom potřeby navýšit financování a už třetí rok po sobě žádá o navýšení rozpočtu agentury FRONTEX. Do dnešního dne se stupeň zapojení jednotlivých členských států značně liší

a existuje značná nerovnováha, co se týká financování, vybavení a operativních záležitostí. Zeměpisné důvody a rozdíly v citlivosti vůči problémům s přistěhovalectvím znamenají, že nesterétné zapojení členských států v této oblasti politiky Společenství se zdá být trvalým problémem, který se řeší velmi obtížně.

Bogusław Rogalski (UEN), písemně. - (PL) Ve světle hrozby, kterou představuje ilegální přistěhovalectví, je zapotřebí, aby Evropa spravovala své hranice integrovanějším způsobem a aby rovněž měla harmonizovaný přístup k fenoménu migrace, včetně řízení legálního přistěhovalectví. I když přijmeme, že každý členský stát by měl mít kontrolu nad svými vlastními hranicemi, měli bychom s přihlédnutím k situaci na východních a jižních hranicích spolupracovat a sdílet dostupné materiální a lidské zdroje, abychom s tímto jevem bojovali.

Zavedení vhodných systémů hraniční kontroly by omezilo přeshraniční kriminalitu, což by následně přispělo ke zvýšení naší vnitřní bezpečnosti. Vedle opatření zaměřených na kontrolu přílivu ilegálních přistěhovalců by měl FRONTEX rovněž přispět k posílení globálního partnerství se třetími zeměmi a mít zodpovědnost ze přijímání určitých rozhodnutí týkajících se práva na azyl.

Ilegální přistěhovalectví je rovněž spojeno s velkým množstvím úmrtí, ke kterým dochází při pokusech o nezákonné překročení hranic. Vzhledem k této skutečnosti bychom měli mít celoroční hlídky v rizikových oblastech, kde lidem hrozí ztráta života. Je rovněž nutné vytvořit dvě oddělené divize, z nichž jedna bude sledovat pozemní hranice, zatímco druhá hranice námořní, přičemž zvláštní pozornost je třeba věnovat trasám migrantů na východních hranicích.

Existuje rovněž značná potřeba pokračovat ve výcviku personálu zapojeného do činnosti FRONTEXu s cílem dosáhnout větší účinnosti a vyšší profesionality, a rovněž tak potřeba vytvořit systém výměny informací s cílem činnost agentury optimalizovat.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

19. Dopad padělatelství na mezinárodní obchod – Padělatelství z hlediska ochrany spotřebitele (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem je společná rozprava o:

- zprávě (A6-0447/2008) Gianluca Susty, jménem Výboru pro mezinárodní obchod, o dopadu padělatelství na mezinárodní obchod [2008/2133(INI)] a

- ústní otázce Komisi (B6-0486/2008), kterou pokládá Arlene McCarthyová, jménem skupiny PSE, o padělatelství z hlediska ochrany spotřebitele (O-0097/2008).

Gianluca Susta, zpravodaj. - (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, nejprve bych rád poděkoval všem, kteří se podíleli na návrhu této zprávy, včetně stínových zpravodajů, bez ohledu na stanovisko, které jednotlivé politické skupiny zaujmou při zítřejším hlasování o této zprávě.

Boj s padělatelstvím spočívá především v podpoře konkurenceschopnosti evropského systému a zcela vychází ze základních myšlenek Lisabonské strategie. Věřím, že by měl být posuzován i na základě právního a trestního rámce našeho globalizovaného světa. Zpráva organizace OECD z roku 2005 uvádí, že celosvětově jsou prodávány padělané výrobky v ceně zhruba 150 miliard Eur, přičemž nehovoří o padělatelství na čistě národní úrovni nebo o internetovém pirátství. Jeden z komentátorů zmiňuje, že ve skutečnosti se obrat z padělatelství pohybuje ve výši kolem 500 miliard Eur.

Padělatelství jako poškozování obchodní značky, patentových práv a práv duševního vlastnictví proto představuje překážku pro silné stránky našeho průmyslu, naši schopnost modernizovat a tvořit. Tento stav vyžaduje velmi dobře organizovaná a cílená opatření, náležitou pozornost věnovanou vztahům s různými částmi světa a jsem přesvědčen, že také rozdílný přístup ve vztazích mezi institucemi Společenství a členskými státy.

Zpráva byla vypracována Výborem pro mezinárodní obchod, a proto, z důvodů institucionálních závazků, se podrobně zabývá vnějšími hledisky padělatelství, ale spojení mezi vnějšími a vnitřními hledisky padělatelství v Evropě – která je stále největším trhem a druhým největším dovozcem na světě – je zřejmé.

Musíme tedy znovu zmínit, že nezbytné předpoklady pro boj s padělatelstvím spočívají v upevnění našeho obranného systému proti dovozu padělaných výrobků, což také znamená koordinaci policejních složek

zodpovědných za kontrolu výrobků na hranicích a posílení celní kontroly. Měli bychom se však také důkladně zaměřit na sjednocení občanských a trestněprávních ustanovení našich vnitřních právních systémů i činnosti v rámci Světové obchodní organizace, aby byly upevněny nástroje, které má organizace k dispozici již nyní.

Samozřejmě, že častější zapojení Světové obchodní organizace do řešení určitých problémů vzniklých na základě sporů pomůže posílit boj proti padělatelství, stejně tak jsme přesvědčeni, že by měly být zavedeny určité formy pokut pro státy mimo Evropskou unii, které budou nějakými způsoby napomáhat průchodu těchto výrobků do Evropy a které budou podporovat oběh těchto výrobků na celém světě.

Potřebujeme větší ochranu duševního vlastnictví, větší možnosti vlastní ochrany v rámci hlavních světových geopolitických regionů a ochranu před velkými zeměmi, které se objevují na světovém trhu. Věnujeme proto velkou pozornost Obchodní dohodě o boji proti padělání ACTA. Ta by mohla představovat stěžejní mezinárodní dohodu pro multilaterální rámec, která by neodporovala bilaterálnímu rámci mezi Spojenými státy, Japonskem a Evropou a dala by prostor i Brazílii, Indii, Číně a dalším hlavním obchodním oblastem světa. Soustředila by se na dva body. Prvním by byla transparentnost a dodržování občanských a politických práv, včetně práva na soukromí. Druhým bodem by bylo za předpokládaného dodržování základních práv posílení obchodních zájmů, které pro nás představují zájmy úzce spojené s rozvojem, a tedy i se svobodou našich států v rámci EU i mimo ni, jako hlavního politického činitele na světových trzích.

Proto věřím, že bychom měli být aktivní v oblasti vzdělávání spotřebitelů, sjednocování trestního práva, přísnějších kontrol a využívání nástrojů umožňujících vyvíjet nátlak. Co se týče některých rozvojových zemí, máme k dispozici systém všeobecných celních preferencí a měli bychom zajistit jeho upevňování a zároveň jeho používání i pro potírání toulhy některých zemí, které jsou ochotné umožnit dovoz tohoto padělaného zboží.

Zpráva usiluje o vytvoření jednotícího rámce pro hlavní témata jako je svoboda, volný obchod, občanské svobody, politická svoboda a svobodný rozvoj, snaží se pomoci v boji s jevem, který v současné době zásadně narušuje systém hospodářské soutěže v Evropské unii. Jistě jsme mohli doufat v něco víc, zejména v souvislosti se skutečností, že některá témata nebyla ve zprávě zahrnuta podrobněji, jako například orgán pro sledování či zavádění ustanovení o vysledovatelnosti. Jsou to témata, na kterých nedošlo ke shodě většiny.

Věříme však, že jsme nabídli zásadní příspěvek Komisi a Radě, a Komisi především, abychom jí pomohli provést v budoucnu rozsáhlou revizi pravidel za účelem lepší ochrany Evropy před tímto zničujícím jevem.

Eija-Riitta Korhola, autorka. – Paní předsedající, ráda bych poděkovala zpravodaji za jeho důkladnou práci. Padělatelství a pirátství v oblasti autorského práva vysává ekonomiku v Evropě i na celém světě a prakticky žádné odvětví není této nezákonné činnosti ušetřeno. Poškozuje zákonné podnikání a z pohledu Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů IMCO je příčinou poškozování spotřebitelů.

Problém se stále prohlubuje a padělané a pirátské výrobky jsou i nadále volně dostupné na vnitřním trhu. V boji s padělatelstvím a pirátským musíme nejprve posílit vymahatelnost, pomáhat celním úřadům při odhalování a vytvářet dohody narušující padělatelství a pirátství přímo v okamžiku vzniku. Je nutné rovněž zajistit, aby se internet nestal hlavním distribučním kanálem pro padělané a pirátské výrobky, tak, že zpřísníme opatření pro efektivnější nápravu.

Zadruhé, potřebujeme kampaně pro zvyšování informovanosti veřejnosti. Spotřebitelé příliš často nemají ponětí o rozsahu a dopadu tohoto problému. Životy spotřebitelů jsou ohroženy nebezpečnými výrobky, zejména padělanými léčivými. Kampaně vedené vládou by se měly více zaměřit zejména na sociální náklady padělatelství a pirátství, jako jsou zdraví a bezpečnost.

Zatřetí, potřebujeme shromáždit více údajů, hodnocení a průzkumů. Komplexní a porovnatelná data jsou nezbytná pro úsilí o vymáhání práva i pro informační kampaně. Výbor pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů letos odsouhlasil nový balíček o výrobcích, který vytváří nový rámec pro dohled nad trhem a pro vymahatelnost práva EU, aby byla zajištěna nezávadnost výrobků na vnitřním trhu. Dříve v tomto legislativním období jsme přijali aktualizovaný celní kodex a pomohli tak vytvořit nástroje pro efektivní a bezpapírovou celní kontrolu. V tomto směru usilujeme o posílení provozní efektivity celních úřadů na vnějších hranicích EU – posledním nárazníku ochrany – která by zabránila přístupu padělaného zboží na vnitřní trh.

Boj s padělatelstvím a pirátským je téma, které by mělo být i nadále na předních místech našeho pořadu jednání. V Parlamentu žádáme Komisi o spolupráci s vládami, celními úřady, průmyslem a spotřebiteli ve všech členských státech EU. Pokud chceme bojovat efektivně, musíme bojovat společně. V dnešní večerní rozpravě vyzýváme Komisi, aby zaujala jasný a jednotný postoj v boji s padělatelstvím a pirátským. Jedině tak můžeme zajistit, aby se spotřebitelé mohli spolehnout na výrobky prodávané na vnitřním trhu.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, rád bych poděkoval panu Sustovi za tuto zprávu o dopadu padělatelství na mezinárodní obchod a rád bych samozřejmě poděkoval i Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů. Problém padělatelství a pirátství si opravdu, jak právě velice jasně ukázala paní Korholová, zaslouží naši pozornost a odhodlání.

Komise je odhodlána prosazovat vysokou míru ochrany duševního vlastnictví a úcty k duševnímu vlastnictví v zemích mimo EU. V souladu s rolí EU ve světě a se strategií Komise pro zajišťování úcty k právům duševního vlastnictví spolupracujeme s partnery, kteří sdílí naše obavy. Mám na mysli Spojené státy, Japonsko, státy G8 a země OECD. Chceme zaručit, aby ta nejmodernější průmyslová odvětví v Evropě, která se soustředí na kvalitu a která představují část našeho největšího vlastnictví na poli celosvětové hospodářské soutěže, nebyla zneužívána či dokonce ničena státy mimo EU.

Vítáme zapojení Evropského parlamentu v tomto směru. Děkujeme. Komise prošla návrh zprávy pana Susty a já mu děkuji za velice ambiciózní a konstruktivní postoj. Bereme v úvahu návrhy týkající se práce s Čínou, použití mechanismu řešení sporů Světové obchodní organizace, systému celní preference a potřeby větší podpory našich malých a středních podniků.

V několika oblastech však konečné znění zprávy představuje spíše krok zpět v porovnání s původním přístupem. Zpráva také zaujímá rezervovanější a obranný postoj, zejména v souvislosti s Obecnou dohodou proti padělání ACTA. Cílem této dohody je boj s rozsáhlou nelegální činností a ochrana inovátorů v Evropské unii. Nemá v úmyslu omezovat občanské svobody či vyvíjet nátlak na spotřebitele.

Jak Komise při mnoha příležitostech v Evropském parlamentu zmínila, dohoda ACTA nezajde dále než stávající systém Evropské unie pro vymáhání práv duševního vlastnictví. Stávající systém respektuje základní práva a občanské svobody včetně ochrany osobních údajů. Uvalování sankcí bude muset být projednáno předsednictvím Evropské unie jménem členských států.

V souvislosti s tématy vznesenými Výborem pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů bych rád zdůraznil, že od konání konference se členy Evropského parlamentu v květnu se Komise zabývala možnými způsoby podpory členských států, soudních a policejních orgánů, podnikatelů a spotřebitelů v jejich boji proti těmto zločincům. Je pravda, že tyto složité problémy jsou spojeny s různými oblastmi a spadají do kompetence různých generálních ředitelství Komise. Je nutná zvýšená míra spolupráce.

Na začátku letošního roku – a to je důležité – bylo založeno oddělení, které se specializuje na vymáhání průmyslových práv a práv duševního vlastnictví. Tento krok bych zdůraznil. Dále potřebujeme zajistit pevné vědomostní zázemí, abychom mohli zavést stálou strategii pro boj proti padělatelství a pirátství. Zde však narážíme na problém: tvorbu statistik. Potřebujeme statistiky, abychom získali přesné údaje o rozsahu a závažnosti problému. Organizace OECD tento bod rovněž zdůraznila ve své zprávě „Hospodářský dopad padělatelství a pirátství“.

Musíme proto jednat a zajistit sběr přesných a ucelených informací. Firmy potřebné údaje mají, ale některé z nich jsou považovány za citlivé. Měli bychom zmínit, že jediné informace, které jsou členské státy povinné poskytnout, jsou ty, které se týkají celně zabaveného zboží.

Je rovněž obtížné získat informace o počtu osob, které utrpěly újmu na základě padělaných výrobků. I přesto, že systémy jako systém Společenství pro rychlou výměnu informací o nepotravinových výrobcích (RAPEX) poskytují určitá data, nejsou kompletní. Systém RAPEX byl navržen tak, aby zabráňoval vzniku nehod způsobených nebezpečnými výrobky. Je pravda, že padělané výrobky by mohly být do této kategorie zařazeny. Hlavní výhodou systému RAPEX je to, že umožňuje rychlý přenos informací o nebezpečných výrobcích nalezených v jednom členském státě do dalších států a Komisi, aby ani ostatní spotřebitelé neměli možnost je koupit.

Vzhledem k tomu, že se systém RAPEX vztahuje na veškeré nebezpečné výrobky, není nutně nejvhodnějším nástrojem pro sběr informací o škodě způsobené padělanými výrobky.

Evropská databáze nehod, která získává údaje díky systematickému sledování tělesných zranění, sbírá data o nehodách a zraněních zaznamenaných zdravotnickou pohotovostní službou. Informace o příčinách zranění jsou však někdy příliš obecné na to, aby bylo možné určit, zda zranění vznikla kvůli padělanému výrobku. Rozdílné metody členských států pro zaznamenávání příčin nehod a nedostatečná přesnost navíc velice ztěžují statistické srovnání.

Je proto zřejmé, že bychom měli vytvořit síť pro rychlou výměnu informací za pomoci národních kontaktních bodů. Tento přístup by umožnil prohloubení spolupráce a sdílení informací mezi administrativními orgány,

soudy, policii a příslušnými hospodářskými odvětvími napříč Evropskou unií. V tomto směru by bylo velice užitečné mít středisko pro sledování. Komise v současné době hledá nejvhodnější způsoby pro zřízení střediska pro sledování.

V souladu se zásadou subsidiarity mají členské státy povinnost zajistit, aby byly prodávané výrobky bezpečné a aby byl dohled nad trhem účinný, v minulosti však nebyl tento dohled prováděn ve všech členských státech stejně důsledně. Komise proto zavedla nařízení pro schvalování a dohled nad trhem, které bylo přijato Radou v červnu roku 2008.

Nařízení stanovuje společný rámec dohledu nad trhem. Souvisí se systémem zavedeným směrnicí o obecné bezpečnosti výrobků, kterou zesiluje. Stanovuje společné požadavky pro dohled nad trhem, kterými se musí všechny členské státy řídit. Toto nařízení přináší mechanismus spolupráce mezi orgány na národní i přeshraniční úrovni. Mechanismus by měl umožnit efektivní šíření potřebných informací, aby mohlo být například vydáno upozornění o výskytu nebezpečných výrobků na některém z přístupových bodů.

V červnu Komise přijala sdělení o strategii pro práva průmyslového vlastnictví pro Evropu. Proto bychom rádi zavedli integrovanou strategii včetně nelegislativních opatření pro lepší provádění těchto ustanovení. Tato strategie umožní vytvořit nový akční plán pro celní kontrolu v souvislosti s bojem proti padělatelství a pirátství a přinese nové přístupy, které zlepší sběr dat, podpoří kampaně na zvýšení informovanosti veřejnosti a zefektivní spolupráci na všech úrovních.

Rada prohlásila, že tento přístup plně podporuje. Dne 25. září 2008 přijala komplexní plán proti padělatelství a pirátství v Evropě. Toto usnesení, které stanovuje komplexní plán proti padělatelství a pirátství v Evropě, je zásadním politickým signálem. Je důkazem, že členské státy považují úctu k právům duševního vlastnictví za velice důležitou.

V těchto souvislostech se Rada v rámci konference na vysoké úrovni sešla s generálními řediteli celních úřadů jednotlivých členských států, která se konala v Paříži ve dnech 25. a 26. listopadu 2008. Na této konferenci byly dány obrysy novému plánu pro celní kontrolu v souvislosti s bojem proti padělatelství pro období let 2009–2010.

Tento celní plán pro boj s padělatelstvím bude vypracován Komisí během nadcházejícího českého předsednictví. Komise přikládá velkou důležitost právům na ochranu práv duševního vlastnictví na trzích nečlenských zemí EU. Zorganizovala rozhovory o tématech spojených s právy duševního vlastnictví s hlavními obchodními partnery, jako je Čína. Komise navrhuje zavedení podrobného ustanovení o právech duševního vlastnictví, které se bude více zaměřovat zejména na kontrolu jejich uplatňování v rámci bilaterálních a regionálních obchodních dohod.

Komise je přesvědčena, že zvyšování informovanosti a varování zákazníků před neustále narůstajícími riziky představují hlavní témata. Je důležité, abychom shromáždili a analyzovali spolehlivá data, která podpoří naši práci a umožní nám vyvíjet účinné postupy a strategie. Jakmile budeme mít k dispozici spolehlivé informace, můžeme informovat a vzdělávat spotřebitele, aniž bychom vyvolali obavy a nedůvěru ohledně výrobků vnímaných zvláště citlivě, jako jsou léčiva či potraviny. Členské státy mají důležitou roli právě při zajišťování výměny těchto informací.

Paní předsedkyně, končím. Omluvte prosím, že jsem hovořil poněkud déle. Chceme podpořit členské státy, aby mohly více podporovat inovace a chránit zdraví spotřebitelů a bezpečnost, a potřebujeme proto zaujmout globální přístup. Proto Komise soustředí své úsilí na zavádění mechanismů, které nám umožní rozvíjet znalosti a spolupráci mezi členskými státy, spotřebiteli a podnikateli.

Pane Susto, je zřejmé, že vaše zpráva přichází ve správnou chvíli. Dostáváme se tak k jádru problému, který se mě osobně vždy velmi dotýkal, a to k padělatelství. Nemůžeme ochránit inovativní snahy v Evropě, pokud nebudeme účinně bojovat s padělatelstvím. Proto děkuji Evropskému parlamentu za pochopení, které ukázal v souvislosti s tímto závažným problémem. Děkuji vám všem za pozornost. Nyní, paní předsedající, si pozorně vyslechnu příspěvky poslanců.

Eva Lichtenberger, navrhovatelka stanoviska Výboru pro právní záležitosti. – (DE) Paní předsedající, dámy a pánové, pan Susta již přesně popsal závažnost tohoto problému, takže to nemusím znovu opakovat.

Výbor pro právní záležitosti se tímto problémem zabýval, zejména na mezinárodních jednáních o dohodě ACTA, a vyzdvihl následující body: nedostatek průhlednosti, například během mezinárodních jednání, problematiku vzájemných vztahů v rámci mezinárodních dohod a organizací jako jsou dohoda TRIPS či

organizace WIPO, nedostatečný právní základ pro vymezení základní podoby a významu ustanovení o postizích – bod, který je velice důležitý i pro členské státy.

Ráda bych vše shrnula do jediného závěru, a to, že, ať mají členské státy či my jakýkoli názor na sjednocení ustanovení o postizích, či jakkoli se tak děje, měli bychom být schopni rozhodnout o konkrétní záležitosti sami. Nesmí docházet k tomu, že na základě neprůhledných mezinárodních jednání dojde již předem k omezování svobody jednat pro Evropskou unii a její orgány v takovém rozsahu, že Evropský parlament již nemá možnost učinit žádné rozhodnutí. Proto nesmíme nic předem odsuzovat. Evropský parlament trvá na svých právech. Záležitost se koneckonců týká i soukromého života, ochrany dat a práv občanů a může dojít i k jejich porušení.

Zítřka bychom měli mít možnost hlasovat o dvou rozhodnutích za předpokladu, že skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropská demokratická nebudou klást překážky a usilovat o změnu jednoho ze stanovisek podáním ústních pozměňovacích návrhů. Doufám, že tento názor může stále být změněn. Děkuji.

Corien Wortmann-Kool, jménem skupiny PPE-DE. – (NL) Pane Barrote, je to pravda. V tuto pozdní hodinu jste hovořil velmi dlouho. Pokud jste tak chtěl zdůraznit skutečnost, že Komise se hodlá zabývat bojem s padělatelstvím přednostně, je vám odušněno. Co víc, byli bychom rádi, pokud by vám tato ušlechtilá ctižádost vydržela, protože padělatelství je stále závažný problém a ve skutečnosti se jen prohlubuje. Netýká se už jen roztomilých kabelek Gucci, ale i zdraví a bezpečnosti evropských občanů, evropských spotřebitelů.

Ráda bych vyjádřila srdečné poděkování panu zpravodaji za jeho vynikající zprávu, kterou jsme ve Výboru pro mezinárodní obchod jednomyslně schválili kromě dvou členů. Minulý týden jsme byli účastníky rozsáhlých jednání o nových usneseních a já jsem potěšena, že jsme se vrátili k původnímu směru. Proto doufám, že ve Výboru pro mezinárodní obchod zítřka přijmeme toto ustanovení velkou většinou. Oceňujeme skutečnost, že skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu zamítla druhé usnesení.

Potřebujeme mnohem lepší spolupráci, pokud chceme boj s padělatelstvím vyhrát. Celní úřady přitom hrají důležitou roli, jak dokazuje společné úsilí pěti evropských zemí, kde celní úřady a průmysl pracují společně a zničily již značné množství padělaného zboží. Výborně!

Potřebujeme také lepší koordinaci, ale v ustanovení nenavrhujeme novou evropskou agenturu, přestože jsme to zvažovali. V této souvislosti bych vás ráda upozornila na návrh pana Martina na vytvoření evropské výsledkové tabule. To je vynikající nápad.

Chtěla bych také upozornit na postihy, zejména pana komisaře pro spravedlnost. Doufám, že budete brát náš návrh vážně a budete se jím skutečně zabývat.

David Martin, jménem skupiny PSE. – Paní předsedající, nejprve bych rád poděkoval panu Sustovi za skvělou spolupráci na této zprávě. Neshodli jsme se na všem, ale pan Susta byl vždy velice ochotný a tak flexibilní, jak jen to šlo.

Zprvče, pan Susta nám poskytl určitá celková čísla k rozsahu padělatelství. V mém volebním obvodu se právě tento týden odehrály dvě na sobě nezávislé události, které upozornily na rozsah padělatelství na národní úrovni. Nejdříve hraniční stráž Spojeného království učinila zátah proti plavidlu ve městě Grangemouth ve Skotsku a zabavila padělané zboží v hodnotě 3,6 milionů GBP. Loď měla plout do Skotska přes Nizozemí z Číny.

Rovněž tento týden bylo ve Skotsku zveřejněno, že za letošní rok zatím skotská policie zabavila půl milionu CD a DVD v prodejní ceně zhruba 5 milionů GBP. Policie dále v tiskové zprávě sdělila, že distribuce těchto padělaných DVD a alb byla téměř celá řízena organizovaným zločinem. Je tedy zřejmé, že se jedná o obrovský problém, který se týká celého Evropského společenství.

Jak již zde bylo zmíněno, padělatelství je často považováno za zločin bez obětí, což, jak se shodneme, není vůbec pravda. Existují nejméně tři skupiny těch, kdo na padělaném zboží něco trátí.

První skupinu tvoří samozřejmě podnikatelé: obchod postihuje legální maloobchodníky a další podnikatele, kteří platí daně, zaměstnávají lidi a tvoří zisk; padělatelství upírá autorům, umělcům a vědcům spravedlivou návratnost za jejich talent a investice. Dochází k případům, jak zmiňuje paní Wortmann-Koolová, kdy spotřebitelé zemřou či utrpí škodu nebo se dostanou do potíží kvůli padělaným výrobkům. Dále hovoříme o třetí skupině, obětech zločinu a protispoločenského chování, které je často financováno zisky z padělaného zboží.

Skupina PSE plně souhlasí se třemi oblastmi činností nutnými pro boj s tímto problémem, jak je pan komisař navrhl. Zaprvé, potřebujeme přísnější postup vůči zemím třetího světa, které podporují či tolerují padělatelství a nedokážou ochránit práva duševního vlastnictví ostatních osob. Nevěříme, že dohoda ACTA představuje celkové řešení tohoto problému, a jsme přesvědčeni, že, pokud dohoda ACTA vstoupí v platnost, bude muset být transparentnější, demokratičtější a obecně multilaterálnější. Jak říká paní Wortmann-Koolová, část řešení spočívá v mezinárodní výsledkové tabuli, která bude označovat a zostuzovat ty země, které nedokáží v souvislosti s padělaným zbožím ochránit práva ostatních.

Druhou oblastí, kde musíme jednat, je neustálá práce subjektů pro prosazování práva, jako je policie, úředníci dohlížející na obchodní normy a celní úředníci. Těšíme se na český návrh ohledně lepší evropské spolupráce v této oblasti.

Třetí a poslední oblastí je potřeba vzdělávat veřejnost v souvislosti se škodami způsobenými padělatelstvím a vysvětlovat mladým lidem, že ti, kdo tvoří filmy, televizní programy a hudbu, mají právo vydělávat si tím na živobytí.

Nechceme kriminalizovat ty, kdo příležitostně stahují pirátské skladby nebo hudbu či kteří kupují padělaná CD nebo fotbalové dresy. Nechceme tyto lidi trestat; chceme je vzdělávat a získat je na naši stranu pro boj se skutečnými zločinci v této oblasti.

Carl Schlyter, jménem skupiny Verts/ALE. – (SV) Paní předsedající, děkuji panu Sustovi. Dosáhnout rozumné dohody by pro nás v tomto případě mělo být snadné. Avšak pravidla Parlamentu nás nutí představit samostatná usnesení bez možnosti hlasovat o jednotlivých pozměňovacích návrzích. Proto je obtížné dosáhnout kompromisu, kde by mohly být obsaženy požadavky většiny členů Parlamentu. To je velice nešťastné, protože to znamená, že pokud například usnesení Zelených nezíská zítra podporu, budeme hlasovat o návrhu, který s sebou nese kontrolu internetu a obsahu internetu, a to bude znamenat, že za to budou odpovídat distributoři. To by bylo velice nešťastné a Parlament to ani nemá v úmyslu.

Piráství a padělatelství představují hrozbu pro spotřebitele a občany obecně ve dvou směrech. Lidé mohou být vystaveni výrobkům škodlivým pro životní prostředí či falešným léčivým přípravkům, které jsou zdraví nebezpečné, a být tak dotčeni přímo. Lidé však mohou být vystaveni i nebezpečí přílišných opatření na ochranu obchodních značek a zejména autorských práv. To je otázka nalezení správné rovnováhy. Myslím, že jasné poselství Parlamentu Komisi a Radě během pokračujících jednání je takové, přestože se hlasování koná zítra, abychom jasné sdělili, že používání k osobní potřebě a ne k vytváření zisku nesmí být považováno za zločin. Dohoda ACTA nesmí umožnit přístup do soukromých počítačů, hudebních přehrávačů a podobně. To je jasné poselství Parlamentu.

Co se týká trestního práva, musíme hlasovat pro alternativní návrh Zelených, pokud nechceme zřetelně zavést trestní právo na evropské úrovni. K něčemu takovému nemáme samozřejmě žádný mandát. Otázka zní, zda by to tak mohlo fungovat a jak se vytvoří rovnováha mezi rozsahem postihů v jedné zemi, když rozsah postihů v zemi druhé by mohl skončit naprosto špatně. Nezdá se pak, že by taková činnost na mezinárodní úrovni mohla vůbec fungovat. Proto jsou návrhy Zelených lepší.

Původní návrh zmiňuje, že cestujícím osobám nebudou udělovány žádné výjimky. Je nerozumné posuzovat stejně cestujícího, který si doveze zboží v ceně do 400 Eur, a obchodníka, který může dovézt 50 kontejnerů. Je navíc nesmyslné hlasovat o odstranění pravidla pro kvalitu obsahu internetu, kvalitativních statistik, které obsah regulují, a sekundární zodpovědnosti a zodpovědnosti prostředníků.

Aby mohlo více poslanců hlasovat o usnesení Zelených, podáme ústní pozměňovací návrh na odstranění článku 15, který je stejně poněkud problematický, takže doufám, že mnoho z vás bude moci podpořit náš návrh. Děkuji.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Paní předsedající, usnesení Evropského parlamentu ze dne 13. prosince 2007 o textilním odvětví ukázalo, že polovina zákroků celních orgánů proti padělatelství v Evropě se týká textilních a oděvních výrobků. Toto usnesení zdůrazňuje potřebu zavádět závazná pravidla pro označování původu textilií dovážených ze třetích zemí a vyzývá Radu, aby přijala návrh nařízení o označení „made in“, aby byla zajištěna lepší ochrana spotřebitelů a podpora evropského průmyslu.

Skutečnost je taková, že návrh Evropské komise v tomto směru, byť nedostatečný, přešlapuje od roku 2005 na místě. A proto se ptáme: Kdy Evropská unie zavede pravidla pro označování původu dovážených výrobků či výrobků vyráběných v různých členských státech?

Bastiaan Belder, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Paní předsedající, rád bych poděkoval zpravodaji za přínosnou zprávu. Padělatelství nepředstavuje pouze pohromu pro ekonomiku, ale ohrožuje i bezpečnost spotřebitelů a veřejné zdraví. Musíme se zabývat nejen výrobou, ale i obchodováním a přepravou padělaného zboží.

Minulý měsíc jsem podnikl velice užitečnou pracovní cestu do Kosova, kde je situace znepokojující. Zmatená a překrývající se přítomnost mezinárodních sil spolu se slabou vládou v Prištině poskytují pašerákům v Kosovu vynikající podmínky. Je smutné sledovat zločince na albánské i srbské straně, jak společně velice úspěšně pracují i přes etnické rozdíly.

Naléhám na Unii, aby v Kosovu rozmístila misi Eulex pro boj proti těmto pašeráckým metodám. Je nepřijatelné, aby Evropská unie nečinně přihlížela, jak se kolem jejích hranic tvoří černá díra. Boj s padělatelstvím nesmí být veden pouze u jednacího stolu, ale stejnou měrou i v terénu. Doufám, že Komise se bude tímto tématem náležitě zabývat; hovořil jsem o tomto problému s Komisí v Prištině. Představuje velice důležitý bod v našem boji na ochranu duševního vlastnictví, zejména v zemích západního Balkánu.

Christofer Fjellner (PPE-DE). – (SV) Paní předsedkyně, toto téma je samozřejmě velice široké. Jak jsem již zmínil dříve, týká se veškerých výrobků, počínaje léčivy, součástkami do automobilů či značkových výrobků a konče nelegálním stahováním. Je zcela zřejmé, že padělatelství představuje veliký problém a padělané zboží je hrozbou pro výrobky v hodnotě mnoha peněz a dokonce i pro bezpečnost. Není však zcela jisté, jak vysoké ty částky ve skutečnosti jsou a kolik takových výrobků se vyskytuje na evropském trhu. Věřím proto, že vyšetřování, které Komise provede, je velice užitečné.

Chtěl bych se zaměřit především na dohodu ACTA, tedy Obchodní dohodu proti padělání, která je právě projednávána USA, Japonskem, Evropskou unií a dalšími zeměmi. V této souvislosti se však objevuje problém, kdy je vše příliš utajováno. Všichni nějak reagujeme na řeči, které kolují o tom, co se právě děje. Existuje oprávněná obava – obava, že pracovníci hraniční kontroly budou prohledávat vše od počítačů k MP3 přehrávačům. Zaslechli jsme zvěsti, že bude zaveden zákaz na multiregionální DVD přehrávače. Jsem přesvědčen, že tato nejistota a tyto fámy samy o sobě narušují boj proti pirátství a padělatelství. Proto věřím, že my všichni zde si přejeme větší otevřenost. Musíme mít jasnější představu, na jakém základě vše spočívá, čeho vlastně Komise chce dosáhnout a co bude považováno za nepřijatelné.

Ve svém pozměňovacím návrhu zprávy, který zde byl i přednesen, jsem se soustředil na to, co v dohodě ACTA nechceme. V tomto návrhu jsem zmínil zejména skutečnost, že nesmíme zavádět opatření, která omezují soukromí, a ani bychom neměli překračovat stávající právní úpravu v této oblasti, a v neposlední řadě skutečnost, že nesmí docházet k potlačování inovace a narušování hospodářské soutěže.

Je však smutné, že v tak důležité oblasti, jako je tato, musíme stanovit, co bychom neměli dělat, pokud je tolik důležitých věcí, které musíme dělat. Důvodem je však přesně toto tajnostkářství a nejistota, kterou vyvolává. Nesmíme se dostat do situace, kdy boj proti padělatelství a nástroje, které nám mají pomáhat, představují větší problém než padělatelství samo. Toho se obávám. Děkuji mnohokrát.

Christel Schaldemose (PSE). – (DA) Paní předsedající, i já bych ráda poděkovala Komisi za konstruktivní představení tohoto problému. Jsem z Výboru pro vnitřní trh a ochranu spotřebitelů a podílela jsem se na znění otázky, kterou jsme podali Komisi o tom, co je třeba udělat ohledně padělatelství z pohledu ochrany spotřebitelů. Na úvod bych ráda řekla, že jsem přesvědčena, že je velice důležité, abychom se pokusili zmírnit rozsah padělatelství. O tom by nemělo být pochyb. Myslím si však také, že musíme získat více informací o důsledcích pro spotřebitele. Neexistují naprosto žádné pochyby, že to je velice důležité pro podnikání. Vidíme však, že existují problémy, a tyto problémy mohou ovlivňovat zdraví a bezpečnost spotřebitelů. Jsem opravdu přesvědčena, že proto, i přesto, že je obtížné získat přesné a kvalitní statistiky, musíme vynaložit úsilí a zjistit, jak nebezpečná by padělaná léčiva či jakékoli jiné výrobky mohla být. Navštívila jsem úřady v Dánsku, které se tímto tématem zabývají, a viděla jsem zabavené žvýkačky, vodu, prací prášky a různé další výrobky používané v každodenním životě. Je jasné, že se mohou u spotřebitelů objevit tělesné následky, pokud si vezmeme padělanou žvýkačku, která nesplňuje žádné normy ohledně toho, co žvýkačka – či kterýkoli jiný výrobek – může obsahovat. Myslím si, že potřebujeme informace, protože pokud tyto informace o úrazech nebo účincích na zdraví nedostaneme, mohlo by podle mne být velice obtížné získat spotřebitele na naši stranu a bojovat proti padělatelství. Spotřebitelé by měli vědět, že padělatelství s sebou nese důsledky, aby se začali více zajímat a nekupovali levné a padělané výrobky. Proto je velice důležité, abychom získali znalosti a údaje v této oblasti. Proto se těším, až Komise představi konkrétní návrh, jak tento problém řešit.

Georgios Papastamkos (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, dámy a pánové, jev, jako je padělatelství, napodobování, představuje právní problém, který s sebou nese i zřejmé finanční důsledky. Zmiňovaný

právní rozměr se týká porušování práv duševního vlastnictví; finanční rozměr se týká nezaplaceného cla a DPH, které tvoří důležitou součást evropského rozpočtu, vlastních zdrojů Evropské unie.

Ekonomický rozměr problému je zřejmý. Padělané výrobky narušují konkurenceschopnost evropských firem a v širším dopadu i zaměstnanost. Nejvíce znepokojujícím rozměrem problému je ohrožení zdraví a života spotřebitelů. Samozřejmě, pane komisaři, že intenzivnější spolupráce s našimi obchodními partnery představuje jedno z opatření. Řekl bych, že vytvoření evropského střediska pro sledování padělatelství a pirátství a schválení výrobní značky „made in“ by rovněž představovalo krok správným směrem.

I přesto, pane komisaři, že nemáte odpovídající portfolio, bych vám rád sdělil a váženým poslancům připomenul, že kvantitativní omezení na dovoz oděvních výrobků jsme již zrušili. V mém volebním obvodu, v době mého působení v řeckém parlamentu, byly továrny zavírány a tisíce zaměstnanců přišly o práci. Nebyla předtím zavedena žádná spolupráce s dovážejícími zeměmi v celní oblasti; což Komise sama přiznala. Spolupráce v celní oblasti přišla až po této události a Evropská unie za zavedení celní spolupráce platí. To jste přehlédli. To Komise přehlédla. Přepracovali jsme nařízení o cukru a oficiální statistiky ukazují, že ti, kteří zbohatli, jsou nadnárodní společnosti vyvážející cukr, a ne producenti z chudých rozvojových zemí.

Pane komisaři, nejsem pro Evropu, která se uzavírá světu. Jsme pro Evropu světu otevřenou, ovšem s pravidly, zásadami, transparentností a rovnými podmínkami pro všechny. Výrobky se do Evropské unie dovážejí za sociální dumpingové ceny, ekologické dumpingové ceny, a Evropská komise nic nepodniká. Evropská komise má svrchovanou úlohu ve společné zahraniční politice. Vyjednáváte s partnery ze zemí třetího světa; stanovujete podmínky spolupráce. Lisabonská smlouva našťástí mění podmínky našich interinstitucionálních vztahů a Evropský parlament se bude podílet na tvorbě právních předpisů a podoba spolupráce mezi Evropskou komisí a Evropským parlamentem se rovněž změní. Čekáme, až tato situace nastane.

Francisco Assis (PSE). – (PT) Paní předsedající, pane místopředsedo Komise, dámy a pánové, problém padělatelství závažně ohrožuje nejlegitimnější socioekonomické zájmy v Evropské unii, narušuje hospodářskou soutěž mezi firmami, poškozuje zaměstnanost, ohrožuje zdraví a bezpečnost spotřebitelů a způsobuje závažnou škodu členským státům a celé Evropské unii. Musíme s ním proto rázně bojovat.

Evropská unie je díky otevřenosti a transparentnosti svého trhu, díky skutečnosti, že je druhým největším dovozcem zboží a služeb na světě, a díky svému ekonomickému zaměření na výrobky s vysokou přidanou hodnotou, ve výrazné míře vystavena zlu, jakým je padělatelství. Negativní dopady se šíří celou ekonomikou, obzvláště silně se pak dotýkají malých a středních podniků, které jsou samozřejmě méně připravené na boj s takto závažnou hrozbou.

Boj s touto obzvláště nebezpečnou trestnou činností vyžaduje posílení spolupráce jak v rámci Evropské unie, tak v našich vnějších vztazích s dalšími zeměmi či regionálními bloky, které rovněž čelí tomuto problému.

Vnitřní opatření musí být přijata ve dvou směrech: musí být zavedeno postupné sjednocování právních předpisů členských států, zejména trestního práva, a posilování spolupráce v celní oblasti. Vzhledem ke zvláštnímu postavení malých a středních podniků, jak již bylo zmíněno, je nutné zavést službu technické podpory pro tyto podniky, protože jsou méně připravené na boj s tímto problémem. Jen tak budou moci hájit svá práva.

Na širší mezinárodní úrovni musíme pokračovat ve stávajícím úsilí, jak v oblasti bilaterálních dohod, tak v širším kontextu multilaterální regulace mezinárodního obchodu. To napomůže k posílení úlohy, již může a musí hrát v této oblasti Světová obchodní organizace prostřednictvím svého orgánu pro řešení sporů.

Padělatelství ohrožuje stěžejní pilíře našeho modelu hospodářské a sociální organizace. Ohrožuje investice do výzkumu a inovací, znehodnocuje rozumové schopnosti a kvalifikaci, podporuje organizovaný zločin a zřetelně oslabuje právní stát. Proto musí být boj s padělatelstvím kategoričným imperativem pro všechny členské státy EU.

Jacques Toubon (PPE-DE). – (FR) Paní předsedající, dámy a pánové, padělatelství představuje ekonomickou, sociální i zdravotní hrozbu, jejíž rozsah je dle mého názoru často podceňován. Existují odhady, že třetina zboží skladovaného v kontejnerech v Antverpách či Rotterdamu jsou padělky. Řekl jsem „třetina“, což je úřední odhad.

Rád bych řekl zcela jasně a nehodlám chodit kolem horké kaše, že jsem hluboce zklamán návrhy Evropského parlamentu a dnešní večerní rozpravou. Pro jednu jsem více zklamán Parlamentem než Komisí či Radou, protože Rada i Komise v této oblasti vykonaly svou práci.

Akční plán ze dne 25. září, seminář konaný dne 25. listopadu a návrhy, které pan Barrot právě předložil jménem Komise, představují skutečné kroky, ne jen líbivá slova. Pane komisaři, rád bych vám řekl především to, že bych opravdu uvítal, kdyby bylo například středisko pro sledování funkční v první polovině roku 2009 a kdyby nařízení o dohledu nad trhem přijaté Radou bylo přijato v Parlamentu.

Co se týká pana Susty, nehovořím zde o jeho alternativním návrhu usnesení, které bohužel nebudeme projednávat. Hovořím o jeho zprávě. Je příliš slabá, příliš skromná a nezmiňuje se o označení původu, o středisku pro sledování a je skromná a zdrženlivá i pokud jde o ochranu duševního a průmyslového vlastnictví. Zmiňujete dohodu ACTA a tvrdíte, že ji musíme přijmout, dále však říkáte, že bychom neměli používat prostředky, které by byly účinné při jejím prosazování. Musím říci, že jsem byl šokován slovy dvou svých kolegů poslanců ze Švédska, kteří vyvolávají dojem, že nebezpečí nepochází z padělatelství, ale z boje proti němu.

Dámy a pánové, uděláme velkou chybu, pokud neučiníme razantní kroky. Zabýváme se tímto problémem, jako kdyby byl okrajovou ekonomickou činností a ničím víc, zatímco by mohl předznamenat konec veškerého našeho průmyslu, nezapomínejme, že by mohl signalizovat obecně rozšířené vykořisťování dělníků z rozvíjejících se zemí, a na závěr, mohl by vyústit ve všeobecně nedostatečnou úroveň bezpečnosti pro spotřebitele. Musíme jednat!

Małgorzata Handzlik (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, nemusím zde přítomným a diskutujícím připomínat, jaká jsou nebezpečí spojená s padělanými výrobky. Je známo mnoho případů, kdy padělané výrobky ohrožují zdraví nebo dokonce životy spotřebitelů, a není nutné se o tom rozsáhle zmiňovat. Je jen důležité poukázat na skutečnost, že padělané výrobky se netýkají jen kopií luxusního zboží a CD, ale i léčiv, spotřebního zboží pro děti i dospělé nebo automobilových součástek. Představují často bezpečnostní riziko a ztráty, které způsobují, nepostihují pouze malé a střední podniky.

Osoby, které se zabývají padělatelskou činností, jsou členy zločineckých gangů. Jejich činnost je součástí velice ziskového podnikání, se kterým se musíme pokusit bojovat. Proto musíme jednat společně nejen v oblasti cel a služeb ve sféře spotřební daně, ale i v rámci úzké administrativní spolupráce mezi jednotlivými členskými státy, kde je dle mého názoru stále co zlepšovat.

Jen činnost Evropské komise, která se zaměřuje na potírání pašování padělaných cigaret, je dobrou ukázkou takové spolupráce. Přála bych si, abychom zapojili naše zkušenosti v tomto směru do boje proti dalším padělaným výrobkům. Problematika padělatelství spadá do pravomoci více generálních ředitelství Komise. Bylo by vhodné stanovit jediné generální ředitelství zodpovědné za tyto záležitosti a určit jeho kompetence.

Parlament má nyní k dispozici písemné prohlášení o takzvaných „podobně vypadajících produktech“, ke kterému jsem rovněž přispěla. Velké množství originálních výrobků se kopíruje pomocí podobně vypadajících produktů. Není často zcela jasné, která právní úprava se případů osob, které vyrábějí podobně vypadající produkty, týká, zda záležitost spadá pod nekalou soutěž nebo právní úpravu pro duševní vlastnictví. Spotřebitelé, kteří si podobně vypadající produkty koupí, navíc mají mylný dojem, že se jedná o výrobky značkové. Je velice obtížné vymezit rozsah tohoto problému na evropském trhu.

Proto bych ráda Komisi položila otázku, zda se hodlá zabývat naší žádostí a provede průzkum ohledně přílivu a statutu podobně vypadajících produktů na vnitřním trhu.

Emmanouil Angelakas (PPE-DE). – (EL) Paní předsedající, značné množství padělaných výrobků prodávaných na internetu či v běžných řetězcích tvoří léčiva. Ohrožení zdraví pacientů, kteří je nevědomky užívají, je zřejmé. Tyto výrobky pocházejí z továren či dílen, které se neřídí pravidly řádné výroby, a v mnoha případech neobsahují žádné stopy léčebné látky. Ve svém prohlášení prezident Kovács nedávno uvedl, že kontroly provedené celními úřady v zemích Evropské unie během posledních dvou měsíců odhalily více než 34 milionů padělaných antibiotik, léků na rakovinu a dalších druhů léčiv. Pane Komisaři, pro Evropskou komisi zřejmě nastává čas, kdy je nutné zřídit úřady pro sledování vývozu léčiv, například v Číně nebo v Indii, podobně jako učinil úřad pro potraviny a léčiva FDA, který otevřel takové úřady minulý měsíc. Mělo by vám být známo, že bez povinné spolupráce s úřady pro léčiva v těchto zemích nebude možné zkontrolovat 3000 farmaceutických podniků v Indii a 12 000 podniků v Číně.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE). – (PL) Paní předsedající, není pochyb, že v poslední době se problém padělaného zboží a pirátství stává stěžejním tématem v oblasti mezinárodního obchodu.

Jako druhý největší dovozce na světě je Evropská unie významně ohrožena záplavou falešného značkového zboží, hraček či léčiv, především z Asie. Měli bychom zdůraznit, že tento jev s sebou nese mnohem širší a

závažnější důsledky, než si dokážeme představit. Výrobky, které se dostanou na evropský trh a které poškozují práva duševního vlastnictví, jsou obecně méně kvalitní a díky tomu také často výrazně levnější než originální výrobky. Z finančních důvodů si pak spotřebitel raději koupí padělané výrobky.

Výroba padělků a pirátství jsou formou krádeže, a proto vítám veškeré snahy namířené proti nim. Znepokojuje mne zejména nárůst tohoto jevu v poslední době. Proto musíme reagovat důrazně, nejen na evropské úrovni, ale také v rámci Světové obchodní organizace. Nemůžeme těmto lidem dovolit, aby nás beztrestně okrádali.

Jacques Barrot, místopředseda Komise. – (FR) Paní předsedající, nejdříve bych rád zmínil, že jsem pozorně vyslechl všechny příspěvky. Budu o nich samozřejmě informovat svého kolegu, pana McCreevyho, který je zodpovědný za vnitřní trh.

Myslím, že si Parlament dobře uvědomuje závažnost tohoto jevu a jeho důsledky. Pan Toubon nám připomněl, že se jedná o hospodářskou, sociální a zdravotní hrozbu. Je zřejmé, že zatímco se Evropská unie otevírá obchodu, nesmí dovolit, aby se obchod uskutečnil, pokud není v souladu se základními pravidly a poškozují spotřebitele. Musíme proto podniknout určité kroky a já bych vám rád připomněl několik skutečností.

Zprvė, a zde odkazuji především k panu Toubonovi, Komise otevře evropské středisko pro sledování padělatelství a pirátství na jaře roku 2009. Toto středisko pro sledování by mělo poskytnout statistiky o padělatelství a pirátství na vnitřním trhu.

Středisko pro sledování by mělo odhalit citlivé geografické oblasti a internetové stránky nelegálně obchodující s padělaným zbožím. Mělo by rovněž zajistit administrativní spolupráci mezi členskými státy, organizovat výměnu informací a, jak zmínil pan Martin, zvyšovat informovanost spotřebitelů. To je hlavním úkolem střediska pro sledování.

Dále, je pravda, že ustanovení trestního práva byla Komisí navržena v roce 2006 a že máme podporu Parlamentu, v současnosti však Rada ještě nepodnikla žádné kroky, aby tato ustanovení přijala.

V této souvislosti by se spolupráce neměla týkat pouze celních orgánů, ale i policie, soudních orgánů a obecně všech, kteří mohou vykonávat dohled nad padělatelstvím a pirátstvím.

Rád bych všem, kteří zdůrazňovali nutnost označování původu výrobku, řekl, že jsme navrhli označení „made in“, což však ještě nebylo přijato Radou. Evropská unie by se skutečně neměla obávat takového označení, které umožní spotřebitelům posoudit výrobek a nestat se obětí činnosti, která nerespektuje absolutně žádná pravidla.

Ještě bych rád dodal, že dohodě ACTA nesmí být vytýkáno, že zachází dále než stávající systém Evropské unie pro prosazování práv duševního vlastnictví a zejména nesmí být podezřívána z porušování základních svobod nebo ochrany osobních údajů. Dohoda ACTA zapadá do rámce současného systému Evropské unie.

V každém případě děkuji Parlamentu za podporu Komise ve snahách o účinný boj proti padělatelství. Bereme tuto zprávu na vědomí a bereme na vědomí, že Evropský parlament chce s tímto systémem účinně bojovat.

Jsem si jist, že jsem nezodpověděl všechny otázky. Objevují se i výrobky, které můžeme popsat jako podobné, a v tomto směru musíme rovněž zavést pravidla, která umožní předcházet zneužití, a to musíme zcela odsoudit, na úkor spotřebitelů. To jsem chtěl říci na závěr a chci vás ujistit, že všechny komentáře přednesené dnes večer budou předány komisařům, protože, znovu opakuji, se jedná o komplexní problém, který je třeba řešit na několika úrovních ze strany Komise a který vyžaduje také pevné odhodlání ze strany Rady i Parlamentu.

Předsedající. - Společná rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat zítra, 18. prosince 2008.

20. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

21. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno ve 23:40)